

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2013,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o požární ochraně

Čl. I

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 203/1994 Sb., zákona č. 163/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 237/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. Nadpis nad § 82 zní: „**Náhrada škody**“.
2. § 82 zní:

„§ 82

Fyzická osoba má právo na náhradu škody, která jí vznikla při pomoci poskytnuté při zdolávání požáru.“.

3. V § 83 odst. 1 se slovo „věcná“ zrušuje.
4. V § 83 odst. 2 se slovo „věcné“ zrušuje.
5. V § 84 odstavec 1 zní:

„(1) Náhradu škody podle § 83 poskytuje a rozhoduje o ní hasičský záchranný sbor kraje, v jehož územním obvodu požár vznikl nebo se konalo cvičení jednotky požární ochrany, s výjimkou uvedenou v odstavci 2.“.

6. V § 84 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Náhradu škody právnické nebo fyzické osobě, která jí vznikla při pomoci poskytnuté při zdolávání požáru na výzvu obce podle § 19, poskytuje a rozhoduje o ní obec.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

7. V § 84 odst. 3 se slovo „věcná“ zrušuje.
8. V § 84 odst. 4 se slova „82 a“ zrušují.
9. V § 84 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Náhrada škody fyzické osobě, která jí vznikla v souvislosti s pomocí poskytnutou podle § 82, se poskytuje podle občanského zákoníku.“

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o státní památkové péči

Čl. II

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 158/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 307/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 124/2011 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Za podmínek podle odstavce 1 písm. a) nebo b) lze za kulturní památku samostatně prohlásit stavbu, která není samostatnou věcí, nebo soubor staveb; i taková kulturní památka se považuje za nemovitou kulturní památku.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

2. V § 2 odstavec 3 zní:

„(3) Za kulturní památku lze prohlásit soubor věcí nebo staveb, i když některé z nich nevykazují znaky kulturní památky podle odstavce 1.“

3. Nadpis § 3 zní: „**Prohlašování kulturních památek**“.

4. V § 3 odst. 1 se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo stavby“.

5. V § 3 odst. 2 se slova „vlastníka věci“ nahrazují slovem „vlastníka“, slova „prohlášení věci“ se nahrazují slovy „prohlášení jeho věci nebo stavby“ a slova „hodlá věc“ se nahrazují slovy „hodlá jeho věc nebo stavbu“.

6. V § 3 odst. 3 se slovo „věci“ zrušuje a slovo „věc“ se nahrazuje slovy „svoji věc nebo stavbu“.

7. V § 3 se na začátek odstavce 4 vkládá věta „V rozhodnutí o prohlášení nemovité věci za kulturní památku může ministerstvo kultury současně uvést, že výslovně uvedené stavby se kulturní památkou nestávají, ačkoli pozemek, na kterém jsou zřízeny, se za kulturní památku prohlašuje.“ a za slovo „věci“ se vkládají slova „nebo stavby“.
8. V § 3 odst. 5 se za slova „Vlastníci věcí“ vkládají slova „nebo staveb“, za slovo „věcech“ se vkládají slova „nebo stavbách“ a slova „prohlídku věcí“ se nahrazují slovy „prohlídku těchto věcí nebo staveb“.
9. V § 3 odst. 6 se za slovo „věcí“ vkládají slova „nebo staveb“.
10. V § 7 odst. 3 se za slovo „věcí“ vkládají slova „nebo stavby“.
11. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

Ministerstvo kultury může na žádost vlastníka stavby, která vznikla následně na nemovitosti již chráněné jako kulturní památka, nebo z moci úřední rozhodnout, že tato stavba není kulturní památkou.“

12. V nadpisu § 8 a v § 8 odst. 1 a 5 se za slovo „věcí“ vkládají slova „nebo stavby“.
13. V § 8 odst. 2 větě druhé se slovo „věcí“ zrušuje.
14. V § 9 odst. 4 se slova „věc převádí“ nahrazují slovy „ji převádí“ a slovo „věc“ se zrušuje.
15. V § 13 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; je-li národní kulturní památkou pouze stavba, která není samostatnou věcí, vztahuje se právo státu na přednostní koupi na nemovitost, jíž je národní kulturní památka součástí“.
16. V § 13 odst. 3 se za slovo „nabídka“ vkládají slova „podle odstavce 1“, slova „kulturní památku“ se nahrazují slovem „věc“ a slova „kulturní památky přijímá“ se nahrazují slovem „přijímá“.
17. V § 14a odst. 1 se slova „způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“.
18. V § 14a odst. 10 písm. a) se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo mu byla způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.
19. V § 14a odst. 11 písm. b) se slova „zbavení nebo omezení jeho způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
20. V § 18 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Stavbu, která je kulturní památkou, lze přemístit jen s předchozím souhlasem krajského úřadu po vyjádření odborné organizace státní památkové péče.

(2) Movitou věc, která je kulturní památkou, lze z veřejně přístupného místa trvale přemístit jen s předchozím souhlasem krajského úřadu po vyjádření odborné organizace státní památkové péče.“.

21. V § 32 odst. 2 písm. e) se slova „prohlášení věcí za kulturní památky“ nahrazují slovy „prohlašování kulturních památek“.
22. V § 35 odst. 1 písm. a) se za slova „nechrání věc“ vkládají slova „nebo stavbu“, slovo „věci“ se zrušuje a za slova „hodlá věc“ se vkládají slova „nebo stavbu“.
23. V § 35 odst. 1 se písmeno f) zrušuje.
Dosavadní písmena g) a h) se označují jako písmena f) a g).
24. V § 35 odst. 2 písmeno d) zní:
„d) přemístí bez předchozího souhlasu krajského úřadu stavbu, která je kulturní památkou, nebo trvale bez předchozího souhlasu krajského úřadu přemístí z veřejně přístupného místa movitou věc, která je kulturní památkou,“.
25. V § 39 odst. 1 písm. a) se za slova „nechrání věc“ vkládají slova „nebo stavbu“, slovo „věci“ se zrušuje a za slova „hodlá věc“ se vkládají slova „nebo stavbu“.
26. V § 39 odst. 2 písmeno c) zní:
„c) přemístí bez předchozího souhlasu krajského úřadu stavbu, která je kulturní památkou, nebo trvale bez předchozího souhlasu krajského úřadu přemístí z veřejně přístupného místa movitou věc, která je kulturní památkou,“.
27. V § 43a odst. 2 písm. i) a v § 43a odst. 3 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.

Čl. III

Přechodné ustanovení

Dosavadní rozsah ochrany stavby nebo pozemku jako kulturní památky není dotčen tím, že se stavba podle občanského zákoníku stala součástí pozemku.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o cenách

Čl. IV

Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 276/2002 Sb., zákona č. 124/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 484/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 183/2008 Sb., zákona č. 403/2009 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., a zákona č. 18/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 písm. b) se slovo „zjištěná“ nahrazuje slovem „určená“.
2. V § 13a větě první se slova „a prodeji“ zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích

Čl. V

V § 69 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 116/2000 Sb. a zákona č. 207/2000 Sb., se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 6 zní:

„(3) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku⁶⁾ se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání s patentem jako předmětem vlastnictví.

⁶⁾ § 986 občanského zákoníku.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST PÁTÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. VI

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona

č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. .../2013 Sb., zákona č. .../2013 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 3 písm. a) a ai) se odkaz na poznámku pod čarou č. 53 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 55.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 53 s textem „Zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření.“ se označuje jako poznámka pod čarou č. 55.

2. V § 3 odst. 3 se v písmeni aj) s textem „provádění odborných rostlinolékařských činností podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾“, odkaz na poznámku pod čarou č. 53 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 56.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 53 s textem „§ 81 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 199/2012 Sb.“ se označuje jako poznámka pod čarou č. 56.

3. V § 3 odst. 3 se písmeno aj) s textem „provozování poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb podle zvláštního právního předpisu“, označuje jako písmeno ak) a včetně poznámky pod čarou č. 57 zní:

„ak) provozování poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb podle zvláštního právního předpisu⁵⁷⁾“.

⁵⁷⁾ Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 5 odst. 5 se slovo „podniku^{24c)}“ nahrazuje slovy „obchodního závodu (dále jen „závod“)^{24c)}“.

Poznámka pod čarou č. 24c zní:

„^{24c)} § 502 občanského zákoníku.“

5. V § 5 odst. 6 se slova „česká osoba“ nahrazují slovy „občan České republiky“.

6. V § 6 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 58 zní:

„(1) Všeobecnými podmínkami provozování živnosti fyzickými osobami, pokud tento zákon nestanoví jinak, jsou:

- a) plná svéprávnost, kterou lze nahradit přivolením soudu k souhlasu zákonného zástupce nezletilého k samostatnému provozování podnikatelské činnosti⁵⁸⁾, a

b) bezúhonnost.

⁵⁸⁾ § 33 občanského zákoníku.“.

7. V § 6 odst. 3 se věta první nahrazuje větami „Bezúhonnost se prokazuje u občanů České republiky výpisem z evidence Rejstříku trestů a u osob, které jsou občany jiného členského státu Evropské unie, doklady podle § 46 odst. 1 písm. a). U osob, které nejsou občany České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie, se bezúhonnost prokazuje doklady podle § 46 odst. 1 písm. b) a výpisem z evidence Rejstříku trestů, nejedná-li se o osoby, které mají na území České republiky povolen trvalý pobyt; ty prokazují bezúhonnost stejně jako občané České republiky.“.
8. V § 7 odst. 4, § 7 odst. 5 písm. e), § 8 odst. 1 písm. a) a b), § 10 odst. 4, § 11 odst. 4 písm. b), § 17 odst. 5 písm. c), § 31 odst. 11, § 45 odst. 2 písm. c), § 45 odst. 3 písm. c), § 46 odst. 1 písm. e), § 46 odst. 2 písm. e) a g), § 47 odst. 2 písm. a), § 47 odst. 3 písm. a), § 48 odst. 1, § 60 odst. 2 písm. a) a v § 62 odst. 1 písm. j) se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
9. V § 10 odst. 4 se část věty za středníkem včetně středníku a včetně poznámky pod čarou č. 28 zrušuje.
10. V § 10 odst. 5 větě první se za slova „nebo obdobného rejstříku“ vkládají slova „, pokud se na základě jiného zákona do takového rejstříku zapisují“.
11. V § 10 odstavec 6 zní:

„(6) Vzniká-li živnostenské oprávnění fyzické osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí živnostenský úřad identifikační číslo osoby poskytnuté správcem základního registru osob^{28d)}.“
12. V § 11 odstavec 3 zní:

„(3) Odpovědným zástupcem nemůže být osoba, u které trvá překážka provozování živnosti podle § 8. Odpovědným zástupcem v oboru nebo příbuzném oboru živnosti nemůže být ani osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3, a to po dobu 1 roku od právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění; to neplatí, bylo-li živnostenské oprávnění zrušeno z důvodu, že živnost nebyla provozována po dobu delší než 4 roky. Odpovědným zástupcem právnické osoby nemůže být člen dozorčí rady či jiného kontrolního orgánu této právnické osoby.“.
13. § 12 se zrušuje.

14. § 13 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 26, 28a, 29, 59 a 60 zní:

„§ 13

Pokračování v provozování živnosti při úmrtí podnikatele

(1) Zemře-li podnikatel, mohou v provozování živnosti pokračovat za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 5 až do skončení řízení o projednání dědictví

- a) správce pozůstalosti, anebo vykonavatel závěti, náleží-li mu správa pozůstalosti²⁹⁾,
- b) dědicové ze zákona, pokud není dědiců ze závěti,
- c) dědicové ze závěti a pozůstalý manžel nebo partner^{28a)}, i když není dědicem, je-li spoluvlastníkem majetku používaného k provozování živnosti,
- d) insolvenční správce ustanovený soudem podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾, nejdéle však do skončení insolvenčního řízení, a likvidační správce⁵⁹⁾,
- e) pozůstalý manžel nebo partner^{28a)} splňující podmínku uvedenou v písmenu c), pokud v živnosti nepokračují dědicové, nebo
- f) svěřenský správce⁶⁰⁾, pokud byl závod pořízením pro případ smrti vložen do svěřenského fondu.

(2) Pokud správce pozůstalosti povoláný zemřelým podnikatelem, anebo vykonavatel závěti, náleží-li mu správa pozůstalosti, nebo osoba uvedená v odstavci 1 písm. b), c) nebo e) hodlá pokračovat v provozování živnosti na základě oprávnění zemřelého podnikatele, je povinna oznámit tuto skutečnost živnostenskému úřadu ve lhůtě 3 měsíců ode dne úmrtí podnikatele, nestanoví-li tento zákon jinak. Pokud tato lhůta marně uplyne, zaniká živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele dnem jeho úmrtí, nepokračuje-li v provozování živnosti správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský, insolvenční nebo likvidační správce. Nesplňuje-li osoba uvedená v první větě, která hodlá pokračovat v provozování živnosti, podmínky stanovené v § 6 nebo 7 nebo jsou-li u ní překážky podle § 8 anebo nemá-li pobyt na území České republiky, pokud jej tento zákon vyžaduje, je povinna neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(3) Pokud osoba uvedená v odstavci 2 větě první, která oznámila podle odstavce 2 pokračování v provozování živnosti, se rozhodla nadále nepokračovat v provozování živnosti na základě živnostenského oprávnění zemřelého podnikatele, oznámí tuto skutečnost živnostenskému úřadu. Oprávnění pokračovat v provozování živnosti jí zanikne dnem doručení oznámení živnostenskému úřadu, a nepokračuje-li v provozování živnosti jiná oprávněná osoba podle odstavce 1, zanikne tímto dnem i živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele.

(4) Správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský, insolvenční nebo likvidační správce je povinen oznámit pokračování v provozování živnosti ve lhůtě 1 měsíce ode dne úmrtí podnikatele, a pokud byl do funkce ustanoven později, do 1 měsíce ode dne, kdy byl do této funkce ustanoven. Nesplňuje-li správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský nebo insolvenční správce podmínky stanovené v § 7, je povinen neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(5) Pokud živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele nezaniklo podle odstavce 2 nebo 3, může po skončení řízení o pozůstalosti pokračovat v provozování živnosti osoba uvedená v odstavci 1 písm. b), c) nebo e), jestliže prokáže, že nabyla majetkového práva vztahujícího se k provozování živnosti, a to i když neoznámila pokračování v provozování živnosti podle odstavce 2. Pokračování v provozování živnosti musí tato osoba do 3 měsíců od skončení řízení o pozůstalosti oznámit živnostenskému úřadu a současně ohlásit živnost nebo podat žádost o koncesi podle tohoto zákona, jinak jí právo pokračovat v provozování živnosti zanikne marným uplynutím této lhůty. Právo pokračovat v provozování živnosti zanikne osobě, která oznámila pokračování v provozování živnosti podle věty druhé, nejpozději dnem vzniku vlastního živnostenského oprávnění nebo u ohlašovacích živností rozhodnutím živnostenského úřadu podle § 47 odst. 5 nebo 6 a u koncesovaných živností zastavením řízení nebo zamítnutím žádosti o koncesi. Živnostenské oprávnění zemřelého podnikatele zaniká marným uplynutím tříměsíční lhůty uvedené ve větě druhé nebo dnem zániku práva pokračovat v provozování živnosti poslední z pokračujících osob.

(6) Pro náležitosti oznámení podle odstavců 2 až 5 se použijí § 45, 46 a 50 obdobně.

(7) Pro účely zápisu do živnostenského rejstříku soud poskytne na žádost živnostenského úřadu údaj o pravomocném skončení řízení o pozůstalosti po zemřelém podnikateli.

²⁶⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{28a)} Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.

²⁹⁾ § 1553 až § 1560 občanského zákoníku.

§ 156 a § 159 zákona č. ... /2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.

⁵⁹⁾ § 200 až 205 zákona č. .../2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.

⁶⁰⁾ § 1448 až 1456 občanského zákoníku.“

15. V § 17 odst. 3 větě první se slova „pokud k nim podnikatel má vlastnické nebo užívací právo“ nahrazují slovy „pokud podnikatel má právní důvod pro jejich užívání“ a ve větě druhé se slova „vlastnické nebo užívací právo k objektům nebo místnostem“ nahrazují slovy „právní důvod pro užívání“.

16. V § 17 odst. 5 písm. c) se slova „, popřípadě místo podnikání“ zrušují.
17. V § 17 odst. 7 se slova „nebo místě podnikání“ zrušují.
18. V § 31 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 53 zní:

„(2) Podnikatel je povinen viditelně označit obchodní firmou, popřípadě názvem, nebo jménem a příjmením a identifikačním číslem objekt, v němž má sídlo, liší-li se od bydliště (§ 5 odst. 2), a zahraniční osoba organizační složku závodu, pokud ji zřizuje. Podnikatel je povinen na žádost živnostenského úřadu prokázat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má na území České republiky sídlo a zahraniční osoba organizační složku závodu. Podnikatel nemusí prokazovat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má v České republice umístěno sídlo, má-li sídlo totožné se svým bydlištěm (§ 5 odst. 2), s výjimkou případů, že sídlo je na adrese sídla ohlašovny⁵³⁾, zvláštní matriky⁵³⁾ nebo na adrese sídla správního orgánu⁵⁴⁾, který úředně zrušil údaj o místě hlášeného pobytu na území České republiky.

⁵³⁾ § 10 odst. 5 a § 10a zákona č. 133/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

19. V § 31 odst. 11 se slova „místo podnikání,“ zrušují.
20. V § 31 odst. 16 se věta poslední nahrazuje větou „Adresou pro vypořádání závazků nemůže být adresa bydliště podnikatele, jedná-li se o adresu sídla ohlašovny⁵³⁾, zvláštní matriky⁵³⁾ nebo adresu sídla správního orgánu⁵⁴⁾; to neplatí, pokud podnikatel prokáže právní důvod pro užívání prostor na těchto adresách.“.
21. V § 45 odst. 2 písm. a), c) a d) a v § 45 odst. 3 písm. a) se slova „číslo popisné a orientační, bylo-li přiděleno“ nahrazují slovy „číslo popisné nebo evidenční, popřípadě orientační číslo“.
22. Poznámka pod čarou č. 36a zní:

„^{36a)} § 503 odst. 2 občanského zákoníku.“.
23. V § 45 odst. 2 písm. d), § 47 odst. 2 písm. d) a v § 60 odst. 2 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovem „sídlo“.
24. V § 46 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) je-li občanem jiného členského státu Evropské unie, výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto státu nebo členského státu posledního pobytu, nebo výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{25b)} obsahující informace, které jsou zapsané v

evidenci trestů členského státu, jehož je občanem, nebo členského státu posledního pobytu; je-li členským státem posledního pobytu Česká republika, postupuje se podle § 6 odst. 3 věty druhé. Nevydává-li tento stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti učiněné před notářem nebo jiným příslušným orgánem členského státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo jiným příslušným orgánem členského státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce; doklad podle tohoto písmene může být nahrazen dokladem o uznání odborné kvalifikace, pokud prokazuje i splnění podmínky bezúhonnosti,“.

25. V § 46 odst. 1 písm. b) a v § 46 odst. 2 písm. b) se za slova „notářem nebo“ vkládají slova „jiným příslušným“.

26. V § 46 odst. 1 písm. b) se za slova „státu uvedeného v písmenu a)“ vkládají slova „a nemá-li na území České republiky povolen trvalý pobyt“.

27. V § 46 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) je-li odpovědný zástupce občanem členského státu Evropské unie, doklady podle písmene a), je-li odpovědný zástupce občanem jiného státu než členského státu Evropské unie a nemá-li na území České republiky povolen trvalý pobyt, doklady podle písmene b); tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce,“.

28. V § 46 odst. 1 písm. e) se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“.

29. V § 46 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) doklad prokazující právní důvod pro užívání prostor, do nichž umístila sídlo, liší-li se od jejího bydliště (§ 5 odst. 2), nebo má-li bydliště na adrese sídla ohlašovny⁵³⁾, zvláštní matriky⁵³⁾ nebo na adrese sídla správního orgánu⁵⁴⁾, nebo do nichž umístila na území České republiky organizační složku závodu zahraniční osoby; k doložení právního důvodu pro užívání prostor postačí písemné prohlášení vlastníka nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru, kde jsou prostory umístěny, že s umístěním souhlasí,“.

30. V § 46 odst. 2 se na konci textu písmene a) a b) doplňují slova „; tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce“.

31. V § 46 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) je-li odpovědný zástupce občanem členského státu Evropské unie, doklady podle odstavce 1 písm. a), je-li odpovědný zástupce občanem jiného státu než členského státu Evropské unie a nemá-li na území České republiky

povolen trvalý pobyt, doklady podle odstavce 1 písm. b); tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce,“.

32. V § 46 odstavec 3 zní:

„(3) Podává-li ohlášení nezletilá osoba, které byla soudem přiznána svéprávnost nebo u které soud přivoli k souhlasu zákonného zástupce k samostatnému provozování podnikatelské činnosti, doloží též rozhodnutí soudu o přiznání svéprávnosti nebo přivolení soudu k souhlasu zákonného zástupce.“.

33. V § 46 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Ohlašovatel není povinen připojit k ohlášení doklady uvedené v odstavcích 1 a 2, pokud dokládané skutečnosti jsou zjistitelné ze základních registrů.“.

34. V § 48 odst. 1, § 49 odst. 4 a v § 56 odst. 5 se slova „místa podnikání“ nahrazují slovem „sídla“ a v § 49 odst. 4 a v § 56 odst. 5 se slova „místo podnikání“ nahrazují slovem „sídlo“.

35. Poznámka pod čarou č. 31f se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

36. V § 58 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) podnikatel již nesplňuje podmínky podle § 6 odst. 1 písm. a) nebo b),“.

37. V § 58 odst. 1 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.

38. V § 60 odst. 9 písmeno h) zní:

„h) omezení svéprávnosti.“.

39. V § 60 odstavec 10 zní:

„(10) Poskytovanými údaji podle odstavce 7 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, jejich změna, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a stát narození,
- e) rodné číslo, bylo-li přiděleno,
- f) státní občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,

- j) omezení svéprávnosti,
- k) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- l) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- m) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů nepřežil.“.

40. V § 61 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) jako správce pozůstalosti povolany zemřelým podnikatelem, anebo vykonavatel závěti, náleží-li mu správa pozůstalosti, nebo osoba uvedená v § 13 odst. 1 písm. b), c) nebo e) v rozporu s § 13 odst. 2 neustanoví odpovědného zástupce, nebo“.

41. V § 61 odst. 1 písm. b) se slova „správce dědictví“ nahrazují slovy „správce pozůstalosti jmenovaný soudem, svěřenský, likvidační“.

42. V § 62 odst. 1 písm. e) bodě 1 se slova „vlastnické nebo užívací právo k objektům nebo místnostem“ nahrazují slovy „právní důvod pro užívání“.

43. V § 62 odst. 1 písm. j) se slova „místo podnikání,“ zrušují.

44. Poznámka pod čarou č. 41 zní:

„⁴¹⁾ § 420 a 421 občanského zákoníku.“.

45. V příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ u předmětu podnikání „Oceňování majetku pro“ se slovo „podnik“ v prvním sloupci nahrazuje slovem „obchodní závod“ a ve druhém sloupci slovo „podniku“ se nahrazuje slovem „obchodního závodu“.

46. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností (K § 7 odst. 6) se slova „§ 2 a § 23 obchodního zákoníku“ uvedená ve druhém sloupci nahrazují slovy „§ 420 občanského zákoníku“.

Čl. VII

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Živnostenský úřad provede zápis změny údajů do živnostenského rejstříku, vyvolané účinností tohoto zákona, nejpozději do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků

Čl. VIII

V § 16 zákona č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 6 zní:

„(3) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku⁶⁾ se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání se zapsanou topografií jako předmětem vlastnictví.

⁶⁾ § 986 občanského zákoníku.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o obecní policii

Čl. IX

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 153/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 3 písm. a) se slova „, způsobilosti k právním úkonům nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „nebo omezení svéprávnosti“.
2. V § 11a odst. 3 písm. g) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
3. V § 11a odst. 4 písmeno c) zní:

„c) omezení svéprávnosti,“.

4. V § 24 odst. 1 a 2 se slova „odpovídá za“ nahrazují slovy „je povinna nahradit“.
5. V § 24 odst. 2 se slova „této odpovědnosti“ nahrazují slovy „povinnosti k náhradě škody“.
6. V § 24 odst. 3 a 5 se slova „odpovídá i za“ nahrazují slovy „je povinna nahradit též“.
7. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Došlo-li u poškozeného v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 2 k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle občanského zákoníku. V případech hodných zvláštního zřetele lze kromě náhrady podle občanského zákoníku poskytnout jednorázové mimořádné odškodnění.“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. X

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č.

305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 403/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 11a odst. 3 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
2. V § 11a odst. 3 písm. j) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
3. V § 11a odst. 3 písmeno n) zní:
„n) u osvojení původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence, původní a nové rodné číslo osvojence, datum a místo narození osvojence, rodná čísla osvojitelů a datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,“.
4. V § 11a se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno q), které zní:
„q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného.“.
5. V § 11a odst. 4 písmeno j) zní:
„j) omezení svéprávnosti,“.
6. V § 11a odst. 4 písm. n) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
7. V § 11a odst. 4 se za písmeno p) vkládá nové písmeno q), které zní:
„q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena q) a r) se označují jako písmena r) a s).

8. V § 11a odst. 4 písmeno r) zní:
„r) u osvojení původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojenice, původní a nové rodné číslo osvojenice, datum a místo narození osvojenice, rodná čísla osvojitelů a datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,“.
9. V § 16c odst. 2 písm. u) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.
10. V § 51 odst. 1 větě druhé a v § 118 odst. 4 větě první se za slova „Zákonný zástupce“ vkládá slovo „, opatrovník“.
11. V § 105 se slova „způsobilost vlastními úkony nabývat v sociálním zabezpečení práv a brát na sebe povinnosti“ nahrazují slovy „podle zákona o důchodovém pojištění svéprávnost v sociálním zabezpečení“.
12. V § 118 odst. 1 písm. b) se slova „způsobilosti dítěte k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnosti dítěte“.
13. V § 118 odst. 2 se slova „způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnosti“.
14. V § 118 odst. 3 větě první a druhé se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“ a ve větě druhé se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o bankách

Čl. XI

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 16/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 319/2001 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 37/2007 Sb., zákona č. 120/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 433/2008 Sb., zákona č. 215/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 287/2009 Sb., zákona č. 156/2010

Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 254/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. .../2013 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 větě druhé se slova „pro účely tohoto zákona“ zrušují.
2. V § 1 odst. 1 se věta poslední zrušuje.
3. V § 3 odst. 3 písm. a) a b) se slova „organizační složky“ nahrazují slovem „pobočky“.
4. V § 3 odst. 3 písm. b) se slova „obchodní firmy“ nahrazují slovem „označení“ a za slovo „nebo“ se vkládají slova „s označením“.
5. V § 4 odst. 5 písm. e) se slova „navrhovaných na výkonné řídicí funkce, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami, (dále jen „vedoucí zaměstnanci banky““ nahrazují slovy „, které jsou navrhovány jako vedoucí zaměstnanci banky“.
6. V § 4 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) budoucí banka má alespoň 2 vedoucí zaměstnance banky, kteří zastávají výkonnou řídicí funkci, s níž je spojena působnost a odpovědnost vymezená stanovami.“.
7. V § 4 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Vedoucím zaměstnancem banky se pro účely tohoto zákona rozumí člen statutárního orgánu, člen správní rady, prokurista nebo osoba, která zastává výkonnou řídicí funkci, s níž je spojena působnost a odpovědnost vymezená stanovami.“.

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 9.
8. V § 5d písm. i), § 29b odst. 2 a v § 29c odst. 2 se slovo „podniků“ nahrazuje slovy „obchodních závodů“.
9. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Představenstvo nebo správní rada banky musí mít alespoň 3 členy.“.
10. V § 8 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slova „orgánu banky“ vkládají slova „, člen správní rady banky“, slova „statutárním orgánem,“ se zrušují a za slova „statutárního orgánu“ se vkládají slova „, členem správní rady“.

11. V § 8 odst. 2 písm. a) se za slova „statutárním orgánu“ vkládají slova „,správní radě“ a slova „, pro výkon funkce statutárního orgánu“ se zrušují.
12. V § 8 odst. 2 písm. c) a d) se za slova „statutárním orgánu,“ vkládají slova „,správní radě nebo“ a slova „,nebo pro výkon funkce statutárního orgánu“ se zrušují.
13. V § 8 odst. 2 písm. e) se čárka za slovem „orgánu“ nahrazuje slovem „,nebo“ a slova „,nebo pro výkon funkce statutárního orgánu“ se zrušují.
14. V § 8 odst. 3 se slovo „Pravomoci“ nahrazuje slovem „Působnost“, za slovo „,a“ se vkládají slova „,správní rady nebo“ a slovo „,uvedeny“ se nahrazuje slovem „,uvedena“.
15. V § 8 odstavec 4 zní:

„(4) Členem statutárního orgánu, správní rady nebo dozorčí rady banky může být pouze fyzická osoba.“
16. V § 8a odst. 1 se za slova „Členové statutárního orgánu banky“ vkládají slova „,a členové správní rady banky“, za slova „člena statutárního orgánu banky“ se vkládají slova „,nebo člena správní rady banky“ a za slova „členy statutárního orgánu“ se vkládají slova „,nebo správní rady“.
17. V § 11 odst. 1 se věta poslední zrušuje.
18. V § 16 odst. 1 písm. a) a v § 16 odst. 1 větě poslední se slovo „podnikem“ nahrazuje slovy „obchodním závodem“ a slova „,podle písmene b)“ se nahrazují slovy „,podle písmene c)“.
19. V § 16 odst. 1 větě druhé se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“, slovo „,učiněné“ se nahrazuje slovem „,učiněná“ a slovo „,neplatné“ se nahrazuje slovem „,neplatná“.
20. V § 16 odst. 2 písm. a) se slova „obchodního zákoníku nebo tohoto“ zrušují.
21. V § 16 odst. 2 písm. b) se slova „,ve statutárním orgánu banky a“ zrušují.
22. V § 16 odst. 4 až 6 a v § 29b odst. 1 se slovo „podnik“ nahrazuje slovy „obchodní závod“.
23. V § 16 odst. 4 písm. c), § 16 odst. 5 a 6, § 16b odst. 1 písm. d), § 17 odst. 5, § 26d odst. 1 písm. h), § 29b odst. 1, 4 a 5 a v § 29c odst. 1, 2 a 8 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
24. V § 16 odst. 4 závěrečné části ustanovení se slova „nájem podniku“ nahrazují slovy „pacht obchodního závodu“.

25. V § 18 odst. 2 větě první a druhé se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.
26. V § 18 odst. 2 větě první se slova „statutární orgán“ nahrazují slovy „představenstvo nebo správní rada banky“.
27. V § 18 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 4c zrušuje.
28. V § 19 odst. 1 písm. a) se slova „členové statutárního orgánu a“ zrušují.
29. V § 19 odst. 1 písm. d) se slova „blízké⁵⁾ členům statutárního orgánu,“ nahrazují slovy „blízké vedoucím zaměstnancům banky, členům“, za slova „dozorčí rady“ se vkládá slovo „banky“ a slova „, vedoucím zaměstnancům banky“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 5 se zrušuje.

30. V § 20 odst. 2 větě druhé se slova „obchodní zákoník“ nahrazují slovy „zákon upravující právní poměry obchodních společností a družstev“.
31. V § 20 odst. 12 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
32. V § 20a odst. 1 písm. b) se slovo „mimořádné“ zrušuje.
33. V § 20a odst. 2 větě první se slova „ovládací smlouvy a ovládací smlouva zanikne v nejbližším možném termínu, který připouští obchodní zákoník“ nahrazují slovy „smlouvy umožňující řízení banky jako řízené osoby řídící osobou a uloží bance ukončit vztah založený touto smlouvou v nejbližší možné době, kterou umožňuje tato smlouva, občanský zákoník nebo jiný právní předpis“.
34. V § 26 odst. 6 větě první se slova „představenstva banky nebo členovi“ nahrazují slovy „statutárního orgánu, správní rady nebo“.
35. V § 26b odst. 1 se za slovo „orgán“ vkládají slova „, správní rada“.
36. V § 26ba odst. 1 se písmeno f) zrušuje.
Dosavadní písmena g) až j) se označují jako písmena f) až i).
37. V § 26ba odst. 1 písm. f) se slovo „zápisu“ nahrazuje slovem „přijetí“ a slova „do obchodního rejstříku“ se zrušují.
38. V § 26ba odst. 1 písm. g) se slovo „g)“ nahrazuje slovem „f)“, slovo „zápisu“ se nahrazuje slovem „přijetí“ a slova „do obchodního rejstříku“ se zrušují.
39. V § 26ba odst. 1 písm. i) se slova „nepeněžitým vkladem v podobě peněžité pohledávky vůči bance“ nahrazují slovem „započtením“.

40. V § 26ba odst. 2 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
41. V § 26g odst. 5 se slova „jejím statutárním orgánem,“ zrušují a slova „jejím statutárním orgánem nebo jeho členem“ se nahrazují slovy „členem jejího statutárního orgánu“.
42. V § 26j odst. 1 a 2 a v § 26l odst. 3 písm. c) se slova „organizační složky“ nahrazují slovem „pobočky“.
43. V § 27 odstavec 4 zní:
„(4) Vyžaduje-li zákon, aby o rozhodnutí valné hromady byla pořízena veřejná listina, musí být veřejná listina pořízena také o rozhodnutí správce v takové věci.“.
44. Poznámka pod čarou č. 6i se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
45. Poznámka pod čarou č. 7a se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
46. V § 31 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „nebo ve stejné lhůtě provést zápis do obchodního rejstříku, aniž by o tom vydával rozhodnutí“.
47. V § 31 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Omezení stanovená zákonem upravujícím veřejné rejstříky právnických a fyzických osob pro provedení zápisu do obchodního rejstříku bez vydání rozhodnutí o povolení zápisu se nepoužijí.“.
48. V § 36 odst. 2 se věta první zrušuje.
49. V § 36 odst. 4 se slova „s obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „se zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev“.
50. V § 36 odst. 5 se slovo „úkonů“ nahrazuje slovem „jednání“.
51. V § 39 odst. 1 větě první se slova „statutární orgán nebo“ zrušují a za slova „orgánu banky“ se vkládají slova „, členové správní rady banky“.
52. V § 39 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „; jde-li o povinnost mlčenlivosti členů statutárního orgánu, má tuto působnost správní rada nebo dozorčí rada“.
53. V § 41b odst. 6 větě druhé se za slovo „představenstev“ vkládají slova „nebo správních rad“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna notářského řádu

Čl. XII

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 18/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 344/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se slovo „úkonech“ nahrazuje slovem „jednáních“ a slova „přijímání listin do úschovy a dále přijímání peněz a listin do úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám“ se nahrazují slovy „přijímání listin a peněz do notářské úschovy“.
2. V § 3 odstavec 1 zní:
„(1) Notář může v souvislosti s notářskou činností v rámci další činnosti poskytovat tyto právní služby:
 - a) udělovat právní porady a zastupovat v jednání s fyzickými a právnickými osobami a v řízení před orgány veřejné moci; před soudy jen v řízeních podle části páté občanského soudního řádu, ve věcech veřejných rejstříků a ve věcech podle zákona o zvláštních řízeních soudních s výjimkou
 1. řízení o pozůstalosti, v němž vykonává činnost soudního komisaře,
 2. řízení ve věcech kapitálového trhu,
 3. řízení o předběžném souhlasu s provedením šetření ve věcech ochrany hospodářské soutěže,
 4. řízení o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin,
 5. řízení o plnění povinností z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva,
 6. řízení o soudním prodeji zástavy,
 7. řízení ve věcech rodinněprávních vyjma péče soudu o nezletilé a výkonu rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé a
 - b) sepisovat soukromé listiny a zpracovávat právní rozborů.“

3. V § 4 se za větu první vkládá věta „Je-li jinou činností provádění zápisů do Rejstříku zástav, veřejného rejstříku nebo veřejného seznamu, považuje se za notářskou činnost.“.
4. V § 6 se za slova „zápisů a“ vkládají slova „podle tohoto zákona sepsané“.
5. V § 7 odst. 1 písmeno a) zní:
„a) je plně svéprávný,“.
6. V § 9 odst. 1 písm. d), § 11 písm. g), § 15 odst. 2, § 28 odst. 1 a v § 57 odst. 1 a 3 se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.
7. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „způsobivosti notáře k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti notáře“.
8. V § 11 písm. e) se slova „zbaven způsobivosti k právním úkonům nebo byla tato způsobivost omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.
9. V § 13 odstavec 2 zní:
„(2) Notáři, kteří jsou členy stejné notářské komory, a notáři, kteří mají stejné sídlo, se mohou sdružit jako společníci za účelem společného výkonu činnosti notáře nebo za společným účelem věci. Smlouva, kterou se notáři zaváží sdružit za účelem společného výkonu činnosti notáře, musí mít písemnou formu.“.
10. § 13 odstavec 3 zní:
„(3) Notáři, kteří se sdružili jako společníci podle odstavce 2 za účelem společného výkonu činnosti notáře (dále jen „notář společník“) se v činnosti notáře vzájemně zastupují. Při zastupování notář společník vykonává činnost notáře jménem zastoupeného notáře společníka. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře společníka zastupuje. Používá své úřední razítko notáře.“.
11. V § 13 se doplňuje odstavec 4, který zní:
„(4) Notáři společníci jsou povinni sdružení se za účelem společného výkonu činnosti notáře oznámit Komoře a notářské komoře, jejímiž jsou členy. Oznamovací povinnost platí i ohledně zániku společnosti; je-li notářů společníků více než dva, i ohledně vystoupení notáře společníka ze společnosti nebo jeho vyloučení.“.
12. V § 18 odst. 1 písmeno b) zní:
„b) je plně svéprávný,“.

13. V § 19 písm. a) se slova „sepisováním notářských zápisů podle § 71b odst. 1,“ zrušují.
14. V § 19 písm. a) a v § 23 písm. a) se slovo „prostých“ nahrazuje slovy „opisů nebo ověřených“.
15. V § 19 písm. a) a v § 23 písm. a) se slova „vydáváním opisů nebo výpisů z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava“ nahrazují slovy „vydáváním opisů nebo potvrzení z Evidence právních jednání pro případ smrti podle § 35c odst. 3, vydáváním opisů, výpisů nebo potvrzení z Rejstříku zástav podle § 35i odst. 1, vydáváním opisů nebo potvrzení ze Seznamu listin o manželském majetkovém režimu podle § 35l odst. 2“.
16. V § 20 odst. 1 písm. c) se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo komu byla tato způsobilosti omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.
17. V § 23 písm. a) se slovo „úconech“ nahrazuje slovem „jednáních“, slovo „úkon“ se nahrazuje slovem „jednání“ a slova „§ 71b odst. 1“ se nahrazují slovy „§ 71b“.
18. V § 35 odst. 3 se slovo „delegátů“ nahrazuje slovem „Komory“.
19. § 35a až 35c včetně nadpisu znějí:

„§ 35a

(1) Komora vede, provozuje a spravuje Rejstřík zástav a tyto evidence a seznamy:

- a) Evidenci právních jednání pro případ smrti,
- b) Evidenci listin o manželském majetkovém režimu,
- c) Seznam prohlášení o určení opatrovníka,
- d) Seznam listin o manželském majetkovém režimu.

(2) Komora vede Rejstřík zástav, evidence a seznamy v elektronické podobě. Komora stanoví předpisy postup při vedení, správě a provozu evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav a způsob určení náhrady hotových výdajů Komory spojených s vedením evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav.

(3) V předpisu o Rejstříku zástav Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- b) jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do Rejstříku zástav zapisují,

- c) kdo zapisuje údaje podle písmene b) do Rejstříku zástav,
- d) postup a způsob vydávání opisů, výpisů a potvrzení z Rejstříku zástav,
- e) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(4) V předpisu o Evidenci právních jednání pro případ smrti Komora stanoví zejména

- a) jaké údaje se do evidence zapisují,
- b) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- c) v jakých případech zápis změny činí Komora,
- d) způsob a postup poskytování sdělení a vydávání opisu zápisu nebo potvrzení,
- e) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(5) V předpisu o Evidenci listin o manželském majetkovém režimu Komora stanoví zejména

- a) jaké údaje se do evidence zapisují,
- b) postup a způsob zápisu údaje, jeho změny a výmazu,
- c) v jakých případech zápis změny činí Komora.

(6) V předpisu o Seznamu prohlášení o určení opatrovníka Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje,
- b) postup a způsob zápisu změny údaje a jeho výmazu,
- c) jaké změny zápisu a jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do seznamu zapisují,
- d) kdo zapisuje údaje podle písmen b) a c) do seznamu.

(7) V předpisu o Seznamu listin o manželském majetkovém režimu Komora stanoví zejména

- a) postup a způsob zápisu údaje,
- b) postup a způsob zápisu změny údaje a jeho výmazu,
- c) jaké změny zápisu a jaké další údaje kromě údajů stanovených v tomto zákoně se do seznamu zapisují,
- d) kdo zapisuje údaje podle písmen b) a c) do seznamu,
- e) postup a způsob vydávání opisů a potvrzení ze seznamu,
- f) postup a způsob uchovávání vymazaných údajů.

(8) Komora uchovává údaje vedené v Rejstříku zástav a v evidenci a seznamu uvedeném v § 35a odst. 1 písm. a) a d) i po provedení výmazu, ledaže stanoví tento zákon jinak. Komora na písemnou žádost soudu nebo orgánů činných v trestním řízení poskytne informace ze souboru dat skončených věcí. Informace ze souboru dat obsahující údaje evidence uvedeného v § 35a odst. 1 písm. a) lze poskytnout pouze po úmrtí zůstavitele.

(9) Komoře náleží odměna za sdělení podle § 35c odst. 2 osobě, která prokáže právní zájem, za provedení zápisu údaje nebo změny zápisu do Rejstříku zástav podle § 35h a za založení smlouvy o manželském majetkovém režimu do sbírky listin a zápis údajů uvedených v § 35j odst. 3 písm. a) do rejstříku Seznamu listin o manželském majetkovém režimu podle § 35k odst. 2. Komoře dále náleží náhrada hotových výdajů spojených s vedením, provozem a správou evidence, seznamu nebo Rejstříku zástav. Ministerstvo stanoví vyhláškou výši odměn náležejících Komoře.

Evidence právních jednání pro případ smrti

§ 35b

(1) V Evidenci právních jednání pro případ smrti se evidují listiny o těchto právních jednáních zůstavitele učiněných pro případ smrti

- a) závěti, dovětku, dědické smlouvě,
- b) prohlášení o vydědění a prohlášení o tom, že dědic, jemuž svědčí zákonná dědická posloupnost, pozůstalosti nenabude,
- c) příkázání započtení na dědický podíl, není-li takové příkázání obsaženo v závěti,
- d) povolání správce pozůstalosti, není-li povolán v závěti,
- e) smlouvě o zřeknutí se dědického práva,
- f) zrušení právních jednání podle písmen a) až e).

Listiny o právním jednání zůstavitele pro případ smrti, které nemají formu notářského zápisu, se evidují jen, jsou-li v notářské úschově.

(2) Listiny o povolání správce pozůstalosti a listiny o jejich zrušení jsou evidovány odděleně od ostatních evidovaných listin. Spolu s listinami o povolání správce pozůstalosti jsou evidovány závěti obsahující povolání vykonavatele závěti, má-li závěť, ve které je povolání vykonavatele obsaženo, formu notářského zápisu nebo je-li uložena v notářské úschově. V takovém případě je závěť evidována v obou oddělených evidencích. To platí i pro závěť, obsahuje-li povolání správce pozůstalosti.

§ 35c

(1) Záписy údajů do Evidence právních jednání pro případ smrti provádí dálkovým přístupem bez zbytečného odkladu notář, který listiny o právních jednáních zůstavitele uvedených v § 35b odst. 1 přijal do notářské úschovy nebo o takovém právním jednání sepsal notářský zápis.

(2) Komora sdělí soudu nebo jinému státnímu orgánu a osobě, která prokáže právní zájem, na jejich žádost, zda je či není evidována listina o právním jednání zůstavitele pro případ smrti a je-li evidována, u kterého notáře je uložena. Sdělení lze poskytnout jen po úmrtí zůstavitele. Komora takové sdělení poskytne také notáři, má-li jít o listinu o právním jednání pro případ smrti učiněné zůstavitelem, o jehož

pozůstalosti je vedeno řízení, v němž byl notář pověřen provedením úkonů jako soudní komisař podle občanského soudního řádu; sdělení poskytne dálkovým přístupem na základě žádosti notáře.

(3) Kterýkoli notář osobě, která prokáže právní zájem, na její žádost o sdělení, zda je v Evidenci právních jednání pro případ smrti evidována listina o povolání správce pozůstalosti nebo o povolání vykonavatele závěti, a u kterého notáře je uložena, vydá opis zápisu z Evidence právních jednání pro případ smrti, je-li listina o takovém právním jednání zůstavitele evidována; není-li evidována, vydá potvrzení o tom, že evidována není. Je-li evidováno více takových listin učiněných stejným zůstavitelem, obsahuje opis zápisu údaje o všech těchto listinách. Ustanovení odstavce 2 věty druhé se použijí obdobně.“

20. Za § 35c se vkládají nové § 35d až 35l, které včetně nadpisů znějí:

„Evidence listin o manželském majetkovém režimu

§ 35d

(1) V Evidenci listin o manželském majetkovém režimu se evidují

- a) smlouvy manželů nebo snoubenců o manželském majetkovém režimu odlišném od zákonného režimu,
- b) dohody manželů o změně smlouveného režimu,
- c) smlouvy manželů o změně manželského majetkového režimu založeného rozhodnutím soudu,
- d) rozhodnutí soudu, kterými soud zrušil nebo obnovil společné jmění manželů nebo zúžil jeho stávající rozsah,
- e) rozhodnutí soudu, kterými soud změnil manželský majetkový režim založený rozhodnutím soudu nebo smlouvený manželský majetkový režim.

(2) Zápisy údajů do Evidence listin o manželském majetkovém režimu o smlouvě nebo o dohodě podle odstavce 1 písm. a) až c) provádí dálkovým přístupem bez zbytečného odkladu notář, který smlouvu nebo dohodu sepsal. Zápisy údajů o rozhodnutích soudu podle odstavce 1 písm. d) a e) provádí Komora na základě stejnopisů těchto rozhodnutí zasílaných Komoře soudy v elektronické podobě.

(3) Komora sdělí notáři, zda je či není evidována smlouva nebo dohoda podle odstavce 1 písm. a) až c) uzavřená zůstavitelem, o jehož pozůstalosti se vede řízení, v němž byl notář pověřen provedením úkonů jako soudní komisař podle občanského soudního řádu nebo zda je či není evidováno rozhodnutí soudu podle odstavce 1 písm. d) a e) ohledně majetkového režimu zůstavitele a jeho manžela; je-li evidována smlouva nebo dohoda, sdělí také, u kterého notáře je uložena.

(4) Komora poskytne notáři sdělení dálkovým přístupem na základě jeho žádosti.

Seznam prohlášení o určení opatrovníka

§ 35e

(1) V Seznamu prohlášení o určení opatrovníka se evidují prohlášení o určení, kdo se má stát opatrovníkem, a o odvolání prohlášení o takovém určení (dále jen „prohlášení o určení opatrovníka“), mající formu notářského zápisu.

(2) Do Seznamu prohlášení o určení opatrovníka se zapisuje jméno, příjmení, datum narození a bydliště toho, kdo prohlášení o určení opatrovníka pořídil (dále jen „pořizovatel prohlášení“), toho, kdo byl v prohlášení určen k tomu, aby se stal opatrovníkem (dále jen „určený opatrovník“), jméno, příjmení a sídlo notáře, který prohlášení o určení opatrovníka sepsal, a další údaje stanovené předpisem Komory o Seznamu prohlášení o určení opatrovníka.

(3) Zápis údajů o prohlášení o určení opatrovníka do Seznamu prohlášení o určení opatrovníka provádí dálkovým přístupem bez zbytečného odkladu notář, který takové prohlášení sepsal.

(4) Komora sdělí soudu na jeho žádost, zda je či není prohlášení o určení opatrovníka v Seznamu prohlášení o určení opatrovníka evidováno; je-li evidováno, také zapsané údaje o pořizovateli prohlášení, o určeném opatrovníku a údaj, u kterého notáře je prohlášení o určení opatrovníka uloženo. Žádost se podává a sdělení se poskytuje dálkovým přístupem.

Rejstřík zástav

§ 35f

(1) V Rejstříku zástav se evidují tyto údaje:

- a) označení zástavy,
- b) označení dluhu, zajišťovaného zástavním právem k zástavě,
- c) zástavní dlužník, zástavce a zástavní věřitel, a to uvedením jména, příjmení, popřípadě názvu, data narození, identifikačního čísla osoby, bylo-li přiděleno, popřípadě jiného obdobného identifikujícího údaje (dále jen „identifikační číslo“), a bydliště, popřípadě sídla podnikatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo uvedením názvu, identifikačního čísla a sídla, jde-li o právnickou osobu se sídlem v České republice, nebo uvedením názvu a identifikačního čísla její organizační složky nebo obchodního závodu v České republice, je-li sídlo v zahraničí, sídla její organizační složky nebo obchodního závodu v České republice, jsou-li známa, jde-li o právnickou osobu, která nemá sídlo v České republice,
- d) právní důvod zástavního práva,
- e) o zákazu zřízení zástavního práva k věci, která není evidována v Rejstříku zástav jako zástava, a označení takové věci,

- f) o tom, že zapsané právo je budoucím zástavním právem, má-li se zástavní dlužník až po uzavření zástavní smlouvy stát vlastníkem věci, která má být zástavou a ke které jinak podle občanského zákoníku nebo podle zástavní smlouvy vzniká zástavní právo zápisem do Rejstříku zástav; po vzniku zástavního práva se запиše i údaj o době jeho vzniku,
- g) datum a čas zápisu,
- h) další údaje stanovené předpisem Komory o Rejstříku zástav.

(2) Zástavní právo je do Rejstříku zástav zapsáno zápisem údajů uvedených v odstavci 1; vymazáno je výmazem zapsaných údajů. To platí i o budoucím zástavním právu a o zákazu zřízení zástavního práva k věci, která není zapsána jako zástava.

(3) Je-li zástavní právo v Rejstříku zástav již zapsáno, evidují se také údaje o

- a) zákazu zřízení dalšího zástavního práva k zástavě,
- b) započetí výkonu zástavního práva váznoucího na zástavě,
- c) pořadí zástavních práv, vznikne-li na zástavě více zástavních práv.

(4) Svědčí-li zastavované pohledávce zástavní právo, eviduje se také údaj o vzniku podzástavního práva, je-li zástavní právo, které svědčí zastavované pohledávce, zapsáno v Rejstříku zástav; jinak jen, vzniká-li k takové pohledávce zástavní právo zápisem do Rejstříku zástav.

§ 35g

(1) Zápisy údajů podle § 35f odst. 1 do Rejstříku zástav na základě zástavní smlouvy, zápisy údajů podle § 35f odst. 3 a změny a výmazy těchto údajů provádějí pomocí dálkového přístupu notáři.

(2) Notář, který zástavní smlouvu sepsal, provede

- a) zápis údajů podle § 35f odst. 1, kromě písmene e),
- b) zápis údajů o zákazu zřízení dalšího zástavního práva k zástavě a o pořadí zástavních práv, jsou-li tato ujednání obsažena v zástavní smlouvě, a
- c) zápis údajů o vzniku podzástavního práva, je-li zástavní smlouvou zastavována pohledávka, které svědčí zástavní právo zapsané v Rejstříku zástav nebo ke které vzniká zástavní právo jeho zápisem do Rejstříku zástav, i když zástavní právo, které jí svědčí, není v Rejstříku zástav zapsáno.

(3) Zápis údajů podle § 35f odst. 1, případně podle § 35f odst. 3, provede notář po uzavření zástavní smlouvy bez zbytečného odkladu jen, je-li účinná; jinak bez zbytečného odkladu po nabytí její účinnosti. Nabytí účinnosti smlouvy dokládá zástavní věřitel, nejde-li o nabytí účinnosti uplynutím doby.

(4) Kterýkoli notář provede

- a) zápis změny zápisu a výmaz údajů podle § 35f odst. 1 a 3,

- b) zápis údajů o započetí výkonu zástavního práva věznicí na zástavě,
- c) zápis údajů o zákazu zřízení dalšího zástavního práva k zástavě a o pořadí zástavních práv, nejsou-li zapsány notářem, který zástavní smlouvu sepsal,
- d) zápis údajů o zákazu zřízení zástavního práva k věci, která se zapisuje nebo může být zapsána jako zástava do Rejstříku zástav,
- e) zápis údaje o vzniku podzástavního práva, nevzniká-li zápisem do Rejstříku zástav zástavní právo k pohledávce, které svědčí zástavní právo v Rejstříku zástav zapsané,
- f) zápis údaje o vzniku zástavního práva, je-li v Rejstříku zástav zapsáno budoucí zástavní právo.

(5) Zápisy údajů podle § 35f odst. 1 písm. e) a § 35f odst. 3, změny zápisů a výmazy jsou prováděny na základě písemné žádosti zástavního věřitele, popřípadě podzástavního věřitele nebo podzástavce anebo jiné osoby, stanoví-li tak zvláštní zákon. K zápisu podle § 35f odst. 3 písm. c) je třeba, aby o zápis požádali všichni věřitelé, kterým vzniklo na zástavě zástavní právo. Se žádostí o zápis změny zápisu a o zápis údajů o skutečnostech uvedených v § 35f odst. 1 písm. e) a v § 35f odst. 3 je třeba předložit listinu prokazující změnu nebo skutečnost, na základě které je zápis požadován.

(6) Výmaz zástavního práva lze provést jen, jestliže zástavní právo zaniklo. Žádá-li o výmaz zástavního práva zástavní věřitel a uvede-li v žádosti, že zástavní právo zaniklo a právní důvod jeho zániku, má se za to, že k zániku zástavního práva došlo. Žádá-li o výmaz zástavní dlužník, je třeba se žádostí předložit veřejnou listinu nebo listinu potvrzenou zástavním věřitelem s jeho úředně ověřeným podpisem, prokazující zánik zástavního práva; zaniklo-li zástavní právo uplynutím doby, zástavní dlužník doloží, že doba trvání zástavního práva byla na tuto dobu omezena.

§ 35h

Zápisy údajů na základě rozhodnutí orgánů veřejné moci, kterými vzniklo zástavní právo, a změny takových zápisů provádí na základě písemné žádosti orgánu veřejné moci Komora. Orgány veřejné moci jsou povinny zaslat žádost s vykonatelným rozhodnutím, kterým vzniklo zástavní právo nebo u zapsaného zástavního práva došlo k jeho změně, do 30 dnů ode dne vzniku nebo změny zástavního práva.

§ 35i

(1) Kterýkoliv notář vydá každému na jeho žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc není evidována jako zástava nebo o tom, že není evidován zákaz zřízení zástavního práva k věci, neevidované v Rejstříku zástav jako zástava.

(2) Proti osobě, která právně jedná důvěřujíc údajím zapsanému do Rejstříku zástav, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti.

Seznam listin o manželském majetkovém režimu

§ 35j

(1) V Seznamu listin o manželském majetkovém režimu jsou evidovány

- a) notářské zápisy o smlouvách manželů nebo snoubenců o manželském majetkovém režimu odlišném od zákonného režimu, o dohodách manželů o změně smlouveného režimu a o smlouvách manželů o změně manželského majetkového režimu založeného rozhodnutím soudu (dále jen „smlouva o manželském majetkovém režimu“),
- b) rozhodnutí soudu, kterými soud zrušil nebo obnovil společné jmění manželů nebo zúžil jeho stávající rozsah, anebo změnil manželský majetkový režim založený rozhodnutím soudu nebo smluvený manželský majetkový režim (dále jen „rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu“).

(2) Seznam listin o manželském majetkovém režimu obsahuje rejstřík a sbírku listin.

(3) Do rejstříku se zapisuje

- a) jméno, příjmení, datum narození a bydliště manželů nebo snoubenců (dále jen „manželé“),
- b) datum uzavření a účinnosti smlouvy o manželském majetkovém režimu, označení smlouveného režimu podle občanského zákoníku a jméno, příjmení a sídlo notáře, který smlouvu o manželském majetkovém režimu sepsal, nebo
- c) datum vydání a právní moci rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu, jeho spisovou značku, označení soudu, který rozhodnutí vydal, a údaj o tom, zda soud zrušil nebo obnovil společné jmění manželů, nebo zúžil jeho stávající rozsah, anebo změnil manželský majetkový režim,
- d) další údaje stanovené předpisem Komory o Seznamu listin o manželském majetkovém režimu.

(4) Do sbírky listin se zakládá elektronický stejnopis notářského zápisu o smlouvě o manželském majetkovém režimu nebo stejnopis notářského zápisu o smlouvě o manželském majetkovém režimu v elektronické podobě vzniklé autorizovanou konverzí z podoby listinné do podoby elektronické, anebo stejnopis rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu v elektronické podobě.

§ 35k

(1) Založení smlouvy o manželském majetkovém režimu do sbírky listin a zápis údajů uvedených v § 35j odst. 3 písm. a), b) a d) do rejstříku (dále jen „zápis

smlouvy do seznamu“) provádí notář, který takovou smlouvu sepsal. Notář provede zápis smlouvy do seznamu, je-li to ve smlouvě o manželském majetkovém režimu ujednáno, jinak na základě písemné žádosti obou manželů, a to dálkovým přístupem bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti smlouvy o manželském majetkovém režimu nebo po podání žádosti na základě takové účinné smlouvy.

(2) Není-li možné, aby zápis smlouvy do seznamu provedl notář, který smlouvu o manželském majetkovém režimu sepsal, provede zápis smlouvy do seznamu na základě písemné žádosti obou manželů Komora. S žádostí je třeba doložit elektronický stejnopis notářského zápisu o smlouvě o manželském majetkovém režimu nebo stejnopis notářského zápisu o takové smlouvě v elektronické podobě, vzniklý na základě autorizované konverze z podoby listinné.

(3) Založení rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu do sbírky listin a zápis údajů uvedených v § 35j odst. 3 písm. a) c) a d) do rejstříku (dále jen „zápis rozhodnutí soudu do seznamu“) provede Komora na základě soudem zaslaného stejnopisu rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu v elektronické podobě. Soud zasílá Komoře stejnopis rozhodnutí bez odůvodnění.

§ 35l

(1) Jsou-li smlouva o manželském majetkovém režimu nebo rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu zapsány v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu, manželé se jich mohou dovolat vůči třetím osobám, i když tyto s jejich obsahem nebyly seznámeny.

(2) Komora zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje zapisované do rejstříku Seznamu listin o manželském majetkovém režimu podle § 35j odst. 3 písm. a) až c).

(3) Kterýkoli notář vydá každému na jeho žádost ze sbírky listin opis smlouvy o manželském majetkovém režimu nebo opis rozhodnutí soudu o změně manželského majetkového režimu anebo potvrzení o tom, že smlouva o manželském majetkovém režimu nebo rozhodnutí soudu o změně manželského majetkového režimu nejsou v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu zapsány. V žádosti je třeba uvést jméno, příjmení a datum narození manželů.“

21. V § 37 odst. 3 se písmeno o) zrušuje.

Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena o) a p).

22. V § 37 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) až u), která znějí:

- „q) přijímá předpis o Evidenci právních jednání pro případ smrti,
- r) přijímá předpis o Evidenci listin o manželském majetkovém režimu,
- s) přijímá předpis o Seznamu prohlášení o určení opatrovníka,
- t) přijímá předpis o Rejstříku zástav,

- u) přijímá předpis o Seznamu listin o manželském majetkovém režimu.“.
23. V § 37 odst. 4 se slovo „o“ nahrazuje slovy „q) až u)“.
24. V § 53 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a tento zákon nebo zvláštní zákon nestanoví jinak“.
25. V § 53 odst. 1 písm. b) se slova „nebo osoba mu blízká“ nahrazují slovy „, jeho zaměstnanec nebo osoba notáři blízká“.
26. V § 53 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:
„d) stanoví-li tak tento zákon.“.
27. V § 56 odst. 1 písm. a) a v § 67 odst. 3 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
28. V § 57 odst. 1 se slovo „jinému“ zrušuje.
29. V § 57 odst. 2 se slovo „škodě“ nahrazuje slovem „újmě“.
30. V § 59 odstavec 2 zní:
„(2) Datum sepsání notářské listiny, výše peněžitého plnění, délka lhůt a spoluvlastnické podíly se vypisují také slovy. Číselné označení stran notářské listiny se vypisuje jen slovy.“.
31. V nadpisu části šesté oddílu prvního se slovo „ÚKONECH“ nahrazuje slovem „JEDNÁNÍCH“.
32. V § 62 odst. 1 se slovo „úkonech“ nahrazuje slovem „jednáních“.
33. V § 63 písm. a) a f) se slovo „úkonu“ nahrazuje slovy „právního jednání“.
34. V § 63 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a je-li účastníkem nebo zástupcem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo“.
35. V § 63 písm. d) se slova „k právním úkonům“ nahrazují slovy „samostatně právně jednat v rozsahu právního jednání, o kterém je notářský zápis“.
36. V § 63 písmeno e) zní:
„e) údaj o tom, že byla notáři prokázána totožnost účastníků, svědků, důvěrníků, tlumočnicků a zástupců účastníků anebo údaj o tom, že je notář zná osobně, a je-li účastníkem nebo zástupcem účastníka právnická osoba, údaj o

tom, že byla notáři prokázána její existence a totožnost toho, kdo ji zastupuje,“.

37. V § 63 písm. g) se za slovo „byl“ vkládá slovo „notářský“.
38. V § 63 se na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:
„j) další náležitosti, stanoví-li tak tento zákon.“.
39. V § 63 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:
„(2) Účastníkem je ten, kdo formou notářského zápisu sám právně jedná nebo ten, za něhož jeho jménem právně jedná jeho zástupce.“.
40. Na konci § 64 se doplňuje věta „Právnícká osoba prokazuje notáři svoji existenci výpisem z veřejného rejstříku, do kterého se zapisuje; nezapisuje-li se, prokazuje svoji existenci jiným způsobem, ze kterého lze soudit, že existuje, a také prohlášením o její existenci osobou, která za ni právně jedná.“.
41. V § 64 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:
„(2) Je-li totožnost prokázána svědky totožnosti, musí notářský zápis obsahovat jejich prohlášení, že účastníky, popřípadě zástupce účastníků, svědky úkonů, důvěrníky a tlumočníky znají osobně.

(3) Není-li notáři prokázána totožnost, a jde-li o právnickou osobu, její existence, notář notářský zápis o právním jednání odmítne sepsat.“.
42. V § 65 odst. 1 se za slovo „kdo“ vkládají slova „neumí nebo“.
43. V § 65 se doplňuje odstavec 3, který zní:
„(3) Pořizuje-li formou notářského zápisu závěť nebo dovětek osoba nevidomá nebo osoba se smyslovým postižením, která nemůže číst nebo psát, notář postupuje při sepsání notářského zápisu podle občanského zákoníku.“.
44. V § 66 se slova „způsobilé k právním úkonům nebo“ nahrazují slovy „svéprávné, osoby nevidomé, neslyšící nebo němé a“ a slova „jsou na věci zúčastněny“ se nahrazují slovy „mají zájem na právním jednání a jeho obsahu nebo se jich týká jinak“.
45. V § 67 odst. 1 se slovo „hluchý“ nahrazuje slovem „neslyšící“.

46. V § 68 odst. 2 se slovo „hluchému“ nahrazuje slovem „neslyšícím“.
47. V § 68 odst. 3 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
48. § 70 včetně nadpisu zní:

„Notářský zápis pro zápis do veřejného seznamu nebo veřejného rejstříku

§ 70

Má-li být notářský zápis o právním jednání podkladem pro zápis práv nebo skutečností zapisovaných do veřejného seznamu, změnu tohoto zápisu nebo jeho výmaz (dále jen „zápis do veřejného seznamu“) nebo zápis práv nebo skutečností zapisovaných do veřejného rejstříku, změnu tohoto zápisu nebo jeho výmaz (dále jen „zápis do veřejného rejstříku“), obsahuje také vyjádření notáře o předpokladech pro sepsání notářského zápisu.“

49. Za § 70 se vkládá nový § 70a, který zní:

„§ 70a

(1) Ve vyjádření o splnění předpokladů pro sepsání notářského zápisu podle § 70 notář uvede,

- a) že právní jednání je v souladu s právními předpisy a případně s dalšími dokumenty, se kterými soulad právního jednání vyžaduje zvláštní právní předpis,
- b) že právní jednání splňuje náležitosti a podmínky stanovené zvláštním právním předpisem pro zápis do veřejného seznamu nebo zápis do veřejného rejstříku, nebo
- c) že byly splněny formality, stanoví-li je pro právní jednání nebo pro zápis do veřejného seznamu nebo zápis do veřejného rejstříku zvláštní právní předpis, případně že bylo splnění formalit notáři doloženo.

(2) Nejsou-li splněny předpoklady pro sepsání notářského zápisu, který má být podkladem pro zápis do veřejného seznamu, notář o tom účastníky poučí a notářský zápis odmítne sepsat.

(3) Nejsou-li splněny předpoklady pro sepsání notářského zápisu o právním jednání, který má být podkladem pro zápis do veřejného rejstříku, notář o tom účastníky poučí a notářský zápis sepíše, je-li to na něm účastníky požadováno. Ve vyjádření podle § 70 uvede, že sepsání notářského zápisu bylo na něm požadováno i po tomto poučení a dále uvede

- a) v čem spatřuje nesoulad s právními předpisy, případně s dalšími dokumenty, s nimiž soulad právního jednání vyžaduje zvláštní právní předpis, nebo

- b) jaké náležitosti, podmínky a případně formality, stanovené zvláštním právním předpisem pro zápis do veřejného rejstříku nebyly splněny.

(4) Jestliže splnění předpokladů pro sepsání notářského zápisu o právním jednání, který má být podkladem pro zápis do veřejného seznamu nebo veřejného rejstříku, je třeba doložit jinými písemnostmi a tyto písemnosti nebyly notáři předloženy, notář odmítne notářský zápis sepsat.“.

50. § 71 zní:

„§ 71

Má-li být notářský zápis o právním jednání podkladem pro zápis práv nebo skutečností zapisovaných do Rejstříku zástav, změnu tohoto zápisu nebo jeho výmaz, použije se pro takový notářský zápis ustanovení § 70 a 70a odst. 1, 2 a 4 obdobně.“.

51. V části šesté se označení oddílu druhého včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní oddíly třetí až šestý se označují jako oddíly druhý až pátý.

52. Nad § 71a se vkládá nadpis, který zní: „**Notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti**“.

53. V § 71a odst. 1 větě první se slova „právním úkonu, ve kterém se účastník zaváže splnit peněžitou pohledávku druhého účastníka vyplývající ze zakládaného závazkového právního vztahu“ nahrazují slovy „právním jednání, ve kterém se účastník zaváže splnit peněžitý dluh vyplývající ze zakládaného závazkového právního vztahu právním jednáním, o kterém je notářský zápis“.

54. V § 71a odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Obsahem právního jednání, o kterém je takový notářský zápis, musí být i výše dluhu a lhůta pro plnění.“.

55. V § 71a odst. 2 se slova „o právním úkonu, ve kterém účastník jednostranně uzná peněžitou pohledávku vyplývající z již založeného závazkového právního vztahu“ nahrazují slovy „o právním jednání, kterým je uznání peněžitého dluhu“.

56. V § 71a odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Obsahem právního jednání, o kterém je takový notářský zápis, musí být vedle výše dluhu, označení právního důvodu dluhu a osoby věřitele také lhůta pro zaplacení dluhu a povinnost účastníka zaplatit dluh ve lhůtě.“.

57. V § 71b odst. 3 se za slovo „podmínky“ vkládají slova „nebo doložení času“.

58. V § 71b se odstavce 4 a 5 zrušují.

59. § 71c zní:

„§ 71c

Notářský zápis o právním jednání podle § 71a a 71b se za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie potvrzuje podle občanského soudního řádu jako evropský exekuční titul.“

60. V § 72 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) o předložení listiny,“.

61. V § 72 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) osvědčení rozhodnutí orgánů právnických osob a také průběhu valných hromad, schůzí a jednání jiných orgánů právnických osob (dále jen „valná hromada“),“.

62. V § 72 odst. 1 písm. i) se slova „Rady o evropské společnosti“ nahrazují slovy „Rady Evropských společenství o statutu evropské společnosti (SE)“ a slova „Rady o evropské družstevní společnosti“ se nahrazují slovy „Rady Evropských společenství o statutu o evropské družstevní společnosti“.

63. V § 72 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) splnění zákonem stanovených požadavků českou osobou zúčastněnou na přeshraniční přeměně obchodní společnosti nebo družstva a splnění zákonem stanovených požadavků pro zápis přeshraniční přeměny do obchodního rejstříku,“.

64. V § 72 odstavec 2 zní:

„(2) Osvědčení podle odstavce 1 písm. a) až c) notář provede předepsanou listinou o ověření; vyhotoví ji na předložené listině nebo o ní sepíše samostatnou listinu, kterou s předloženou listinou pevně spojí.“.

65. V § 72 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

66. V § 72 odst. 4 se slova „až 4“ nahrazují slovy „a 3“.

67. V § 72 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „, ledaže stanoví tento zákon jinak“.
68. V § 72 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Listinami o ověření jsou ověřovací doložky, kterými se provádí podle tohoto zákona vidimace a legalizace, a osvědčovací doložka, kterou se provádí podle tohoto zákona osvědčení o předložení listiny, a také jiné doložky o osvědčení právně významných skutečností sepsané notářem podle zvláštních zákonů (dále jen „jiné doložky sepsané notářem“). Jiné doložky sepsané notářem jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně zvláštním zákonem, i když je zvláštní zákon za veřejné listiny neprohlašuje.“.
69. V § 74 odst. 1 se slovo „zjištění“ nahrazuje slovy „postup při prokazování“ a slova „§ 64“ se nahrazují slovy „§ 64 odst. 1 a 3 obdobně“.
70. V § 74 odst. 2 písmeno c) zní:
„c) údaj o tom, že byla totožnost žadatele prokázána,“.
71. Nadpis § 77 zní: **„Osvědčení průběhu valných hromad“**.
72. V § 79 odst. 2 se slova „nemovitostí, bytů a nebytových prostor“ nahrazují slovy „nemovitých věcí“.
73. V části šesté se označení oddílu třetího včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní oddíly čtvrtý a pátý se označují jako oddíly třetí a čtvrtý.
74. Nad § 80a se vkládá nadpis, který zní: **„Notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby“**.
75. V § 80a odst. 1 se slova „veřejných seznamů“ nahrazují slovy „veřejného rejstříku“.
76. V § 80a odst. 2 se slova „Notář je povinen“ nahrazují slovy „Notář je povinen notářským zápisem o rozhodnutí orgánu právnické osoby“.
77. V § 80a odst. 2 se slova „, a uvést své vyjádření, zda obsah“ nahrazují slovy „nebo přijato nebylo, a uvést své vyjádření, zda obsah rozhodnutí nebo nebylo-li přijato, zda obsah předneseného návrhu na“.
78. V § 80b odst. 1 písmeno i) zní:

„i) obsah rozhodnutí orgánu právnické osoby a nebylo-li přijato, obsah předneseného návrhu na rozhodnutí orgánu právnické osoby,“.

79. V § 80f se slova „§ 71 platí obdobně a ustanovení“ zrušují.
80. V § 80g odst. 2 se slova „§ 71 se použije obdobně a ustanovení“ zrušují.
81. Za § 80g se vkládá nový § 80h, který včetně nadpisu zní:

„Osvědčení pro zápis do veřejného rejstříku

§ 80h

(1) Mají-li být některé z požadavků pro zápis do veřejného rejstříku splněny až po rozhodnutí orgánu právnické osoby, o kterém byl sepsán notářský zápis podle § 80b, nebo až po sepsání notářského zápisu podle § 70 a 71, notář, který takový notářský zápis sepsal, na žádost osvědčí splnění požadavků pro zápis do veřejného rejstříku, jestliže je takové osvědčení pro zápis do veřejného rejstříku vyžadováno zvláštním právním předpisem.

(2) Notář o osvědčení podle odstavce 1 sepíše notářský zápis na základě písemností, které splnění požadavků pro zápis dokládají. Písemnosti předkládá notáři žadatel. Nejsou-li notáři takové písemnosti předloženy nebo nejsou-li požadavky pro zápis splněny, notář odmítne notářský zápis o osvědčení podle odstavce 1 sepsat.

(3) V notářském zápisu o osvědčení podle odstavce 1 notář osvědčí, jaké požadavky pro zápis byly splněny a na základě jakých jemu předložených písemností osvědčení činí.“.

82. V části šesté nadpis oddílu třetího zní: „NOTÁŘSKÁ ÚSCHOVA“.
83. § 81 až 89 včetně nadpisů znějí:

„§ 81

(1) Notáři přijímají do notářské úschovy

- a) listiny o právním jednání zůstavitele pro případ smrti uvedené v § 35b odst. 1, nemají-li formu notářského zápisu (dále jen „listiny o právním jednání zůstavitele“) a jiné listiny,
- b) peníze, stanoví-li tak zvláštní zákon,
- c) peníze a listiny za účelem jejich vydání dalším osobám.

(2) Notářskou úschovou peněz a listin přijatých za účelem jejich vydání dalším osobám lze zajistit dluh.

(3) Odevzdání listiny nebo peněz notářem z notářské úschovy dalšímu notáři do notářské úschovy nebo do úschovy jinému schovateli se nepřipouští. Ustanovení § 103 a 104 o postupu při převzetí uvolněného a zrušeného notářského úřadu tím není dotčeno.

(4) Pro notářskou úschovu se použije přiměřeně ustanovení zvláštního zákona o úschově, ledaže stanoví tento zákon jinak. Ustanovení zvláštního zákona o úschově cenného papíru se nepoužije. Notářská úschova cenného papíru nemá účinky stanovené pro úschovu cenného papíru zvláštním zákonem.

Notářská úschova listin

§ 82

(1) Notář sepíše o notářské úschově listiny za účasti žadatele protokol, který musí obsahovat

- a) místo a datum převzetí listiny,
- b) jméno, příjmení, datum narození a bydliště žadatele a je-li žadatelem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo a dále jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího zástupce,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná,
- d) údaj o tom, že listina byla notářem převzata a přijata do notářské úschovy,
- e) údaj o tom, že byla notáři prokázána totožnost, případně existence žadatele nebo jeho zástupce, anebo namísto údaje o prokázání totožnosti údaj o tom, že notář zná žadatele nebo jeho zástupce osobně,
- f) podpis žadatele nebo jeho zástupce, otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

Je-li listina přijímána do notářské úschovy na určitou dobu, obsahuje protokol také dobu trvání notářské úschovy. Další vyhotovení protokolu vydá notář žadateli, případně jeho zástupci.

(2) Dojde-li listina se žádostí o její přijetí do notářské úschovy prostřednictvím provozovatele poštovních služeb a obsahuje-li listina sama nebo žádost údaje potřebné k přijetí listiny do notářské úschovy, notář sepíše protokol podle odstavce 1 bez účasti žadatele a zašle žadateli další vyhotovení protokolu. Neobsahuje-li žádost potřebné údaje, vyzve notář žadatele, aby tyto údaje ve stanovené lhůtě notáři sdělil, s upozorněním, že pokud tak neučiní, listina nebude do notářské úschovy přijata. Po marném uplynutí lhůty notář listinu zašle žadateli prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nedohodne-li s ním jiný způsob předání listiny.

§ 83

(1) Protokol o přijetí listiny o právním jednání zůstavitele do notářské úschovy musí kromě náležitostí uvedených v § 82 odst. 1 obsahovat

- a) jméno a příjmení, případně dřívější příjmení jejího pořizovatele, jeho bydliště a datum narození,
- b) údaj o poučení o formách a obsahových náležitostech právního jednání zůstavitele, o kterém je listina, která se přijímá do notářské úschovy, a také údaj o poučení o tom, že listina bude evidována v Evidenci právních jednání pro případ smrti.

(2) Dá-li listinu o právním jednání zůstavitele do notářské úschovy zástupce toho, kdo ji pořídil, notář vydá další vyhotovení protokolu zástupci a další vyhotovení protokolu zašle pořizovateli.

(3) Dojde-li listina o právním jednání zůstavitele notáři prostřednictvím provozovatele poštovních služeb se žádostí o její přijetí do notářské úschovy nebo dojde-li prostřednictvím provozovatele poštovních služeb bez žádosti, postupuje notář podle § 82 odst. 2.

§ 84

(1) Notář listinu vydá z notářské úschovy jen tomu, na jehož žádost byla listina do notářské úschovy přijata, a jde-li o listinu o právním jednání zůstavitele, jen jejímu pořizovateli, ledaže je listina přijata do notářské úschovy za účelem jejího vydání další osobě. Notář listinu vydá i tomu, kdo se vykáže zvláštní plnou mocí opravňující jej k převzetí listiny z notářské úschovy; podpis zmocnitele musí být úředně ověřen. Plná moc tvoří přílohu protokolu o vydání listiny.

(2) Notář vydá listinu z notářské úschovy jejímu pořizovateli, jde-li o listinu o právním jednání zůstavitele, jinak tomu, na jehož žádost byla listina do notářské úschovy přijata nebo jejich zástupci kdykoli o její vydání požádají, i když byla listina přijata do notářské úschovy na určitou dobu, která ještě neuplynula.

(3) O vydání listiny z notářské úschovy sepíše notář protokol, který musí obsahovat

- a) místo a datum vydání listiny,
- b) jméno, příjmení a bydliště toho, komu se listina vydává (dále jen „příjemce listiny“) a případně jeho zástupce, a údaj o tom, že byla prokázána jejich totožnost,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná, a jde-li o listinu evidovanou v Evidenci právních jednání pro případ smrti, poučení o tom, že bude proveden z této evidence výmaz údajů o vydávané listině a o jejím pořizovateli,
- d) údaj o tom, že listina byla převzata příjemcem listiny nebo jeho zástupcem,

- e) údaj o tom, že byla notáři prokázána totožnost, případně existence příjemce listiny nebo jeho zástupce, anebo namísto údaje o prokázání totožnosti údaj o tom, že notář zná příjemce listiny nebo jeho zástupce osobně,
- f) podpis příjemce listiny, případně jeho zástupce, otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

(4) Notář vydá příjemci listiny, případně jeho zástupci stejnopis protokolu. Jestliže se listina o právním jednání zůstavitele vydává zástupci pořizovatele takové listiny, zašle notář vyhotovení protokolu i pořizovateli.

(5) Vydá-li notář listinu evidovanou v Evidenci právních jednání pro případ smrti, provede v této evidenci výmaz údajů o takové listině a o jejím pořizovateli; přesun do souboru dat skončených věcí v této evidenci neprovede.

§ 85

(1) Ten, kdo notáři listinu do notářské úschovy předává a ten, komu notář listinu z notářské úschovy vydává, případně jejich zástupce, jsou povinni notáři prokázat svoji totožnost úředním průkazem, nezná-li je notář osobně. Jde-li o právnickou osobu, je povinen její zástupce prokázat vedle své totožnosti i její existenci podle § 64 odst. 1. Obdobně se postupuje, je-li zástupcem právnické osoby jiná právnická osoba.

(2) Není-li notáři totožnost, případně existence podle odstavce 1 prokázána, notář odmítne listinu převzít do notářské úschovy anebo ji z notářské úschovy odmítne vydat.

(3) Přijímá-li notář listinu do notářské úschovy podle § 82 odst. 2, ustanovení odstavce 1 se pro přijetí listiny do notářské úschovy nepoužije.

Notářská úschova peněz

§ 86

(1) Peníze lze předat do notářské úschovy na základě žádosti, která musí obsahovat

- a) název, sídlo a identifikační číslo, a dále jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího zástupce, anebo jméno, příjmení, datum narození a bydliště fyzické osoby (dále jen „identifikační údaje“), která má peníze do notářské úschovy předat (dále jen „složitel“) a které mají být peníze z notářské úschovy vydány (dále jen „příjemce“),
- b) výši peněžní částky a měnovou jednotku peněz, které mají být do notářské úschovy předány,

- c) označení účtu u banky nebo pobočky zahraniční banky (dále jen „banka“) nebo spořitelního a úvěrního družstva, na který má notář peníze vydat složiteli, nedojde-li k notářské úschově nebo nastane-li důvod pro vydání peněz z notářské úschovy složiteli (dále jen „účet pro vydání peněz složiteli“) a identifikační údaje osoby, která je jeho majitelem, není-li to složitel,
- d) označení zajišťovaného dluhu, mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění dluhu,
- e) označení nájemního vztahu a identifikační údaje osoby, která je pronajímatelem, mají-li být peníze předány do notářské úschovy podle zvláštního zákona nájemcem jako dlužné nájemné (dále jen „notářská úschova nájemného“).

(2) Není-li notář požádán o přijetí peněz do notářské úschovy písemně, o žádosti o přijetí peněz do notářské úschovy sepíše za přítomnosti žadatele záznam ve dvojím vyhotovení a jedno vyhotovení vydá žadateli.

(3) Není-li dán důvod pro odmítnutí požadovaného přijetí peněz do notářské úschovy, notář sdělí žadateli označení zvláštního účtu u banky, označený „notářská úschova“, jehož majitelem je notář (dále jen „zvláštní účet“), případně toto označení uvede v záznamu o žádosti.

(4) Předáním peněz se rozumí jejich složení na zvláštní účet nebo jejich převedení na zvláštní účet bezhotovostním převodem. Jiným způsobem nelze peníze notáři předat.

§ 87

(1) Notář sepíše o notářské úschově peněz protokol. Peníze složené nebo převedené na zvláštní účet notář přijímá do notářské úschovy sepsáním protokolu, ledaže tento zákon stanoví jinak.

(2) Notář může sepsat protokol o notářské úschově peněz, i když peníze dosud nebyly na zvláštní účet složeny nebo převedeny. V takovém případě musí být v protokolu uvedeno, v jaké lhůtě, případně za jakých podmínek mají být na zvláštní účet připsány. Je-li dodržena tato lhůta, případně splněny stanovené podmínky, k přijetí peněz do notářské úschovy dojde jejich připsáním na zvláštní účet, není-li v protokolu nebo v tomto zákoně stanoveno jinak. O přijetí peněz do notářské úschovy notář vyrozumí složitele, jde-li o notářskou úschovu za účelem zajištění dluhu, také příjemce a jde-li o notářskou úschovu nájemného, tak také pronajímatele, poté, jakmile se od banky dozví, že byly peníze na zvláštní účet připsány. Na žádost vydá notář příjemci nebo složiteli potvrzení, opatřené jeho podpisem a otiskem úředního razítka notáře, o tom, že peníze byly do notářské úschovy přijaty a kdy se tak stalo. Ustanovení § 86 odst. 1 a 2 se nepoužije.

(3) Nepřijme-li notář peníze do notářské úschovy, vydá je bez zbytečného odkladu složiteli bezhotovostním převodem na účet pro vydání peněz složiteli.

(1) Protokol o notářské úschově peněz musí obsahovat

- a) jméno a příjmení notáře, jeho sídlo a označení zvláštního účtu,
- b) identifikační údaje o složiteli a o příjemci, označení účtu pro vydání peněz složiteli a identifikační údaje o osobě, která je jeho majitelem, není-li to složitel,
- c) údaj o výši peněžní částky a o měnové jednotce,
- d) lhůtu pro připsání peněz na zvláštní účet a důsledek jejího nesplnění, je-li protokol sepsán v době, kdy peníze na zvláštním účtu ještě připsány nejsou,
- e) údaj o tom, že notář peníze přijal do notářské úschovy, přijímá-li je sepsáním protokolu,
- f) lhůty, případně podmínky stanovené notáři pro vydání peněz z notářské úschovy příjemci a způsob doložení splnění podmínek notáři,
- g) údaj o době trvání notářské úschovy, lhůty, případně podmínky stanovené notáři pro vydání peněz z notářské úschovy složiteli a způsob doložení splnění podmínek notáři,
- h) označení účtu nebo účtů u banky nebo u spořitelního a úvěrního družstva, na který nebo na které mají být peníze vydány z notářské úschovy příjemci (dále jen „účet pro vydání peněz příjemci“) a identifikační údaje osoby, která je jeho majitelem, není-li to příjemce,
- i) datum a místo sepsání protokolu,
- j) údaj o tom, že byla notáři prokázána totožnost, případně existence složitele nebo jeho zástupce, anebo namísto údaje o prokázání totožnosti údaj o tom, že notář zná složitele nebo jeho zástupce osobně,
- k) podpis složitele nebo jeho zástupce,
- l) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

(2) Mají-li být peníze přijaty do notářské úschovy za účelem zajištění dluhu, musí protokol o notářské úschově obsahovat mimo náležitosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), d) nebo e) a h), l) a i) také

- a) údaj o tom, že peníze jsou nebo mají být přijaty do notářské úschovy za účelem zajištění dluhu, označení dluhu a skutečnosti, na které se dluh zakládá,
- b) ujednání složitele a příjemce o lhůtách a podmínkách stanovených notáři pro vydání peněz příjemci, případně složiteli a o způsobu doložení splnění podmínek notáři,
- c) ujednání složitele a příjemce o době trvání úschovy,
- d) údaj o tom, že byla notáři prokázána totožnost, případně existence toho, za jehož účasti se protokol sepisuje, nebo jeho zástupce, anebo namísto údaje o prokázání totožnosti údaj o tom, že notář zná složitele, příjemce nebo jejich zástupce osobně,
- e) podpis toho, za jehož účasti se protokol sepisuje, nebo jeho zástupce.

(3) Mají-li být peníze přijaty do notářské úschovy nájemného, musí protokol o notářské úschově obsahovat mimo náležitosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), e), g), i) až l), také identifikační údaje osoby, která je pronajímatelem, a označení nájemního vztahu.

(4) Protokol podle odstavce 1 a 3 se sepisuje za účasti složitele; protokol podle odstavce 2 za účasti složitele a příjemce nebo jen jednoho z nich. Je-li protokol podle odstavce 2 sepsán za účasti jen složitele nebo jen příjemce, uvede se v něm lhůta, ve které je povinen ten, který se sepsání protokolu neúčastnil, obsah protokolu schválit a bez výhrad přijmout návrhy na ujednání mezi složitelem a příjemcem v protokolu obsažené (dále jen „schválení obsahu protokolu“). K přijetí peněz do notářské úschovy dojde až sepsáním dodatku k protokolu o schválení obsahu protokolu (dále jen „dodatek k protokolu“) za účasti toho, který se sepsání protokolu neúčastnil, i když byly peníze připsány na zvláštní účet dříve. Jestliže byly peníze připsány na zvláštní účet dříve, notář je po marném uplynutí lhůty stanovené ke schválení obsahu protokolu vydá bez zbytečného odkladu složiteli bezhotovostním převodem na účet pro vydání peněz složiteli.

(5) K sepsání protokolu o notářské úschově, případně k dodatku k protokolu, je třeba, aby složitel, případně i příjemce, jde-li o protokol podle odstavce 2, nebo jejich zástupce, notáři prokázali svoji totožnost úředním průkazem, nezná-li je notář osobně. Jde-li o právnickou osobu, použije se ustanovení § 85 odst. 1 věta druhá obdobně. Není-li notáři totožnost, případně existence, prokázána, notář protokol o notářské úschově, případně dodatek k protokolu neseíše a odmítne požadované přijetí peněz do notářské úschovy. Jestliže již byly peníze připsány na zvláštní účet, vydá je složiteli.

(6) Vyhotovení protokolu notář vydá složiteli i příjemci. Dodatek k protokolu podle odstavce 4 je součástí protokolu podle odstavce 2. Dodatek k protokolu může sepsat na dožádání notáře i jiný notář se sídlem na území České republiky.

§ 89

(1) V případě, že bylo notáři doloženo splnění podmínek pro vydání peněz příjemci, notář peníze ve stanovené lhůtě vydá z notářské úschovy příjemci bezhotovostním převodem na účet pro vydání peněz příjemci. Nelze-li příjemci peníze na takový účet vydat a neoznačí-li příjemce na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově peněz jiný účet pro vydání peněz příjemci s uvedením identifikačních údajů osoby, která je jeho majitelem, není-li to příjemce, notář vydá peníze z notářské úschovy složiteli podle odstavce 4.

(2) Je-li v protokolu o notářské úschově ujednáno, že v době od doložení splnění podmínek pro vydání peněz příjemci do doby vydání peněz z notářské úschovy příjemci náleží peníze v notářské úschově příjemci a splnění podmínek bylo doloženo nebo že mu náleží z jiného v protokolu o notářské úschově ujednaného

důvodu a je doloženo, že nastal, notář peníze ve stanovené lhůtě vydá z notářské úschovy příjemci bezhotovostním převodem na účet pro vydání peněz příjemci. Nelze-li peníze na takový účet příjemci vydat a neoznačí-li příjemce na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově peněz jiný účet pro vydání peněz příjemci s uvedením identifikačních údajů osoby, která je jeho majitelem, nebude-li to příjemce, má se za to, že je příjemce vůči notáři v prodlení, a notář uloží peníze do úschovy u soudu podle zvláštního zákona.

(3) Není-li v době trvání notářské úschovy notáři doloženo splnění podmínek pro vydání peněz příjemci, vydá notář peníze složiteli podle odstavce 4.

(4) Mají-li být peníze vydány složiteli podle odstavců 1 a 3, notář mu je ve stanovené lhůtě vydá bezhotovostním převodem na účet pro vydání peněz složiteli. Nelze-li peníze na takový účet složiteli vydat a neoznačí-li složitel na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově peněz jiný účet pro vydání peněz složiteli s uvedením identifikačních údajů osoby, která je jeho majitelem, nebude-li to složitel, má se za to, že je složitel vůči notáři v prodlení, a notář uloží peníze do úschovy u soudu podle zvláštního zákona.

(5) O vydání peněz notář vyrozumí příjemce a složitele.

(6) O vydání peněz složiteli z notářské úschovy nájemného vyrozumí notář osobu pronajímatele, označenou složitelem v protokolu o úschově.“.

84. Za § 89 se vkládají nové § 89a a 89b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 89a

(1) Není-li v protokolu o notářské úschově stanoveno jinak, do doby vydání peněz z notářské úschovy příjemci náleží peníze v notářské úschově složiteli. Dobou vydání se rozumí okamžik připsání vydané peněžní částky na účet pro vydání peněz příjemci.

(2) Jsou-li peníze přijaty do notářské úschovy za účelem zajištění dluhu, notář nemůže peníze v době trvání notářské úschovy vydat složiteli bez souhlasu příjemce, ledaže mu bylo doloženo splnění podmínek stanovených v protokolu o notářské úschově pro vydání peněz složiteli.

(3) Bylo-li v době trvání notářské úschovy notáři doloženo splnění podmínek stanovených v protokolu o notářské úschově pro vydání peněz příjemci a notář je příjemci nevydal do skončení doby trvání notářské úschovy, vydá notář peníze příjemci nebo se souhlasem příjemce složiteli po skončení doby trvání notářské úschovy.

(4) Ustanovení o notářské úschově nájemného nebrání osobě pronajímatele a osobě nájemce postupovat také podle ostatních ustanovení § 86 až 89a v případě vzájemných plnění vyplývajících z jejich právního vztahu.

§ 89b

Notářská úschova listin za účelem jejího vydání další osobě

Je-li listina přijata do notářské úschovy za účelem jejího vydání další osobě, postupuje notář přiměřeně podle § 82 až 89a.“.

85. § 90 zní:

„§ 90

(1) Z notářských zápisů se vydávají stejnopisy, ledaže tento zákon stanoví jinak. Opisy a ověřené opisy notářských zápisů se vydávají jen, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpis.

(2) Z notářských zápisů o právních jednáních zůstavitele pro případ smrti, která jsou uvedena v § 35a odst. 1, nejde-li o notářský zápis o dědické smlouvě nebo o smlouvě o zřeknutí se dědického práva, anebo o jejich zrušení, se za života zůstavitele vydávají jen jejich opisy.

(3) Není-li opis notářského zápisu vyhotoven prostřednictvím kopírovacího zařízení, vyhotoví se tak, že za text notářského zápisu se uvedou vypsání jméno, příjmení, případně akademický titul a funkce toho, kdo notářský zápis sepsal a podepsal se zkratkou „v. r.“, a opis otisku úředního razítka notáře se zkratkou „L. S.“, vypsání jména, příjmení, případně akademické tituly dalších osob, které notářský zápis podepsaly, se zkratkou „v. r.“, případně opisy otisků razítek připojených k podpisu těchto dalších osob se zkratkou „L. S.“.“.

86. V § 91 odst. 1 ve větě první se slova „právních úkonů, jichž se notářský zápis týká“ zrušují.
87. V § 91 odst. 2 se slova „listině o správě dědictví“ nahrazují slovy „povolání správce pozůstalosti nebo závěti obsahující povolání správce pozůstalosti nebo vykonavatele závěti“.
88. V § 91 odst. 2 se slovo „pořizovatele“ a slova „toho, jehož majetku se listina o správě dědictví týká“ nahrazují slovem „zůstavitele“.
89. V § 91 odst. 3 se slova „Prosté opisy“ nahrazují slovem „Opisy“ a slova „lze prosté opisy“ se nahrazují slovy „lze opisy“.
90. V § 91 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Opisy notářských zápisů o právních jednáních zůstavitele pro případ smrti, která jsou uvedena v § 35b

odst. 1, nejde-li o notářský zápis o dědické smlouvě nebo o smlouvě o zřeknutí se dědického práva anebo o jejich zrušení, lze vydat jen zůstaviteli nebo jeho zmocněnci, který se vykáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem.“.

91. V § 91 se odstavec 4 zrušuje.

92. § 92 zní:

„§ 92

(1) Stejnopis notářského zápisu obsahuje opis notářského zápisu a doložku, kterou se potvrzuje, že stejnopis notářského zápisu se doslovně shoduje s notářským zápisem (dále jen „doložka“). Má-li notářský zápis přílohy, obsahuje stejnopis také opisy takových příloh; doložkou se potvrdí, že i opisy příloh souhlasí doslovně s přílohami notářského zápisu.

(2) Doložka, kromě potvrzení podle odstavce 1, obsahuje také den, měsíc a rok vyhotovení stejnopisu, otisk úředního razítka notáře a podpis toho, kdo stejnopis notářského zápisu vyhotovuje.“.

93. V § 93 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „anebo jen celého notářského zápisu bez jeho příloh nebo bez některé z nich“.

94. V § 93 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „V doložce se také uvede, s jakou částí notářského zápisu a případně s jakou jeho přílohou se výpis doslovně shoduje, případně, že neobsahuje opisy příloh notářského zápisu, nebo některých z nich.“.

95. V § 94a se slovo „prosté“ zrušuje.

96. V § 94a větě druhé se za slova „elektronickým podpisem“ vkládají slova „a kvalifikovaným časovým razítkem“.

97. Za část šestou se vkládá nová část sedmá, která včetně nadpisů zní:

„ČÁST SEDMÁ

JINÁ ČINNOST NOTÁŘE

Oznámení výhrady práva dovolat se neúčinnosti právního jednání

§ 94b

Notář na žádost věřitele doručí oznámení věřitele o jeho výhradě práva dovolat se neúčinnosti právního jednání podle občanského zákoníku (dále jen

„oznámení výhrady“) tomu, koho žadatel označil za toho, vůči komu se neúčinnosti právního jednání může dovolat.

§ 94c

(1) O žádosti podle § 94b notář sepiše za účasti věřitele protokol, který musí obsahovat

- a) místo a datum sepsání protokolu,
- b) jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo, a dále jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího přítomného zástupce,
- c) jméno, příjmení, datum narození a bydliště toho, vůči komu je oznámení o výhradě činěno a jde-li o právnickou osobu tak její název, sídlo a identifikační číslo,
- d) adresu, na kterou má být oznámení doručeno, je-li rozdílná od bydliště nebo sídla,
- e) údaj o tom, že bylo oznámení o výhradě notářem převzato a
- f) podpis věřitele, otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

(2) Jedno vyhotovení protokolu notář předá věřiteli.

(3) Notář neodpovídá za obsah oznámení o výhradě.

(4) Notář zašle oznámení o výhradě osobě uvedené v odstavci 1 písm. c) do 3 pracovních dnů ode dne sepsání protokolu. Jakmile notář zjistí, že bylo oznámení o výhradě této osobě doručeno a kdy se tak stalo, sdělí tyto skutečnosti věřiteli. Nepodaří-li se notáři oznámení o výhradě doručit, sdělí tuto skutečnost věřiteli.

§ 94d

(1) Věřitel může oznámení o výhradě učinit do protokolu o žádosti podle § 94b, který musí obsahovat

- a) místo a datum sepsání protokolu,
- b) jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo, a dále jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího přítomného zástupce,
- c) oznámení o výhradě, které musí mít tyto náležitosti:
 1. jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo a dále jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího zástupce, který jménem věřitele oznámení o výhradě činí,
 2. jméno, příjmení, datum narození a bydliště toho, vůči komu je oznámení o výhradě činěno a jde-li o právnickou osobu, její název, sídlo a identifikační číslo,

3. označení právního jednání, ohledně něhož si vyhrazuje věřitel práva dovolat se jeho neúčinnosti,
 4. jméno, příjmení, datum narození a bydliště dlužníka věřitele a je-li dlužníkem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo,
 5. označení pohledávky věřitele vůči dlužníku,
 6. výhradu věřitele práva dovolat se neúčinnosti právního jednání,
- d) podpis věřitele, otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

(2) Notář další vyhotovení protokolu předá věřiteli a další vyhotovení protokolu zašle osobě uvedené v odstavci 1 písm. c) bodě 2 do 3 pracovních dnů ode dne sepsání protokolu. Jakmile notář zjistí, že bylo vyhotovení protokolu této osobě doručeno a kdy se tak stalo, nebo nepodaří-li se notáři oznámení o výhradě doručit, sdělí tyto skutečnosti věřiteli.

§ 94e

(1) Ten, kdo žádá o úkon podle § 94b, je povinen notáři prokázat svoji totožnost úředním průkazem, nezná-li ho notář osobně. Jde-li o právnickou osobu, je povinen její zástupce prokázat vedle své totožnosti i její existenci podle § 64 odst. 1. Obdobně se postupuje, je-li zástupcem právnické osoby jiná právnická osoba.

(2) Není-li notáři totožnost, případně existence podle odstavce 1 prokázána, notář odmítne požadovaný úkon provést.“.

Dosavadní části sedmá až desátá se označují jako části osmá až jedenáctá.

98. V § 98 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Notář uschovává notářské zápisy v kovové skříni pod uzávěrou, odděleně od spisů. Notářské zápisy musí být uloženy do kovové skříně bez zbytečného odkladu po jejich vyhotovení.“.

99. § 99 až 101 znějí:

„§ 99

(1) Na nahlížení do notářských zápisů se použije úprava v § 95 obdobně.

(2) Do notářského zápisu o právním jednání zůstavitele pro případ smrti, které je uvedeno v § 35b odst. 1, však mají právo nahlížet za života zůstavitele jen účastníci. Ustanovení § 95 odst. 2 se nepoužije.

§ 100

(1) Notář zapůjčí notářský zápis jen soudu, soudnímu komisaři, ministerstvu, Komoře a příslušné notářské komoře na jejich žádost. Notářský zápis o právním

jednání zůstavitele pro případ smrti, které je uvedeno v § 35a odst. 1, však nesmí být za života pořizovatele zapůjčen nikomu.

(2) Notář před zapůjčením notářského zápisu vyhotoví jeho opis prostřednictvím kopírovacího zařízení, ověří jeho shodu s notářským zápisem podle § 73 odst. 1 a ověřený opis notářského zápisu založí namísto zapůjčeného notářského zápisu; připojí k němu žádost, na jejímž základě byl notářský zápis zapůjčen. V ověřovací doložce také uvede údaj o tom, že ověřený opis notářského zápisu se vyhotovuje k založení namísto notářského zápisu z důvodu jeho zapůjčení podle odstavce 1.

(3) Po dobu zapůjčení notářského zápisu podle odstavce 1 notář vydává namísto stejnopisů zapůjčeného notářského zápisu stejnopisy založeného ověřeného opisu zapůjčeného notářského zápisu; při jejich vyhotovení opis ověřeného opisu zapůjčeného notářského zápisu vyhotoví prostřednictvím kopírovacího zařízení. Soud, ministerstvo, Komora nebo příslušná notářská komora mohou vydávání takových stejnopisů zakázat nebo pozastavit. Ověřený opis zapůjčeného notářského zápisu, jakož i jeho stejnopisy jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené tímto zákonem.

(4) Po vrácení zapůjčeného notářského zápisu se notářský zápis založí a jeho ověřený opis vyhotovený podle odstavce 2 se spolu s připojenou žádostí založí do spisu. Jestliže v době zapůjčení notářského zápisu notář vydal stejnopis založeného ověřeného opisu notářského zápisu, ověřený opis notářského zápisu se přiloží k založenému vrácenému notářskému zápisu.

§ 101

(1) Notářský zápis nesmí být vydán nikomu. To neplatí, jde-li o notářský zápis o závěti nebo o dovětku (dále jen „notářský zápis o závěti“) a požádá-li o jeho vydání ten, který touto formou pro případ smrti pořídil (dále jen „pořizovatel závěti“).

(2) Notář při vydání notářského zápisu o závěti postupuje podle občanského zákoníku. Při tomto postupu notář

- a) na vydávaném notářském zápisu o závěti poznamená doložkou o vydání notářského zápisu údaje předepsané zvláštním zákonem a také datum vydání, své jméno, příjmení, sídlo a označení notář, doložku opatří otiskem úředního razítka notáře a podepíše ji,
- b) o vydání notářského zápisu o závěti sepíše za účasti pořizovatele závěti protokol.

(3) Protokol o vydání notářského zápisu o závěti musí obsahovat

- a) datum a místo sepsání protokolu,

- b) jméno, příjmení a sídlo notáře, který notářský zápis o závěti vydal,
- c) jméno, příjmení a datum narození pořizovatele závěti a údaj o tom, že byla notáři prokázána jeho totožnost, nebo že notář pořizovatele osobně zná,
- d) označení notářského zápisu o závěti, včetně data jeho sepsání, jména, příjmení a sídla notáře, který ho sepsal, není-li to notář, který ho vydal,
- e) údaj o tom, že pořizovatel závěti o vydání notářského zápisu o závěti požádal,
- f) poučení notáře o tom, že vydáním notářského zápisu o závěti se podle občanského zákoníku považuje závěť nebo dovětek v jeho formě pořízené za odvolané,
- g) podpis pořizovatele závěti, otisk úředního razítka notáře a jeho podpis,
- h) další údaje, stanoví-li tak tento zákon.

(4) Pro prokázání totožnosti pořizovatele závěti se použije obdobně ustanovení § 64 odst. 1. Je-li totožnost prokázána svědky totožnosti, platí pro ně přiměřeně ustanovení § 66. V protokolu se uvede jejich jméno, příjmení a datum narození, údaj o tom, že jejich totožnost byla notáři prokázána a také jejich prohlášení o tom, že pořizovatele závěti znají osobně. Není-li notáři totožnost pořizovatele závěti prokázána, notář odmítne notářský zápis o závěti vydat.

(5) Notář protokol založí do spisu a jeho další vyhotovení založí namísto vydaného notářského zápisu o závěti. Pořizovateli závěti vydá notář další vyhotovení protokolu na základě jeho žádosti. Jinému se vyhotovení protokolu nevydává.

(6) Notář po vydání notářského zápisu o závěti provede výmaz údajů o závěti nebo dovětku a o pořizovateli v Evidenci právních jednání pro případ smrti; přesun do souboru dat skončených věcí v této evidenci se neprovede.“.

100. § 102 se zrušuje.

101. V § 107 se slova „a hotových výdajů“ nahrazují slovy „, náhrady za promeškaný čas a náhrady hotových výdajů“.

102. Nadpis části desáté zní: „VYUŽÍVÁNÍ ÚDAJŮ ZE ZÁKLADNÍHO REGISTRU OBYVATEL A Z AGENDOVÝCH INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ“.

103. V § 109b odst. 1 písm. h) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, omezení svéprávnosti“.

104. V § 109b odst. 1 se za písmeno m) vkládá nové písmeno n), které zní:
 „n) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena n) a o) se označují jako písmena o) a p).

105. V § 109c odst. 1 písmeno h) zní:
„h) omezení svéprávnosti,“.

Čl. XIII

Přechodná ustanovení

1. V Evidenci právních jednání pro případ smrti se evidují také závěti, listiny o vydědění a listiny o zrušení těchto listin již evidované podle dosavadních právních předpisů v Centrální evidenci závětí. Listiny o právních jednáních zůstavitele pro případ smrti, které nebyly předmětem evidence podle dosavadních právních předpisů a které vznikly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se evidují jen, jestliže zůstavitel před tímto dnem nezemřel; listiny o takových právních jednáních, které byly zrušeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a listiny o jejich zrušení se neevidují. Zápis listiny o právním jednání zůstavitele pro případ smrti, která nebyla předmětem evidence podle dosavadních právních předpisů, a která vznikla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, provede postupem podle zákona č. 358/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na žádost zůstavitele notář, u kterého je uložen notářský zápis o takovém právním jednání, nebo notář, u kterého je taková listina v notářské úschově; po zápisu se použijí pro ně ustanovení zákona č. 358/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o Evidenci právních jednání pro případ smrti.
2. V Evidenci právních jednání pro případ smrti se evidují také listiny o ustanovení správce dědictví, listiny o odvolání ustanovení správce dědictví a listiny o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví o správě dědictví vzniklé a evidované podle dosavadních právních předpisů v Centrální evidenci závětí (dále jen „listiny o správě dědictví“). Listiny o správě dědictví se v Evidenci právních jednání pro případ smrti evidují v oddělené evidenci spolu s listinami o povolání správce pozůstalosti nebo vykonavatele závěti a s listinami o zrušení tohoto povolání. Ustanovení zákona č. 358/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o Evidenci právních jednání pro případ smrti se použijí pro ně obdobně. Do notářského zápisu o listině o správě dědictví za života jeho pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel a jím ustanovený správce dědictví.
3. V Evidenci listin o manželském majetkovém režimu se evidují také smlouvy o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů a smlouvy o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku

manželství, uzavřené manžely nebo mužem a ženou, kteří v době uzavření smlouvy hodlali uzavřít manželství, již evidované podle dosavadních právních předpisů v Centrální evidenci manželských smluv přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. V Seznamu listin o manželském majetkovém režimu se na základě žádosti obou manželů evidují také smlouvy o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů a smlouvy o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku manželství, uzavřené manžely nebo mužem a ženou, kteří v době uzavření smlouvy nebyli manželé a posléze manželství uzavřeli, vzniklé podle dosavadních právních předpisů; při zápisu se postupuje podle zákona č. 358/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož ustanovení po jejich zápisu se použijí i pro tyto smlouvy.
5. Jestliže byly přijaty do úschovy peníze nebo listiny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jejich úschova se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
6. Smlouvu o pojištění odpovědnosti za újmu je notář povinen uzavřít do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bude-li smlouva uzavřena ve lhůtě podle věty první, je do dne uzavření této smlouvy splněn předpoklad zahájení činnosti notáře podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 358/1992 Sb. ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uzavřel-li notář smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o užitných vzorech

Čl. XIV

V § 20 zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 2b zní:

„(3) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku^{2b)} se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání s užitným vzorem jako předmětem vlastnictví.

^{2b)} § 986 občanského zákoníku.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky

Čl. XV

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 460/2000 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 23a odst. 5 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
 2. V § 23a odst. 5 písm. o) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
 3. V § 23a odst. 5 písm. o) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
 4. V § 23a odst. 5 písm. o) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
 5. V § 23a odst. 5 se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:
„p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmena p) až r) se označují jako písmena q) až s).
6. V § 23a odst. 6 písmeno j) zní:
„j) omezení svéprávnosti,“.
 7. V § 23a odst. 6 písm. q) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
 8. V § 23a odst. 6 písm. q) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
 9. V § 23a odst. 6 písm. q) bodě 6 se slova „dítě narozené ženě s trvalým pobytem v České republice, která porodila dítě“ nahrazují slovy „osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem v České republice, která jej porodila“.
 10. V § 23a odst. 6 písm. q) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
 11. V § 23a odst. 6 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:

„s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena s) až v) se označují jako písmena t) až w).

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

Čl. XVI

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 452/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 293/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 28/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 211/2011 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 221/2012 Sb. a zákona č. 238/2012 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„⁴⁾ § 420 odst. 2 občanského zákoníku.“.

2. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Prodávající nesmí po spotřebiteli v souvislosti s použitým způsobem placení požadovat poplatek převyšující náklady, které prodávajícímu v souvislosti s tímto způsobem placení vznikají.“.

CELEX: 32011L0083

3. Za § 3 se vkládají nové § 3a a 3b, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 34 znějí:

„§ 3a

Použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou

Prodávající, který v souvislosti s uzavřenou smlouvou používá pro komunikaci se spotřebitelem veřejnou komunikační síť, nesmí pro tuto komunikaci využívat telefonní číslo pro přístup ke službám s vyjádřenou cenou³⁴⁾.

§ 3b

Ustanovení § 3 odst. 2 a § 3a se nepoužijí na smlouvy uvedené v § 1840 písm. a) až g), i) a j) a v § 1852 občanského zákoníku.

³⁴⁾ Vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.“.

CELEX: 32011L0083

4. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který zní:

„§ 11a

Při prodeji zboží nebo poskytování služeb elektronickými prostředky prostřednictvím internetových stránek je prodávající povinen spotřebitele předem zřetelným způsobem informovat o tom, zda platí nějaká omezení pro dodání zboží nebo poskytnutí služby a jaké způsoby platby jsou přijímány.“.

CELEX: 32011L0083

5. § 13 zní:

„§ 13

Prodávající je povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění (dále jen „reklamací“), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit.“.

6. V § 15 odst. 1 se za slovo „výrobku“ vkládají slova „a forma prodeje“ a za slovo „výrobek“ se vkládají slova „překontrolovat nebo“.

7. V § 15 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 12 zní:

„(2) Prodávající je povinen vydat spotřebiteli na jeho žádost písemné potvrzení o povinnostech z vadného plnění v rozsahu stanoveném zákonem¹²⁾.“.

¹²⁾ § 2166 občanského zákoníku.“.

8. Za § 18b se vkládá nový § 18c, který včetně poznámky pod čarou č. 30 zní:

„§ 18c

Užívání ubytovacího zařízení s noclehem na více než 1 časový úsek nebo výhoda spojená s ubytováním, popřípadě včetně dopravy nebo jiných rekreačních služeb³⁰⁾, nesmějí být uváděny na trh nebo prodávány spotřebiteli jako investice.

³⁰⁾ § 1852 až 1867 občanského zákoníku.“.

CELEX: 32008L0122

9. Poznámka pod čarou č. 13 zní:

„¹³⁾ § 2172 občanského zákoníku.“.

10. V § 19 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou „Marné uplynutí této lhůty se považuje za podstatné porušení smlouvy“.

11. V § 23 odst. 1 se číslo „11“ nahrazuje číslem „12“.

12. V § 23 odst. 2 až 4 se za slova „§ 3“ vkládají slova „odst. 1“.

13. V § 23 odstavec 15 zní:

„(15) Česká obchodní inspekce provádí dozor nad dodržováním povinností vyplývajících z ustanovení občanského zákoníku upravujících spotřebitelskou smlouvu, ve které se za úplaty sjednává dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby³⁰⁾.“.14. V § 24 odst. 7 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) v rozporu s § 3a používá telefonní číslo s vyšší než běžnou cenou,“

Dosavadní písmena b) až v) se označují jako písmena c) až w).

15. V § 24 odst. 7 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní:

„i) neinformuje spotřebitele podle § 11a,“.

Dosavadní písmena i) až w) se označují jako písmena j) až x).

16. V § 24 odst. 7 písmeno m) zní:

„m) nevydá spotřebiteli potvrzení podle § 15 odst. 2,“.

17. V § 24 odstavec 8 zní:

„(8) Prodávající jako osoba, která v souvislosti s nabízením nebo uzavíráním smlouvy, ve které se za úplaty sjednává dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby podle § 1852 občanského zákoníku, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neposkytne spotřebiteli údaje podle § 1854 odst. 2 občanského zákoníku v rozsahu a způsobem tam uvedeným,
- b) neuvede zřetelně na pozvánce k nabídkové nebo prodejní akci účel a povahu této akce a nezajistí, aby byly po celou dobu jejího trvání spotřebiteli k dispozici údaje podle § 1854 odst. 2 občanského zákoníku,
- c) neupozorní výslovně spotřebitele s dostatečným předstihem před uzavřením smlouvy, nebo než je spotřebitel vázán svým návrhem na uzavření smlouvy, na jeho právo odstoupit od smlouvy, nebo na délku lhůty k odstoupení a na zákaz platby záloh a jiných plnění nebo jejich zajištění v průběhu lhůty pro odstoupení,
- d) nesdělí spotřebiteli údaje podle § 1854 odst. 2 v jazyce požadovaném podle § 1854 odst. 3 občanského zákoníku nebo neuzavře se spotřebitelem smlouvu v jazyce požadovaném v § 1860 občanského zákoníku nebo nevydá spotřebiteli úřední překlad textu smlouvy do jazyka uvedeného v § 1860 občanského zákoníku,
- e) neuvede ve smlouvě údaje podle § 1856 odst. 1 občanského zákoníku,
- f) neposkytne spotřebiteli řádně vyplněný formulář pro odstoupení od smlouvy,
- g) neposkytne spotřebiteli písemně údaje podle § 1854 odst. 2 nebo písemně neupozorní na jejich změny,
- h) nezajistí, aby spotřebitel podepsal zvlášť každé ujednání o právu na odstoupení od smlouvy, o lhůtě k odstoupení a o zákazu platby záloh a jiných plnění nebo jejich zajištění v průběhu lhůty pro odstoupení,
- i) nevydá spotřebiteli bezprostředně po uzavření smlouvy alespoň jedno její vyhotovení,
- j) nerozdělí u smlouvy, kterou se nabývá za úplatu právo na výhodu spojenou s ubytováním, popřípadě s dopravou nebo jinými službami, platby do ročních splátek v téže výši, popřípadě se zohledněním vývoje cen, je-li to sjednáno, nebo nezašle spotřebiteli výzvu k provedení platby písemně nejpozději 14 dnů přede dnem splatnosti,
- k) v rozporu s § 1864 občanského zákoníku požaduje nebo přijímá od spotřebitele zálohu či jiné plnění nebo jejich zajištění, nebo
- l) uvádí na trh nebo prodává užívání ubytovacího zařízení s noclehem na více než 1 časový úsek nebo výhodu spojenou s ubytováním popřípadě včetně dopravy nebo jiných služeb jako způsob zhodnocení finančních prostředků spotřebitele.“.

18. V § 24 odstavec 10 zní:

„(10) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 7 písm. b), d), l) až q), s), u), w),

- b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 8,
- c) 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c) až e), odstavců 2 a 3, odstavce 7 písm. c), e), g), h), i), k), r), t), v),
- d) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) a b), odstavce 4, odstavce 7 písm. a), f), j) a odstavce 9,
- e) 50 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 5 a 6 a odstavce 7 písm. x).“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o stavebním spoření

Čl. XVII

Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 423/2003 Sb., zákona č. 292/2005 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 větě první se slova „písemnou smlouvu podle občanského zákoníku“ nahrazují slovem „smlouvu“ a za větu první se vkládá věta „Poskytovatel stavebního spoření sdělí budoucímu účastníkovi obsah smlouvy v textové podobě v dostatečném předstihu před jejím uzavřením.“.
2. V § 5 odst. 9 se na konci textu odstavce doplňují slova „, lze ji však použít k zajištění pohledávek poskytovatele stavebního spoření z úvěru, který poskytovatel stavebního spoření poskytl podle odstavce 2 nebo 5“.
3. V § 5 se doplňuje odstavec 13, který zní:
„(13) K uzavření nebo změně smlouvy pro nezletilého účastníka nepotřebuje jeho zákonný zástupce souhlas soudu, neboť toto právní jednání se považuje za běžnou záležitost při správě jmění dítěte.“.
4. V § 6 odst. 1 písm. h) se slova „členských práv a povinností v družstvu“ nahrazují slovy „družstevního podílu“.
5. V § 6 odst. 1 písm. k) a v § 6 odst. 2 písm. b) se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“.
6. § 8 včetně nadpisu zní:

Smrt účastníka

(1) Závazek ze smlouvy o stavebním spoření zaniká smrtí účastníka a součástí pozůstalosti je pohledávka na výplatu uspořené částky, pohledávka na výplatu záloh státní podpory evidovaných na účtu účastníka a zálohy státní podpory za kalendářní rok, ve kterém účastník zemřel, podle skutečně uspořené částky ke dni smrti účastníka v tomto kalendářním roce. Součástí pozůstalosti jsou i případné dluhy účastníka vyplývající ze stavebního spoření.

(2) Při vyplacení státní podpory z důvodu smrti účastníka se § 12 odst. 2 nepoužije.“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o Ústavním soudu

Čl. XVIII

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 236/1995 Sb., zákona č. 77/1998 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 48/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 114/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., zákona č. 83/2004 Sb., zákona č. 234/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 275/2012 Sb. a zákona č. 404/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 25a odst. 3 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
2. V § 25a odst. 3 písm. n) se slovo „dítěte“ zrušuje.
3. V § 25a odst. 3 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o) které zní:
„o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
Dosavadní písmena o) a p) se označují jako písmena p) a q).
4. V § 25a odst. 4 písmeno j) zní:
„j) omezení svéprávnosti,“.
5. V § 25a odst. 4 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena o) a p) se označují jako písmena p) a q).

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o Bezpečnostní informační službě

Čl. XIX

V zákoně č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 254/2012 Sb. a zákona č. 273/2012 Sb., § 17 zní:

„§17

(1) Stát je povinen nahradit újmu osobě, která poskytla pomoc Bezpečnostní informační službě nebo příslušníkovi s jejích vědomím (dále jen „pomáhající osoba“). Stát se této povinnosti může zprostit jen tehdy, způsobila-li si tuto újmu pomáhající osoba úmyslně.

(2) Stát je povinen nahradit škodu, která pomáhající osobě vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci Bezpečnostní informační službě nebo příslušníkovi.

(3) Stát je povinen nahradit újmu, kterou jinému způsobila pomáhající osoba v souvislosti s poskytnutím pomoci Bezpečnostní informační službě nebo příslušníkovi.

(4) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu Bezpečnostní informační služba.“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o rozhodčím řízení

Čl. XX

Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č.7/2009 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb. a zákona č. 91/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slova „způsobilý k právním úkonům“ nahrazují slovy „plně svéprávný“.
2. V § 4 se dosavadní odstavce 3 a 4 označují jako odstavce 2 a 3.
3. V § 4 odst. 2 se slova „odstavců 1 a 2“ nahrazují slovy „odstavce 1“.
4. § 16 zní:

„§ 16

(1) Uplatní-li strana svůj nárok před rozhodci v promlčecí nebo prekluzivní lhůtě a rozhodnou-li rozhodci, že není dána jejich pravomoc, zůstávají účinky podané žaloby zachovány, pokud strana podá znovu u soudu, u příslušných rozhodců či stálého rozhodčího soudu, nebo u jiného příslušného orgánu žalobu do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí o nedostatku pravomoci.

(2) Účinky podané žaloby zůstávají zachovány i tehdy, pokud strana po zrušení rozhodčího nálezu podala u příslušných rozhodců či stálého rozhodčího soudu, nebo u jiného příslušného orgánu žalobu, nebo návrh na pokračování v řízení do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu, jímž došlo ke zrušení rozhodčího nálezu.“

5. V § 19 odstavec 4 zní:

„(4) Strany mohou určit postup také v pravidlech pro rozhodčí řízení. Sjednávají-li se rozhodčí smlouva pro řešení sporů ze spotřebitelské smlouvy nebo spotřebitelských smluv, musí být pravidla k rozhodčí smlouvě vždy přiložena. Použití řádu stálého rozhodčího soudu tím není dotčeno.“

6. V § 34 odstavec 2 zní:

„(2) Zruší-li soud rozhodčí nále z důvodu uvedených v § 31 písm. c) až f) nebo i), pokračuje se k návrhu některé ze stran v rozhodčím řízení na základě rozhodčí smlouvy. Nedohodnou-li se strany jinak, rozhodci zúčastnění na rozhodčím nálezu, který byl zrušen z důvodů uvedených v § 31 písm. c), jsou však z nového projednání a rozhodování vyloučeni. Nedohodnou-li se strany jinak, budou noví rozhodci jmenováni způsobem původně určeným v rozhodčí smlouvě nebo podpůrně podle ustanovení tohoto zákona.“

7. Za část pátou, jejíž nadpis zněl „Ustanovení o poměru k cizině“, se vkládá nová část šestá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST ŠESTÁ

SEZNAM ROZHODCŮ VEDENÝ MINISTERSTVEM

§ 40a

(1) Ministerstvo vede seznam rozhodců, kteří mohou být určeni rozhodčí doložkou pro rozhodování sporů ze spotřebitelských smluv.

(2) Ministerstvo zveřejní na svých internetových stránkách o rozhodcích zapsaných v seznamu tyto údaje:

- a) jméno a příjmení,
- b) kontaktní adresu uvedenou rozhodcem,
- c) číslo osvědčení,
- d) den zápisu do seznamu a
- e) den a důvod vyškrtnutí ze seznamu.

§ 40b

Zápis do seznamu rozhodců

(1) Ministerstvo na žádost do seznamu rozhodců zapíše fyzickou osobu, která

- a) je svéprávná,
- b) je bezúhonná,
- c) získala vysokoškolské vzdělání v oboru právo
 - 1. v magisterském studijním programu studiím na vysoké škole v České republice, nebo
 - 2. studiím na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu, a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice,
- d) nebyla v posledních 5 letech na základě rozhodnutí ministerstva vyškrtuta ze seznamu rozhodců,
- e) uhradila ministerstvu správní poplatek ve výši 5 000 Kč.

(2) V žádosti o zápis do seznamu rozhodců uchazeč uvede jméno a příjmení, místo trvalého pobytu, rodné číslo, bylo-li mu přiděleno, datum narození a kontaktní adresu.

(3) K žádosti podle odstavce 2 doloží uchazeč o zápis do seznamu rozhodců

- a) ověřenou kopii dokladu o dosaženém vzdělání podle odstavce 1 písm. c),

- b) doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů vydaný státem, jehož je občanem, nebo výpis z evidence rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu, jehož je občanem; v případě, že stát výpis obdobný výpisu z rejstříku trestů nevydává, čestné prohlášení učiněné před příslušným správním nebo soudním orgánem tohoto státu; doklady nesmí být starší 3 měsíců,
- c) doklad prokazující zaplacení správního poplatku za zápis do seznamu.

(4) Za účelem doložení bezúhonnosti si ministerstvo vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Zápis do seznamu rozhodců provede ministerstvo bez zbytečného odkladu, pokud uchazeč splňuje všechny podmínky uvedené v odstavci 1. Ministerstvo vydá rozhodci zapsanému do seznamu nejpozději do 30 dnů od zápisu osvědčení o zápisu.

§ 40c

Vyškrtnutí ze seznamu rozhodců

(1) Ministerstvo vyškrtně ze seznamu rozhodce, který

- a) zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého,
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen,
- c) byl pravomocně omezen ve svéprávnosti,
- d) nemůže být rozhodcem podle jiných právních předpisů, nebo
- e) podal ministerstvu písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu, a to k poslednímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byla žádost doručena.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o vyškrtnutí rozhodce ze seznamu, pokud závažně nebo opakovaně porušil povinnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Ministerstvo může rozhodnout o dočasném vyškrtnutí rozhodce,

- a) proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání; dočasné vyškrtnutí trvá nejdéle do dne následujícího po dni, kdy bude ministerstvu doručeno pravomocné rozhodnutí, kterým se toto stíhání končí, nebo
- b) bylo-li zahájeno řízení o omezení jeho svéprávnosti, a to nejdéle do dne následujícího po dni, kdy bude ministerstvu doručeno pravomocné rozhodnutí, kterým se toto řízení končí.

(4) O vyškrtnutí podle odstavce 1 písm. b) až e) ze seznamu rozhodců vyrozumí ministerstvo do 30 dnů toho, jehož se vyškrtnutí týká. Vyškrtnutí podle odstavce 2 nebo dočasné vyškrtnutí podle odstavce 3 zaznamená

ministerstvo v seznamu rozhodců bez zbytečného odkladu od právní moci rozhodnutí o vyškrtnutí nebo dočasném vyškrtnutí a do 30 dnů o této skutečnosti informuje toho, jehož se vyškrtnutí nebo dočasné vyškrtnutí týká.

§ 40d

Informační povinnosti

Rozhodce je povinen oznámit ministerstvu bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 8 dnů, veškeré změny údajů, které jsou uvedeny v seznamu a veškeré změny skutečností, na jejichž základě byl zapsán do seznamu.“.

Dosavadní části šestá až osmá se označují jako části sedmá až devátá.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o regulaci reklamy

Čl. XXI

Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 138/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 132/2003 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 384/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 25/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 109/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 28/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 275/2012 Sb., se mění takto:

1. § 5i včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 26b zní:

„§ 5i

Dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby

(1) Reklama na dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby podle občanského zákoníku^{26b)}, musí obsahovat údaj o právu spotřebitele získat informace, které musí být spotřebiteli poskytnuty před uzavřením smlouvy, nebo než je spotřebitel vázán svým návrhem na uzavření smlouvy, včetně uvedení místa a způsobu, kde a jak lze tyto informace získat.

(2) Za reklamu podle odstavce 1 se považuje i nabídková nebo prodejní akce, v rámci které lze sjednat smlouvu, ve které se sjednává dočasné užívání ubytovacího zařízení, nebo jiná rekreační služba. Pozvánka na takové akce musí obsahovat zřetelné uvedení účelu a povahy akce.

(3) Dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby nesmějí být nabízeny reklamou jako investice.

^{26b)} § 1852 až 1867 občanského zákoníku.“.

CELEX: 32008L0122

2. V § 7 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 35b zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

Čl. XXII

Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 406/2001 Sb., zákona č. 212/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 120/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 156/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 254/2012 Sb., zákona č./2013 Sb. a zákona č./2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 5 písm. c) se slova „příčemž tato neplatnost se posuzuje podle ustanovení obchodního zákoníku, upravujících obchodní závazkové smlouvy,“ zrušují.
2. V § 1 odst. 7 se slovo „podnikem“ nahrazuje slovy „obchodním závodem“ a slovo „podniku“ se nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
3. V § 1a odst. 1 písm. c) se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
4. V § 1a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno r), které zní:

„r) řídící osobou člen představenstva, kontrolní komise nebo úvěrové komise a osoba, která jiným způsobem skutečně řídí činnost družstevní záložny; je-li členem představenstva družstevní záložny právnická osoba, rozumí se řídící

osobou fyzická osoba, která jménem právnické osoby funkci představenstva vykonává.“.

5. V § 2 odstavec 2 zní:
„(2) Základní kapitál musí činit nejméně 500 000 Kč.“.
6. V § 2 odst. 4 se slovo „členské“ zrušuje.
7. V § 2a odst. 4 písm. b) se slova „jimiž se pro účely tohoto zákona rozumí osoby zvolené do funkce členů představenstva, kontrolní komise a úvěrové komise, a dále osoby, které jsou navrhovány v družstevní záložně na výkonné řídicí funkce, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami družstevní záložny,“ zrušují.
8. V § 2b odst. 15 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
9. Poznámka pod čarou č. 3f se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
10. V § 4 odst. 2 se slova „Členská práva a povinnosti (dále jen „členská práva“)
přecházejí“ nahrazují slovy „Družstevní podíl přechází“.
11. V § 4 odst. 2 až 5 se slova „členských práv“ nahrazují slovy „družstevního podílu“.
12. V § 4 odst. 3 se slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“.
13. V § 4 odst. 4 větě první se slova „členská práva“ nahrazují slovy „družstevní podíl“.
14. V § 4 odst. 4 větě druhé se slova „Jsou-li“ nahrazují slovy „Je-li“, slova „členská práva“ se nahrazují slovy „družstevní podíl“ a slovo „tato“ se nahrazuje slovy „tento družstevní podíl“.
15. V § 4 odst. 4 větě čtvrté se slova „převáděná členská práva“ nahrazují slovy „převáděný družstevní podíl“.
16. V § 4 odst. 6 se slova „nájmu podniku“ nahrazují slovy „pachtu obchodního závodu“.
17. V § 4 odst. 7 a v § 6 odst. 11 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
18. V § 6 odst. 1 se slova „zvláštního zákona⁶⁾“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
Poznámka pod čarou č. 6 se zrušuje.
19. V § 6 odst. 3 písm. b) se slovo „bankovní“ nahrazuje slovem „finanční“.

20. V § 6 odst. 5 se slova „zvláštního zákona,²⁾“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev,“.
Poznámka pod čarou č. 2 se zrušuje.
21. V § 6 odst. 9 se slova „zvláštního zákona⁷⁾“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.
22. Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
23. V § 7 odst. 5 větě první se slova „zvláštního zákona“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.

Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
24. V § 7 odst. 5 větě třetí se slova „statutárním orgánem,“ zrušují, za slovo „orgánu“ se vkládají slova „, správní rady“ a slova „dozorčí rady“ se nahrazují slovy „dozorčího orgánu“.
25. V § 7 odst. 5 větě čtvrté se slova „v představenstvu nebo dozorčí radě“ nahrazují slovy „ve statutárním orgánu, správní radě nebo dozorčím orgánu“.
26. V § 9 odst. 1 větě poslední se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
27. Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
28. V § 10 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 14 zrušuje.
29. V § 13 odst. 5 se slovo „podobu,“ zrušuje.
30. V § 13 odst. 8 se věta třetí zrušuje.
31. V § 13 odst. 9 se slova „s obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „se zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev“.
32. V § 25f odst. 7 se slova „jejím statutárním orgánem,“ zrušují a slova „jejím statutárním orgánem nebo jeho členem“ se nahrazují slovy „členem jejího statutárního orgánu“.
33. V § 25h odst. 1, 2 a v § 25l odst. 3 písm. c) se slova „organizační složky“ nahrazují slovem „pobočky“.
34. V § 27 odst. 3 se slova „obchodního zákoníku nebo tohoto“ zrušují.

35. V § 28h odst. 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XXIII

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 218/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb. a zákona č. 401/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odstavec 10 včetně poznámek pod čarou č. 18 a 32 až 37 zní:

„(10) Za rozhodnutí příslušného orgánu o svěřeni dítěte do péče nahrazující péči rodičů se pro účely tohoto zákona považuje rozhodnutí soudu o

- a) svěřeni dítěte do péče jiné osoby³²⁾,
- b) osvojení dítěte³³⁾,
- c) předání dítěte do péče budoucího osvojitele³⁴⁾,
- d) předání dítěte osvojiteli do péče před osvojením³⁵⁾,
- e) jmenování fyzické osoby poručníkem dítěte³⁶⁾,
- f) svěřeni dítěte do pěstounské péče a do pěstounské péče na přechodnou dobu³⁷⁾,
- g) svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemci o pěstounskou péči¹⁸⁾,
- h) nařízení předběžného opatření o péči o dítě.

- 18) § 963 občanského zákoníku.
32) § 953 občanského zákoníku.
33) § 796 občanského zákoníku.
34) § 824 občanského zákoníku.
35) § 826 občanského zákoníku.
36) § 928 občanského zákoníku.
37) § 958 občanského zákoníku.“.

2. V § 24 odst. 2 se věta první včetně poznámky pod čarou č. 47a zrušuje a věty třetí a čtvrtá se nahrazují větami „Za nájemce bytu se považují oba manželé, mají-li k bytu společné nájemní právo^{47b)}. Za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu, doba od smrti nájemce služebního bytu nebo bytu zvláštního určení do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu a doba od trvalého opuštění služebního bytu nebo bytu zvláštního určení jeho nájemcem do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu.“.

Poznámka pod čarou č. 47b zní:

„^{47b)} § 745 a 746 občanského zákoníku.“.

3. V § 31 odst. 2 větě třetí se slova „této osobě, která dosáhla věku 16 let, přiznal rodičovskou zodpovědnost podle zákona o rodině“ nahrazují slovy „nerozhodl o pozastavení výkonu povinnosti a práva péče o dítě u nezletilého rodiče“.
4. V § 59 odst. 1 písm. a) se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.
5. V § 63 odst. 7 písmeno i) zní:
- „i) omezení svéprávnosti,“.
6. V § 63 odst. 7 písm. j) a v § 63 odst. 8 písm. o) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
7. V § 63 odst. 8 písmeno j) zní:
- „j) omezení svéprávnosti,“.
8. V § 67 odst. 4 větě první se slova „způsobilá k právní úkonům⁵⁵⁾“ nahrazují slovem „svéprávná⁵⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 55 zní:

„⁵⁵⁾ § 49 a násl. občanského zákoníku.“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XXIV

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 178/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 135/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 314/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb. a zákona č. 463/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se slova „Způsobilost osoby mít v právních vztazích pojištění práva a povinnosti“ nahrazují slovy „Právní osobnost v právních vztazích pojištění“.
2. V § 3 odst. 2 větě první se slova „Způsobilost osoby vlastními právními úkony nabývat v právních vztazích pojištění práv a brát na sebe povinnosti“ nahrazují slovy „Plná svéprávnost v právních vztazích pojištění“ a ve větě třetí se slova „a zbavení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnosti“.
3. Poznámka pod čarou č. 2 zní:
„²⁾ § 30 občanského zákoníku.“.
4. V § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Osoba, která nemá svéprávnost podle odstavce 2, musí být zastoupena zákonným zástupcem nebo opatrovníkem; kdo je zákonným zástupcem nezletilého nebo opatrovníkem, stanoví občanský zákoník.“.

Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje.

5. Poznámka pod čarou č. 5d se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
6. V § 9 odst. 6 písm. e) se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 4“.
7. V § 20 odst. 1 se slovo „trvalé“ zrušuje.
8. V § 20 odst. 2 se slovo „trvalé“ zrušuje a ve větě druhé se za slovo „rozhodnutí“ vkládá slovo „soudu,“.
9. V § 20 se za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámek pod čarou č. 38 až 45 zní:

„(3) Za rozhodnutí příslušného orgánu podle odstavce 2 věty první se považuje

- a) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do péče jiné osoby³⁸⁾,
- b) rozhodnutí soudu o osvojení dítěte³⁹⁾,
- c) rozhodnutí soudu o předání dítěte do péče budoucího osvojitele⁴⁰⁾,
- d) rozhodnutí soudu o předání dítěte osvojiteli do péče před osvojením⁴¹⁾,
- e) jmenování fyzické osoby poručníkem dítěte⁴²⁾,
- f) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do pěstounské péče a do pěstounské péče na přechodnou dobu⁴³⁾,
- g) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemci o pěstounskou péči⁴⁴⁾,
- h) rozhodnutí soudu o nařízení předběžného opatření o péči o dítě⁴⁵⁾,
- i) podání návrhu soudu na zahájení soudního řízení o ustanovení fyzické osoby poručníkem dítěte, jestliže tato osoba o dítě osobně pečuje a nemá k němu vyživovací povinnost, a to po dobu, po kterou probíhá toto soudní řízení.

³⁸⁾ § 953 občanského zákoníku.

³⁹⁾ § 796 občanského zákoníku.

⁴⁰⁾ § 824 občanského zákoníku.

⁴¹⁾ § 826 občanského zákoníku.

⁴²⁾ § 928 občanského zákoníku.

⁴³⁾ § 958 občanského zákoníku.

⁴⁴⁾ § 963 občanského zákoníku.

⁴⁵⁾ § 437 zákona č. .../2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

10. Nadpis § 24 zní: „**Osoby blízké a domácnost**“.
11. V § 24 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Domácností se pro účely tohoto zákona rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.
12. V § 50 odst. 3 se slovo „trvalé“ zrušuje.
13. V § 55 odst. 2 větě druhé se za slovo „za“ doplňují slova „nezvěstnou anebo za“.
14. V § 64 odst. 1 se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.
15. V § 88 se slovo „způsobilost“ nahrazuje slovem „svéprávnost“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o advokacii

Čl. XXV

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., zákona č. 349/2002 sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 219/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 214/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb. a zákona č. 202/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) kdo je plně svéprávný,“.
2. V § 7b odst. 1 písmeno c) zní:

„c) kdo byl omezen ve svéprávnosti, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí soudu, kterým byla jeho svéprávnost omezena,“.
3. V § 9 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) bylo-li zahájeno řízení o omezení jeho svéprávnosti, a to nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,“.
4. V § 11 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) společně s jinými advokáty jako společník společnosti podle občanského zákoníku (dále jen „sdružení“), nebo jako společník společnosti podle § 15 anebo jako společník zahraniční společnosti, nebo“.

5. Poznámky pod čarou č. 2, 3, 3a, 4, 4b, 5, 6, 8, 10c, 10d, 10e, 10f, 10g a 12a se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
6. V § 13 odst. 2 se slova „místem podnikání“ nahrazují slovy „sídlem podnikatele“.
7. Nadpis nad § 14 se zrušuje.
8. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Sdružení

(1) Advokáti se mohou sdružit za účelem společného výkonu advokacie; v takovém případě si upraví vzájemné vztahy písemnou smlouvou podle občanského zákoníku. Společníky sdružení mohou být pouze advokáti a jsou povinni vykonávat advokacii pod společným jménem. K dosažení sjednaného účelu sdružení jsou jeho jednotliví společníci oprávněni zaměstnávat další advokáty podle § 15a; tito advokáti nejsou společníky sdružení.

(2) Majetek získaný při společném výkonu advokacie se stává spoluvlastnictvím všech společníků sdružení, nestanoví-li smlouva jinak. Má-li podle smlouvy rozhodovat o správě společných věcí většina hlasů společníků, náleží každému ze společníků jeden hlas, nestanoví-li smlouva jinak. Správou společných věcí nelze pověřit třetí osobu.

(3) Advokáti, kteří jsou společníky sdružení, musí mít společné sídlo; dojde-li k porušení této povinnosti, nastávají účinky doručení i tehdy, když písemnost určená některému ze společníků sdružení je doručena kterémukoliv jinému společníkovi.

(4) Advokát, který je společníkem sdružení, nemůže ode dne vzniku účasti do dne jejího zániku současně vykonávat advokacii samostatně, jako společník společnosti nebo jako společník zahraniční společnosti, v jiném sdružení, ani v pracovním poměru.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí, dohodnou-li se advokáti na společném poskytování právních služeb v jednom nebo více případech.“.

9. V § 15 odst. 1 se slova „založené podle obchodního zákoníku“ zrušují.
10. V § 15 odst. 2 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákonu upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.

11. V § 15 odst. 3 se slova „splacení celého jeho vkladu do základního kapitálu společnosti do obchodního rejstříku^{4b)}“ nahrazují slovy „splnění vkladové povinnosti v plném rozsahu do obchodního rejstříku“.
12. V § 15d odst. 2 a v § 27 odst. 3 se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmy“.
13. V § 15e odst. 2 se slova „z účastníků sdružení a ostatní účastníci sdružení“ nahrazují slovy „ze společníků sdružení a ostatní společníci sdružení“.
14. V § 24 odst. 1, § 24 odst. 2 a 3, § 24a odst. 1, § 24b odst. 1, § 35p odst. 5 a v § 35t odst. 1 a 2 se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.
15. V § 24 odst. 1 se slovo „škoda“ nahrazuje slovem „újma“.
16. V § 24 odst. 4 se slovo „škodě“ nahrazuje slovem „újmě“.
17. V § 24a odst. 1 se slova „závazku k náhradě škody“ nahrazují slovy „povinnosti k náhradě újmy“ a slovo „jehož“ se nahrazuje slovem „jejímuž“.
18. V § 24c odstavec 1 zní:

„(1) Komora sjednává pro advokáty, vykonávající advokacii samostatně nebo jako společníci sdružení, pojištění pro případ odpovědnosti za újmu, za kterou klientovi odpovídají podle § 24 odst. 1 (dále jen „hromadné pojištění advokátů“). Pojistnou smlouvu o hromadném pojištění advokátů uveřejní Komora ve Věstníku. Advokát je povinen zaplatit Komoře pojistné z hromadného pojištění advokátů do konce kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, na nějž se hromadné pojištění advokátů vztahuje.“.
19. V § 27 odstavec 5 zní:

„(5) Zemřel-li advokát, který vykonával advokacii samostatně, soud na návrh Komory jmenuje nástupce zemřelého advokáta, pokud se jmenováním souhlasí, správcem té části pozůstalosti, kterou zemřelý advokát používal k výkonu advokacie.“.
20. V § 30 odst. 2 a v § 35t odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
21. V § 35h odst. 1 a v § 35n odst. 4 se slova „členem sdružení“ nahrazují slovy „společníkem sdružení“.
22. V § 35s odst. 5 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
23. V § 37 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) kdo je plně svéprávný,“.
24. V § 55b odst. 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.

Čl. XXVI

Přechodné ustanovení

Povinnost být pojištěn podle § 24a, 24b nebo 35t zákona č. 85/1996 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí advokát, společnost s ručením omezeným, komanditní společnost, usazený evropský advokát, společník zahraniční společnosti, který ručí za její závazky celým svým majetkem a zahraniční společnost, která nemá žádné neomezeně ručící společníky splnit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Povinnost těchto osob být do uzavření pojistné smlouvy podle věty první pojištěn podle dosavadních právních předpisů tím není dotčena.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o oceňování majetku

Čl. XXVII

Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 188/2011 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním.“.
 2. V § 2 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Mimořádnou cenou se rozumí cena, do jejíž výše se promítly mimořádné okolnosti trhu, osobní poměry prodávajícího nebo kupujícího nebo vliv zvláštní obliby.

(3) Cena určená podle tohoto zákona jinak než obvyklá cena nebo mimořádná cena, je cena zjištěná.“.
- Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 4 a 5.
3. V části první nadpis hlavy druhé zní: „NEMOVITÉ VĚCI“.
 4. V § 3 odst. 1 písm. a) se za bod 1 vkládá nový bod 2, který zní:

„2. jednotky,“.
- Dosavadní bod 2 se označuje jako bod 3.
5. V § 4 odstavec 2 zní:

„(2) Stavba se oceňuje podle účelu jejího užití bez rozdílu, zda jde o nemovitou nebo movitou věc nebo zda je součástí pozemku nebo práva stavby.“.

6. V § 4 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Není-li stavba samostatnou věcí, její cena se přičte k ceně nemovité věci, jejíž je součástí.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

7. V § 5 odst. 1 písm. c) se za slovo „technického“ vkládají slova „nebo morálního“.

8. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) ze zohlednění ceny stroje nebo jiného technologického zařízení, není-li v katastru nemovitostí zapsána výhrada, že stroj není vlastnictvím vlastníka nemovité věci.“.

9. V § 5 odst. 2 se za slovo „technického“ vkládají slova „nebo morálního“.

10. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Oceňování jednotek

(1) Jednotka, kterou je byt nebo která zahrnuje byt, se oceňuje včetně podílu na společných částech nemovité věci, a to i v případě, jsou-li umístěny mimo dům, a včetně podílu na nemovitých věcech, které tvoří příslušenství domu, určené pro společné užívání.

(2) Jednotka, kterou je nebytový prostor nebo která zahrnuje nebytový prostor, se oceňuje včetně podílu na společných částech nemovité věci a to i v případě, jsou-li umístěny mimo dům, a včetně podílu na nemovitých věcech, které tvoří příslušenství domu určené pro společné užívání; nebytovým prostorem nejsou příslušenství bytu ani společné části domu.

(3) Cena jednotky se zjistí nákladovým nebo porovnávacím způsobem. Velikost podílu na společných částech nemovité věci příslušejících k jednotce se zjistí z veřejného seznamu. Způsob jejich ocenění stanoví vyhláška v návaznosti na druh a účel užití stavby, ve které se jednotka nachází.

(4) Cena příslušenství nemovité věci, které není stavebně její součástí, jako jsou zejména venkovní úpravy, studny a vedlejší stavby sloužící výhradně společnému užívání, se pro účely ocenění jednotky, bytu nebo nebytového prostoru započte do jeho ceny ve výši spoluvlastnického podílu.

(5) Podlahová plocha jednotky, kterou je byt nebo nebytový prostor, nebo která zahrnuje byt nebo nebytový prostor je součtem všech plošných výměr podlah jednotlivých místností nebo místností v prostorově oddělené části domu a prostor užívaných výhradně s nimi. Způsob určení plošných výměr stanoví vyhláška.

(6) Pozemek, který je společnou částí jednotky, se ocení samostatně a jeho cena se přičte k ceně jednotky.“.

Poznámky pod čarou č. 8 a 9 se zrušují.

11. V § 9 odst. 1 písmeno a) zní:
„a) stavební pozemky,“.

12. V § 9 odst. 1 písm. c) se za slovo „nemovitostí“ vkládá čárka.

13. V § 9 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Stavební pozemky se pro účely oceňování dále člení na

a) nezastavěné pozemky,

1. evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku zastavěné plochy a nádvoří,
2. evidované v katastru nemovitostí v jednotlivých druzích pozemků, které byly vydaným územním rozhodnutím, regulačním plánem, veřejnoprávní smlouvou nahrazující územní rozhodnutí nebo územním souhlasem určeny k zastavění; je-li zvláštním předpisem stanovena nejvyšší přípustná zastavěnost pozemku, je stavebním pozemkem pouze část odpovídající přípustnému limitu určenému k zastavění,
3. evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku zahrady nebo ostatní plochy, v jednotném funkčním celku. Jednotným funkčním celkem se rozumějí pozemky v druhu pozemku zahrady nebo ostatní plochy, které souvisle navazují na pozemek evidovaný v katastru nemovitostí v druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří se stavbou, se společným účelem jejich využití. V jednotném funkčním celku může být i více pozemků druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří,
4. evidované v katastru nemovitostí s právem stavby,

b) zastavěné pozemky,

1. evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku zastavěné plochy a nádvoří,
 2. evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku ostatní plochy, které jsou již zastavěny,
- c) plochy pozemků skutečně zastavěné stavbami bez ohledu na evidovaný stav v katastru nemovitostí.

(3) Další členění pozemků pro účely ocenění v návaznosti na druh pozemku a jeho účel užití stanoví vyhláška.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 4 a 5.

14. V § 10 odst. 1 se slovo „zjištěné“ nahrazuje slovem „určené“.
15. V § 10 odst. 3 a 6 a v § 24 odst. 3 se slovo „zjistí“ nahrazuje slovem „určí“.
16. V § 10 odst. 3 větě poslední se slova „může stanovit“ nahrazují slovem „stanoví“.
17. V § 10 odst. 4 se slovo „zjistit“ nahrazuje slovem „určit“.
18. V § 10 se doplňují odstavce 8 a 9, které znějí:

„(8) K ceně pozemku určené podle odstavce 1 se přičte cena stavby, popřípadě staveb, které jsou jeho součástí. Stojí-li stavba, která je součástí pozemku, na několika pozemcích, nezapočte se k ceně pozemku, na němž je přestavkem. Způsob určení výměry nemovité věci stanoví vyhláška.

(9) K ceně pozemku určené podle odstavce 1 se přičte cena trvalých porostů.“
19. V nadpisu § 13 a v § 13 se slova „nádrží, vodních toků“ nahrazují slovem „ploch“.
20. V části první hlavě druhé se doplňuje díl čtvrtý, který včetně nadpisů zní:

„Díl čtvrtý

VĚCNÁ PRÁVA K NEMOVITÝM VĚCEM

§ 16a

Oceňování práva stavby

(1) Právo stavby se oceňuje výnosovým způsobem na základě ročního užítku s uplatněním dalšího užívání práva, které uplyne od roku ocenění do roku zániku práva. Způsob výpočtu stanoví vyhláška.

(2) Pro ocenění práva stavby s nezřízenou stavbou, která právu stavby vyhovuje, se zjistí roční užitek z pozemku nebo jeho části zatíženého tímto právem. Roční užitek se násobí počtem let dalšího užívání práva, nejvýše však pěti.

(3) Pro ocenění práva stavby se zřízenou stavbou, která právu stavby vyhovuje, se roční užitek zjistí jako podíl ze součtu zjištěné ceny zatíženého pozemku, popřípadě jeho části, a zjištěné ceny stavby, a výše celkové délky trvání práva.

(4) Ocenění podle odstavců 2 a 3 se neuplatní, bylo-li právo stavby zřízeno za úplatu nebo lze-li ocenění práva zjistit ze smlouvy nebo z rozhodnutí příslušného orgánu a není-li úplata o více než jednu třetinu nižší než roční užitek zjištěný podle odstavce 2 nebo podle odstavce 3.

§ 16b

Oceňování věcných břemen

(1) Služebnosti se oceňují výnosovým způsobem na základě ročního užitku se zohledněním míry omezení služebností ve výši obvyklé ceny.

(2) Ocenění podle odstavce 1 se neuplatní, jestliže lze zjistit roční užitek ze smlouvy nebo z rozhodnutí příslušného orgánu, pokud při vzniku služebnosti byl roční užitek z tohoto břemene uveden a není-li o více než jednu třetinu nižší než obvyklá cena.

(3) Roční užitek podle odstavců 1 a 2 se násobí počtem let užívání práva, nejvýše však pěti.

(4) Patří-li právo určité osobě na dobu jejího života, oceňuje se desetinásobkem ročního užitku.

(5) Nelze-li cenu zjistit podle předchozích odstavců, oceňuje se právo jednotně částkou 10 000 Kč.

(6) Reálné břemeno nebo právo z vykupitelné služebnosti se ocení ve výši náhrady uvedené ve smlouvě nebo v rozhodnutí příslušného orgánu. Jsou-li ve smlouvě uvedené pouze podmínky výkupu reálného břemena nebo zrušení služebnosti za přiměřenou náhradu, vypočte se náhrada podle uvedených podmínek k datu ocenění.

(7) Právo zřízené jinak než věcným břemenem obdobné služebnosti nebo reálnému břemenu se oceňuje podle odstavců 1 až 6.“

21. V § 17 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „, s možností zohlednění míry zastarání“.
22. § 18 se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 18 zrušuje.
23. V nadpisu § 22 a v § 24 odst. 1 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.
24. V § 22 odst. 1 se slova „závazek (dluh)“ nahrazují slovem „dluh“, slovo „závazky“ se nahrazuje slovem „dluhy“ a slovo „závazku“ se nahrazuje slovem „dluhu“.
25. V § 22 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo, nevylučuje-li to smlouva, částkou, která by odpovídala výši odkupného k datu ocenění“.
26. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Oceňování podílů v obchodních korporacích

Při ocenění podílu nebo vypořádacího podílu společníka se postupuje podle zákona o obchodních korporacích.“.

27. V části první nadpis hlavy šesté zní: „OBCHODNÍ ZÁVOD“.
28. V nadpisu § 24 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
29. V § 24 odst. 1 se slova „Podnik nebo jeho část (dále jen „podnik“)“ nahrazují slovy „Obchodní závod nebo jeho část (dále jen „závod“)“, slovo „zjištěných“ se nahrazuje slovem „určených“ a slovo „závazků“ se nahrazuje slovem „dluhů“.
30. V § 24 odst. 2 a 4 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“.
31. V § 24 odst. 3 a 4 se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
32. V § 24 odst. 4 se slovo „zjištěná“ zrušuje.
33. V § 33 odst. 1 se slova „až 8, §10“ zrušují a slova „§15 až 17“ se nahrazují slovy „§ 15 až 16a a § 17“.
34. V § 33 odst. 3 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu

Čl. XXVIII

Zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 224/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. a), b) a c) se slovo „dluhopisů,“ zrušuje, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“ a slova „a oblast umístování peněžních prostředků penzijních fondů“ se nahrazují slovy „, duchodového spoření a penzijního připojištění“.
2. Poznámky pod čarou č. 8 a 9 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod

čarou.

3. V § 7a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „obchodním zákoníkem, zákonem o nabídkách převzetí a zákonem o podnikání na kapitálovém trhu“ nahrazují slovy „zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev, zákonem upravujícím nabídky převzetí a zákonem upravujícím podnikání na kapitálovém trhu“.
4. V § 7a odst. 1 písm. a) se slova „§ 183a obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákonu upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“ a slova „při postupu podle § 186a nebo § 183n obchodního zákoníku,“ se zrušují.
5. V § 7a odst. 2 se slova „, zákonem o podnikání na kapitálovém trhu a obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „a zákonem upravujícím podnikání na kapitálovém trhu“.
6. V § 7a odst. 3 větě poslední se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na svých internetových stránkách“.
7. V § 8a se slovo „dluhopisů“ nahrazuje slovy „těchto dluhopisů nebo obdobných cenných papírů představujících právo na splacení dlužné částky“ a slovo „dluhopisy“ se nahrazuje slovy „tyto dluhopisy nebo obdobné cenné papíry představující právo na splacení dlužné částky“.
8. Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
9. V § 11 odst. 2 písm. b) a c) se slova „neprováděl jakékoli úkony směřující“ nahrazují slovy „nejednal způsobem směřujícím“.
10. V § 11 odst. 2 písm. c) se slova „ve správě“ nahrazují slovy „v opatrování“.
11. § 13 zní:

„§ 13

(1) Česká národní banka vede seznamy

- a) obchodníků s cennými papíry,
- b) organizátorů regulovaného trhu,
- c) provozovatelů vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání,
- d) pojišťoven,
- e) investičních zprostředkovatelů,
- f) vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání a jejich účastníků,

- g) účastníků zahraničních vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání, kteří mají bydliště nebo sídlo v České republice,
- h) účastníků centrálního depozitáře,
- i) agentur pro úvěrové hodnocení,
- j) osob oprávněných k vedení samostatné evidence investičních nástrojů,
- k) zahraničních trhů se sídlem ve státě, který není členským státem, obdobných regulovanému trhu,
- l) prospektů cenného papíru schválených Českou národní bankou včetně elektronického odkazu na prospekt cenného papíru uveřejněný na internetových stránkách emitenta nebo organizátora regulovaného trhu nejméně po dobu 12 měsíců od schválení,
- m) osvědčení o schválení prospektu cenného papíru nebo doplňku prospektu schváleného orgánem dohledu jiného členského státu, která jí byla poskytnuta tímto orgánem, včetně elektronického odkazu na osvědčení o schválení uveřejněné na internetových stránkách tohoto orgánu dohledu, emitenta nebo organizátora regulovaného trhu nejméně po dobu 12 měsíců ode dne vydání osvědčení o schválení,
- n) zahraničních osob, které poskytují investiční služby na území České republiky, s uvedením údajů o případné pobočce obchodního závodu umístěné na území České republiky,
- o) vázaných zástupců penzijních společností,
- p) vázaných zástupců investičních společností,
- q) vázaných zástupců investičních zprostředkovatelů,
- r) vázaných zástupců osob neuvedených v písmenech o) až q),
- s) obchodníků s cennými papíry, kteří provádějí systematickou internalizaci,
- t) akcií přijatých k obchodování na regulovaném trhu rozdělených do skupin podle průměrného objemu obchodů s uvedením standardního objemu obchodů pro každou skupinu,
- u) likvidních akcií přijatých k obchodování na regulovaném trhu,
- v) penzijních společností,
- w) depozitářů důchodových fondů a depozitářů účastnických fondů a transformovaných fondů,
- x) mezinárodních finančních institucí, jejichž dluhy jsou zaručeny státy, které jsou jejími členy, a
- y) renomovaných ratingových agentur.

(2) Seznamy uvedené v odstavci 1 nejsou veřejnými seznamy ani veřejnými rejstříky podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob.

(3) Česká národní banka uveřejňuje

- a) seznam evropských regulovaných trhů, zveřejňovaný v Úředním věstníku Evropské unie,
- b) seznam zahraničních vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání a
- c) seznam ratingových agentur, zveřejňovaný v Úředním věstníku Evropské unie.

(4) Do seznamů podle odstavce 1 se zapisuje alespoň

- a) u právnické osoby obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a
- b) u fyzické osoby obchodní firma nebo jméno a příjmení, adresa bydliště nebo sídlo a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno.

(5) Česká národní banka uveřejňuje seznamy uvedené v odstavcích 1 a 3 na svých internetových stránkách.

(6) Česká národní banka uveřejňuje a pravidelně aktualizuje na svých internetových stránkách v českém a anglickém jazyce seznam právních předpisů, které upravují oblast podnikání na kapitálovém trhu, obhospodařování a administrace investičních fondů a zahraničních investičních fondů a nabízení investic do těchto fondů, práva obchodních korporací v oblasti kapitálového trhu, doplňkového penzijního spoření, důchodového spoření a penzijního připojištění, a úředních sdělení České národní banky k nim.“.

Poznámky pod čarou č. 10c, 18, 19, 20, 20a, 20b, 20c, 27, 28 a 32 se zrušují.

12. V § 14 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na svých internetových stránkách“.
13. V § 14 odst. 3 písm. a) a b) se slovo „kótovaných“ zrušuje.
14. V § 26 odst. 2 písm. c) bodě 3 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.
15. V § 26 odst. 2 písm. d) se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

Čl. XXIX

Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 234/2002 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 160/2006 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 41/2011 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 4 se slova „a úkony notáře“ nahrazují slovy „, zápisy skutečností do veřejného rejstříku provedené notářem podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob, úkony notáře“.
2. V § 17 odst. 4 se věty druhá a třetí zrušují.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

Čl. XXX

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., zákona č. 56/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona, § 1 odst. 1 písm. a), § 2 písm. k), § 6 odst. 8, § 7 odst. 1 písm. a), e), g) a h), § 7 odst. 2 a 4, § 9a odst. 3, § 9b odst. 3, § 9c odst. 2, § 10 odst. 1 písm. a) a c), § 11 odst. 3 a 4, § 14 odst. 1, § 24 odst. 2 písm. a) až e) a g), § 24 odst. 3, § 24 odst. 10 písm. a), § 24a odst. 9, § 24b odst. 1 písm. b) a v § 24b odst. 2 písm. c) se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.
2. V § 1 odst. 2 a v § 2 písm. f) se slova „odpovědnost za škodu“ nahrazují slovy „povinnost nahradit újmu“.
3. V § 1 odst. 3 se slova „zvláštním právním předpisem4a)“ nahrazují slovy „občanským zákoníkem“.

Poznámka pod čarou č. 4a se zrušuje.

4. V § 2 písm. g), § 6 odst. 2 závěrečné části ustanovení, § 6 odst. 4 a 8, § 7 odst. 1 písm. a) a f), § 7 odst. 2 a 3, § 8 odst. 3 písm. e), § 9a odst. 2 úvodní části ustanovení, § 9b odst. 2 úvodní části ustanovení, § 9c odst. 2, § 11 odst.

- 4, § 15a odst. 3 písm. a) a e), § 18a odst. 1 písm. a) až c), § 18a odst. 2 písm. b), § 18a odst. 3 písm. b), § 24 odst. 2 písm. a), § 24 odst. 3, § 24a odst. 5 písm. a) a b), § 24a odst. 7 písm. b), § 24a odst. 8 a 10, § 24b odst. 1 písm. a) a v § 24b odst. 2 písm. a) až c) se slovo „škoda“ nahrazuje slovem „újma“.
5. V § 2 písm. g) a h), § 3 odst. 1, § 6 odst. 7, § 7 odst. 1 písm. f) a g), § 7 odst. 2, § 8 odst. 2 písm. a) a c), § 9a odst. 3, § 9b odst. 3, § 9c odst. 1 úvodní části ustanovení, § 9c odst. 2, § 10 odst. 1 písm. b), § 10 odst. 4, § 11 odst. 2, § 15a odst. 1 úvodní části ustanovení, § 24 odst. 7, § 24 odst. 10 písm. b) a c), § 24a odst. 5 písm. a) a b), § 24a odst. 6 a v § 24b odst. 1 písm. b) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmý“.
6. V § 3a odst. 2, § 9a odst. 2 písm. c) a d), § 9b odst. 2 písm. b), § 9c odst. 1 písm. c) a d), § 11 odst. 3 a v § 24b odst. 2 písm. a) a b) se slovo „škodě“ nahrazuje slovem „újmě“.
7. V § 6 odst. 1 se slova „odpovídá za škodu“ nahrazují slovy „je povinna nahradit újmu“.
8. V § 6 odst. 2 písmeno a) zní:
„a) způsobenou újmu vzniklou ublížením na zdraví nebo usmrcením,“.
9. V § 6 odst. 2 závěrečné části ustanovení, § 6 odst. 4, § 7 odst. 1 písm. b) a v § 10 odst. 1 písm. b) se slova „za kterou pojištěný odpovídá“ nahrazují slovy „kterou je pojištěný povinen nahradit“.
10. V § 6 odstavec 3 zní:
„(3) Újma podle odstavce 2 písm. a) až c) se nahradí způsobem stanoveným občanským zákoníkem, nejvýše však do výše limitu pojistného plnění stanoveného v pojistné smlouvě. Škoda se hradí v penězích tehdy, pokud by uvedení poškozené věci do předešlého stavu vyžadovalo náklady vyšší, než byla hodnota věci před jejím poškozením.“.
11. V § 7 odst. 1 písm. b) se slova „se škodou“ nahrazují slovy „s újmou“.
12. V § 7 odst. 1 písm. c) se slova „pojištěný za škodu odpovídá“ nahrazují slovy „je pojištěný povinen škodu nahradit“.
13. V § 7 odst. 4 se slova „pojištěný za tuto škodu odpovídá“ nahrazují slovy „je pojištěný povinen tuto újmu nahradit“.
14. V nadpisu § 11 se slovo „Škoda“ nahrazuje slovem „Újma“.
15. V § 11 odst. 1 se slovo „Škodu“ nahrazuje slovem „Újmu“.
16. V § 11 odst. 2 se slova „zvláštním právním předpisem.¹⁵⁾“ nahrazují slovy „občanským zákoníkem.“.

Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

17. V § 11 odst. 4, § 24 odst. 2 písm. a) až d) a v § 24 odst. 10 písm. c) se slova „za kterou odpovídá“ nahrazují slovy „kterou je povinna nahradit“.

18. V § 16b odstavec 5 zní:

„(5) Místní příslušnost správního orgánu k projednání přestupku podle § 16 se řídí bydlištěm fyzické osoby podezřelé z jeho spáchání a místní příslušnost k projednání správního deliktu podle § 16a se řídí sídlem podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby podezřelé ze spáchání správního deliktu.“

19. V § 18 odst. 2 písm. g) se slovo „škodám“ nahrazuje slovy „vzniku škodných událostí“.

20. V § 18 odst. 6 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slovo „závazkům“ se nahrazuje slovem „dluhům“.

21. V § 23 se slova „činit právní úkony“ nahrazují slovy „právně jednat“.

22. § 24 odstavec 9 zní:

„(9) Výplatou plnění z garančního fondu vzniká Kanceláři nárok na náhradu toho, co plnila poškozenému podle odstavce 2 písm. a), b) a g) včetně nákladů na jinou osobu pověřenou Kanceláří vyřízením případu a poskytnutím plnění poškozenému nebo uplatněním tohoto práva. Vůči pohledávce Kanceláře na náhradu podle věty první jsou solidárními dlužníky provozovatel a řidič vozidla, jehož provozem byla způsobena újma; řidič pouze tehdy, pokud má povinnost újmu nahradit. Nelze-li určit provozovatele vozidla, je solidárním dlužníkem vůči pohledávce Kanceláře vlastník vozidla. To neplatí pro vlastníka vozidla, jehož pojištění odpovědnosti zaniklo podle § 12 odst. 1 písm. d). Kancelář je povinna požadovat na příslušném garančním fondu, popřípadě na příslušné kanceláři pojistitelů náhradu toho, co plnila poškozenému podle odstavce 2 písm. e) nebo formou náhradního plnění podle § 24a odst. 1 písm. c) a § 24b.“

23. V § 24a odst. 7 písm. c) se slova „za škodu odpovídá“ nahrazují slovy „je povinna újmu nahradit“.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. XXXI

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona

č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 42e odst. 5 písm. c) se slova „nezpůsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
2. V § 87 odst. 7 písm. a) bodě 4 se slova „cizinec zbaven rozhodnutím soudu způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „rozhodnutím soudu svéprávnost cizince omezena“.
3. V § 87u odst. 2 se slova „nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnosti“.
4. V § 87z odst. 1 písm. c) se slova „nebo zbavení způsobilosti držitele průkazu k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnosti držitele průkazu“.
5. V § 87aa odst. 1 písm. c) se slova „nebo zbavení způsobilosti držitele potvrzení k právním úkonům,“ nahrazují slovy „svéprávnosti držitele potvrzení,“.
6. V § 96 odst. 1 se slova „který není způsobilý podle tohoto zákona k takovému úkonu“ nahrazují slovy „jehož omezená svéprávnost neumožňuje podle tohoto zákona provedení takového úkonu“.
7. V § 98 odst. 2 se slova „který není podle tohoto zákona způsobilý k takovému úkonu“ nahrazují slovy „jehož omezená svéprávnost neumožňuje podle tohoto zákona provedení takového úkonu“.
8. V § 105 odst. 1 písmeno b) zní:
„b) o omezení svéprávnosti cizince,“.
9. V § 105 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo nezvěstného“.
10. V § 117a odst. 3 písm. a) bod 4 zní:
„4. záznam o omezení svéprávnosti,“.

11. V § 117a odst. 3 písm. b) bod 4 zní:
„4. záznam o omezení svéprávnosti,“.
 12. V § 117b odst. 3 se slova „Údaj o omezení způsobilosti cizince k právním úkonům nebo o zbavení cizince této způsobilosti“ nahrazují slovy „Údaj o omezení svéprávnosti cizince“.
 13. V § 117f odst. 1 písmeno c) zní:
„c) nabytím právní moci rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti cizince,“.
 14. V § 124 odst. 6 se slova „obrátit se na soud s návrhem, aby nařídil jeho propuštění¹⁷⁾,“ nahrazují slovy „podat policii žádost o propuštění ze zařízení,“.
- Poznámka pod čarou č. 17 se zrušuje.
15. V § 126 písm. b) se za slovo „možnosti“ vkládají slova „podat policii žádost o propuštění ze zařízení a“ a za slova „trvání zajištění“ se vkládají slova „nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení“.
 16. V § 127 odst. 1 písm. b) se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „trvání zajištění“ se vkládají slova „nebo o zrušení rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení“.
 17. V § 127 odst. 1 písmeno c) zní:
„c) je-li vydáno rozhodnutí o propuštění ze zařízení,“
 18. Za § 129 se vkládá nový § 129a, který včetně nadpisu zní:

„§ 129a

Žádost o propuštění ze zařízení

(1) Cizinec je oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popřípadě pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu.

(2) Policie cizince poučí o oprávnění podat ve správním soudnictví žalobu proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení; jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu, poučí o tom opatrovníka.

(3) Žádost o propuštění ze zařízení je cizinec oprávněn podat nejdříve po uplynutí 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, nepodal-li žalobu proti takovému rozhodnutí, nebo nejdříve po uplynutí 30 dní od

právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení.

(4) Policie je oprávněna cizince vyslechnout, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci. Cizinec je povinen vypovídat. Policie cizince před výslechem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

(5) O výsledku svědka policie cizince ani jeho zástupce předem nevyrozumívá. Cizinec ani jeho zástupce není oprávněn být přítomen výslechu svědka. Policie je oprávněna upustit od provedení výslechu cizince nebo výslechu svědka a předvolat je v jinou dobu, pokud byli za účelem zjištění skutečného stavu věci předvoláni na stejnou dobu a jeden z nich se k podání výpovědi nedostaví. Policie seznámí cizince s obsahem protokolu o výsledku svědka poté, co byl proveden výslech cizince; do doby provedení výslechu cizince je protokol o výsledku svědka vyloučen z nahlížení do spisu.

(6) Policie umožní cizinci na jeho žádost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí.

(7) Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“.

CELEX: 32008L0115

19. V § 140 odst. 2 se slova „zbavenou způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „s omezenou svéprávností“.

20. V § 141 odst. 3 se slova „zbavený způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „s omezenou svéprávností“.

21. V § 158 odst. 1 písm. d) bod 1 zní:

„1. omezení svéprávnosti,“.

22. V § 158 odst. 1 písm. d) se za bod 3 vkládá nový bod 4., který zní:

„4. dni, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní body 4 a 5 se označují jako body 5 a 6.

23. V § 158 odst. 1 písm. e) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojenec“, bodě 6 se slova „dítě narozené ženě s trvalým pobytem na území, která porodila dítě“ nahrazují slovy „osvojenec narozeného ženě s trvalým pobytem na území, která jej porodila“ a v bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.

24. V § 158 odst. 9 písmeno j) zní:

- „j) omezení svéprávnosti,“.
25. V § 158 odst. 9 písm. r) se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“, v bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“, v bodě 6 se slova „dítě narozené ženě s trvalým pobytem na území, která porodila dítě“ nahrazují slovy „osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem na území, která jej porodila“ a v bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
26. V § 158 odst. 9 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:
- „s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmena s) až u) se označují jako písmena t) až v), dosavadní písmeno v) s textem „zákaz pobytu⁴⁶⁾, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,“ se označuje jako písmeno w) a dosavadní písmeno w) s textem „o tom, že cizinec je zapsán do dodatku stálého seznamu voličů pro volby do zastupitelstev obcí, nebo o tom, že cizinec je zapsán do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu,“ se označuje jako písmeno x).
27. V § 158 odst. 17 písmeno g) zní:
- „g) omezení svéprávnosti,“.
28. V § 158b odst. 2 písm. l) se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“, v bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“, v bodě 6 se slova „dítě narozené ženě s trvalým pobytem na území, která porodila dítě“ nahrazují slovy „osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem na území, která jej porodila“ a v bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
29. V § 163 odst. 1 se na konci písmene f) doplňuje bod 4, který zní:
- „4. rozhoduje o žádosti cizince o propuštění ze zařízení podle § 129a,“.
30. V § 165a odst. 5 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
31. V § 165a odst. 5 písm. o) se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“, v bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“ a v bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
32. V § 165a se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:
- „p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena q) a r).

33. V § 167 odst. 6 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
34. V § 167 odst. 6 písm. o) se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“, v bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“ a v bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
35. V § 167 odst. 6 se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:
- „p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena q) a r).
36. V § 172 odst. 4 a 5 se za slova „trvání zajištění cizince“ vkládají slova „nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení“.
37. § 178 včetně nadpisu zní:

„§ 178

Procesní způsobilost

Za procesně způsobilého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec starší 15 let, který je schopen projevit svou vůli a samostatně jednat.“.

- 38.. V § 178d odst. 2 se za slova „o přerušení zajištění,“ vkládají slova „rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení,“ a slova „a o rozhodnutích soudu v řízeních o propuštění cizince ze zajištění podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾“ se zrušují.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o občanských průkazech

Čl. XXXII

Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 395/2005 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 142/2012 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Občanský průkaz může mít i občan, jehož svéprávnost byla omezena.“.

2. V § 2 se odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 6.

3. V § 3a odst. 1 písm. b) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“ a slova „ustanoven orgán místní správy³⁾“ se nahrazují slovy „ustanovena právnická osoba“.
4. V § 4 odst. 4 větě druhé se slova „do výchovy“ nahrazují slovy „do péče“ a ve větě páté se slova „který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „jehož svéprávnost je omezena“ a na konci odstavce 4 se doplňuje věta „Za občana staršího 15 let může o vydání občanského průkazu požádat rovněž podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 24 zní:

„²⁴⁾ § 45 až 54 občanského zákoníku.“.

5. V § 5 odst. 3 se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnost“ a v písm. b) se slova „způsobilosti občana k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnosti občana“.
6. V § 5 se odstavec 4 zrušuje.
7. V § 8 odstavec 2 zní:
„(2) Za občana mladšího 15 let přebírá občanský průkaz zákonný zástupce; místo zákonného zástupce občanský průkaz přebírá pěstoun, osoba, které byl občan svěřen do péče, nebo ředitel zařízení pro výkon ústavní výchovy anebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, která pečují o občana na základě soudního rozhodnutí. Za občana, jehož svéprávnost je omezena tak, že není způsobilý požádat o vydání občanského průkazu, přebírá a převzetí občanského průkazu svým podpisem potvrzuje opatrovník. Za občana staršího 15 let může občanský průkaz převzít podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁴⁾“.
8. V § 8a odstavec 5 zní:
„(5) Je-li držitelem občan mladší 15 let, občan, jehož svéprávnost byla omezena tak, že není způsobilý požádat o vydání občanského průkazu, nebo občan, kterému brání překážka těžko překonatelná, nezadává při převzetí občanského průkazu bezpečnostní osobní kód.“.
9. V § 9 odst. 1 písm. e) se slova „který byl rozhodnutím soudu zbaven způsobilosti k právním úkonům,“ nahrazují slovy „jehož svéprávnost byla

rozhodnutím soudu omezena tak, že není způsobilý požádat o vydání občanského průkazu, popřípadě podpůrcem na základě smlouvy o nápomoci nebo členem domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁴⁾“.

10. V § 14 odstavec 2 zní:
„(2) Má-li občan mladší 15 let nebo občan, jehož svéprávnost je omezena tak, že není způsobilý požádat o vydání občanského průkazu, občanský průkaz, přecházejí na osoby uvedené v § 8 odst. 2 povinnosti podle odstavce 1, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. d); osoby uvedené v § 8 odst. 2 mají současně povinnost odevzdat neplatný občanský průkaz občana.“.
 11. V § 17b odst. 3 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
 12. V § 17b odst. 3 písm. j) se slova „ustanoven orgán místní správy³⁾“ nahrazují slovy „ustanovena právnická osoba“.
 13. V § 17b odst. 3 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:
„o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmeno o) se označuje jako písmeno p).
14. V § 18a odst. 4 se slova „zbaveného způsobilosti k právním úkonům nebo občana, jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena“ nahrazují slovy „, jehož svéprávnost byla omezena“.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o cestovních dokladech

Čl. XXXIII

Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 384/2009 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 4 a v § 22 odst. 1 písm. b) se slova „do výchovy“ nahrazují slovy „do péče“.

2. Poznámky pod čarou č. 7 až 9 znějí:

⁷⁾ § 958 občanského zákoníku.

⁸⁾ § 953 občanského zákoníku.

⁹⁾ § 971 občanského zákoníku.“.

3. V § 17 odstavec 8 včetně poznámek pod čarou č. 27 a 28 zní:

„(8) Za občana, jehož svéprávnost je omezena tak, že není způsobilý k podání žádosti, podává žádost soudem určený opatrovník²⁷⁾ (dále jen „opatrovník“). Za občana staršího 15 let může žádost podat podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁸⁾“.

²⁷⁾ § 62 občanského zákoníku.

²⁸⁾ § 45 až 54 občanského zákoníku.“.

4. V § 22 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) opatrovník občana, jehož svéprávnost je omezena, nebo podpůrce na základě smlouvy o nápomoci anebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁸⁾, nebo“.

5. Poznámka pod čarou č. 15a zní:

„^{15a)} § 660 občanského zákoníku.“.

6. V § 30 odst. 4 písmeno i) zní:

„i) omezení svéprávnosti,“.

7. V § 30a odstavec 4 zní:

„(4) Žádost o poskytnutí údajů za občana staršího 15 let může podat podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem²⁸⁾, za občana, jehož svéprávnost je omezena tak, že není způsobilý k podání žádosti, opatrovník²⁷⁾ a za občana mladšího 15 let osoby uvedené v § 22 odst. 1 písm. b).“.

ČÁST TŘICÁTÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. XXXIV

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 505/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňují věty „V případě nezletilých dětí, které nabyly plné svéprávnosti, se sociálně-právní ochrana poskytuje pouze v rozsahu stanoveném v § 8 odst. 1, § 10 odst. 1 písm. e), § 10 odst. 3 písm. a), b), § 29, § 32 odst. 4, § 33 a 34. Při poskytování sociálně-právní ochrany v těchto případech je příslušný orgán sociálně-právní ochrany povinen plně respektovat vůli dítěte, které nabylo plné svéprávnosti.“.
2. V § 4a písm. b) bodě 3 se slova „nebo orgánu sociálně-právní ochrany“ zrušují.
3. V § 8 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; o dítěti starším 12 let se má za to, že je schopno informaci přijmout, vytvořit si vlastní názor a tento sdělit“.
4. V § 10a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Orgánem sociálně-právní ochrany, který jsou rodiče osvojovaného dítěte povinni podle občanského zákoníku informovat o tom, že dítě bylo předáno do péče budoucímu osvojiteli, je obecní úřad obce s rozšířenou působností.“.
5. V § 11 odst. 3 se slova „svěření dítěte do výchovy podle § 45 zákona o rodině“ nahrazují slovy „svěření dítěte do péče jiné osoby“.
6. V § 14 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) na rozhodnutí, zda je třeba souhlasu rodiče k osvojení dítěte,“.
7. V § 14 odst. 1 písm. b) se slova „zodpovědnosti nebo“ nahrazují slovy „odpovědnosti anebo omezení nebo“.
8. V § 14 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) až k), která znějí:

„h) na přemístění dítěte do jiného zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy,

i) na pozastavení výkonu povinnosti a práva péče o dítě u nezletilého rodiče,

j) na zachování povinnosti a práva péče o dítě a osobního styku s dítětem u rodiče omezeného ve svéprávnosti,

k) na zbavení rodiče práva dát souhlas k osvojení nebo dalších povinností a práv osobní povahy, zbavil-li soud rodiče rodičovské odpovědnosti.“

9. V § 14 odst. 3 písm. b) se slova „až g)“ nahrazují slovy „až i) a k)“.

10. V § 14 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Jestliže soud rozhoduje o nařízení ústavní výchovy dítěte nebo o přemístění dítěte do jiného zařízení pro výkon ústavní výchovy, podává obecní úřad obce s rozšířenou působností soudu vyjádření pro potřeby určení zařízení pro výkon ústavní výchovy, do kterého má být dítě umístěno.“

Dosavadní odstavce 4 až 10 se označují jako odstavce 5 až 11.

11. V § 14 odst. 5 se slova „podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 10 zrušují.

12. V § 14 odst. 8 a 10 se slova „odstavce 6“ nahrazují slovy „odstavce 7“.

13. § 16 včetně poznámek pod čarou č. 13 a 70 zní:

„§ 16

(1) Ocitne-li se dítě ve stavu nedostatku řádné péče anebo je-li život dítěte, jeho normální vývoj nebo jeho jiný důležitý zájem vážně ohrožen nebo narušen, je obecní úřad obce s rozšířenou působností povinen podat neprodleně návrh soudu na vydání předběžného opatření¹³⁾.

(2) Jestliže je dítě vystaveno tělesnému nebo duševnímu násilí ze strany rodiče nebo jiné osoby, která žije s dítětem ve společné domácnosti, může obecní úřad obce s rozšířenou působností podat jménem dítěte soudu návrh na vydání předběžného opatření na uložení opatření k ochraně dítěte před domácím násilím⁷⁰⁾.

¹³⁾ § 924 občanského zákoníku.

⁷⁰⁾ § 379 zákona č. .../2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.“

14. V § 16a odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „, nebo jestliže je dítě se souhlasem rodičů a bez rozhodnutí soudu předáno do péče budoucího

osvojitele“ a ve větě druhé se slova „do péče fyzické osoby, která má zájem stát se pěstounem, na svěřeni dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče nebo na jinou právní úpravu svého vztahu k dítěti podle zvláštního právního předpisu13a)“ nahrazují slovy „do předpěstounské péče, návrh na svěřeni dítěte do péče jiné osoby nebo návrh na jinou právní úpravu svého vztahu k dítěti“.

Poznámka pod čarou č. 13a se zrušuje.

15. V § 17 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 15 zní:

„b) vykonává poručenství jako veřejný poručník do doby, kdy soud jmenuje dítěti poručníka nebo dokud se poručník neujme funkce¹⁵⁾.

¹⁵⁾ § 929 občanského zákoníku.“

16. § 18 se včetně poznámky pod čarou č. 16 zrušuje.

17. § 19 zní:

„§ 19

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen

- a) poskytovat soudu součinnost při zjišťování místa pobytu rodiče pro potřeby udělení souhlasu rodiče k osvojení dítěte,
- b) poučit rodiče o možných důsledcích neprojevení opravdového zájmu o dítě, a to bez zbytečného odkladu po umístění dítěte do zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc anebo po předání dítěte do náhradní péče fyzické osoby. Poučení musí být poskytnuto ve všech případech, kdy se dítě nachází mimo péči rodiče; poučení se nevyžaduje, jestliže rodič opustil místo, kde se dříve zdržoval, aniž sdělil, kde se nyní zdržuje, a nepodařilo se ani za 3 měsíce zjistit místo, kde se rodič zdržuje,
- c) poskytnout rodiči spolu s poučením o možných důsledcích neprojevení opravdového zájmu o dítě poradenství a pomoc v rozsahu stanoveném v § 12 odst. 2,
- d) vykonávat na žádost soudu dohled nad úspěšností osvojení a podávat soudu na jeho žádost nebo i bez této žádosti zprávy o průběhu dohledu,
- e) přijímat oznámení soudu o udělení souhlasu rodiče s osvojením a informovat bezodkladně o této skutečnosti krajský úřad, pokud je dítě zařazeno v evidenci dětí pro zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče.

(2) Je-li svěřeno dítě do pěstounské péče nebo do předpěstounské péče zájemci o pěstounskou péči, podává krajská pobočka Úřadu práce, která poskytuje příspěvek na úhradu potřeb dítěte návrh soudu na stanovení výživného na toto dítě, a pokud povinná fyzická osoba neplatí stanovené výživné, podává návrh na výkon rozhodnutí.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může kdykoli v době, po kterou je dítě rozhodnutím soudu předáno do péče budoucího osvojitele, do péče před osvojením nebo do předpěstounské péče, ověřit, zda nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro osvojení dítěte nebo pro svěřeni dítěte do pěstounské péče, zejména zda jsou rodiče nebo jiné osoby dítěti blízké schopny a ochotny převzít dítě do své péče. Zjistí-li takové skutečnosti, podá návrh na zrušení rozhodnutí soudu. V případě, že došlo ke svěřeni dítěte po předchozím zprostředkování krajským úřadem, oznámí podání tohoto návrhu krajskému úřadu.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností sleduje vývoj dětí, které byly svěřeny do výchovy jiných fyzických osob než rodičů, a vývoj dětí v předpěstounské péči. Zaměstnanci obce s rozšířenou působností zařazení do obecního úřadu jsou přitom povinni navštěvovat rodinu, kde dítě žije, popřípadě jiné prostředí, kde se dítě zdržuje, nejméně jednou za 3 měsíce v období prvních 6 měsíců péče nahrazující péči rodičů, předpěstounské péče, a poté v souladu se zájmy dítěte podle potřeby, nejméně však jednou za 6 měsíců, a to na základě zvláštního oprávnění vydaného obecním úřadem obce s rozšířenou působností, v němž je uvedeno jméno a příjmení zaměstnance, jeho další osobní údaje a vymezena činnost, kterou může tento zaměstnanec vykonávat.“.

Poznámky pod čarou č. 17 až 20 se zrušují.

18. V § 20 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) osvojení se neprovádí v případě,

1. podal-li návrh na osvojení manžel rodiče dítěte, pozůstalý manžel po rodiči nebo osvojiteli dítěte, nebo

2. podal-li návrh na osvojení příbuzný dítěte nebo jiná osoba blízká dítěti, u které není vyloučeno osvojení dítěte;“.

19. V § 21 odst. 1 větě druhé se za slova „a) až f)“ vkládají slova „, i) a k)“.

20. V § 21 odst. 4 písm. d) se slova „podle zvláštního právního předpisu²²⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 22 zrušují.

21. V § 24 odst. 3 větě druhé se slova „žádost o svěřeni dítěte do péče budoucích osvojitelů nebo do péče budoucích pěstounů“ nahrazují slovy „soudu návrh na předání dítěte do péče budoucího osvojitele, na svěřeni dítěte do péče před osvojením nebo na svěřeni dítěte do předpěstounské péče“.

22. V § 24b odst. 1 písmeno c) zní:
„c) na základě rozhodnutí soudu bylo dítě předáno do péče budoucího osvojitele, svěřeno do péče před osvojením nebo do předpěstounské péče, a to po dobu trvání této péče, nebo“.
23. V § 24b odst. 4 se slova „o svěřeni dítěte do péče budoucích osvojitelů nebo do péče fyzické osoby, která má zájem stát se pěstounem“ nahrazují slovy „soudu o předání dítěte do péče budoucího osvojitele, o svěřeni dítěte do péče před osvojením nebo o svěřeni dítěte do předpěstounské péče“.
24. V § 27 odst. 2 písm. a) se na konci textu bodu 1 doplňují slova „sociální prostředí, ze kterého dítě pochází, jakož i jeho statusová práva, a etnické, náboženské a kulturní prostředí dítěte,“.
25. V § 27 odst. 2 písm. b) se za slova „prostředí v rodině,“ vkládají slova „sociální prostředí, zvláště bydlení a domácnost, etnické, náboženské a kulturní prostředí žadatele,“.
26. V § 27a odst. 1 se slova „podle zvláštního právního předpisu^{23b)}“ včetně poznámky pod čarou č. 23b zrušují.
27. V § 27a odst. 7 písmeno b) zní:
„b) dobu, po jejímž uplynutí může matka dát souhlas k osvojení nebo po kterou může rodič souhlas k osvojení dítěte odvolat, nebo“.
28. V § 28 větě první se za slova „do příslušného zařízení pro výkon ústavní výchovy“ vkládají slova „, které je označeno v rozhodnutí soudu“ a za větu první se vkládají věty „Je-li po právní moci rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy nezbytné přemístit dítě ze zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, sjedná obecní úřad obce s rozšířenou působností dobu přijetí dítěte do zařízení pro výkon ústavní výchovy, které je označeno v rozhodnutí soudu. Převoz dítěte zabezpečí příslušné zařízení pro výkon ústavní výchovy ve spolupráci se zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc, ve kterém se dítě nachází.“.
29. V § 42 odst. 5 písm. c) se slova „§ 46 zákona o rodině“ nahrazují slovy „§ 971 odst. 2 občanského zákoníku“.
30. V § 47c odst. 1 písm. b) se slova „nebo orgánu sociálně-právní ochrany“ zrušují.
31. V § 47i odstavec 2 zní:
„(2) Pokud jsou osobou pečující nebo osobou v evidenci oba manželé nebo dva poručníci, náleží odměna pěstouna pouze jednomu z nich.“.

32. Na konci § 47n se doplňuje věta „Totéž platí i v případě, kdy jsou do funkce poručníka soudem společně jmenováni manželé nebo jiné dvě osoby, které o dítě osobně pečují.“.
33. V § 47p odst. 2 se slova „orgánu sociálně-právní ochrany nebo“ zrušují.
34. V § 49 odst. 4 písm. a) se slova „registraci, popřípadě“ zrušují, za slovo „příslušného“ se vkládá slovo „veřejného“ a slova „a jméno a příjmení osoby oprávněné jednat jménem právnické osoby“ se nahrazují slovy „, pokud je ve veřejném rejstříku zapsána“.
35. V § 51 odst. 5 písm. a) bodě 5 se slova „uvedené v § 19 odst. 4“ nahrazují slovy „svěřené do pěstounské péče nebo předpěstounské péče“.
36. V § 53a odst. 7 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
37. V § 53a odst. 8 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
38. V § 55 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Do spisové dokumentace týkající se osvojení dítěte je oprávněn nahlížet na základě písemné žádosti osvojenec, jakmile nabude svéprávnosti.“.
39. V § 55 odst. 6 se za slovo „rodič“ vkládá slovo „, osvojence“ a v písmeni b) se za slova „se zájmem dítěte“ vkládají slova „, v rozporu s rozhodnutím soudu o utajení osvojení“.
40. V § 57 odst. 1 se slova „budoucích osvojitelů“ nahrazují slovy „před osvojením“.
41. V § 59 odst. 1 písm. e) se za slova „o osvojení“ vkládají slova „v rozporu s rozhodnutím soudu o utajení osvojení“.
42. V § 59 odst. 1 písmeno h) zní:
„h) použije vůči dítěti nepřiměřený výchovný prostředek nebo omezení,“.
43. V § 59a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:
„c) neoznámí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností předání dítěte do péče budoucímu osvojiteli podle § 823 odst. 1 občanského zákoníku.“.
44. V § 59c odst. 1 a v § 59e odst. 1 se slovo „podnikem“ nahrazuje slovy „obchodním závodem“.
45. V § 61 odst. 3 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

46. V § 64 odst. 1 se věta první včetně poznámky pod čarou č. 53 zrušuje.
47. V § 64 odst. 3 se slova „svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů a o svěření dítěte do péče budoucích pěstounů a odvolání proti rozhodnutí o“ zrušují.

Čl. XXXV

Přechodná ustanovení

1. Řízení o žádostech o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů a řízení o žádostech o svěření dítěte do péče fyzické osoby, která má zájem stát se pěstounem, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 359/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Je-li dítě svěřeno pravomocným rozhodnutím orgánu sociálně-právní ochrany dětí do péče osoby, která má zájem stát se pěstounem a splňuje stanovené podmínky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, řídí se právní poměry tohoto vztahu podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o veřejných dražbách

Čl. XXXVI

Zákon č. 26/2000 Sb. o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 181/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 16a odstavec 5 zní:

„(5) Podmínky postupu při elektronické dražbě stanoví ministerstvo vyhláškou.“
2. V § 16a se odstavec 6 zrušuje.
3. Za § 46 vkládá nový § 46a, který zní:

„§ 46a

(1) Pokud byla proti zástavnímu věřiteli a dražebníkovi podána u soudu žaloba na určení nepřipustnosti prodeje zástavy nebo pokud bylo soudem vydáno předběžné opatření o nepřipustnosti prodeje zástavy, veřejná dražba se ve stanoveném termínu nekoná.

(2) V případech podle odstavce 1 je dražebník povinen ve lhůtě nejméně 30 dnů před konáním dražby uveřejnit stejným způsobem, jakým byla uveřejněna dražební vyhláška, dodatek k této dražební vyhlášce, v němž budou uvedeny místo, datum a čas konání dražby, nové termíny prohlídek předmětu dražby, jakož i další rozhodné skutečnosti týkající se dražby, které v období od uveřejnění dražební vyhlášky nastaly nebo k jejichž změně v tomto období došlo. Lhůta pro složení dražební jistoty v tomto případě nesmí být kratší než polovina lhůty stanovené pro uveřejnění dodatku k dražební vyhlášce.

(3) Žalobu na určení nepřipustnosti prodeje zástavy lze podat do 1 měsíce ode dne doručení oznámení o veřejné dražbě zákonem určeným osobám, nejpozději však 7 dnů přede dnem zahájení veřejné dražby.

(4) Veřejnou dražbu lze vykonat až po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 3; je-li v této lhůtě podána žaloba na určení nepřipustnosti prodeje zástavy, lze veřejnou dražbu vykonat až poté, kdy bylo o této žalobě pravomocně rozhodnuto.

(5) Ten, kdo podal bezdůvodně žalobu na určení nepřipustnosti prodeje zástavy, je povinen nahradit zástavnímu věřiteli škodu, která mu vznikla oddálením prodeje zástavy za dobu od podání žaloby do dne rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci, jestliže zástavní věřitel uplatnil právo na náhradu této škody v průběhu řízení o žalobě před soudem prvního stupně; na návrh zástavního věřitele může soud již v průběhu řízení rozhodnout o tom, že je povinen složit do úschovy u soudu zálohu až do výše možné náhrady škody. Ustanovení věty první o zástavním věřiteli se použije obdobně též pro dražebníka.“

4. Poznámka pod čarou č. 17b se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna autorského zákona

Čl. XXXVII

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 168/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 496/2012 Sb., se mění takto:

1. Za § 25 se vkládá nový § 25a, který včetně nadpisu zní:

„§25a

Právo na odměnu v souvislosti s pronájmem originálu nebo rozmnoženiny díla

Pokud autor poskytne licenci k pronájmu originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam výrobci takového záznamu, vzniká mu vůči osobě, která bude originál nebo rozmnoženinu takto zaznamenaného díla pronajímat, právo na přiměřenou odměnu; tohoto práva se nemůže vzdát.“.

2. V části první hlavě první se díl šestý včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4a zrušuje.
3. V § 63 odst. 3 písm. b) se slova „ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 písm. a)“ nahrazují slovy „v době uzavření smlouvy za smluvních podmínek obdobných obsahu této smlouvy pro takový druh díla“.
4. V § 63 odst. 4 se slova „§ 54“ nahrazují slovy „o odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora podle občanského zákoníku¹³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 13 zní:

„¹³⁾ § 2382 občanského zákoníku.“.

5. V § 64 odst. 1 písm. c) se slova „ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 písm. a)“ nahrazují slovy „v době uzavření smlouvy za smluvních podmínek obdobných obsahu této smlouvy pro takový druh díla“.
6. V § 66 odst. 7 se slova „§ 54“ nahrazují slovy „ustanovení občanského zákoníku o odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora¹³⁾“.
7. V § 74 se slova „§ 25 a 26“ nahrazují slovy „§ 25, § 25a, § 26“ a slova „46 až 48, § 49 až 51, § 53 až 55, § 57 a“ se zrušují.
8. V § 78 se za slova „§ 25“ vkládají slova „, § 25a“ a slova „, § 46 až 48, § 49 odst. 1 až 5, § 50, 51, 55, 57“ se zrušují.
9. V § 82 se za slova „§ 25“ vkládají slova „, § 25a“ a slova „, § 46 až 48, § 49 odst. 1 až 5, § 50, 51, 55, 57“ se zrušují.
10. V § 86 se slova „, § 46 až 48, § 49 odst. 1 až 5, § 50, 51, 55, 57“ zrušují.
11. V § 94 odst. 1 se slova „, § 40 až 44, § 46 až 48, § 49 odst. 1 až 5, § 50, 51, 55 a 57“ nahrazují slovy „, a § 40 až 44“.
12. V § 98 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „; je-li členem statutárního orgánu tohoto žadatele právnická osoba, rozumí se členem

statutárního orgánu žadatele fyzická osoba, která jménem právnické osoby funkci člena statutárního orgánu žadatele vykonává“.

13. V § 102 odst. 1 se slova „zletilá fyzická osoba způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovy „plně svéprávná fyzická osoba“.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o ochraně sbírek muzejní povahy

Čl. XXXVIII

Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 483/2004 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „veřejné služby“ nahrazují slovy „veřejně prospěšné služby“.
2. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „ Má se za to, že sbírka je věcí hromadnou.“.
3. V § 2 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(2) Sbíрка, jejímž vlastníkem je Česká republika nebo územní samosprávný celek, je veřejným statkem podle zvláštního právního předpisu⁵⁾).

⁵⁾ § 490 občanského zákoníku.“.

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 3 až 9.

4. V § 2 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Sbírkovým předmětem podle odstavce 1 jsou také preparáty lidských a zvířecích těl nebo jejich částí a kosterní pozůstatky lidské a zvířecí.“.
5. V § 2 odst. 4 se slova „veřejných služeb“ nahrazují slovy „veřejně prospěšných služeb“.
6. V 2 odst. 5 se slova „Veřejnými službami“ nahrazují slovy „Veřejně prospěšnými službami“.
7. V § 2 odst. 6 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.
8. V § 2 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.
9. V § 10a odst. 1 se číslo „7“ nahrazuje číslem „8“.

10. V § 15a odst. 2 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
11. V § 15a odst. 3 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o evidenci obyvatel

Čl. XXXIX

Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 68/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, popřípadě na jehož území bylo tělo obyvatele nalezeno, anebo u obyvatele prohlášeného za mrtvého, na jehož území naposledy pobýval živý“.
2. V § 3 odst. 3 písmeno i) včetně poznámky pod čarou č. 5e zní:
„i) datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti^{5e)} včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení omezení svéprávnosti, datum odvolání podpůrce soudem a datum zániku zastoupení členem domácnosti; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, vede se datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil, a agendový identifikátor fyzické osoby, pokud opatrovníkovi byl přidělen; uvedené místo a okres narození na území České republiky jsou vedeny ve formě referenční vazby (kódu územního prvku) na referenční údaj v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí; je-li opatrovníkem ustanovena právnická osoba, vede se název a adresa sídla; tyto údaje jsou vedeny ve formě referenčních vazeb na referenční údaje ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,

^{5e)} § 45 až 54 občanského zákoníku.“.

3. Poznámky pod čarou č. 5f až 5i znějí:
- „^{5f)} § 680 až 686 občanského zákoníku.
 - ^{5g)} § 677 až 679 občanského zákoníku.
 - ^{5h)} § 26 a 76 občanského zákoníku.
 - ⁵ⁱ⁾ § 755 až 758 občanského zákoníku.“
4. V § 3 odst. 3 písm. p) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
5. V § 3 odst. 3 písm. p) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
6. V § 3 odst. 3 písm. p) bodě 4 se slova „dítěte, které se narodilo v cizině, místo a stát, kde se narodilo“ nahrazují slovy „osvojence, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil“.
7. V § 3 odst. 3 písm. p) bodě 6 se slova „o dítě narozené“ nahrazují slovy „o osvojence narozeného“ a slova „porodila dítě“ se nahrazují slovy „jej porodila“.
8. V § 3 odst. 3 písm. p) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
9. Poznámka pod čarou č. 7a zní:
- „^{7a)} Občanský zákoník.“
10. V § 3 odst. 3 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:
- „s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
- Dosavadní písmena s) až u) se označují jako písmena t) až v).
11. V § 3 odst. 3 písm. v) se slova „až t)“ nahrazují slovy „až u)“.
12. V § 4a se slovo „s)“ nahrazuje slovem „t)“.
13. V § 6 se slova „, m), s), jde-li o rozhodnutí o rozvodu manželství nebo zrušení partnerství, anebo o rozhodnutí o neplatnosti či neexistenci manželství nebo partnerství“ nahrazují slovy „a m), jde-li o rozhodnutí o rozvodu manželství nebo zrušení partnerství, anebo o rozhodnutí o neplatnosti či neexistenci manželství nebo partnerství, a v rozsahu § 3 odst. 3 písm. s) a t), jde-li o rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného“.
14. V § 8 odst. 3 se slova „, a s)“ nahrazují slovy „, s) a t)“.
15. V § 8 odstavec 8 zní:
- „(8) Za obyvatele mladšího 15 let a za občana, jehož svéprávnost byla omezena tak, že není způsobilý k jednání podle odstavců 3 až 6, žádá o

poskytnutí údajů jeho zákonný zástupce nebo opatrovník. O poskytnutí údajů může rovněž požádat podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}. Pokud za obyvatele požádá osoba uvedená ve větě první nebo druhé, musí prokázat svoji totožnost a její identifikační údaje se zapisují na žádost o poskytnutí údajů.“.

16. V § 10 odst. 6 písm. c) se slova „způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“.
17. V § 10 odst. 10 větě druhé se slova „zbaveného způsobilosti k právním úkonům nebo za občana, jehož způsobilost k právním úkonům byla rozhodnutím soudu omezena“ nahrazují slovy „, jehož svéprávnost byla omezena“.
18. V § 10 odst. 11 se za slovo „ohlásit“ vkládají slova „jeho podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}, nebo“.
19. V § 17a se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Podává-li za fyzickou osobu v případech přidělení rodného čísla podle § 16 písm. e) žádost její zákonný zástupce, opatrovník, zmocněnec na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}, uvede se v žádosti též jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa místa trvalého nebo jiného pobytu anebo bydliště v cizině tohoto zákonného zástupce, opatrovníka, zmocněnce, podpůrce nebo člena domácnosti.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

20. V § 17a se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:
„(6) O přiděleném rodném čísle vydá ministerstvo doklad o rodném čísle, který doručí do vlastních rukou fyzické osoby, jež je nositelem rodného čísla, nebo jejímu zákonnému zástupci, opatrovníkovi, zmocněnci na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo členu domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

21. V § 17b odst. 1 písm. d), § 17c odst. 2 písm. d) a v § 17ca odst. 2 písm. d) se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „, opatrovník, zmocněnec na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člen domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}“ a za slova „zákonného zástupce“ se vkládají slova „, opatrovníka, zmocněnce, podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo člena domácnosti“.

22. V § 17b odst. 4 se za slova „žadatelé o ověření“ vkládají slova „nebo jeho zákonnému zástupci, opatrovníkovi, zmocněnci na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo členu domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}“,“.
23. V § 17c odst. 5 se za slova „žadatelé o osvědčení“ vkládají slova „nebo jeho zákonnému zástupci, opatrovníkovi, zmocněnci na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo členu domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}“,“.
24. V § 17ca odst. 5 se za slova „žadatelé o potvrzení změny rodného čísla“ vkládají slova „nebo jeho zákonnému zástupci, opatrovníkovi, zmocněnci na základě zvláštní plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocnitele anebo podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo členu domácnosti, jejichž oprávnění k zastupování občana bylo schváleno soudem^{5e)}“,“.

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o ochraně průmyslových vzorů

Čl. XL

V § 39 zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 4a zní:

„(3) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku^{4a)} se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání s průmyslovým vzorem jako předmětem vlastnictví.

^{4a)} § 986 občanského zákoníku.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna rozpočtových pravidel

Čl. XLI

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 493/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 187/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 174/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 26/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 109/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 214/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 421/2009 Sb., zákona č. 139/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 465/2011 Sb., zákona č. 171/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 501/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. i) se slova „a obecně prospěšným společenstvem“ nahrazují slovy „, ústavům a obecně prospěšným společenstvem“.
2. § 72 se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 32 zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

Čl. XLII

Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 229/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 280/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 480/2003 Sb., zákona č. 41/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 22/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 139/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 153/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 239/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
2. V § 7 odst. 1 se slova „činí právní úkony“ nahrazují slovy „právně jedná“, slova „tyto právní úkony týkají“ se nahrazují slovy „toto právní jednání týká“ a slova „činit právní úkony“ se nahrazují slovy „právně jednat“.
3. V § 7 odst. 2 se slova „právní úkony“ nahrazují slovy „právní jednání“ a slova „činit právní úkony“ se nahrazují slovy „právně jednat“.
4. V § 8 odst. 2 se slova „a jiné hodnoty“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 6 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

5. V § 12 odst. 1 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“.
6. V § 12 odst. 2 se za slovo „nabývá“ vkládá slovo „hmotná“ a slova „byt nebo nebytový prostor“ se nahrazují slovy „právo stavby, jehož součástí je stavba vyhovující právu stavby“.
7. V § 12 odst. 6 se slova „nemovité věci, bytu nebo nebytového prostoru“ nahrazují slovy „hmotné nemovité věci nebo práva stavby, jehož součástí je stavba vyhovující právu stavby,“.
8. V § 12 odst. 8 se slova „, bytu nebo nebytového prostoru (dále jen „věc““ zrušují a za slovo „nákupu“ se vkládá slovo „hmotné“.
9. V § 13 odst. 1 se slova „ze závěti“ zrušují.
Poznámka pod čarou č. 21 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.
10. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) Pokud má být pro nabytí majetku děděním nebo odkazem založena příslušnost určité organizační složky (§ 9), musí být při povolání státu dědicem nebo při určení státu odkazovníkem tato organizační složka výslovně označena. Dědickou smlouvu, kterou by byl stát povolán za dědice, organizační složka nemůže uzavřít.“

Poznámka pod čarou č. 23 se zrušuje.

11. V § 14 odst. 4 se slova „a právo na vydání bezdůvodného obohacení“ nahrazují slovy „, právo na vydání bezdůvodného obohacení a výhradu soupisu, je-li stát povolán za dědice.“.
12. V § 14 odst. 5 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

13. V § 14 odst. 7 se slova „věcí též takové věci“ nahrazují slovy „hmotných věcí též takové“.
14. V § 15 odst. 1 se slova „České republiky“ zrušují.
Poznámka pod čarou č. 26 se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.
15. V § 17 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“.
16. V § 19 odst. 2 a v § 20 odst. 1 se slova „České republiky“ zrušují.
17. V § 21 odst. 1 se slovo „věc“ nahrazuje slovy „hmotnou věc (dále jen „věc“)“.
18. V § 22 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „jakož i smlouva o převodu bytu a nebytového prostoru,“ zrušují.
19. Poznámka pod čarou č. 36a zní:
„^{36a)} § 1124 občanského zákoníku.“
20. V § 22 odst. 3 písm. b) se slova „bytu nebo nebytového prostoru podle zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „jednotky na základě předkupního práva“.
Poznámka pod čarou č. 37 zní:
„³⁷⁾ § 3056 občanského zákoníku.“
21. V § 24 odst. 1 se slova „prodeji podniku“ nahrazují slovy „převodu obchodního závodu“.
Poznámka pod čarou č. 39 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
22. V § 25 se za slovo „zřídit“ vkládají slova „předkupní ani“.
23. Za § 25 se vkládá nový § 25a, který zní:

„§ 25a

(1) Právo stavby lze k pozemku smluvně zřídit pouze tehdy, není-li možné nebo účelné vztah k pozemku uspořádat se stavebníkem jinak. Právo stavby se zřizuje za úplatu; bezúplatně může být zřízeno jen ve veřejném zájmu. Smlouva o zřízení práva stavby vyžaduje schválení Ministerstvem financí.

(2) Ve smlouvě podle odstavce 1 musí být vůči stavebníkovi dohodnuta výhrada souhlasu k tomu, jak se stavba provede, změni nebo

obnoví, jakož i výhrada souhlasu k nájmu, zcizení nebo zatížení práva stavby.“.

24. V § 26 odst. 1 se slova „věcným břemenem“ nahrazují slovem „služebností“, slova „nebo provozu“ se nahrazují slovy „, provozu a údržby“ a za slovo „může“ se vkládají slova „,k zatížení nemovité věci služebností“.

25. V § 26 odst. 2 se slova „Věcné břemeno“ nahrazují slovem „Služebnost“ a slovo „nebránilo“ se nahrazuje slovem „nebránila“.

26. V § 26 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Je-li to účelné zejména pro další nakládání s majetkem, lze pozemek zatížit služebností ve prospěch jiného pozemku, s nímž je organizační složka příslušná hospodařit. Ustanovení odstavců 1 a 2 se v takovém případě nepoužijí.

(4) Věc, která se eviduje v katastru nemovitostí, nelze zatížit reálným břemenem.“.

27. Za § 27 se vkládá nový § 27a, který zní:

„§ 27a

(1) Věc ani její část nelze přenechat k užívání právnické nebo fyzické osobě formou výprosy.

(2) K užívání a požívání formou pachtu lze právnické nebo fyzické osobě přenechat věc nebo její část pouze tehdy, slučuje-li se povaha pachtu a sjednané podmínky s podmínkami uvedenými v ustanovení § 27 odst. 1 až 3; ustanovení § 27 odst. 4 a 5 se použijí obdobně. Pacht v případě obchodního závodu nelze sjednat.“.

28. Poznámka pod čarou č. 45 zní:

„⁴⁵⁾ Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).“.

29. § 29 zní:

„§ 29

Stát může založit ústav, nadaci nebo nadační fond anebo se může zúčastnit na takovém založení jen s předchozím souhlasem vlády. Vláda současně stanoví, které ministerstvo bude jménem státu vykonávat funkci zakladatele. Ustanovení § 28 odst. 2 věty druhé se použije obdobně.“.

Poznámky pod čarou č. 46 a 47 se zrušují.

30. V § 30 odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou č. 48 a 49 znějí:
- „(1) Stát se nemůže zúčastnit založení družstva⁴⁵⁾ ani do něj vstoupit anebo členství v něm nabýt převodem družstevního podílu, nemůže se sdružit do společnosti⁴⁸⁾ a nemůže uzavřít smlouvu o tiché společnosti⁴⁹⁾.
- (2) Stát se může s předchozím souhlasem vlády zúčastnit založení spolku anebo se stát jeho členem, pokud se jeho prostřednictvím zapojí do činnosti mezinárodních a nadnárodních nevládních organizací. Zakladatelská a členská oprávnění vykonává příslušná organizační složka (§ 9), jejíž působnost nebo stanovený předmět činnosti věcně souvisí s účelem a předmětem hlavní činnosti spolku.
-
- ⁴⁸⁾ § 2716 až 2746 občanského zákoníku.
- ⁴⁹⁾ § 2747 až 2755 občanského zákoníku.“.
- Poznámky pod čarou č. 48a, 50 a 51 se zrušují.
31. V § 31 odst. 1 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“ a slovo „závazku“ se nahrazuje slovem „dluhu“.
32. Poznámky pod čarou č. 52 až 55 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
33. V § 34 odstavec 1 zní:
- „(1) Prominout dluh zcela nebo zčásti lze pouze dlužníku, který je fyzickou osobou, odůvodňují-li to jeho tíživé sociální poměry a o prominutí požádá.“.
- Poznámka pod čarou č. 57 se zrušuje.
34. V § 36 odst. 1 se slova „Právní úkony“ nahrazují slovy „Právní jednání“.
35. V § 36 odst. 2 se slova „právních úkonů“ nahrazují slovy „právního jednání“.
36. V § 37 odst. 2 se slovo „majetkovými“ nahrazuje slovy „ostatními majetkovými“ a slova „jejich povaha“ se nahrazují slovy „povaha těchto majetkových hodnot“.
37. V § 37 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 58 zní:
- „(3) Pro převody cenných papírů se použije obdobně ustanovení § 21, § 22 odst. 1 a 2 a § 24 odst. 2; tím není dotčeno ustanovení § 28 odst. 3 věty první, nejde-li o převod cenných papírů v rámci postupu podle ustanovení § 15 odst. 2. Nelze uzavírat smlouvy o zápůjčce nebo jiném přenechání cenných papírů a o zastavení cenných papírů, jejichž majitelem je stát, ani převádět jeho práva ze smluv o převodu cenných papírů⁵⁸⁾.

⁵⁸⁾ § 1895 až 1900 občanského zákoníku.“.

38. V § 38 se slova „peněžitého závazku“ nahrazují slovy „peněžitého dluhu“.
39. V § 39 odst. 1 se slova „tyto úkony učinit“ nahrazují slovy „takto právně jednat“.
40. V § 39 odst. 2 se za slova „odmítnutí dědictví“ vkládají slova „nebo jiného plnění z pozůstalosti“.
41. V § 40 odst. 1 se slova „provedení jiného úkonu“ nahrazují slovy „jinému právnímu jednání“, slova „takový úkon“ se nahrazují slovy „takové jednání“ a slova „provedení úkonu“ se nahrazují slovy „právní jednání“.
- Poznámka pod čarou č. 60 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
42. V § 41 odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slova „věcem a právům, které“ se nahrazují slovy „majetku, který“.
- Poznámka pod čarou č. 61 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
43. V § 41 se odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 62 a 63 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
44. V § 42 odst. 1 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“.
45. V § 44 odst. 1 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“.
46. V § 44 odst. 2 se za slova „§ 23,“ vkládají slova „§ 25a,“.
47. V § 44 odst. 3 se slova „právnímu úkonu“ nahrazují slovy „právnímu jednání“.
48. V § 44 odst. 4 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“.
49. V § 44 odst. 5 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“.
50. V § 45 odst. 1 se slova „právního úkonu“ nahrazují slovy „právního jednání“ a slova „právní úkon“ se nahrazují slovy „právně jedná“.
51. V § 45 odst. 2 se slova „právních úkonů“ nahrazují slovy „právních jednání“.
52. V § 47 odst. 1 se slova „činí právní a jiné úkony týkající se“ nahrazují slovy „právně anebo jinak jednají ohledně“.
53. V § 55 odst. 2 se slova „Právní úkony organizací vyžadují“ nahrazují slovy „Právní jednání organizací vyžaduje“.

54. Poznámka pod čarou č. 78 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
55. V § 56 odst. 2 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“.
56. V § 56 odst. 4 se slova „Převzetí závazku“ nahrazují slovy „Převzetí dluhu“ a slova „přechod závazku“ se nahrazují slovy „přechod dluhu“.
57. V § 56 odst. 5 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slovo „závazek“ se nahrazuje slovem „dluh“.
58. V § 56 odst. 6 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
59. V § 63 odst. 4 se slova „České republiky“ zrušují.
60. V § 64a odst. 3 a v § 64a odst. 4 písmeno f) zní:
„f) omezení svéprávnosti“.

Čl. XLIII

Přechodné ustanovení

1. Pro smlouvy o převodu spoluvlastnického podílu ve prospěch spoluvlastníka na základě zákonného předkupního práva podle § 140 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije § 22 odst. 3 písm. b) zákona č. 219/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Pokud zákon č. 219/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, upravuje postupy a podmínky týkající se věcí, hmotných věcí a nemovitých hmotných věcí, popřípadě jednotek, podle občanského zákoníku, rozumí se tím i byty a nebytové prostory jako jednotky v domech s byty a nebytovými prostory podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o integrovaném záchranném systému

Čl. XLIV

Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 20/2004 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 151/2010 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 29 odst. 2 se slova „zvláštního právního předpisu²¹⁾“ nahrazují slovy „občanského zákoníku“.

Poznámka pod čarou č. 21 se zrušuje.

2. V § 29 odst. 3 se slova „zvláštních právních předpisů“ nahrazují slovy „občanského zákoníku“ a slova „zvláštního právního předpisu“ se nahrazují slovy „občanského zákoníku“.
3. V § 30 odst. 3 se slova „o odpovědnosti za škodu na zdraví v některých zvláštních případech“ zrušují a slovo „mu“ se nahrazuje slovem „poškozenému“.
4. V § 30 odst. 4 se slova „zvláštních právních předpisů“ nahrazují slovy „ustanovení občanského zákoníku“.

ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna krizového zákona

Čl. XLV

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 430/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 333/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 35 odst. 3 se slova „zvláštních právních předpisů“ nahrazují slovy „občanského zákoníku“.
2. V § 36 odst. 1 se slova „odpovídá za“ nahrazují slovy „je povinen nahradit“.
3. V § 36 odst. 3 se slova „o odpovědnosti za škodu na zdraví v některých zvláštních případech“ zrušují a slovo „mu“ se nahrazuje slovem „poškozenému“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ

Změna zákona o Probační a mediační službě

Čl. XLVI

Zákon č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě), ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č.

264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5a odst. 3 písmeno i) zní:

„i) omezení svéprávnosti,“.

2. V § 5a odst. 3 písm. n) se slovo „dítěte“ zrušuje.

3. V § 5a odst. 3 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena o) a p) se označují jako písmena p) a q).

4. V § 5a odst. 4 písmeno j) zní:

„j) omezení svéprávnosti,“.

5. V § 5a odst. 4 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena o) a p) se označují jako písmena p) a q).

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o veřejných sbírkách

Čl. XLVII

Zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 120/2012 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. a) se slova „a jiná občanská sdružení“ zrušují.

2. V § 14 odst. 2 se slova „byla rozhodnutím soudu zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům byla rozhodnutím soudu omezena“ nahrazují slovy „není plně svéprávná“.

3. V § 27a odst. 2 písmeno i) zní:

„i) omezení svéprávnosti,“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna exekučního řádu

Čl. XLVIII

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 347/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8d odst. 3 se slova „činit právní úkony“ nahrazují slovy „právně jednat“ a slova „takové právní úkony neplatné“ se nahrazují slovy „taková právní jednání neplatná“.
2. V § 9 odst. 1, § 20 odst. 1 a v § 27 odst. 3 písmeno a) zní:
„a) je plně svéprávný,“.
3. V § 11, § 15 odst. 2 písm. b), § 16 odst. 4 větě třetí, § 18 odst. 1 písm. b) a v § 34 odst. 2 se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.
4. V § 15 odst. 1 písm. e) se slova „byl exekutor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena“ nahrazují slovy „byla svéprávnost exekutora omezena“.
5. V § 15 odst. 6 se za slovo „dědiců“ vkládají slova „nebo odkazovníků“.
6. V § 16 odst. 3 se za slovo „dědici“ vkládají slova „nebo odkazovníky“.
7. V § 16 odst. 4 větě druhé se slova „odpovídá za škodu“ nahrazují slovy „má povinnost nahradit újmu“.

Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

8. V § 21 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Koncipient nemůže vykonat dražbu nemovité věci nebo obchodního závodu (dále jen „závod“), vydávat

rozhodnutí v exekuci prodejem nemovitých věcí nebo závodu ani zřizovat exekutorské zástavní právo.“.

9. V § 22 odst. 1 písm. c) se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.
10. V § 31 odst. 10 se slova „odpovědnost za škodu“ nahrazují slovy „povinnost nahradit újmu“.
11. V § 32 odstavec 1 zní:

„(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, je exekutor povinen nahradit újmu tomu, komu ji způsobil v souvislosti s činností podle tohoto zákona. Exekutor je povinen nahradit újmu i tehdy, byla-li újma způsobena při výkonu exekuční nebo další činnosti jeho zaměstnancem; případná povinnost této osoby nahradit újmu podle zvláštních předpisů tím není dotčena.“.
12. V § 32 odst. 2 se slovo „odpovědnosti“ nahrazuje slovem „povinnosti“ a slovo „škodě“ se nahrazuje slovem „újmě“.
13. V § 32 odst. 3 se slova „Odpovědnost státu za škodu“ nahrazují slovy „Povinnost státu nahradit újmu“.
14. V § 33a odst. 3 písmeno i) zní:

„i) schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, omezení svéprávnosti,“.
15. V § 33a odst. 3 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní:

„l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena l) až n) se označují jako písmena m) až o).
16. V § 33a odst. 3 písm. o) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“, za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“ a za slova „zákonným zástupcem“ se vkládají slova „nebo opatrovníkem“.
17. V § 33a odst. 4 písmeno j) zní:

„j) omezení svéprávnosti,“.
18. V § 34 odst. 2 se slova „odpovídají oprávněnému a exekutorovi za“ nahrazují slovy „jsou povinny oprávněnému a exekutorovi nahradit“.

19. V § 34 odst. 5 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“ a slova „majetkové hodnoty“ se nahrazují slovy „součásti majetku“.
20. V § 35 se odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 11 zrušuje.
21. V § 36 odst. 2 se slova „Jsou-li exekučním příkazem postiženy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty patřící do“ nahrazují slovy „Je-li exekučním příkazem postižena součást“ a slova „tyto věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty“ se nahrazují slovy „tuto součást“.
22. V § 37 odst. 2 písmeno b) zní:
- „b) není-li exekučním titulem rozhodnutí o péči o nezletilé děti, ve věcech ochrany proti domácímu násilí, orgánů Evropských společenství nebo cizí rozhodnutí; exekuční návrh lze však podat tehdy, má-li být exekuce vedena podle rozhodnutí o výživném na nezletilé děti nebo podle cizího rozhodnutí, u něhož bylo vydáno prohlášení vykonatelnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo mezinárodní smlouvy nebo rozhodnuto o uznání.“
23. V § 37 odst. 4 písm. a) se slova „vymáhané pohledávky“ nahrazují slovy „vymáhaného dluhu“.
24. V § 39 odst. 2 se slova „nebo osvědčení o vykonatelnosti exekučního titulu“ zrušují.
25. § 42 zní:

„§ 42

(1) Exekuci na součást společného jmění manželů lze nařídit také tehdy, jde-li o vydobytí dluhu, který vznikl za trvání společného jmění jen jednomu z manželů.

(2) Exekuci na součást společného jmění manželů lze dále nařídit také tehdy, jde-li o vydobytí dluhu, který vznikl povinnému ještě před uzavřením manželství.

(3) Jde-li o vydobytí

- a) dluhu podle odstavce 1, který
1. vznikl proti vůli druhého manžela, jenž nesouhlas projevil vůči oprávněnému bez zbytečného odkladu poté, co se o dluhu dozvěděl,
 2. spočívá v povinnosti plnit výživné,
 3. vznikl z protiprávního činu, nebo
- b) dluhu podle odstavce 2,
- může být společné jmění manželů postiženo jen do výše, kterou by představoval podíl povinného, kdyby společné jmění povinného a jeho manžela bylo zrušeno a vypořádáno podle § 742 občanského zákoníku.

(4) Vznikl-li vymáhaný dluh v době, od které uplynulo méně než 6 měsíců do změny nebo vyloučení zákonného majetkového režimu, nepřihlíží se při nařízení exekuce ke smlouvě nebo rozhodnutí soudu, jimiž k této změně nebo vyloučení zákonného majetkového režimu došlo. To neplatí, došlo-li k ujednání režimu rozšíření rozsahu společného jmění.

(5) Při posuzování skutečností podle odstavců 2 a 3 exekutor vždy přihlédně k tomu, co v řízení vyšlo najevo.“.

Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.

26. V § 43 odst. 1 se za slovo „oprávněného“ vkládají slova „nebo omezené doložením času“.
27. V § 43 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „, nebo že nastal doložený čas“.
28. V § 43 odst. 2 se slova „nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit“ nahrazují slovy „, že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit, nebo že nastal doložený čas“.
29. V § 44 odst. 1 se slova „evidence (rejstříků) právnických osob¹⁶⁾“ nahrazují slovy „veřejných rejstříků, do kterých se zapisují právnické osoby“.

Poznámka pod čarou č. 16 se zrušuje.

30. V § 44a odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Právní jednání, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatné.“.
31. V § 44a odst. 1 větě třetí se slova „Právní úkon se však považuje za platný, pokud se neplatností právního úkonu nedovolá“ nahrazují slovy „Právní jednání se však považuje za platné, pokud námitku neplatnosti nevznese“.
32. V § 44a odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větou „Právní účinky vznesení námítky neplatnosti nastávají od účinnosti právního jednání, dojde-li exekuční příkaz nebo jiný projev vůle exekutora, oprávněného, nebo přihlášeného věřitele všem účastníkům právního jednání, k němuž exekutor, oprávněný nebo přihlášený věřitel vznesl námitku neplatnosti.“.
33. V § 44a odst. 4 se slova „majetkové hodnoty“ nahrazují slovy „součásti majetku“.
34. V § 46 odst. 7 se slova „exekutor vydá výtěžek exekuce“ nahrazují slovy „nebo v rámci likvidace dědictví do likvidační podstaty exekutor vydá vymožené plnění“ a slova „výtěžku insolvenčnímu správci“ se nahrazují slovy „vymoženého plnění insolvenčnímu správci nebo do likvidační podstaty“.

35. V § 46 odst. 8 se za slovo „evidencích“ vkládá slovo „(seznamech)“ a slova „zajištěná pohledávka zanikla“ se nahrazují slovy „zajištěný dluh zanikl“.
36. V § 47 odst. 1 a v § 66 odst. 4 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.
37. V § 47 odst. 4 se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“ a slovo „neplatný“ se nahrazuje slovem „neplatné“.
38. V § 49 odst. 1 písm. f) a h), § 58 odst. 2, § 59 odst. 1 písm. f), § 66 odst. 2 a 5 a v § 69a odst. 3 a 4 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovem „nemovité věci“.
39. V § 49 odst. 1 písm. g), § 58 odst. 2, § 59 odst. 1 písm. d), nadpisu části první hlavy IV dílu 5, § 70 odst. 1, 2 a 5 a v § 71 se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
40. V § 49 odst. 1 písm. g) se slovo „prodejem“ nahrazuje slovem „postižením“.
41. V § 49 odst. 5 se slova „věci nebo nemovitosti“ nahrazují slovy „nebo nemovité věci“.
42. V § 58 odst. 2, § 59 odst. 1 písm. c), § 59 odst. 3, § 69 a v § 77 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovem „nemovitých věcí“.
43. V § 59 odst. 1 písm. e), v nadpisu § 69a a v § 69a odst. 1 a 2 se slovo „nemovitostech“ nahrazuje slovem „nemovitých věcech“.
44. V § 66 odst. 2 se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitá věc“.
45. V § 70 odst. 1 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“.
46. V § 75 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „, jejichž povaha to umožňuje“.
47. V § 76b odst. 2 se slova „způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“ a slovo „pracovníci“ se nahrazuje slovem „zaměstnanci“.
48. Za § 76c se vkládají nové § 76d až 76g, které včetně nadpisu znějí:

„Oznámení výhrady práva dovolat se neúčinnosti právního jednání

§ 76d

Exekutor na žádost věřitele doručí oznámení věřitele o jeho výhradě práva dovolat se neúčinnosti právního jednání podle jiného právního předpisu (dále jen „oznámení výhrady“) tomu, koho žadatel označil za toho, vůči komu se neúčinnosti právního jednání může dovolat.

§ 76e

(1) O žádosti podle § 76d exekutor sepíše za účasti věřitele protokol, který musí obsahovat

- a) místo a datum sepsání protokolu,
- b) jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno, a jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího přítomného zástupce,
- c) jméno, příjmení, datum narození a bydliště toho, vůči komu je oznámení o výhradě činěno a jde-li o právnickou osobu, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno,
- d) adresu, na kterou má být oznámení doručeno, je-li rozdílná od bydliště nebo adresy sídla,
- e) údaj o tom, že bylo oznámení o výhradě exekutorem převzato,
- f) podpis věřitele, otisk úředního razítka exekutora a jeho podpis.

(2) Jedno vyhotovení protokolu exekutor předá věřiteli.

(3) Exekutor neodpovídá za obsah oznámení o výhradě.

(4) Exekutor zašle oznámení o výhradě osobě uvedené v odstavci 1 písm. c) do 3 pracovních dnů ode dne sepsání protokolu. Jakmile exekutor zjistí, že bylo oznámení o výhradě této osobě doručeno a kdy se tak stalo, sdělí tyto skutečnosti věřiteli. Nepodaří-li se exekutorovi oznámení o výhradě předat, sdělí tuto skutečnost věřiteli.

§ 76f

(1) Věřitel může oznámení o výhradě učinit do protokolu o žádosti podle § 94b, který musí obsahovat

- a) místo a datum sepsání protokolu,
- b) jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno, a jméno, příjmení, datum narození a bydliště jejího přítomného zástupce,
- c) oznámení o výhradě, které musí mít tyto náležitosti:
 - 1. jméno, příjmení, datum narození a bydliště věřitele a je-li věřitelem právnická osoba, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno, a jméno, příjmení, datum

narození a bydliště jejího zástupce, který jménem věřitele oznámení o výhradě činí,

2. jméno, příjmení, datum narození a bydliště toho, vůči komu je oznámení o výhradě činěno a jde-li o právnickou osobu, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno,

3. označení právního jednání, ohledně něhož si vyhrazuje věřitel práva dovolat se jeho neúčinnosti,

4. jméno, příjmení, datum narození a bydliště dlužníka věřitele, a je-li dlužníkem právnická osoba, její název, adresu jejího sídla a identifikační číslo nebo registrační číslo či jiné obdobné identifikující číslo, bylo-li právnické osobě některé z nich přiděleno,

5. označení pohledávky věřitele vůči dlužníku,

6. výhradu věřitele práva dovolat se neúčinnosti právního jednání,

d) podpis věřitele, otisk úředního razítka exekutora a jeho podpis.

(2) Exekutor další vyhotovení protokolu předá věřiteli a další vyhotovení protokolu zašle osobě uvedené v odstavci 1 písm. c) bodu 2 do 3 pracovních dnů ode dne sepsání protokolu. Jakmile exekutor zjistí, že bylo vyhotovení protokolu této osobě doručeno a kdy se tak stalo, nebo nepodaří-li se exekutorovi oznámení o výhradě doručit, sdělí tyto skutečnosti věřiteli.

§ 76g

(1) Ten, kdo žádá o úkon podle § 76d, je povinen exekutorovi prokázat svoji totožnost úředním průkazem, nezná-li ho exekutor osobně. Jde-li o právnickou osobu, je povinen její zástupce prokázat vedle své totožnosti i její existenci. Obdobně se postupuje, je-li zástupcem právnické osoby jiná právnická osoba. Právnická osoba prokazuje svoji existenci výpisem z veřejného rejstříku, do kterého se zapisuje; nezapisuje-li se, prokazuje svoji existenci jiným způsobem, ze kterého lze soudit, že existuje a také prohlášením o její existenci osobou, která za ni právně jedná.

(2) Není-li exekutorovi totožnost, popřípadě existence podle odstavce 1 prokázána, exekutor odmítne požadovaný úkon provést.“.

49. V § 119 odst. 5 se slova „117 odst. 6“ nahrazují slovy „117b odst. 2“.

50. V § 130 odst. 3 se slova „Jsou-li“ nahrazují slovy „Je-li“ a slova „postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty“ se nahrazují slovy „postižen tentýž majetek“.

Čl. XLIX

Přechodné ustanovení

Smlouvu o pojištění odpovědnosti za újmu je exekutor povinen uzavřít do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bude-li smlouva uzavřena ve lhůtě podle věty první, je do dne uzavření této smlouvy splněn předpoklad vykonávání činnosti exekutora podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uzavřel-li exekutor smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

Čl. L

V § 23 odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 477/2000 Sb., zákon č. 465/2011 Sb. a zákona č. 466/2011 Sb., písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 16 zní:

„d) zakládat ústavy podle zvláštního zákona¹⁶⁾,

¹⁶⁾ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna vodního zákona

Čl. LI

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 20/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 181/2008 Sb., zákona č. 157/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 150/2010 Sb., zákona č. 77/2011 Sb., zákona č. 151/2011 Sb. a zákona č. 85/2012 Sb., se mění takto:

1. Za § 59 se vkládá nový § 59a, který včetně nadpisu zní:

„§ 59a

Povinnost vlastníků pozemků, na nichž se nachází vodní díla

Vlastník pozemku je povinen strpět za náhradu na svém pozemku vodní dílo vybudované před 1. lednem 2002 a jeho užívání.“.

2. V § 104 odst. 5 a 6 písmeno d) zní:

„d) omezení svéprávnosti,“.

3. V § 104 odst. 5 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g).

Čl. LII

Přechodné ustanovení

Nedojde-li mezi vlastníkem pozemku a vlastníkem vodního díla k dohodě o náhradě za užívání pozemku podle § 59a zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, rozhodne na návrh vlastníka pozemku nebo vodního díla o výši náhrady soud.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o církvích a náboženských společnostech

Čl. LIII

Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb. a zákona č. 428/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. a) se slova „a duchovní služby“ nahrazují slovy „, duchovní služby a případně obecně prospěšné činnosti“.
2. V § 3 písmeno c) zní:
„c) osobními údaji jméno, popřípadě jména a příjmení, rodné číslo nebo datum narození, nebylo-li rodné číslo přiděleno, adresa místa pobytu na území České republiky, kde má fyzická osoba hlášen trvalý, popřípadě přechodný pobyt nebo nemá-li trvalý ani přechodný pobyt, adresa místa, kde se převážně zdržuje, a v případě cizinců i údaj o jejich státním občanství, popřípadě číslo průkazu o povolení k pobytu²⁾“,
3. § 5 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4 zní:

„§ 5

Podmínky vzniku a působení církví a náboženských společností

Vznikat a vyvíjet činnost nemůže církev a náboženská společnost, jejíž učení nebo činnost sleduje porušení práva nebo dosažení nějakého cíle nezákonným způsobem, zejména pokud

- a) popírá nebo omezuje osobní, politická nebo jiná práva fyzických osob pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání nebo sociální postavení,
- b) rozněcuje nenávist a nesnášenlivost,
- c) podporuje násilí nebo porušování právních předpisů,
- d) závažně narušuje veřejnou mravnost, veřejný pořádek nebo veřejné zdraví,

- e) omezuje osobní svobodu osob zejména tím, že využívá psychický nebo fyzický nátlak k vytvoření závislosti, která vede k fyzickému, psychickému nebo ekonomickému poškozování těchto osob nebo jejich rodinných příslušníků, k poškozování jejich sociálních vazeb včetně omezování psychického vývoje nezletilých nebo omezování jejich práva na vzdělání⁴⁾, nebo zabraňuje nezletilým přijmout zdravotní péči odpovídající zdravotním potřebám, nebo
- f) je její učení utajováno vcelku nebo v některých částech, stejně jako organizační struktura církve a náboženské společnosti a vazby na zahraniční složky, je-li částí církve nebo náboženské společnosti působící mimo území České republiky.

⁴⁾ Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

- 4. V § 8 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Svaz církví a náboženských společností vzniká jako právnická osoba registrací podle tohoto zákona.“.
- 5. V § 10 odst. 1 se slova „mají způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „jsou svéprávné“.
- 6. V § 10 odst. 3 písmeno a) zní:
„a) název církve a náboženské společnosti; název církve a náboženské společnosti nemusí obsahovat označení její právní formy,“.
- 7. V § 12 odst. 1 písmeno a) zní:
„a) název svazu církví a náboženských společností; název svazu církví a náboženských společností nemusí obsahovat označení jeho právní formy,“.
- 8. V § 16 odst. 2 písmeno c) zní:
„c) její název; název evidované právnické osoby nemusí obsahovat označení její právní formy,“.
- 9. V § 16a odst. 4 písm. c) se slovo „úkony“ nahrazuje slovem „jednání“.
- 10. V § 17 odst. 2 se slova „trvalého pobytu fyzických osob a jejich rodných číslech“ nahrazují slovy „pobytu fyzické osoby na území České republiky, jejím rodném čísle a datu narození“.

11. V § 18 odst. 1 písm. c) se slova „podle § 10 odst. 3 písm. d)“ nahrazují slovy „církev a náboženská společnost, který jedná jejím jménem na území České republiky jako statutární orgán, den vzniku a zániku jejich funkce“.
12. V § 18 odst. 1 písm. g) se za slova „zrušení registrace církve a náboženské společnosti“ vkládají slova „s uvedením právního důvodu“.
13. V § 19 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „, den vzniku a zániku jejich funkce“.
14. V § 19 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) zrušení registrace svazu církví a náboženských společností s uvedením právního důvodu, vstup do likvidace a osobní údaje likvidátora, rozhodnutí o úpadku, zrušení konkursu proto, že majetek je zcela nepostačující, a jméno, příjmení (obchodní firma) a sídlo insolvenčního správce s uvedením dne a čísla rozhodnutí o těchto skutečnostech, zánik svazu církví a náboženských společností,“.
15. V § 20 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a den vzniku a zániku jejich funkce“.
16. V § 20 odst. 1 písm. g) se za slovo „evidence“ vkládají slova „s uvedením právního důvodu“.
17. V § 20 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) den vzniku a zániku,“.
18. V § 22 odst. 1 písm. c) se slova „právním řádem“ nahrazují slovy „§ 3 písm. a), § 5 nebo § 27 odst. 5“.
19. V § 26 odst. 1 písm. b) se slova „jedná v rozporu s vymezením její působnosti v návrhu na evidenci podle § 16 odst. 2 nebo § 16a odst. 3 a 4 nebo v rozporu s právními předpisy“ nahrazují slovy „vyvíjí činnost v rozporu s § 3 písm. a), § 5 nebo § 15a odst. 4“.
20. V § 27a odst. 2 písm. g) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.
21. V § 27a odst. 3 písmeno f) zní:

„f) omezení svéprávnosti.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o soudech a soudcích

Čl. LIV

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 441/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 349/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 221/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 397/2006 Sb., zákona č. 184/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 294/2010 Sb., zákona č. 215/2011 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 39 odst. 1 se slova „obchodního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností a nadačního rejstříku“ nahrazují slovy „veřejných rejstříků právnických a fyzických osob“.
2. V § 60 odst. 1 se slova „způsobilý k právním úkonům“ nahrazují slovy „plně svéprávný“.
3. V § 94 písm. f) a v § 96 písm. c) se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.
4. V § 95 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Stejnopis oznámení o vzdání se funkce je soudce povinen neprodleně doručit předsedovi příslušného soudu.“.
5. V § 175b odst. 1 písm. i) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, omezení svéprávnosti“.
6. V § 175b odst. 1 písm. o) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
7. V § 175b odst. 1 písm. o) bodě 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.

8. V § 175b odst. 1 písm. o) bodě 4 se slova „dítěte, které se narodilo v cizině, místo a stát, kde se narodilo“ nahrazují slovy „osvojence, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil“.
9. V § 175b odst. 1 písm. o) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
10. V § 175b odst. 1 se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:
„p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena q) a r).
11. V § 175c odst. 1 písmeno j) zní:
„j) omezení svéprávnosti,“.
12. V § 175c odst. 1 písm. p) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
13. V § 175c odst. 1 písm. p) bodě 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
14. V § 175c odst. 1 písm. p) bodě 4 se slova „dítěte, které se narodilo v cizině, místo a stát, kde se narodilo“ nahrazují slovy „osvojence, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil“.
15. V § 175c odst. 1 písm. p) bodě 7 se slovo „dítěte“ zrušuje.
16. V § 175c odst. 1 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:
„s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,“.
Dosavadní písmena s) až u) se označují jako písmena t) až v).

ČÁST ČTYŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních

Čl. LV

Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 563/2004 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., 274/2008 Sb., 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., 352/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb. a zákona č. 401/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se slova „, a na základě výsledků komplexního vyšetření, zdravotního stavu dětí a volné kapacity jednotlivých zařízení je umísťuje do dětských domovů, dětských domovů se školou nebo výchovných ústavů“ nahrazují slovy „; děti s uloženou ochrannou výchovou také na základě výsledků komplexního vyšetření, zdravotního stavu dětí a volné kapacity jednotlivých zařízení umísťuje do dětských domovů se školou nebo výchovných ústavů“.
2. V § 5 odst. 2 písm. e) se slova „, na návrh diagnostického ústavu“ zrušují.
3. V § 5 odst. 2 se na konci textu písmene e) doplňují slova „a při přípravě vyjádření pro soud ohledně určení zařízení pro výkon ústavní výchovy, do kterého má být dítě s nařízenou ústavní výchovou umístěno“.
4. V § 5 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Při umístění dítěte do dětského domova nebo dětského domova se školou bez jeho předchozího pobytu v diagnostickém ústavu se dokumentace k dítěti podle věty první a druhé předává přímo příslušnému zařízení.“.
5. V § 5 odstavec 6 zní:

„(6) Do diagnostického ústavu se dítě umísťuje na dobu zpravidla nepřesahující 8 týdnů.“.
6. V § 5 odst. 7 se věta první nahrazuje větou „Do dětského domova se školou a výchovného ústavu může být dítě s uloženou ochrannou výchovou umístěno pouze diagnostickým ústavem, v jehož územním obvodu se zařízení nachází.“.
7. V § 5 odstavec 8 zní:

„(8) Jestliže se u dítěte, které bylo rozhodnutím soudu umístěno do dětského domova nebo dětského domova se školou bez jeho předchozího pobytu v diagnostickém ústavu, ukáže dodatečně potřebné komplexní vyšetření, provede toto vyšetření v zařízení, do něhož bylo dítě umístěno, diagnostický ústav, v jehož obvodu se zařízení nachází.“.

8. V § 5 odst. 9 se za slova „Přemístit dítě“ vkládají slova „s uloženou ochrannou výchovou“ a slova „dětského domova,“ se zrušují.
9. V § 5 se odstavec 12 zrušuje.
Dosavadní odstavec 13 se označuje jako odstavec 12.
10. V § 5 odst. 12 se za slova „umístování dítěte“ vkládají slova „s uloženou ochrannou výchovou“.
11. V § 10 odst. 3 se slova „diagnostický ústav umístit nebo přemístit dítě“ nahrazují slovy „být dítě umístěno nebo přemístěno“.
12. V § 24 odst. 1 písm. c) se slova „orgánu sociálně-právní ochrany dětí“ nahrazují slovem „soudu“ a slova „budoucího osvojitele nebo pěstouna“ se nahrazují slovy „před osvojením nebo do pěstounské péče“.
13. V § 24 odst. 5 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo jestliže uplynula stanovená doba trvání ústavní výchovy, s výjimkou případu, kdy ke dni uplynutí této doby není skončeno řízení soudu o prodloužení nebo zrušení ústavní výchovy“.
14. V § 26 se na konci odstavce 3 doplňují věty „Práva podle odstavce 1 písm. a), c), d) a e) a povinnosti podle odstavce 2 písm. b), c) a d) se vztahují i na nezletilého rodiče, který nenabyl plné svéprávnosti, ledaže soud rozhodl o tom, že se tomuto rodiči pozastavuje výkon povinnosti a práva péče o dítě až do doby, kdy rodič nabude plnou svéprávnost. Práva podle odstavce 1 písm. a), c), d) a e) a povinnosti podle odstavce 2 písm. b), c) a d) se vztahují i na rodiče, který byl omezen ve svéprávnosti, jestliže soud rozhodl o tom, že se tomuto rodiči vzhledem k jeho osobě zachovává výkon povinnosti a práva péče o dítě. Práva podle odstavce 1 písm. a), c), d) a povinnosti podle odstavce 2 písm. c) se vztahují i na rodiče, který byl omezen ve svéprávnosti, jestliže soud rozhodl o tom, že se tomuto rodiči vzhledem k jeho osobě zachovává výkon práva osobního styku s dítětem.“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

Čl. LVI

Zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění zákona č. 120/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 160/2006 Sb., zákona č. 153/2009 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) bodě 1 a 2 se slovo „k“ nahrazuje slovy „ke hmotné“.
2. V § 5 písm. a) se za slovo „vyklizení“, za slovo „vydání“ a za slovo „převodu“ vkládá slovo „hmotné“.
3. V § 16 odst. 1 se slova „způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“.
4. V § 27 se slovo „nemovitých“ a slova „České republiky (dále jen „katastr nemovitostí“)" zrušují.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. LVII

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 13 odst. 1 písmeno f) zní:
„f) je plně svéprávný,“.
2. V § 42 odst. 1 písm. k) se slova „způsobilost k právním úkonům omezena nebo byl této způsobilosti zbaven,“ nahrazují slovy „svéprávnost omezena,“
3. Poznámka pod čarou č. 25 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
4. Poznámka pod čarou č. 53 zní:
„⁵³⁾ Občanský zákoník.“.
5. § 173 zní:

„§ 173

Zástupcem účastníka, jehož svéprávnost byla omezena, je soudem ustanovený opatrovník⁷⁸⁾.“.

6. Poznámka pod čarou č. 84 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

7. V § 201 se doplňuje odstavec 3, který zní:
„(3) Domácnost pro účely tohoto zákona tvoří fyzické osoby, které žijí trvale spolu s příslušníkem a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.
8. § 204 se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 87 zrušuje.
9. § 205 se zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ

Změna zákona o ochranných známkách

Čl. LVIII

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 221/2006 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se mění takto:

1. Za § 18 se vkládá nový § 18a, který včetně nadpisu zní:

„§18a

Spoluvlastnictví ochranné známky

(1) Přísluší-li práva k téže ochranné známce několika osobám (dále jen „spoluvlastníci“), řídí se vztahy mezi nimi předpisy o spoluvlastnictví.

(2) Pokud není spoluvlastníky dohodnuto jinak, má právo užívat ochrannou známku každý z jejích spoluvlastníků.

(3) K platnému uzavření licenční smlouvy je třeba, není-li dohodnuto jinak, souhlasu všech spoluvlastníků; každý ze spoluvlastníků je oprávněn uplatňovat nároky z porušení práv z ochranné známky samostatně.

(4) K převodu ochranné známky je zapotřebí souhlasu všech spoluvlastníků. Spoluvlastník je oprávněn bez souhlasu ostatních převést svůj podíl jen na některého ze spoluvlastníků; na třetí osobu může převést svůj podíl jen v případě, že žádný ze spoluvlastníků nepřijme ve lhůtě 1 měsíce písemnou nabídku převodu.“.

2. V § 44 odst. 1 se slovo „tímto“ zrušuje.
3. V § 44 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 10a zní:

„(5) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku^{10a)} se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání s ochrannou známkou jako předmětem vlastnictví.

^{10a)} § 986 občanského zákoníku.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

ČÁST PADESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o dluhopisech

Čl. LIX

Zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění zákona č. 378/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 355/2011 Sb. a zákona č. 172/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slova „cenný papír“ vkládají slova „(dále jen „listinný dluhopis“) nebo zaknihovaný cenný papír (dále jen „zaknihovaný dluhopis“)“.
2. V § 2 odst. 3, § 6 odst. 1 písm. c), § 6 odst. 3, § 18 odst. 4 úvodní části ustanovení a v § 22 odst. 3 písm. b) se za slova „cenných papírů“ vkládají slova „a zaknihovaných cenných papírů“.
3. V § 5 se slova „, a den převodu dluhopisu“ zrušují.
4. V § 6 odst. 1 písm. f) se slova „stanovení jeho výše“ nahrazují slovy „jeho určení“.
5. V § 6 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

6. V § 18 odst. 1 se za slovo „papírem“ vkládají slova „nebo zaknihovaným cenným papírem“.
7. V § 21 odst. 1 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena c) až f).

8. V § 21 odst. 1 písm. c) se slovo „podnikem“ nahrazuje slovy „obchodním závodem“.
9. V § 21 odst. 1 písm. d) se slovo „emitovanými“ nahrazuje slovem „vydanými“.
10. V § 21 odst. 1 písm. f) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
11. V § 28 odst. 3 se slova „nemovitosti, i rozestavěné“ nahrazují slovy „nemovité věci“ a slovo „nemovitosti“ se nahrazuje slovy „nemovité věci“.
12. V § 28 odst. 4 a v § 30 odst. 3 se slovo „Nemovitost“ nahrazuje slovy „Nemovitá věc“.
13. V § 29 odst. 1 a 3 a v § 30 odst. 1, 4, 5 a 6 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.
14. V § 29 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 29 odst. 2 písm. a) a v § 30 odst. 2 až 6 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.
15. V § 29 odst. 2 písm. b) a c) se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitou věcí“.
16. V § 29 odst. 2 písm. d) se slovo „nemovitostmi“ nahrazuje slovy „nemovitými věcmi“.

ČÁST PADESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu

Čl. LX

Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 120/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 29/2008 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 156/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona

č. 428/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb. a zákona č. 254/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slovo „nabídku“ vkládá slovo „investičních“.
2. V § 2 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova „je-li statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu právnická osoba, vedoucí osobou se rozumí jí pověřený zmocněnec, který za ni vykonává funkci statutárního orgánu nebo jeho člena,“.
3. V § 4 odst. 3 písm. b), § 15s odst. 1 a v § 100 odst. 3 písm. c) a d) se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“.
4. V § 4 odst. 3 písm. c) se slovo „podniků“ nahrazuje slovy „obchodních závodů“.
5. V § 4 odst. 6, § 12c odst. 1 písm. a), § 92 odst. 2 a 3, § 94 odst. 5 a 6, § 100 odst. 1 písm. a), § 100 odst. 3 písm. d), § 103 odst. 2 písm. b), § 104 odst. 5, § 110 odst. 2, § 115 odst. 2, § 135 odst. 1 písm. m) a v § 161 odst. 5 se za slova „centrální evidenci“ vkládá slovo „zaknihovaných“.
6. V § 6 odst. 1 písm. a), § 38 odst. 1 písm. a) a v § 120b odst. 3 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
7. V § 10 odst. 2 písm. a) bodě 2, § 30 odst. 3 písm. b) bodě 2, § 30 odst. 4 písm. b), § 32b odst. 2 písm. b) a v § 198 odst. 2 se slova „způsobilá k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“.
8. V § 10c odst. 3 a v § 122 odst. 5 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
9. V § 10d odst. 3 písm. a) se slova „sídlo nebo místo podnikání“ nahrazují slovy „nebo sídlo“.
10. V § 10d se odstavce 8 a 9 zrušují.
11. V § 12c odst. 1 písm. a) se za slova „centrálním depozitářem“ vkládají slova „zaknihovaných cenných papírů (dále jen „centrální depozitář“)“.
12. V § 12d odst. 7, § 14a odst. 3, § 16 odst. 1, § 25 odst. 4, § 33 odst. 5, § 47 odst. 3, § 50 odst. 2 a 3, § 60 odst. 1 písm. b), § 93 odst. 5, § 109 odst. 5, § 120 odst. 3 věť druhé, § 128 odst. 2 písm. b), § 139 odst. 4, § 157 odst. 7 písm. b), § 162 odst. 6 písm. g), § 198a odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 198a odst. 2 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na svých internetových stránkách“.
13. V § 15d odst. 1 písm. f) bodě 2 se slovo „, opatrovatele“ zrušuje.

14. V § 15d odst. 1 písm. g) se slova „závazkového vztahu“ nahrazují slovem „závazku“.
15. V § 15d odst. 3 se slovo „části“ nahrazuje slovem „náležitosti“.
16. V § 15e písm. b) bodě 1 se slova „nosiči informací způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „internetových stránkách“.
17. V § 15e písm. b) bodě 1, § 36h odst. 5 úvodní části ustanovení a v § 196 odst. 2 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na internetových stránkách“.
18. V § 15f písm. d) se slova „internetová adresa“ nahrazují slovy „adresa internetových stránek“.
19. V § 15s odst. 1 se slova „organizační složka“ nahrazují slovy „pobočka obchodního závodu (dále jen „pobočka“)“.
20. V § 15t odst. 5 se slova „organizační složkou“ nahrazují slovem „pobočkou“.
21. V § 17 odst. 2 se slova „závazkovém vztahu“ nahrazují slovem „závazku“ a slova „závazkového vztahu“ se nahrazují slovem „smlouvy“.
22. V části druhé hlavě II nadpise dílu 4, nadpise § 20, nadpise § 46 a v nadpise § 107 se slova „nájem podniku“ nahrazují slovy „pacht obchodního závodu“.
23. V § 20 odst. 1 a 2, § 46 odst. 1 a 2, § 107 odst. 1 až 3, § 107a odst. 2 a v § 151 odst. 1 písm. i) se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
24. V § 20 odst. 1 a 2, § 46 odst. 1 a 2 a v § 107 odst. 1 až 3 se slovo „nájmu“ nahrazuje slovem „pachtu“.
25. V § 21 odst. 1 se slova „organizační složky svého podniku (dále jen „organizační složka“)“ nahrazují slovem „pobočky“.
26. V § 21 odst. 1 větě druhé, § 21 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 3 a 5, § 22 odst. 1, § 22a odst. 1, nadpise § 24, § 24 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 24 odst. 2, § 24 odst. 5 písm. a) a b), § 24 odst. 6, § 24a odst. 2, § 24a odst. 3 písm. b), § 24a odst. 4 až 7, § 24b odst. 1 až 5, nadpise § 25, § 25 odst. 1 a 2, § 25a, § 26 odst. 4 písm. a), § 27 písm. a), § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 28 odst. 2 písm. f), g) a i), § 28 odst. 3 až 6, § 28 odst. 7 úvodní části ustanovení, § 28 odst. 7 písm. c), § 32a odst. 2 písm. c), § 32b odst. 5 písm. a), § 116, § 135 odst. 1 písm. c), § 146 odst. 1, 2 a 4, § 147 odst. 2, § 152a odst. 4 úvodní části ustanovení, § 152a odst. 5, § 152c odst. 3 písm. c), § 157 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 157 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 157 odst. 3, 4, 10, 12 a 13 a v § 166 odst. 1 písm. b) se slova „organizační složky“ nahrazují slovem „pobočky“.

27. V § 21 odst. 2 písm. a), § 24a odst. 1 a 2, § 24a odst. 3 písm. a) a v § 28 odst. 5 se slova „organizační složka“ nahrazují slovem „pobočka“.
28. V § 21 odst. 6, § 24a odst. 2, § 24a odst. 3 úvodní části ustanovení, § 24b odst. 1 a v § 157 odst. 9 písm. c) se slova „organizační složku“ nahrazují slovem „pobočku“.
29. V § 24a odst. 1 a v části druhé nadpise hlavy IV se slova „Organizační složka“ nahrazují slovem „Pobočka“.
30. V § 28 odst. 2 písm. e) a l) a v § 29 odst. 1 písm. b) bodě 4 se slova „organizační složce“ nahrazují slovem „pobočce“.
31. V § 30 odst. 1 a v § 32a odst. 4 větě druhé se slova „statutárním orgánem“ nahrazují slovy „v zastoupení statutárním orgánem“ a slova „pomocí zaměstnanců“ se nahrazují slovem „zaměstnancem“.
32. V § 30 odst. 2 se za slovo „osobně,“ vkládají slova „v zastoupení“ a slova „pomocí zaměstnanců“ se nahrazují slovem „zaměstnancem“.
33. V § 32 odst. 6 větě třetí se slova „Záznamy závazkového vztahu“ nahrazují slovy „Záznamy obsahu závazku“ a slova „trvání závazkového vztahu“ se nahrazují slovy „trvání smlouvy“.
34. V § 32a odst. 4 větě první se slova „pomocí zaměstnanců“ nahrazují slovy „v zastoupení zaměstnancem“.
35. V § 32a odst. 5 se věty druhá a třetí zrušují.
36. V § 32a se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Zastoupený nahradí škodu způsobenou vázaným zástupcem při výkonu činností podle odstavce 1 stejně, jako by ji způsobil sám.“

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 7 a 8.
37. V § 32c odst. 5 se slovo „informací“ nahrazuje slovem „údajů“.
38. V § 32c odst. 6 písm. d), § 32d a v § 167 odst. 2 se slova „závazkový vztah“ nahrazují slovy „smluvní závazek“.
39. V § 33 odst. 6 a v § 33 odst. 8 písm. a) se slovo „listinného“ zrušuje.
40. V § 33 odst. 7 se slova „listinné cenné papíry znějící“ nahrazují slovy „cenné papíry“.
41. V § 33 odst. 8 písm. b) se slova „podle zákona upravujícího cenné papíry“ zrušují.
42. V § 34 odst. 2 písm. c) se slovo „emitování“ nahrazuje slovem „vydávání“.

43. V § 34 odst. 2 písm. d) se slovo „emitovanými“ nahrazuje slovem „vydáványými“.
44. V § 34 odst. 4 písm. a) úvodní části ustanovení, § 34 odst. 4 písm. d), § 34 odst. 4 písm. e) úvodní části ustanovení, § 34 odst. 4 písm. f) úvodní části ustanovení a v § 34 odst. 4 písm. i) se slovo „emitované“ nahrazuje slovem „vydávané“.
45. V § 34 odst. 4 písm. i) a v § 36i odst. 3 se slovo „emitovány“ nahrazuje slovem „vydávány“.
46. V § 34 odst. 4 písm. h) se slova „jiný druh nemovitosti“ nahrazují slovem „dům“.
47. V § 36d odst. 1 písm. b) se slova „přijetí koupě nebo upisování“ nahrazují slovy „koupí nebo upsání“.
48. V § 36e písm. c) se slova „předkladatele nabídky“ nahrazují slovem „nabízejícího“.
49. V § 36h odst. 3 a v § 36k odst. 3 se slova „předkladatel nabídky“ nahrazují slovem „nabízející“.
50. V § 36h odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „své internetové adrese“ nahrazují slovy „svých internetových stránkách“.
51. V § 36h odst. 5 písmeno a) zní:
„a) internetové stránky byly veřejnosti snadno přístupné, aby je bylo možné snadno obvyklým způsobem vyhledat a aby obsah internetových stránek byl emitentem poskytován bezplatně,“.
52. V § 44 odst. 2 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slovo „závazků“ se nahrazuje slovem „dluhů“.
53. V § 51 odst. 2 se slovo „závazků“ nahrazuje slovem „dluhů“.
54. V § 57 odst. 2 písm. e) se slovo „upsaného“ zrušuje.
55. V § 60 odst. 2 se slova „upravujícího postup při rozhodování emitenta o vyřazení účastnických cenných papírů z obchodování na regulovaném trhu“ nahrazují slovy „upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“ a slova „upravujícím postup při rozhodování emitenta o vyřazení účastnických cenných papírů z obchodování na regulovaném trhu“ se nahrazují slovy „upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev“.
56. V § 65 odst. 1 písm. n) se slova „v jedné podobě“ nahrazují slovy „jako cenné papíry, nebo jako zaknihované cenné papíry“.

57. V § 68 odst. 2 se slovo „informace“ nahrazuje slovem „údaje“ a slovo „informacím“ se nahrazuje slovem „údajům“.
58. V § 68 odst. 3 se slovo „informací“ nahrazuje slovem „údajů“ a slovo „Informací“ se nahrazuje slovem „Sdělení“.
59. V § 69 odst. 5 se slovo „informacím“ nahrazuje slovem „údajům“.
60. V § 70 odst. 1 se slova „své působnosti“ nahrazují slovy „svých právech“ a slova „o působnosti“ se nahrazují slovy „o právech“.
61. V § 86 odst. 2 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na internetových stránkách provozovatele“.
62. V části osmé hlavě I nadpis dílu 1 zní: „Úvodní ustanovení“.
63. § 91 zní:

„§ 91

Zaknihovaný cenný papír je veden v centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak.“.

64. V § 92 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, a“ a doplňuje se písmeno c), které zní:
„c) zaknihovaných cenných papírů vedených v evidenci ministerstva podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla.“.
65. V nadpise § 92 se za slovo „evidence“ vkládá slovo „zaknihovaných“.
66. V § 92 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „evidencí“ vkládá slovo „zaknihovaných“.
67. V § 92 odst. 2 se za slova „Centrální evidenci“ vkládá slovo „zaknihovaných“.
68. V § 93 odst. 5 se slova „ve Věstníku České národní banky a“ zrušují.
69. V § 94 se odstavec 1 zrušuje.
Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 1 až 9.
70. V § 94 se odstavce 2 a 3 zrušují.
Dosavadní odstavce 4 až 9 se označují jako odstavce 2 až 7.
71. V § 94 odst. 6 se za slova „Centrální evidence“ vkládá slovo „zaknihovaných“, číslo „2“ se nahrazuje číslem „1“ a věta čtvrtá se zrušuje.
72. V § 99 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Osoba, která vede evidenci zaknihovaných investičních nástrojů, vydá zástavnímu věřiteli na jeho žádost výpis z evidence. V tomto výpisu uvede zaknihované investiční nástroje zastavené ve prospěch zástavního věřitele vedené na účtu vlastníka a případná další zástavní práva na investičním nástroji váznoucí, včetně pořadí zástavních práv. Je-li výpis vydáván účastníkem centrálního depozitáře a účastník je současně zástavním dlužníkem nebo zástavcem zaknihovaných investičních nástrojů ve výpisu, může zástavní věřitel požadovat po centrálním depozitáři potvrzení správnosti výpisu a centrální depozitář je povinen jej bez zbytečného odkladu vydat.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

73. V části osmé nadpisu hlavy II se za slovo „depozitář“ vkládá slovo „zaknihovaných“.
74. V § 100 odst. 4 větě první a v § 128 odst. 8 úvodní části ustanovení se slova „odpovídá za“ nahrazují slovem „nahradí“.
75. V § 100 odst. 4 větě druhé se slova „Za škodu“ nahrazují slovem „Škodu“ a slovo „odpovídá“ se nahrazuje slovem „nahradí“.
76. V § 101 odst. 4, § 128 odst. 5 a v § 139 odst. 5 a 6 se slovo „představenstva“ nahrazuje slovy „statutárního orgánu“.
77. V § 104 odst. 3 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na internetových stránkách centrálního depozitáře“.
78. V § 109 se odstavce 8 a 9 zrušují.
79. V části osmé se hlava III včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní hlava IV se označuje jako hlava III.

80. V § 118 odst. 4 písm. c), f) a g) se slova „dozorčího orgánu“ nahrazují slovy „dozorčí rady“.
81. V § 118 odst. 4 písm. d) se slova „obchodní zákoník“ nahrazují slovy „zákon upravující právní poměry obchodních společností a družstev“.
82. V § 118 odst. 5 písmeno h) zní:
„h) zvláštní působnosti statutárního orgánu nebo správní rady podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev,“.
83. V § 119b odst. 3 se slovo „půjčce“ nahrazuje slovem „zápůjčce“.
84. V § 120 odst. 4 a v § 120a odst. 1 písm. b) bodě 2 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ nahrazují slovy „na internetových stránkách emitenta“.

85. V § 120a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev“.
86. V § 120a odst. 1 písm. b) bodě 2 a v § 120a odst. 1 písm. d) se slova „internetovou adresu“ nahrazují slovy „internetové stránky“ a slovo „ní“ se nahrazuje slovem „nich“.
87. V § 128 odst. 8 písm. a) se slova „úmyslného jednání“ nahrazují slovem „úmyslu“.
88. V § 130 odst. 4 písm. c) bodě 4 se odkaz na poznámku pod čarou č. 16 zrušuje.
89. V § 131 odstavec 2 zní:
- „(2) Právo zákazníka na vyplacení náhrady z Garančního fondu se promlčí nejpozději za 5 let ode dne, kdy došlo k uveřejnění skutečností uvedených v § 130 odst. 2. Pokud zákazník v této lhůtě přihlásil svůj nárok na náhradu podle § 130 odst. 2 písm. b), neskončí tato lhůta dříve než za 3 měsíce ode dne doručení přihlášky Garančnímu fondu.“
90. V § 142 odst. 3 se slovo „představenstvo“ nahrazuje slovy „statutární orgán“.
91. V § 157 odst. 10 se slovo „půjčku“ nahrazuje slovem „zápůjčku“.
92. V § 194 se odstavec 4 zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o evropském hospodářském zájmovém sdružení

Čl. LXI

Zákon č. 360/2004 Sb., o Evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) a o změně zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o evropském hospodářském zájmovém sdružení), ve znění zákona č. 296/2007 Sb. a zákona č. 89/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „upravujících obchodní společnosti²⁾ a podle ustanovení zvláštního právního předpisu upravujících právní poměry veřejné obchodní společnosti,³⁾“ nahrazují slovy „upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev a podle ustanovení upravujících právní poměry veřejné obchodní společnosti,“.

Poznámky pod čarou č. 2 a 3 se zrušují.

2. V § 1 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „K podpisu smlouvy o sdružení a jejích změn se ustanovení zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev o úředním ověření podpisu nepoužijí.“.

Poznámka pod čarou č. 4 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

3. V § 3 odst. 1 se slova „zvláštních právních předpisů o obchodním rejstříku a o řízení ve věcech obchodního rejstříku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího veřejné rejstříky“.

Poznámky pod čarou č. 7 a 8 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

4. V § 3 odst. 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.

5. Poznámka pod čarou č. 6 zní:

„⁶⁾ Zákon č. .../2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.“.

6. V § 7 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

7. V § 8 odst. 1 se slovo „fyzická“ zrušuje a slova „zvláštního právního předpisu¹⁰⁾“ se nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev¹⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 10 zní:

„¹⁰⁾ Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).“.

8. V § 8 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

9. Poznámka pod čarou č. 11 se zrušuje.

10. V § 11 se slova „obchodnímu podílu podle zvláštního právního předpisu¹³⁾“ nahrazují slovy „podílu na společnosti s ručením omezeným podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev¹⁰⁾ a občanského zákoníku“.

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ ČTVRTÁ
Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. LXII

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb. a zákona č. 505/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 25 odst. 1 písm. d) se za slovo „představenstva“ vkládají slova „nebo správní rady nebo statutárním ředitelem“.
2. V § 25 odst. 1 písm. q) se slovo „nebo“ zrušuje.
3. V § 25 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno s), které zní:

„s) fyzickou osobou pověřenou obchodním vedením, která tuto činnost vykonává za odměnu mimo pracovněprávní vztah a její měsíční nebo průměrná měsíční odměna spolu s případným výdělkem (odměnou) podle odstavce 3 přesáhne polovinu minimální mzdy.“.
4. V § 60 odst. 2 a 3 se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnost“.
5. V § 121 odst. 4 písm. a) se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.
6. V § 122 odst. 1 se za slova „zákonným zástupcem“ vkládají slova „nebo opatrovníkem“.
7. V § 147c odst. 3 písmeno i) zní:

„i) omezení svéprávnosti,“.

8. V § 147c odst. 3 písm. j) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
9. V § 147c odst. 4 písmeno j) zní:
„j) omezení svéprávnosti,“.
10. V § 147c odst. 4 písm. n) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.

ČÁST PADESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o archivnictví a spisové službě

Čl. LXIII

Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 190/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 89/2012 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. b) se slova „občanská sdružení“ nahrazují slovem „spolky“.
2. V § 3 odst. 2 písm. b) se za slova „nadační fondy“ vkládá slovo „, ústavy“.
3. V § 46 odst. 1 písm. c) se slova „občanských sdružení“ nahrazují slovem „spolků“ a za slova „nadací a nadačních fondů,“ se vkládá slovo „ústavů,“.
4. V § 49 odst. 1 písm. c) se slova „občanských sdružení“ nahrazují slovem „spolků“ a za slova „nadací a nadačních fondů,“ se vkládá slovo „ústavů“.
5. V Příloze č. 2 v bodě 2 písm. g) a v bodě 7 se slova „občanských sdružení“ nahrazují slovem „spolků“.
6. V Příloze č. 2 v bodě 2 písm. g) se za slovo „spolků,“ vkládá slovo „ústavů,“.

ČÁST PADESÁTÁ ŠESTÁ

Změna správního řádu

Čl. LXIV

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 3 se slova „nepoužije pro občanskoprávní, obchodněprávní a pracovněprávní úkony prováděné“ nahrazují slovy „nevztahuje na právní jednání prováděná“.
2. V § 29 odst. 1 se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnost“.
3. V § 29 odst. 2 se slova „Procesní způsobilost nemají fyzické osoby, které byly soudem zbaveny způsobilosti k právním úkonům; osoby, jejichž způsobilost k právním úkonům byla soudem omezena,“ nahrazují slovy „Osoby omezené ve svéprávnosti“.
4. Poznámky pod čarou č. 19 až 21 znějí:

„¹⁹⁾ § 30 a násl. občanského zákoníku.

²⁰⁾ § 55 a násl. občanského zákoníku.

²¹⁾ § 1126 a násl. občanského zákoníku.“
5. V § 94 odst. 2 se slova „občanskoprávnímu, obchodněprávnímu nebo pracovněprávnímu úkonu“ nahrazují slovy „právnímu jednání“.
6. V § 122 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.
7. V § 159 odst. 1 se slovo „právní“ zrušuje.
8. V § 170 se slova „nestanoví-li tento zákon jinak“ nahrazují slovy „nevyklučuje-li to povaha a účel veřejnoprávních smluv“ a slova „a odporovatelnosti právních úkonů, ustanovení o odstoupení od smlouvy, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, a ustanovení o započtení“ se nahrazují slovy „právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení“.

ČÁST PADESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o evropské společnosti

Čl. LXV

Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 215/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 355/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
2. V § 6 se slova „správní rada povinný“ nahrazují slovy „statutární ředitel povinni“ a slova „obchodního zákoníku o zrušení společnosti“ se nahrazují slovy „občanského zákoníku o zrušení právnické osoby“.

Poznámka pod čarou č. 5 zní:

„⁵⁾ Občanský zákoník.“.

3. V § 8 odst. 1 se slova „obchodního zákoníku o všech právnických osobách“ nahrazují slovy „zákona upravujícího obchodní rejstřík o akciových společnostech“.

Poznámka pod čarou č. 7 zní:

„⁷⁾ Zákon č. .../2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.“.

4. V § 8 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje.

5. V § 10 se slova „podle obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „v Obchodním věstníku“.
6. V § 11 se slova „správní rada evropské společnosti jsou povinný“ nahrazují slovy „statutární ředitel evropské společnosti jsou povinni“.
7. V § 17 odst. 1 se slova „určení přiměřeného výměnného poměru akcií, popř. výše doplatků“ nahrazují slovem „dorovnání“.
8. V § 17 odst. 3 se slova „s tím, že notářský zápis o rozhodnutí valné hromady, která schvaluje projekt fúze, musí obsahovat jména akcionářů, kteří hlasovali proti schválení projektu fúze“ zrušují.
9. V § 18a odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „české“ zrušuje.
10. V § 21 odst. 2 se slova „s tím, že nástupnickou společností se rozumí holdingová evropská společnost a notářský zápis o rozhodnutí valné hromady podle čl. 32 odst. 6 Nařízení Rady musí obsahovat jména společníků, kteří hlasovali proti tomuto rozhodnutí“ zrušují.

11. V § 24 se slova „obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „zákonem o obchodních korporacích“.

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

12. § 26 zní:

„§ 26

Správní rada evropské společnosti musí mít nejméně 3 členy. Stanovy určí počet členů správní rady, který nesmí překročit 18 členů.“

13. § 27 až 32, 35 až 40 a 42 se včetně nadpisů zrušují.
14. V § 43 odst. 1 se slova „obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev¹³⁾“.
15. V § 44 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákonu upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev¹³⁾“.
16. V § 46 odst. 1 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu“.
17. V § 46 odst. 2 větě třetí se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu (dále jen „závod“)“.
18. V § 47 odst. 1, 3 a 4, § 48 odst. 1, 2, 5, 7 až 10, § 49 odst. 1, § 50 odst. 5, § 51 odst. 1 a 2, § 59 odst. 1 a v § 61 odst. 3 se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
19. V § 50 odst. 2 a 3 se slova „obchodním zákoníku“ nahrazují slovy „zákoně upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev¹³⁾“.
20. V § 53 odst. 7 se slova „v akciové společnosti podle obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „prostřednictvím přímé volby zaměstnanců či zástupců zaměstnanců za členy dozorčí nebo správní rady“.
21. V § 64 se odstavce 5 a 6 zrušují.
22. Za § 64 se vkládají nové § 64a a 64b, které znějí:

„§ 64a

(1) Právo volit zástupce zaměstnanců evropské společnosti, kteří jsou zaměstnání v České republice, ve správní nebo dozorčí radě evropské společnosti, bez ohledu na to, ve kterém členském státu má evropská společnost zapsané sídlo, mají pouze zaměstnanci, kteří jsou v pracovním poměru v České republice, a to přímo nebo, stanoví-li to volební řád, prostřednictvím volitelů. Nepřímou volbu může volební řád připustit, jen má-li právo volit zástupce zaměstnanců evropské společnosti v České republice více než jeden tisíc zaměstnanců a budou-li volební

obvody stanoveny tak, že každý volitel bude volen přibližně stejným počtem voličů. Jako zástupce zaměstnanců může být zvolena pouze fyzická osoba, která je v evropské společnosti, v její organizační složce závodu či v její dceřiné společnosti v pracovním poměru v České republice nebo je zástupcem nebo členem zástupce takových zaměstnanců podle zvláštního právního předpisu.

(2) Volby člena správní nebo dozorčí rady evropské společnosti voleného zaměstnanci organizuje správní rada či představenstvo evropské společnosti, vedoucí organizační složky jejího závodu na území České republiky anebo statutární orgán dceřiné společnosti (dále jen „příslušný orgán“) po projednání s odborovou organizací, případně radou zaměstnanců, která v evropské společnosti, organizační složce jejího závodu na území České republiky anebo v dceřiné společnosti působí (dále jen „odborová organizace“), tak, aby se jich mohl účastnit co nejvyšší počet voličů. Nedojde-li k projednání do dvou měsíců poté, co příslušný orgán odborové organizaci předloží návrh organizace voleb, projedná příslušný orgán organizaci voleb se zaměstnanci. Při volbě volitelů se postupuje obdobně.

(3) Člen správní nebo dozorčí rady evropské společnosti zvolený zaměstnanci nebo voliteli může být zaměstnanci nebo voliteli odvolán.

(4) Návrh na volbu nebo odvolání člena správní nebo dozorčí rady evropské společnosti je oprávněn podat příslušný orgán, odborová organizace anebo společně alespoň 10 % zaměstnanců. Volební řád pro volbu a odvolání členů správní nebo dozorčí rady evropské společnosti zaměstnanci připraví a schvaluje příslušný orgán po projednání s odborovou organizací. Není-li jí, volební řád připraví a schválí příslušný orgán po projednání se zaměstnanci.

(5) K platnosti volby nebo odvolání člena správní nebo dozorčí rady evropské společnosti voleného zaměstnanci v České republice se vyžaduje, aby hlasování bylo tajné a aby se voleb zúčastnila alespoň polovina oprávněných voličů nebo zvolených volitelů. Zvolen je kandidát s nejvyšším počtem odevzdaných hlasů, nestanoví-li volební řád pro zvolení většinu jinou. Pro odvolání zástupce zaměstnanců je zapotřebí nadpoloviční většiny hlasů oprávněných zaměstnanců nebo volitelů, nestanoví-li volební řád většinu jinou.

§ 64b

(1) Jestliže se na volbě podle § 64a podílejí zaměstnanci více společností či organizačních složek závodu, řídí se volba přiměřeně ustanovením § 55 odst. 4.

(2) Ustanovení § 64a a odstavce 1 se nepoužije, jestliže právní úprava v členském státu, ve kterém má evropská společnost zapsané sídlo, vylučuje použití českého práva.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, mají členové správní nebo dozorčí rady evropské společnosti, kteří byli do funkce jmenováni, zvoleni či doporučení zaměstnanci

evropské společnosti či jejich zástupci, stejná práva a povinnosti jako členové těchto orgánů zvolení či jmenovaní valnou hromadou.“.

23. V § 65 odst. 2 se slovo „česká“ zrušuje.

Čl. LXVI

Přechodné ustanovení

Evropské společnosti s monistickým systémem přizpůsobí své stanovy zákonu č. 627/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), pokud jde o požadavky na monistický systém, do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Ve stejné lhůtě navrhnou provedení změn zápisu v obchodním rejstříku a uloží úplné znění stanov do sbírky listin. Neučiní-li tak, rejstříkový soud je k tomu vyzve a stanoví ve výzvě dodatečnou přiměřenou lhůtu ke splnění této povinnosti; uplyne-li dodatečná lhůta marně, soud na návrh rejstříkového soudu nebo osoby, která na tom osvědčí právní zájem, zruší evropskou společnost a nařídí její likvidaci.

ČÁST PADESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti

Čl. LXVII

Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 119/2007 Sb., zákona č. 177/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 2 písmeno a) zní:
„a) je plně svéprávná,“.
2. V § 7 odst. 1 a 3, § 10 odst. 2 písm. b), § 81 odst. 2, § 94 odst. 2 písm. d) a v § 99 odst. 2 písm. e) se slova „způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnosti“.
3. V § 18 odst. 3 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní:
„i) skutečnost, že statutárním nebo kontrolním orgánem podnikatele anebo členem statutárního nebo kontrolního orgánu podnikatele je právnická osoba,“.

Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena j) a k).

4. V § 52 odst. 9 se slovo „obchodního“ nahrazuje slovem „občanského“.
5. V § 81 odst. 1 písmeno a) zní:
„a) je plně svéprávná,“.
6. V § 95 odst. 1 písm. t) se slova „ke sdružení“ nahrazují slovy „k spolku“.
7. V § 138a odst. 2 písm. f) a v § 138a odst. 3 písm. j) se slova „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „omezení svéprávnosti“.

ČÁST PADESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. LXVIII

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 384/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 45/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odst. 2 písm. a) se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.
2. V § 23 odst. 3 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.
3. V § 30 odst. 5 písmeno h) zní:
„h) omezení svéprávnosti,“.
4. V § 30 odst. 5 písm. i) a v § 30 odst. 6 písm. l) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
5. V § 30 odst. 6 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
6. V § 48 odst. 4 písm. c) se za slova „zákonným zástupcům“ vkládají slova „nebo opatrovníkovi“ a za slova „zákonnými zástupci“ se vkládají slova „nebo s opatrovníkem“.

7. V § 88 písm. f) se za slova „zákonných zástupců“ vkládají slova „nebo opatrovníků“.
8. V § 89 odst. 5 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.
9. V § 89 odst. 6 závěrečné části ustanovení se za slova „zákonnému zástupci“ vkládají slova „nebo opatrovníkovi“.
10. V § 91 odst. 6 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.
11. V § 110 odst. 1 a v § 116 odst. 2 se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „plná svéprávnost“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

Čl. LXIX

V § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 5 až 11 zní:

„(4) Za rodiče se pro účely tohoto zákona považuje též osoba, které bylo nezletilé nezaopatřené dítě svěřeno do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu; v tomto případě není dítě posuzováno společně se svým rodičem. Za rozhodnutí příslušného orgánu o svěřeni dítěte do péče nahrazující péči rodičů se pro účely tohoto zákona považuje rozhodnutí soudu o

- a) svěřeni dítěte do péče jiné osoby⁵⁾,
- b) osvojení dítěte⁶⁾,
- c) předání dítěte do péče budoucího osvojitele⁷⁾,
- d) předání dítěte osvojiteli do péče před osvojením⁸⁾,
- e) jmenování fyzické osoby poručníkem dítěte⁹⁾,
- f) svěřeni dítěte do pěstounské péče a do pěstounské péče na přechodnou dobu¹⁰⁾,
- g) svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemci o pěstounskou péči¹¹⁾,
- h) nařízení předběžného opatření o péči o dítě.

⁵⁾ § 953 občanského zákoníku.

⁶⁾ § 796 občanského zákoníku.

⁷⁾ § 824 občanského zákoníku.

⁸⁾ § 826 občanského zákoníku.

⁹⁾ § 928 občanského zákoníku.

¹⁰⁾ § 958 občanského zákoníku.

¹¹⁾ § 963 občanského zákoníku.“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

Čl. LXX

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 141/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 33 se odstavec 2 zrušuje.
Dosavadní odstavce 3 až 8 se označují jako odstavce 2 až 7.
2. V § 53 odst. 3 písmeno h) zní:
„h) omezení svéprávnosti,“.
3. V § 53 odst. 3 písm. i) a v § 53 odst. 4 písm. n) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.
4. V § 53 odst. 3 písm. j) a v § 53 odst. 4 písm. k) se slova „o neexistenci manželství“ nahrazují slovy „o tom, že manželství není“.
5. V § 53 odst. 4 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
6. V § 55 odst. 4 písm. c) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „anebo opatrovníka“.
7. V § 70 odst. 2 se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“ a za slova „zákonného zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovníka“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o veřejných zakázkách

Čl. LXXI

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 179/2010 Sb., zákona č. 423/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 258/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 55/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 se slova „nájmu zboží“ nahrazují slovy „nájmu nebo pachtu zboží“ a slova „nájmu zboží s právem následné koupě“ se nahrazují slovy „nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě“.
2. V § 18 odst. 1 písm. d) se slova „nabytí či nájem“ nahrazují slovy „nabytí, nájem nebo pacht“, slova „nabytím nebo nájmem“ se nahrazují slovy „nabytím, nájmem nebo pachtem“ a slova „nabytí nebo nájem“ se nahrazují slovy „nabytí, nájem nebo pacht“.
3. V § 18 odst. 1 písm. g) se slova „nabytí či nájem podniku“ nahrazují slovy „nabytí, nájem nebo pacht závodu“.
4. V § 88 odst. 4 písm. h) se slova „nájem zboží s právem následné koupě“ nahrazují slovy „nájem nebo pacht zboží s právem následné koupě“ a slova „nájem zboží“ se nahrazují slovy „nájem nebo pacht zboží“.

Čl. LXXII

Přechodné ustanovení

Bylo-li přede dnem nabytí účinností zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zahájeno zadávací řízení, řídí se soukromá práva a povinnosti ze smlouvy uzavřené na základě tohoto zadávacího řízení právními předpisy účinnými ke dni zahájení zadávacího řízení, ledaže zadavatel v zadávacích podmínkách určí jinak.

ČÁST ŠEDESÁTÁ TŘETÍ

Změna koncesního zákona

Čl. LXXIII

V § 16 odst. 6 zákona č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon), se slovo „obchodního“ nahrazuje slovem „občanského“.

Čl. LXXIV

Přechodné ustanovení

Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zahájeno koncesní řízení, řídí se soukromá práva a povinnosti ze smlouvy uzavřené na základě tohoto koncesního řízení právními předpisy účinnými ke dni zahájení koncesního řízení, ledaže zadavatel v zadávacích podmínkách určí jinak.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. LXXV

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 410/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 401/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci písmene u) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno v), které zní:

„v) domácností společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.

2. § 38 včetně poznámek pod čarou č. 23 až 28, 75 a 76 zní:

„§ 38

Za rozhodnutí příslušného orgánu podle § 32 odst. 1 písm. b) se považuje

- a) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do péče jiné osoby²³⁾,
- b) rozhodnutí soudu o osvojení dítěte²⁴⁾,
- c) rozhodnutí soudu o předání dítěte do péče budoucího osvojitele²⁵⁾,
- d) rozhodnutí soudu o předání dítěte osvojiteli do péče před osvojením²⁶⁾
- e) jmenování fyzické osoby poručníkem dítěte²⁷⁾,
- f) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do pěstounské péče a do pěstounské péče na přechodnou dobu²⁸⁾,
- g) rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemci o pěstounskou péči⁷⁵⁾,

- h) rozhodnutí soudu o nařízení předběžného opatření o péči o dítě⁷⁶⁾,
- i) podání návrhu soudu na zahájení soudního řízení o ustanovení fyzické osoby poručníkem dítěte, jestliže tato osoba o dítě osobně pečuje a nemá k němu vyživovací povinnost, a to po dobu, po kterou probíhá toto soudní řízení.

23) § 953 občanského zákoníku.

24) § 796 občanského zákoníku.

25) § 824 občanského zákoníku.

26) § 826 občanského zákoníku.

27) § 928 občanského zákoníku.

28) § 958 občanského zákoníku.

75) § 963 občanského zákoníku.

76) § 437 zákona č. ... /2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.“.

- 3. Poznámka pod čarou č. 29 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
- 4. V § 39 odst. 2 větě druhé se slovo „výchovy³⁰⁾“ nahrazuje slovem „péče³⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 30 zní:

30) § 907 občanského zákoníku.“.

- 5. V § 40 odst. 7 větě druhé se slova „je nezvěstná a bylo zahájeno řízení o prohlášení nezvěstné manželky (manžela) za mrtvou“ nahrazují slovy „bylo-li zahájeno řízení o prohlášení manželky (manžela) za nezvěstnou anebo za mrtvou“.
- 6. V § 112 odst. 1 větě první se za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.
- 7. V § 118 odst. 3 a 4 písmeno i) zní:
„i) omezení svéprávnosti,“.
- 8. V § 118 odst. 3 a 4 písmeno n) zní:
„n) u osvojení původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence, původní a nové rodné číslo osvojence, datum a místo narození osvojence, rodná čísla osvojitelů a datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,“.
- 9. V § 118 odst. 3 a 4 se na konci písmene p) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno q), které zní:

„q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného.“

10. V § 118 odst. 3 písm. j) a v § 118 odst. 4 písm. m) se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonný zástupce“ se vkládají slova „nebo opatrovník“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákoníku práce

Čl. LXXVI

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 185/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 385/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. § 4a zní:

„§ 4a

(1) Od ustanovení uvedených v § 363 je možné se odchýlit jen ve prospěch zaměstnance¹⁾.

(2) K ujednáním, která zaměstnancovo právo určují v nižší nebo vyšší míře, než kterou stanoví tento zákon nebo kolektivní smlouva jako nejméně nebo nejvýše přípustnou, se nepřihlíží.

(3) Vzdá-li se zaměstnanec práva, které mu tento zákon, kolektivní smlouva nebo vnitřní předpis poskytuje, nepřihlíží se k tomu.“

2. § 4b se zrušuje.
3. V § 5 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 3 zrušuje.
4. § 6 zní:

„§ 6

Zaměstnancem je fyzická osoba, která se zavázala k výkonu závislé práce v základním pracovněprávním vztahu.“.

5. § 7 zní:

„§ 7

Zaměstnavatelem je osoba, pro kterou se fyzická osoba zavázala k výkonu závislé práce v základním pracovněprávním vztahu.“.

6. § 10 se zrušuje.

7. V části první nadpis hlavy V zní: „NĚKTERÁ USTANOVENÍ O PRÁVNÍM JEDNÁNÍ“.

8. § 18 zní:

„§ 18

Je-li možné právní jednání vyložit různým způsobem, použije se výklad pro zaměstnance nejpříznivější.“.

9. § 19 zní:

„§ 19

(1) Soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, k němuž nebyl udělen předepsaný souhlas příslušného orgánu, v případech, kdy to stanoví výslovně tento zákon anebo zvláštní zákon.

(2) Požaduje-li zákon, aby právní jednání bylo s příslušným orgánem pouze projednáno, není možné právní jednání prohlásit za neplatné jen z toho důvodu, že k tomuto projednání nedošlo.

(3) Neplatnost právního jednání nemůže být zaměstnanci na újmu, nepůsobil-li neplatnost výlučně sám.“.

10. § 20 zní:

„§ 20

„Nebylo-li právní jednání učiněno ve formě, kterou vyžaduje tento zákon, a bylo-li již započato s plněním, není možné se neplatnosti tohoto jednání dovolat u těch jednání, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah.“.

11. § 21 se zrušuje.

12. V § 23 odstavec 1 zní:

„(1) V kolektivní smlouvě je možné upravit práva zaměstnanců v pracovněprávních vztazích, jakož i práva nebo povinnosti smluvních stran této smlouvy. K ujednáním v kolektivní smlouvě, která zaměstnancům ukládají povinnosti nebo zkracují jejich práva stanovená tímto zákonem, se nepřihlíží.“.

13. V § 23 odstavec 4 zní:

„(4) Postup při uzavírání kolektivní smlouvy včetně řešení sporů mezi smluvními stranami se řídí zákonem upravujícím kolektivní vyjednávání¹¹⁾.“.

14. § 27 zní:

„§ 27

(1) K ujednáním podnikové kolektivní smlouvy, která upravují práva z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v menším rozsahu než kolektivní smlouvy vyššího stupně, se nepřihlíží.

(2) Kolektivní smlouva musí být uzavřena písemně a podepsána smluvními stranami na téže listině, jinak se k ní nepřihlíží.“.

15. § 28 zní:

„§ 28

(1) Kolektivní smlouvu není možné nahradit jinou smlouvou.

(2) Není možné se domáhat relativní neúčinnosti kolektivní smlouvy.

(3) Kolektivní smlouvu není možné zrušit odstoupením jedné ze smluvních stran; sjednají-li si smluvní strany právo odstoupit od kolektivní smlouvy, nepřihlíží se k tomu.“.

16. V § 34 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Pracovní smlouva musí být uzavřena písemně.

(3) Nenastoupí-li zaměstnanec ve sjednaný den do práce, aniž mu v tom bránila překážka v práci, nebo se zaměstnavatel do týdne (§ 350a) nedozví o této překážce, může zaměstnavatel od pracovní smlouvy odstoupit.

(4) Od pracovní smlouvy je možné odstoupit, jen dokud zaměstnanec nenastoupil do práce. Pro odstoupení od pracovní smlouvy se vyžaduje dodržení písemné formy, jinak se k němu nepřihlíží.“.

17. V § 42 odst. 2 se věta poslední nahrazuje větou „Vedoucí zaměstnanci jiného zaměstnavatele však nemohou vůči zaměstnanci jménem vysílajícího zaměstnavatele právně jednat.“.

18. V § 43a odst. 4 větě poslední a v § 309 odst. 1 větě poslední se slova „činit právní úkony“ nahrazují slovy „právně jednat“.

19. V § 50 odstavec 1 zní:

„(1) Výpověď z pracovního poměru musí být písemná, jinak se k ní nepřihlíží.“.

20. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který včetně nadpisu zní:

„§ 56a

Okamžité zrušení pracovního poměru zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance

(1) Zákonný zástupce nezletilého zaměstnance, který nedosáhl věku 16 let, může okamžitě zrušit pracovní poměr nezletilého zaměstnance, pokud je to nutné v zájmu vzdělání, vývoje nebo zdraví tohoto zaměstnance. K platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru nezletilého zaměstnance podle věty první se vyžaduje přivolení soudu.

(2) Zákonný zástupce je povinen doručit stejnopis okamžitého zrušení pracovního poměru a přivolení soudu nezletilému zaměstnanci.“.

21. V § 60 se věta poslední nahrazuje větou „Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží.“.

22. V § 66 odstavec 2 zní:

„(2) Pro zrušení pracovního poměru ve zkušební době se vyžaduje písemná forma, jinak se k němu nepřihlíží. Pracovní poměr skončí dnem doručení zrušení, není-li v něm uveden den pozdější.“.

23. V § 67 odst. 2 větě poslední se slovo „odpovědnosti“ nahrazuje slovem „povinnosti“.

24. V § 77 se doplňují odstavce 4 až 6, které znějí:

„(4) Pro výpověď dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti se vyžaduje písemná forma, jinak se k ní nepřihlíží. Totéž platí pro okamžité zrušení těchto dohod.

(5) Zákonný zástupce nezletilého zaměstnance, který nedosáhl věku 16 let, může okamžitě zrušit dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti nezletilého zaměstnance, pokud je to nutné v zájmu vzdělání, vývoje nebo zdraví nezletilého zaměstnance. K platnosti okamžitého zrušení dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti nezletilého zaměstnance podle věty první se vyžaduje přivolení soudu.

(6) Zákonný zástupce je povinen doručit stejnopis okamžitého zrušení dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti a přivolení soudu nezletilému zaměstnanci.“.

25. Za § 144 se vkládá nový § 144a, který zní:

„§ 144a

(1) Zakazuje se postoupit právo na mzdu, plat, odměnu z dohody nebo jejich náhradu.

(2) Zakazuje se použít právo na mzdu, plat, odměnu z dohody nebo jejich část anebo jejich náhradu k zajištění dluhu; to neplatí v případě dohody o srážkách ze mzdy.

(3) Odchýlí-li se smluvní strany od zákazů uvedených v odstavcích 1 a 2, nepřihlíží se k tomu.“.

26. V § 146 písm. b) se slova „(§ 327)“ zrušují.

27. V § 149 odst. 1 se slova „k uspokojení závazků zaměstnance“ zrušují.

28. V § 286 odstavci 3 se slova „organizační složka, která má právo jednat jménem odborové organizace“ nahrazují slovy „pobočná organizace, jestliže jí k tomu opravňují stanovy odborové organizace“.

29. V § 305 odstavec 1 zní:

„(1) Zaměstnavatel může vnitřním předpisem stanovit práva v pracovněprávních vztazích, z nichž je oprávněn zaměstnanec, výhodněji, než stanoví tento zákon. Zakazuje se, aby vnitřní předpis ukládal zaměstnanci povinnosti nebo zkracoval jeho práva stanovená tímto zákonem. Odchýlí-li se zaměstnavatel od tohoto zákazu, nepřihlíží se k tomu.“.

30. V části třinácté nadpis hlavy XII zní: „SMRT ZAMĚSTNANCE“.

31. § 327 se včetně nadpisu zrušuje.
32. Nadpis pod § 328 se zrušuje.
33. V § 330 větě první se slovo „uplatněno“ nahrazuje slovem „vykonáno“ a věta druhá se zrušuje.
34. § 333 zní:

„§ 333

Doba počíná prvním dnem a končí uplynutím posledního dne stanovené nebo sjednané doby; to platí také v případě, kdy je uplynutím doby podmíněn vznik nebo zánik práva.“

35. V § 341 odstavec 1 zní:

„(1) Při zániku zaměstnavatele rozdělením přejímají od dosavadního zaměstnavatele práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnavatelé, kteří nastupují místo něj. Ustanovení § 338 odst. 2 část věty za středníkem platí obdobně.“

36. V § 341 odst. 2 se slovo „Ruší-li“ nahrazuje slovem „Zrušuje-li“ a slovo „ruší“ se nahrazuje slovem „zrušuje“.
37. V § 341 odst. 3 se slova „, na kterou byl založen,“ zrušují a slova „splněním úkolu, ke kterému byl založen,“ se nahrazují slovy „dosažením účelu, pro který byl ustaven,“.
38. § 346a se zrušuje.
39. V části třinácté nadpis hlavy XVII zní: „NĚKTERÁ USTANOVENÍ O ZÁVAZCÍCH A VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ“.
40. Za § 346c se vkládají nové § 346d a 346e, které znějí:

„§ 346d

(1) Zástavním právem není možné zajistit dluh ze základního pracovněprávního vztahu, který má zaměstnanci vzniknout vůči zaměstnavateli teprve v budoucnu. Zástavní právo není možné zřídit k věci, k níž zaměstnanci vznikne vlastnické právo teprve v budoucnu.

(2) Zaměstnavatel ani zaměstnanec nesmějí zadržet movitou věc druhé smluvní strany k zajištění dluhu vzniklého ze základního pracovněprávního vztahu.

(3) Zaměstnanec ani zaměstnavatele není možné zavázat k uzavření smlouvy se třetí osobou, mají-li být jejím obsahem práva a povinnosti zaměstnanec nebo zaměstnavatele.

(4) Pohledávku ze základního pracovněprávního vztahu, kterou má zaměstnanec vůči zaměstnavateli nebo zaměstnavatel vůči zaměstnanci, není možné postoupit na jiného. Pracovní smlouvu ani dohodu o práci konané mimo pracovní poměr není možné postoupit.

(5) Dluh, který má zaměstnanec vůči zaměstnavateli nebo zaměstnavatel vůči zaměstnanci, nesmí převzít jiná osoba.

(6) Zaměstnanci se nemohou zavázat k plnění povinnosti společně a nerozdílně.

(7) Smluvní pokuta smí být ujednána, jen stanoví-li to tento zákon.

§ 346e

Odchýlí-li se smluvní strany od úpravy uvedené v § 346b až 346d, nepřihlíží se k tomu.“.

41. V § 347 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pro účely tohoto zákona se domácností rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.“.

Čl. LXXVII

Přechodná ustanovení

1. Zákonem č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí také pracovněprávní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní úkony učiněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však řídí dosavadními právními předpisy, i když jejich účinky nastanou až dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Neplatnost právních úkonů, které byly učiněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Ustanovení § 19 a 20 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahují na pracovněprávní vztahy, které vznikly nejdříve v den nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Právní úpravy uvedené v § 28 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se týkají kolektivních smluv, které byly uzavřeny nejdříve v den nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Okamžité zrušení pracovního poměru zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance podle § 56a zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je možné použít na pracovní poměr nezletilého zaměstnance založený pracovní smlouvou, která byla uzavřena nejdříve v den nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Okamžité zrušení dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance podle § 77 odst. 4 a 5 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je možné použít na dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti nezletilého zaměstnance, která byla uzavřena nejdříve v den nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o přeměnách obchodních společností a družstev

Čl. LXXVIII

Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění zákona č. 215/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 355/2011 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, a občanského zákoníku o přeměně právnických osob nebo o přemístění sídla“.
2. § 2 zní:

„§ 2

Povinnost zveřejnění údajů stanovená tímto zákonem je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku.“

3. V § 4 odst. 2 se slovo „Úkony“ nahrazuje slovem „Činnosti“.
4. V § 4 odst. 3 se slova „společenské smlouvy nebo stanov“ nahrazují slovy „zakladatelského právního jednání“.
5. V § 4a odst. 2 se slova „na návrh této společnosti nebo družstva“ zrušují.
6. V § 7a odst. 2 se slovo „zpracování“ nahrazuje slovem „vyhotovení“.

7. § 10 zní:

„§ 10

(1) Rozhodný den se určuje pouze při fúzi, rozdělení nebo převodu jmění na společníka.

(2) Při rozdělení odštěpením nastávají účinky rozhodného dne jen ve vztahu k těm jednáním, která se týkají majetku nebo dluhů, jež mají podle projektu rozdělení přejít na nástupnickou společnost nebo družstvo.

(3) Rozhodný den nemůže předcházet o více než 12 měsíců den, v němž bude podán návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku. Jako rozhodný den může být stanoven nejpozději den zápisu fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. Určí-li projekt přeměny den pozdější, považuje se za rozhodný den den zápisu přeměny do obchodního rejstříku.“.

CELEX: 31982L0891 32005L056 32011L0035

8. V § 11 odst. 1 se slova „ke dni, který předchází rozhodnému dni přeměny“ zrušují.

9. V § 11 odst. 3 se věta první zrušuje.

10. § 12 zní:

„§ 12

(1) Při přeměně všechny osoby zúčastněné na přeměně ověřují konečnou účetní závěrku, popřípadě mezitímní účetní závěrku auditorem, pokud alespoň jedna z osob zúčastněných na přeměně má povinnost ověřit konečnou účetní závěrku nebo mezitímní účetní závěrku auditorem podle zákona o účetnictví.

(2) Jestliže mají povinnost ověřit konečnou účetní závěrku auditorem všechny osoby zúčastněné na přeměně, které vedou účetnictví, jsou všechny nástupnické společnosti nebo družstva nebo přejímající společník, je-li účetní jednotkou, rozdělovaná společnost nebo družstvo anebo společnost nebo družstvo po změně právní formy povinni nechat ověřit zahajovací rozvahu auditorem.“.

11. V § 14 odstavec 2 zní:

„(2) Změna zakladatelského právního jednání, k níž dochází v důsledku přeměny, nastává na základě změn obsažených v projektu přeměny ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Ustanovení zákona, který upravuje právní poměry obchodních společností a družstev, o změně zakladatelského právního jednání se v těchto případech nepoužijí.“.

12. V § 14 odst. 3 se slova „dokumenty jsou nahrazeny“ nahrazují slovy „právní jednání je nahrazeno“.

13. V § 15 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo správní rada“.
14. V § 15 odst. 2 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
15. V § 15 odst. 3 písm. a) se slova „pokud se takové schválení vyžaduje“ nahrazují slovy „ledaže se takové schválení nevyžaduje“.
16. V § 15 odst. 3 písm. c) se číslo „7a,“ zrušuje.
17. V § 15 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) není-li projekt přeměny schválen společníky nebo členy žádné z osob zúčastněných na přeměně, jejich valnými hromadami nebo členskými schůzemi, nebo“.
18. V § 15c se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „, ledaže jde o společníka nebo člena, který je současně osobou zúčastněnou na přeměně“.
19. V § 18 odst. 1 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
20. V § 19 odst. 1 větě druhé se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.
21. V § 19 odst. 2 se slova „ve lhůtě“ nahrazují slovy „v době“.
22. V § 20 odst. 2 se slovo „obchodního“ zrušuje.
23. V § 20 odst. 3 se slovo „obchodních“ zrušuje.
24. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

K rozhodnutí o převodu jmění na společníka se vyžaduje souhlas alespoň 90% hlasů všech společníků zanikající společnosti.“.

25. V § 22 odst. 2 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“.
26. V § 22 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Akcionář, který nebyl přítomen na valné hromadě, která rozhodovala o rozdělení s nerovnoměrným výměnným poměrem, má právo vystoupit ze společnosti podle tohoto zákona, má-li mít nástupnická společnost formu společnosti s ručením omezeným, nebo odprodat akcie nástupnické společnosti podle tohoto zákona, má-li mít formu akciové společnosti, jen pokud vyjádřil svůj nesouhlas s rozdělením ve lhůtě podle odstavce 2.

(5) Součástí oznámení o nesouhlasu s rozdělením může být i vystoupení akcionáře ze společnosti podle § 318, má-li mít nástupnická společnost formu společnosti s ručením omezeným. Není-li součástí oznámení o nesouhlasu akcionáře s rozdělením i jeho vystoupení, musí být vystoupení ze společnosti

podle § 318 doručeno společnosti nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se akcionář dověděl o tom, že usnesení valné hromady o přeměně bylo přijato, na základě oznámení podle odstavce 3.“.

27. Za § 22 se vkládá nový § 22a, který zní:

„§ 22a

K rozhodnutí o převodu jmění na akcionáře se vyžaduje souhlas alespoň 90% hlasů všech akcionářů zanikající společnosti.“.

28. V § 23 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Členská schůze je schopna se usnášet, pokud jsou přítomny alespoň dvě třetiny všech členů.“.

29. V § 23a odst. 2 a 3 se slovo „úkonu“ nahrazuje slovem „jednání“ a slovo „dokumentem“ nahrazují slovy „právním jednáním“.

30. § 23b se zrušuje.

31. § 25 zní:

„§ 25

V akciové společnosti s monistickým systémem vnitřní struktury řízení zpracovává zprávu o přeměně správní rada.“.

32. V § 26 odst. 2 se za slova „statutární orgán“ vkládají slova „nebo správní rada“.

33. V § 32a se slova „pro přezkoumání projektu přeměny“ nahrazují slovy „, který vyhotovuje posudek pro účely stanovené tímto zákonem,“.

34. V § 35 odst. 2 se za slova „na přeměně“ vkládají slova „či nástupnickou společností nebo družstvem“.

35. V § 35 se odstavec 4 zrušuje.

36. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Vlastníci vyměnitelných a prioritních dluhopisů a vlastníci jiných účastnických cenných papírů nebo účastnických zaknihovaných cenných papírů než akcií, s nimiž jsou spojena zvláštní práva, získávají nabytím účinnosti přeměny vůči nástupnické akciové společnosti stejná práva, jaká měli vůči emitentovi. Výměnný poměr, kterým se přepočítají dosavadní práva na vydání účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů na práva na vydání účastnických cenných papírů nástupnické společnosti nebo jejích zaknihovaných účastnických cenných papírů, musí být uveden v projektu přeměny, musí být vhodný a odůvodněný a musí být

přezkoumán stejně jako výměnný poměr akcií nebo podílů. Ustanovení o právu na dorovnání se použijí obdobně.“.

37. Za § 39 se vkládá nový § 39a, který zní:

„§ 39a

Osoba zúčastněná na přeměně, která je příjemcem veřejné podpory, je povinna nejpozději do dne zveřejnění projektu přeměny podle § 33 nebo jeho uveřejnění podle § 33a oznámit zahájení přípravy přeměny poskytovateli veřejné podpory, nestanoví-li zvláštní právní předpis něco jiného.“.

38. V nadpisu hlavy VIII části první se slovo „OBCHODNÍMU“ zrušuje a slovo „AKCII“ se nahrazuje slovy „ÚČASTNICKÉMU CENNÉMU PAPÍRU“.

39. V § 40 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Jestliže byly zastaveny podíly nebo účastnické cenné papíry vydané osobou zúčastněnou na přeměně, a toto zástavní právo trvá ke dni zápisu fúze, rozdělení nebo změny právní formy do obchodního rejstříku, přechází nebo rozšiřuje se zástavní právo na podíly nebo účastnické cenné papíry, jež zástavní dlužník nabývá na základě zastavených podílů nebo účastnických cenných papírů.

(2) Jestliže zastavené podíly nebo účastnické cenné papíry při fúzi nebo rozdělení zanikají, aniž dochází k jejich výměně, ale zástavní dlužník se již podílí na nástupnické společnosti, přechází zástavní právo na podíly nebo účastnické cenné papíry zástavního dlužníka v nástupnické společnosti.“.

40. V § 40 odst. 3 se slovo „obchodní“ zrušuje.

41. V § 41 odstavec 1 zní:

„(1) Nástupnická akciová společnost po zápisu fúze nebo rozdělení do obchodního rejstříku nebo akciová společnost, která vznikla změnou právní formy, po zápisu této změny do obchodního rejstříku vyznačí na účastnických cenných papírech na jméno, k nimž přechází nebo vzniká zástavní právo postupem podle § 40, záznamem zástavní právo. Záznam musí mít náležitosti zástavního rubopisu. Po vyznačení zástavního práva je odevzdá společnost zástavnímu věřiteli nebo schovateli. Účastnické cenné papíry na majitele, k nimž přechází nebo vzniká zástavní právo postupem podle § 40, společnost odevzdá zástavnímu věřiteli nebo schovateli. Ustanovení § 138 tím není dotčeno.“.

42. V § 41 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jsou-li nebo mají-li být účastnické cenné papíry imobilizovány, použije se ustanovení odstavce 2 přiměřeně.“.

43. V § 42 odst. 1 se slovo „obchodním“ zrušuje.
44. V § 42 odst. 2 a 3 se slovo „obchodnímu“ zrušuje.
45. V § 43 se slovo „obchodnímu“ zrušuje a slova „veřejnou obchodní společnost, komanditní společnost nebo družstvo“ se nahrazují slovy „společnost nebo družstvo, podíl na nichž nemůže být zástavou“.
46. § 44 zní:

„§ 44

(1) Stane-li se v důsledku fúze, rozdělení nebo změny právní formy týž podíl nebo účastnický cenný papír předmětem zástavního práva různých zástavních věřitelů, jejichž pohledávky byly před přeměnou zajištěné samostatně, uspokojí se v případě realizace zástavního práva tito zástavní věřitelé poměrně tak, jako kdyby k přeměně nedošlo.

(2) Je-li společnou zástavou podle odstavce 1 účastnický cenný papír, odevzdá jej společnost tomu zástavnímu věřiteli nebo schovateli, na kterém se dohodnou všichni zástavní věřitelé. Nedojde-li k dohodě zástavních věřitelů ani v přiměřené době po výzvě společnosti, odevzdá společnost cenný papír schovateli, jehož sama vybere s péčí řádného hospodáře na náklady zástavních věřitelů.

(3) Ustanovení odstavců § 40 odst. 1 až 3, § 43 a § 44 odst. 1 se použije i na zaknihované účastnické cenné papíry.“

47. V § 45 odst. 1 se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 2“.
48. V § 45 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Nedochozí-li při rozdělení sloučením k ocenění jmění, jež má přejít na nástupnickou společnost nebo družstvo, posudkem znalce, je pro účely vypořádání rozhodná částka, o niž se změnila výše vlastního kapitálu nástupnické společnosti nebo družstva vykázaná v zahajovací rozvaze proti částce vlastního kapitálu vykázané v konečné účetní závěrce.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

49. § 47 zní:

„§ 47

(1) Právo na dorovnání musí být uplatněno u povinné osoby alespoň jednou z oprávněných osob nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se zápis fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku stal účinným vůči třetím osobám, jinak toto právo zaniká.

(2) Povinná osoba oznámí bez zbytečného odkladu den uplatnění práva podle odstavce 1 způsobem, kterým zveřejnila podle § 33 nebo uveřejnila podle § 33a projekt přeměny. Promlčecí lhůta běží ode dne, kdy povinná osoba splní oznamovací povinnost.

(3) Soudní rozhodnutí, kterým se oprávněné osobě přiznává právo na dorovnání, je pro povinnou osobu co do základu přiznaného práva závazné i vůči ostatním oprávněným osobám. V tomto rozhodnutí uloží soud povinné osobě i bez návrhu, aby v době určené v rozhodnutí splnila dorovnání vůči všem oprávněným osobám složením do soudní úschovy u tohoto soudu.

(4) Soud vyvěsí na své úřední desce pravomocné rozhodnutí podle odstavce 3 spolu s výzvou vlastníkům podílů, aby se u něj o dorovnání přihlásili.

(5) Účelně vynaložené náklady spojené s plněním do soudní úschovy se hradí z prostředků složených v úschově.

(6) Povinná osoba zveřejní podle § 33 nebo uveřejní podle § 33a bez zbytečného odkladu a způsobem, kterým zveřejnila nebo uveřejnila projekt přeměny, výrok pravomocného rozhodnutí soudu, jímž se oprávněné osobě přiznává právo na dorovnání podle odstavce 3, a současně s ním i výzvu, aby se oprávněné osoby přihlásily o dorovnání u příslušného soudu.

(7) Ustanovení zákona upravujícího soudní úschovu o případnutí předmětu úschovy státu se nepoužije. Uplynula-li doba tří roků od právní moci usnesení o přijetí do úschovy, rozhodne soud, že předmět úschovy se vrací povinné osobě, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do 1 roku ode dne vyhlášení tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí soud vyvěsí na úřední desce soudu.

(8) Dohodne-li se povinná osoba na dorovnání s některou z oprávněných osob mimo soudní řízení, je tato dohoda pro povinnou osobu závazná co do základu uznaného práva i vůči ostatním oprávněným osobám a povinná osoba její uzavření oznámí ostatním oprávněným osobám způsobem, kterým byl zveřejněn podle § 33 nebo uveřejněn podle § 33a projekt přeměny, spolu s ním i výzvu, aby se oprávněné osoby přihlásily o dorovnání u příslušného soudu. Povinná osoba splní v době splatnosti dorovnání vůči všem oprávněným osobám složením plnění do soudní úschovy; odstavce 5 a 7 se použijí obdobně.

(9) Pro oprávněné osoby, které nebyly účastníky řízení podle odstavců 2 a 3, běží promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků složených v soudní úschově ode dne zveřejnění nebo uveřejnění oznámení podle odstavce 6. Pro oprávněné osoby, které nejsou stranami dohody podle odstavce 8, běží promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků v soudní úschově ode dne zveřejnění nebo uveřejnění oznámení podle odstavce 8.“

50. Na konci § 48 se doplňuje věta „Ustanovení § 341a odst. 3 se použije obdobně.“

51. V § 49 větě první se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

52. Nadpis hlavy X části první zní:

„PRÁVO NA ODKOUPENÍ PODÍLU PŘI ZMĚNĚ JMĚNÍ SPOLEČNOSTI S RUČENÍM OMEZENÝM NEBO AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI“.

53. § 49a až 49c znějí:

„§ 49a

(1) Právo odprodat svůj podíl v nástupnické společnosti této společnosti, jestliže mezi rozhodným dnem fúze nebo rozdělení a zápisem fúze nebo rozdělení společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti do obchodního rejstříku dojde k podstatné změně nebo změnám týkajícím se jmění kterékoliv ze společností zúčastněných na přeměně, jež by odůvodňovaly jiný výměnný poměr podílů, má osoba,

- a) která byla společníkem zúčastněné společnosti ke dni schválení fúze nebo rozdělení,
- b) která hlasovala proti schválení fúze nebo rozdělení,
- c) v jejíž neprospěch se zhoršil výměnný poměr podílu a
- d) která od zápisu fúze nebo rozdělení do obchodního rejstříku nevykonávala práva společníka v nástupnické společnosti, kromě práva na výměnu podílu za podíl v nástupnické společnosti.

(2) Společník je oprávněn uplatnit právo na odkoupení podílu na nástupnické společnosti, se kterým hlasoval proti schválení fúze nebo rozdělení nebo který mu byl vyměněn za podíl na zanikající společnosti, se kterým hlasoval proti schválení fúze nebo rozdělení.

§ 49b

(1) Nástupnická společnost je povinna odkoupit podíl za cenu odpovídající jeho reálné hodnotě (§ 70 odst. 2), zjištěné ke dni předcházejícímu den zápisu fúze nebo rozdělení do obchodního rejstříku.

(2) Reálná hodnota musí být stanovena posudkem znalce. Posudek znalce opatří společnost na své náklady.

(3) Nástupnická společnost je povinna zabezpečit vyhotovení posudku znalce nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy společník uplatnil právo na odkoupení podílu a písemně společníkovi oznámit, že posudek byl znalcem vyhotoven a s jakým výsledkem. Oznámení může obsahovat i návrh na uzavření smlouvy nebo vyznění o tom, že nástupnická společnost návrh společníka odmítá.

(4) Obsahem posudku znalce je kromě náležitostí vyžadovaných zákonem upravujícím činnost znalců též údaj o reálné hodnotě podílu, jenž je navržen k odkoupení podle odstavce 1, uvedení metody nebo metod, na jejichž základě byla reálná hodnota stanovena, a údaj o tom, zda změna nebo změny ve jmění té které zúčastněné společnosti mají vliv na výměnný poměr podílů.

(5) Nástupnická společnost má proti společníkovi, který uplatnil právo na odkoupení podílu, právo na náhradu účelně vynaložených nákladů na zpracování znaleckého posudku podle odstavce 1, pokud z posudku znalce vyplývá, že tvrzená změna nebo změny ve jmění neměly vliv na výměnný poměr podílů.

§ 49c

(1) Společník může uplatnit právo na odkoupení podílu u nástupnické společnosti do 2 měsíců od zápisu fúze nebo rozdělení do obchodního rejstříku, jinak toto právo zaniká.

(2) Společník uplatňuje právo podle odstavce 1 písemnou výzvou adresovanou nástupnické společnosti, která obsahuje údaje, jež umožňují identifikaci podílu, který nabízí nástupnické společnosti k odkoupení, a s uvedením důvodu, proč právo na odkoupení podílu uplatňuje.

(3) Nástupnická společnost zašle bez zbytečného odkladu po vyhotovení znaleckého posudku společníkovi, který uplatnil právo na odkoupení podílu, písemný návrh smlouvy, jehož obsahem je nabídka na odkoupení podílu uvedeného ve výzvě podle odstavce 2 za reálnou hodnotu stanovenou posudkem znalce s dobou splatnosti do 15 dnů od uzavření smlouvy, nebo jej v téže době vyrozumí o tom, že jeho návrh odmítá s uvedením důvodu. Ustanovení § 151a se použije při odkupu podílů obdobně.“.

54. V § 49d odst. 2 se za slovo „návrhy“ vkládají slova „na uložení téže povinnosti“.

55. V § 50 odst. 1 se slova „statutárním orgánem nebo jeho členem nebo členem dozorčí rady“ nahrazují slovy „členem statutárního orgánu, dozorčí rady, správní rady“.

56. V § 50 odst. 6 se slovo „doba“ nahrazuje slovem „lhůta“.

57. V § 52 odst. 1, § 54 odst. 2 a v § 57 odst. 4 se slovo „obsahu“ zrušuje.

58. V § 53 se odstavec 4 zrušuje.

59. V § 54 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) člen statutárního orgánu osoby zúčastněné na přeměně, nebo“.

60. V § 54 odst. 1 písm. c) se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „, správní rady“.
61. V § 54 odst. 2 se slova „, statutární orgán, nebo jeho člen nebo člen dozorčí rady“ nahrazují slovy „družstva, člen statutárního orgánu, dozorčí rady, správní rady“.
62. V § 54 odst. 3 písm. d) se slova „podle § 14 odst. 1“ zrušují.
63. V § 57 odstavec 1 zní:
- „(1) Po zápisu přeměny do obchodního rejstříku nelze ani
- a) vyslovit neplatnost rozhodnutí o schválení přeměny; tím není dotčeno právo společníků nebo členů na dorovnání a na náhradu škody, popřípadě na přiměřené zadostiučinění, nebo
- b) změnit ani zrušit projekt přeměny.“.
64. V § 58 odst. 1 se slova „ze závazků“ nahrazují slovy „z dluhů“.
65. V § 59b odst. 3 písmeno a) zní:
- „a) která se řídí právem jiného členského státu než České republiky a“
- CELEX: 32005L056*
66. V § 59b odst. 3 písm. b) se slova „jiném členském státě než České republice“ nahrazují slovy „členském státě“.
67. V § 59b odst. 4 se slova „, jejíž vnitřní právní poměry se řídí českým právem“ zrušují.
- CELEX: 32005L056*
68. V § 59f odst. 1 se slovo „vypracován“ nahrazuje slovem „vyhotoven“.
69. V § 59f odstavce 2 a 3 znějí:
- „(2) Pokud se vnitřní poměry nástupnické osoby mají řídit právním řádem České republiky a ani jeden z projektů přeshraniční přeměny nebyl vyhotoven v českém jazyce, mohou se osoby zúčastněné na přeshraniční přeměně dohodnout, která jazyková verze je rozhodná, a nedohodnou-li se ani dodatečně, stanoví tak soud.
- (3) Mají-li se vnitřní právní poměry nástupnické osoby řídit právem jiného členského státu než České republiky a z dohod osob zúčastněných na přeshraniční přeměně neplyne jinak, určí se rozhodné znění projektu přeshraniční přeměny podle právního řádu, kterým se mají řídit vnitřní právní poměry nástupnické osoby.“.

70. V § 59f se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Vyžaduje-li tento zákon pro projekt přeměny formu notářského zápisu, v případě projektu přeshraniční přeměny postačí, když je forma notářského zápisu dodržena pouze na straně českých osob zúčastněných na přeměně. To neplatí, jde-li o přemístění sídla do České republiky.“.

71. V § 59l se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

72. V § 59r se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Mají-li společníci právo domáhat se u soudu odkoupení svých podílů nástupnickou společností i po zápisu přeshraniční přeměny do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku, ustanovení odstavců 1 až 3 se použije obdobně.“.

73. V § 59t odst. 2 se slova „na odkup akcií“ nahrazují slovy „domáhat se u soudu odkupu podílů“.

74. V § 59v se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

75. V § 59x odst. 2 a § v 59x odst. 3 písm. f) se slovo „úkonů“ nahrazuje slovem „jednání“.

76. § 59y zní:

„§ 59y

(1) Notář vydá osvědčení pro přeshraniční přeměnu i tehdy, podal-li některý ze společníků nebo členů české právnické osoby zúčastněné na přeshraniční přeměně návrh na zaplacení dorovnání, nebo mají-li společníci české zúčastněné korporace právo na odkup podílů, jestliže

- a) právní řád státu, jímž se řídí vnitřní právní poměry zahraniční právnické osoby zúčastněné na přeměně, neupravuje právo společníků nebo členů na zaplacení dorovnání nebo právo na odkup podílů menšinových nebo nesouhlasících společníků při přeshraniční přeměně, a
- b) tato zahraniční právnická osoba při schvalování přeshraniční přeměny výslovně rozhodne, že společníci nebo členové české právnické osoby zúčastněné na přeshraniční přeměně mají právo na zaplacení dorovnání nebo právo na odkup podílů i po zápisu přeshraniční přeměny do obchodního rejstříku nebo zahraničního obchodního rejstříku.

(2) V osvědčení pro přeshraniční přeměnu v případech uvedených v odstavci 1 uvede notář, že byl návrh na dorovnání podán anebo že společníci mají právo na odkup podílů.

(3) Je-li notáři předložena písemnost o rozhodnutí některé ze zahraničních právnických osob zúčastněných na přeshraniční přeměně podle odstavce 1, notář v osvědčení pro přeshraniční přeměnu uvede, že tato právnická osoba takto rozhodla.“.

77. V § 59za se za slova „přeshraniční přeměna,“ vkládají slova „o právním jednání, kterým společník schvaluje přeměnu,“.

78. § 60 se zrušuje.

79. § 66 se zrušuje.

80. § 70 zní:

„§ 70

(1) Projekt fúze obsahuje alespoň

- a) firmu a sídlo všech zúčastněných a nových společností nebo družstev, jejich právní formu a identifikační číslo všech zúčastněných společností nebo družstev,
- b) výměnný poměr podílů společníků zanikající společnosti a nebo členů zanikajícího družstva na nástupnické společnosti nebo nástupnickém družstvu, ledaže nedochází k výměně podílů, a případný doplatek s určením jeho výše a dobu splatnosti,
- c) rozhodný den fúze,
- d) práva, jež nástupnická společnost nebo družstvo poskytne vlastníkům dluhopisů, popřípadě opatření, jež jsou pro ně navrhována,
- e) den, od kterého vzniká právo na podíl na zisku komanditistům nebo společníkům společnosti s ručením omezeným nebo akcionářům z vyměněných podílů, jakož i zvláštní podmínky týkající se tohoto práva, pokud existují,
- f) všechny zvláštní výhody, které jedna nebo více zúčastněných společností nebo družstev poskytuje členům statutárního orgánu, členům dozorčí rady, správní rady nebo kontrolní komise, pokud se zřizuje, a znalci přezkoumávajícímu projekt fúze; přitom se zvlášť uvede, komu je tato výhoda poskytována a kdo a za jakých podmínek ji poskytuje,
- g) při fúzi sloučením změny zakladatelského právního jednání nástupnické společnosti nebo družstva; jestliže nejsou v projektu fúze sloučením žádné změny uvedeny, má se za to, že se zakladatelské právní jednání nástupnické společnosti nebo družstva nemění,
- h) při fúzi splynutím
 1. zakladatelské právní jednání nástupnické společnosti nebo družstva,
 2. jména a bydliště nebo firmy nebo názvy, sídla a identifikační čísla členů statutárního orgánu nástupnické společnosti nebo družstva a dozorčí rady nebo správní rady akciové společnosti, a pokud se zřizují, i dozorčí rady společnosti s ručením omezeným nebo kontrolní komise družstva.

(2) Výměnný poměr musí být vhodný a odůvodněný. Není-li výměnný poměr podle věty první přiměřený tržní hodnotě nebo ocenění učiněnému kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce (dále jen „reálná hodnota“) podílu společníka nebo člena na zanikající společnosti nebo družstvu, musí mu být poskytnut doplatek, ledaže se tohoto práva vzdal.

(3) Dojde-li v důsledku fúze sloučením ke snížení reálné hodnoty podílu osoby, která je společníkem nástupnické společnosti před zápisem fúze do obchodního rejstříku (dále jen „dosavadní společník“) nebo takového člena nástupnického družstva (dále jen „dosavadní člen“), musí mu být poskytnut doplatek, ledaže se tohoto práva vzdal.

(4) Doplatek nesmí být vyplacen před zápisem fúze do obchodního rejstříku a dříve, než budou zajištěny pohledávky věřitelů všech zúčastněných společností nebo družstev podle tohoto zákona.”.

CELEX: 32005L056 32011L0035

81. V § 71 se slova „zanikající společnosti nebo členů zanikajícího družstva ke společenské smlouvě, zakladatelské listině nebo stanovám“ nahrazují slovy „nebo členů k zakladatelskému právnímu jednání“.
82. V § 72 odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
83. V § 75 odst. 1 písm. d) se slovo „obchodním“ a slovo „obchodní“ zrušují a za slovo „jmenovitých“ se vkládají slova „nebo účetních“.
84. V § 79 odst. 1 se slovo „obdobně“ nahrazuje slovem „přiměřeně“.
85. V § 80 odst. 1 se slova „Povinnost splatit vklad“ nahrazují slovy „Vkladová povinnost“.
86. V § 80 odst. 2 se slova „byl splacen“ nahrazují slovy „byla vkladová povinnost splacena“ a slovo „lhůtu“ se nahrazuje slovem „dobu“.
87. V § 80 odstavec 4 zní:

„(4) Pokud nebyla vkladová povinnost splněna, lze uzavřít dohodu o prominutí tohoto dluhu jen za podmínek uvedených v odstavci 3.“.
88. V § 80a odst. 1 a v § 84 odst. 1 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“
89. V § 80a, 84 a 85 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
90. V § 88 odst. 1 písm. a) a d) se slova „jeho splacení“ nahrazují slovy „splnění vkladové povinnosti“ a slovo „obchodního“ za slovy „a výši“ se zrušuje.
91. V § 88 odst. 1 písm. b) a d) se slovo „obchodní“ zrušuje.

92. V § 88 odst. 1 písm. c) se slovo „obchodního“ zrušuje.
93. V § 88 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „To platí i v případě, že nedochází k výměně podílů žádného společníka zanikající společnosti za podíl na nástupnické společnosti z jiného právního důvodu.“.
94. V § 88 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
- „(3) Může-li společník podle společenské smlouvy vlastnit více podílů, uvedou se údaje podle odstavce 1 ve vztahu ke každému podílu, který společník vlastní v každé zúčastněné společnosti v době vyhotovení projektu fúze nebo má vlastnit v nástupnické společnosti po fúzi.
- (4) Vydala-li zúčastněná společnost kmenové listy nebo mají-li být vydány nástupnickou společností po fúzi, uvede se tato skutečnost k projektu fúze ohledně každého podílu, na nějž byl vydán nebo má být vydán kmenový list. Má-li dojít v souvislosti s fúzí k výměně kmenových listů, nebo jen k jejich vrácení nebo jen jejich vydání, uvede se v projektu fúze způsob a doba pro jejich odevzdání nebo jen pro převzetí nově vydávaných kmenových listů.“.

100. V § 94 odst. 1 písm. b) se slovo „zanikající“ nahrazuje slovem „příslušné zúčastněné“.

101. V § 95b odstavec 1 zní:

„(1) Je-li nástupnická společnost jediným společníkem příslušné zanikající společnosti a v důsledku fúze nemá dojít ke změně společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny nástupnické společnosti, nevyžaduje se schválení fúze valnou hromadou, jediným společníkem ani společníky příslušných zúčastněných společností. To platí i v případě, že jediným společníkem příslušné zanikající společnosti je jiná zanikající společnost.“

102. V § 95b se na konci odstavce 3 doplňují věty „To platí i pro plnění povinností podle § 93 nebo § 93a. Ustanovení § 287b odst. 2 se použije obdobně.“.

103. V § 95b se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Jestliže má dojít ke změně společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny nástupnické společnosti uvedené v odstavci 1, vyžaduje se k fúzi sloučením souhlas valné hromady nástupnické společnosti nebo jejího jediného společníka.“

104. V § 96 se slova „lhůtách splacení vkladů“ nahrazují slovy „dobách pro splnění vkladové povinnosti“ a slova „byly-li splaceny vklady všech společníků“ se nahrazují slovy „byla-li splněna“.

105. V § 96a odst. 1 se slovo „lhůtu“ nahrazuje slovem „dobu“.

106. V nadpisu dílu 6 hlavy V části druhé se slovo „obchodních“ zrušuje.

107. V § 97, 98 a 99 se slovo „obchodní“ zrušuje.

108. Za § 99b se vkládá nový § 99c, který zní:

„§ 99c

Dostane-li se společník do prodlení s odevzdáním nebo převzetím nově vydávaného kmenového listu, postupuje se přiměřeně podle zákona, který upravuje právní poměry obchodních společností a družstev při prodlení společníka s odevzdáním kmenového listu. Doba pro odevzdání nebo převzetí kmenových listů nesmí být delší než 2 měsíce od zápisu fúze do obchodního rejstříku.“

109. § 100 zní:

„§ 100

(1) Projekt fúze akciové společnosti dále obsahuje

a) v souvislosti s výměnným poměrem údaj o tom, kolik akcií nástupnické společnosti bude vyměněno za jednu akcii zanikající společnosti s uvedením

druhu, formy, převoditelnosti, jmenovité hodnoty, nejde-li o akcie bez jmenovité hodnoty (dále jen „kusová akcie“), a případné údaje o jejich přijetí k obchodování na evropském regulovaném trhu, zda bude vyměněna za cenný papír, zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír, včetně podrobných pravidel postupu při jejich výměně, jež obsahují alespoň způsob a dobu pro předložení akcií vydaných zanikající společností jako cenný papír k výměně, pokud se vyměňují, anebo údaj o tom, že akcie nebudou buď všem nebo některým akcionářům vyměňovány s uvedením důvodu, je-li tato skutečnost známa v době vyhotovení projektu fúze,

- b) určení, jak budou při fúzi sloučením získány akcie nástupnické společnosti potřebné k výměně za akcie akcionářů zanikající společnosti,
- c) údaj o vlivu fúze sloučením na akcie dosavadních akcionářů nástupnické společnosti, zejména údaj o tom, že jejich akcie nepodléhají výměně, nebo údaj o tom, že se štěpí, že se zvyšuje nebo snižuje jejich jmenovitá hodnota anebo se mění druh nebo forma nebo zda dojde k výměně akcií vydaných jako cenné papíry za zaknihované nebo imobilizované cenné papíry či obráceně, včetně pravidel postupu při jejich výměně nebo předložení k vyznačení změny jmenovité hodnoty, jež obsahují alespoň způsob a dobu pro předložení akcií nástupnické společnosti vydaných jako cenný papír,
- d) práva, jež nástupnická společnost poskytne vlastníkům účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů, které nejsou akciemi nebo zatímnými listy, popřípadě opatření, jež jsou pro ně navrhována,
- e) postup pro případ, že akcionářům zúčastněné společnosti vznikne právo odprodat akcie nástupnické společnosti, zejména údaj o době a způsobu uveřejnění veřejného návrhu smlouvy nebo o postupu pro uplatnění práva na odkoupení akcií podle § 49a až 49d,
- f) údaje o tom, kolik míst v dozorčí radě nebo správní radě nástupnické akciové společnosti má být obsazeno osobami volenými zaměstnanci nástupnické akciové společnosti, určují-li tak stanovy nástupnické společnosti, s uvedením, že tato místa se dočasně neobsazují a budou obsazena až po zápisu fúze do obchodního rejstříku.

(2) Je-li nástupnická společnost jediným akcionářem zanikající společnosti, neobsahuje projekt fúze sloučením údaje uvedené v odstavci 1 písm. a), b) a e) a v § 70 odst. 1 písm. b) a e). To platí i v případě, že nedochází k výměně podílů žádného akcionáře zanikající společnosti za podíl na nástupnické společnosti z jiného právního důvodu.

(3) Počátek běhu doby pro předložení účastnických cenných papírů nemůže předcházet dni zápisu fúze sloučením do obchodního rejstříku.

(4) Nevydala-li zúčastněná akciová společnost na podíl v akciové společnosti dosud žádný účastnický cenný papír nebo zaknihovaný účastnický cenný papír, uvede se tato skutečnost v projektu fúze. V takovém případě se neuvádí v projektu

fúze pravidla postupu při výměně akcií, ale pravidla pro vydání akcií nástupnickou společností.“.

CELEX: 32005L056

110. V § 101 odst. 3 se za slova „emisního kursu“ vkládají slova „pro akcionáře zanikající společnosti“.
111. V § 101a odst. 1 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „nebo správní radě“ a za slova „mají být obsazena“ se vkládají slova „podle stanov“.
112. V § 101a odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
113. § 103 včetně nadpisu zní:

„§ 103

Zvýšení základního kapitálu nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti pro akcionáře zanikající společnosti

(1) Jestliže se má za účelem získání akcií nástupnické společnosti k výměně za akcie zanikající společnosti zvýšit základní kapitál nástupnické společnosti ze jmění zanikající společnosti nebo zanikajících společností vydáním nových akcií nástupnické společnosti, musí usnesení valné hromady nástupnické společnosti o schválení fúze sloučením obsahovat buď pověření pro představenstvo rozhodnout o zvýšení základního kapitálu vydáním nových akcií v rozsahu nezbytném pro výměnu, nebo určení druhu formy, počtu a nejde-li o kusové akcie, i jmenovité hodnoty akcií, jež budou vydány pro akcionáře zanikající společnosti při zvýšení základního kapitálu ze jmění zanikající společnosti a zda tyto akcie budou vydány jako cenný papír, zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír.

(2) Rozhodnutí představenstva nástupnické společnosti o zvýšení základního kapitálu vydáním nových akcií vydané na základě pověření valné hromady podle odstavce 1 musí obsahovat určení druhu, formy, počtu a nejde-li o kusové akcie, jmenovité hodnoty akcií, jež budou pro akcionáře zanikající společnosti nebo zanikajících společností vydány, a zda tyto akcie budou vydány jako cenný papír, zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír, a musí o něm být pořízen notářský zápis.“.

114. V § 105 se za slova „jejichž jmenovitých“ vkládají slova „nebo účetních“.
115. V § 106 se za slovo „jmenovité“ vkládají slova „nebo účetní“.
116. V § 107 odst. 3 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
117. V § 108 se slovo „podoba,“ a slovo „podoby,“ zrušují.
118. V § 109 odst. 2 se za slovo „jmenovité“ vkládají slova „nebo účetní“.

119. V § 109a odstavec 1 zní:

„(1) Základní kapitál nástupnické společnosti lze při fúzi sloučením zvýšit pro dosavadní akcionáře nástupnické společnosti i zvýšením jmenovité nebo účetní hodnoty jejich akcií ze jmění zanikající společnosti nebo společností nebo vydáním nových akcií, i když nedochází k výměně akcií, pokud nedochází ke změnám v osobách akcionářů nástupnické společnosti.“.

120. V § 109a odst. 3 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo podle počtu kusů jimi vlastněných akcií, jde-li o kusové akcie“.

121. V § 109a odst. 3 větě druhé se za slova „jmenovité hodnoty“ vkládají slova „nebo podle počtu kusů“.

122. V nadpisu § 110 se za slovo „jmenovité“ vkládají slova „nebo účetní“.

123. V § 110 se za slovo „jmenovité“ vkládají slova „nebo účetní“.

124. V § 110 odst. 2 se za slovo „jmenovitá“ vkládají slova „nebo účetní“.

125. V § 118 písmeno c) zní:

„c) upozornění pro akcionáře zanikající společnosti na povinnost nástupnické společnosti odkoupit akcie podle § 144 odst. 1, § 145 nebo § 49a.“.

126. V § 120 se slovo „lhůt“ nahrazuje slovem „doby“.

127. V § 121 odstavec 2 zní:

„(2) V pozvánce na valnou hromadu nebo v oznámení o svolání valné hromady nástupnické společnosti, která má schvalovat fúzi sloučením, se dále uvedou i údaje o vlivu fúze sloučením na akcie dosavadních akcionářů nástupnické společnosti, zejména o tom, že akcie dosavadních akcionářů nástupnické společnosti nepodléhají výměně nebo že se štěpí, že se zvyšuje nebo snižuje jejich jmenovitá nebo účetní hodnota s uvedením celkové částky, o niž se zvýší nebo sníží jmenovitá nebo účetní hodnota všech akcií dosavadních akcionářů nástupnické společnosti, anebo že se změní jejich druh nebo forma nebo dojde k výměně cenných papírů za zaknihované nebo imobilizované cenné papíry anebo obráceně.“.

128. V § 124 písm. b) se slova „závěrky a“ nahrazují slovy „závěrky nástupnické společnosti a její“.

129. V § 125 úvodní části ustanovení a v § 125a se slova „budou akcie dosavadních akcionářů nástupnické společnosti vyměňovány za akcie o vyšší jmenovité hodnotě“ nahrazují slovy „bude zvyšován základní kapitál nástupnické společnosti“.

130. § 126 zní:

„§ 126

Bude-li se snižovat základní kapitál nástupnické společnosti podle § 110, musí usnesení valné hromady nástupnické společnosti o schválení fúze sloučením obsahovat též

- a) částku, o niž se snižuje jmenovitá hodnota dosavadní akcie nástupnické společnosti, nejde-li o kusové akcie,
- b) částku, o niž se snižuje dosavadní základní kapitál nástupnické společnosti, a
- c) údaj o tom, zda částka, o niž se sníží základní kapitál nástupnické společnosti, bude vyplacena dosavadním akcionářům nástupnické společnosti s uvedením doby pro její vyplacení, nebo údaj o tom, jak jinak s ní bude naloženo.“.

131. Nadpis nad § 129 zní: „Výjimky ze schvalování fúze valnou hromadou“.

132. V § 129 se za slova „společnosti akcie“ vkládají slova „, ani nedochází ke změnám stanov nástupnické společnosti, které nejsou vyvolány výměnným poměrem akcií“.

133. § 132 zní:

„§ 132

(1) Je-li nástupnická společnost vlastníkem všech akcií opravňujících hlasovat o projektu fúze příslušné zanikající společnosti, nevyžaduje se schválení fúze podle tohoto zákona, jestliže

- a) byla splněna povinnost podle § 33 nebo § 33a a § 120 odst. 2,
- b) všichni akcionáři nástupnické společnosti mohli uplatnit práva podle § 119 nebo § 119a a
- c) nemění se stanovy nástupnické společnosti.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i v případě, že jediným společníkem příslušné zanikající společnosti je jiná zanikající společnost. Ustanovení § 130 a 131 se použije pro nástupnické i zanikající společnosti. Ustanovení § 306a odst. 2 se použije obdobně.

(3) Není-li splněn požadavek stanovený v odstavci 1 písm. a) až c), vyžaduje se schválení fúze sloučením alespoň valnou hromadou nástupnické společnosti.“.

134. § 137 zní:

„§ 137

(1) Výměna akcií stejné podoby se provede v době 2 měsíců ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku.

(2) Jestliže má dojít k výměně akcií vydaných jako cenný papír za zaknihovaný cenný papír nebo obráceně, použijí se obdobně ustanovení občanského zákoníku o

přeměně cenného papíru na zaknihovaný cenný papír nebo o přeměně zaknihovaného cenného papíru na cenný papír.

(3) Má-li dojít k imobilizaci vyměňovaných akcií, použijí se ustanovení občanského zákoníku a zákona o podnikání na kapitálovém trhu o imobilizaci cenných papírů.“.

135. V nadpisu oddílu 2 dílu 7 hlavy VI části druhé se slovo „listinných“ zrušuje a za slovo „akcií“ se doplňují slova „vydaných jako cenný papír“.

136. V § 138 se slovo „listinné“ zrušuje.

137. V § 139 odst. 1 se slovo „listinné“ zrušuje a slova „ve lhůtě“ se nahrazují slovy „v době“.

138. V § 139 odst. 2 se slovo „lhůtě“ nahrazuje slovem „době“.

139. § 140 zní:

„§ 140

(1) Jestliže jsou akcionáři v prodlení s předložením dosavadních akcií a zatímních listů, i když projekt fúze obsahoval upozornění na možnost neposkytnout dodatečnou dobu, může je nástupnická společnost přesto vyzvat, uzná-li to za potřebné a je-li takové jednání v zájmu společnosti, způsobem určeným zákonem a stanovami nástupnické společnosti pro svolání valné hromady, aby akcie a zatímní listy předložili v dodatečně přiměřené době, kterou jim k tomuto účelu určí, s poučením, že jinak bude postupováno podle § 141.

(2) Nebude-li projekt fúze obsahovat upozornění na možnost neposkytnout dodatečnou dobu k předložení akcií nebo zatímních listů, vyzve nástupnická společnost akcionáře, kteří jsou v prodlení, způsobem určeným zákonem a stanovami nástupnické společnosti pro svolání valné hromady, aby akcie a zatímní listy předložili v dodatečně přiměřené době, kterou jim k tomuto účelu určí, s poučením, že jinak bude postupováno podle § 141.“.

140. V § 141 odstavec 1 zní:

„(1) Nástupnická společnost prohlásí za neplatné dosavadní akcie a zatímní listy, které nebyly vráceny v době podle § 139. Byla-li stanovena dodatečná přiměřená doba k vrácení podle § 140, prohlásí nástupnická společnost nevrácené akcie a zatímní listy za neplatné až po marném uplynutí této doby. Za neplatné nelze prohlásit akcie, které byly vráceny opožděně, ale před tím, než je nástupnická společnost za neplatné prohlásila.“.

141. V § 141 odst. 2 se slovo „listinné“ a slovo „listinných“ zrušuje.

142. V § 141 odst. 3 a 4 se slovo „listinných“ zrušuje.

143. V § 142 se slovo „listinné“ zrušuje.
144. V nadpisu oddílu 3 dílu 7 hlavy VI části druhé se slova „zaknihovaných akcií“ nahrazují slovy „akcií vydaných jako zaknihovaný cenný papír“.
145. § 143 zní:

„§ 143

(1) Jestliže mají být v souvislosti s fúzí nástupnickou společností vydány akcie jako zaknihovaný cenný papír za akcie vydané jako zaknihovaný cenný papír nebo se mají změnit údaje o akciích v evidenci zaknihovaných cenných papírů, nástupnická společnost požádá centrálního depozitáře cenných papírů o vydání zaknihovaných akcií nebo jej informuje o požadované změně údajů před zápisem fúze do obchodního rejstříku.

(2) Vydání akcií jako zaknihovaných cenných papírů nebo provedení změn údajů v centrální evidenci cenných papírů zabezpečí nástupnická společnost tak, aby k tomu došlo v době 15 dnů po zápisu fúze do obchodního rejstříku.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije přiměřeně, jsou-li akcie imobilizovaným cenným papírem.“.

146. V § 144, § 145 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 146 odst. 1 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „povinnost“.
147. V § 147 písm. b) se slovo „podoby,“ zrušuje a za slova „jmenovité hodnoty“ se vkládají slova „, údaj o tom, zda byly vydány jako cenný papír, zaknihovaný cenný papír nebo jsou imobilizovány nebo zda dosud jako cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír vydány nebyly,“.
148. V § 150 odst. 1 se za slova „práva k zaknihovaným“ vkládají slova „nebo imobilizovaným“.
149. V § 151 odst. 2 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „povinnosti“.
150. V části druhé hlavě VI se díl 9 včetně nadpisu zrušuje.
151. § 155 zní:

„§ 155

(1) Projekt fúze, na níž se účastní společnost s ručením omezeným, v případě, že nástupnická společnost bude mít formu akciové společnosti nebo nástupnická společnost s ručením omezeným při fúzi sloučením nabývá právní formu akciové společnosti, obsahuje určení kolik akcií určitého druhu, formy, popř. jmenovité hodnoty obdrží společník každé zúčastněné společnosti s ručením omezeným výměnou za svůj podíl a zda akcie budou vydány jako cenný papír s uvedením doby

pro její převzetí, nebo jako zaknihovaný cenný papír anebo zda dojde k imobilizaci akcií.

(2) Projekt fúze, na níž se účastní akciová společnost, v případě, že nástupnická společnost bude mít právní formu společnosti s ručením omezeným nebo nástupnická akciová společnost při fúzi sloučením nabývá právní formu společnosti s ručením omezeným, obsahuje údaje o tom, jaká bude výše vkladu nebo vkladů a výše podílu nebo podílů, který obdrží akcionář zanikající akciové společnosti výměnou za své akcie a pravidla pro vypořádání s akcionáři, kteří s fúzí nesouhlasili.

(3) Je-li zanikající společností akciová společnost a nástupnickou společností společnost s ručením omezeným nebo nástupnická akciová společnost při fúzi sloučením nabývá právní formu společnosti s ručením omezeným, obsahuje projekt fúze i upozornění pro akcionáře na právo vystoupit ze společnosti podle § 159 a výši náhrady pro vlastníky jiných účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů než akcií nebo zatímních listů s pravidly pro její výplatu, byly-li vydány. Ustanovení § 380 a 381 se použijí obdobně.

(4) Nebyl-li splacen vklad nebo emisní kurs akcií, uvede se tato skutečnost v projektu fúze.

(5) Ustanovení § 88 odst. 1 nebo § 100 odst. 1 o náležitostech projektu fúze se ve vztahu k příslušné zúčastněné společnosti použije obdobně. Pro výměnu obchodních podílů za akcie a pro výměnu akcií za obchodní podíly se ustanovení § 97 až 99c a 134 až 143 použijí obdobně.“.

152. V § 156 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Je-li při fúzi sloučením jediným společníkem zanikající společnosti s ručením omezeným akciová společnost, použije se ustanovení § 95b a 132 obdobně. Za změnu stanov se v tomto případě považuje i jejich nahrazení společenskou smlouvou nebo zakladatelskou listinou, mění-li nástupnická společnost svou právní formu.“.

153. V § 157 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Je-li při fúzi sloučením jediným akcionářem zanikající akciové společnosti společnost s ručením omezeným, použije se ustanovení § 132 a 95b obdobně. Za změnu společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny se v tomto případě považuje i její nahrazení stanovami, mění-li nástupnická společnost svou právní formu.“.

154. § 158 zní:

„§ 158

(1) Dochází-li k fúzi sloučením a nástupnická společnost nabývá jinou právní formu, obsahuje projekt fúze i

- a) společenskou smlouvu nebo stanovy nástupnické společnosti a
- b) jména a bydliště osob, které mají být členy statutárního orgánu, a jména a bydliště osob, které mají být členy dozorčí rady nebo správní rady. Ustanovení § 72 tím není dotčeno.

(2) Má-li nástupnická společnost s ručením omezeným nabýt právní formu akciové společnosti, použijí se pro obsah projektu fúze a splácení emisního kursu i ustanovení § 72 a 101 obdobně.

(3) Má-li nástupnická akciová společnost nabýt právní formu společnosti s ručením omezeným, použijí se pro obsah projektu fúze a obsah společenské smlouvy nástupnické společnosti ustanovení § 72, 96 a § 155 odst. 4 obdobně.“.

155. § 159 odstavec 1 zní:

„(1) Akcionář zanikající akciové společnosti, který s fúzí do nástupnické společnosti s ručením omezeným nesouhlasil nebo akcionář nástupnické akciové společnosti, která má nabýt právní formu společnosti s ručením omezeným, který s takovou fúzí sloučením nesouhlasil, má právo ze společnosti vystoupit, jestliže

- a) byl akcionářem zúčastněné akciové společnosti ke dni konání valné hromady, která schválila takovou fúzi, a
- b) hlasoval proti schválení této fúze.“.

156. V § 160 odst. 1 se slovo „zanikající“ nahrazuje slovem „zúčastněné“.

157. V § 161 se slovo „listinné“ zrušuje.

158. V § 161 odst. 1 větě první se slovo „zanikající“ nahrazuje slovem „zúčastněná“ a za slova „vydala akcie a zatímní listy“ se vkládají slova „jako cenný papír a nedošlo k jejich imobilizaci“.

159. V § 162 se slova „zaknihované akcie“ nahrazují slovy „akcie jako zaknihovaný cenný papír“.

160. V § 162 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se na imobilizované akcie použije obdobně.“.

161. V § 163 se slovo „zanikající“ nahrazuje slovem „zúčastněné“.

162. V § 163 odst. 2 se slova „Obchodní podíl“ nahrazují slovem „Podíl“.

163. V § 164 odst. 1 se slovo „Zanikající“ nahrazuje slovem „Nástupnická“ a věta třetí se zrušuje.

164. V § 165 odst. 2 se slova „zanikající společnosti“ nahrazují slovy „zúčastněnou společností“, slovo „lhůty“ se nahrazuje slovem „doby“ a slova „zanikající akciové společnosti“ se nahrazují slovy „zúčastněné akciové společnosti“.

165. V § 166a odst. 1 se slova „Povinnost splatit členský vklad“ nahrazují slovy „Vkladová povinnost“.

166. V § 166a odst. 2 se slova „byl splacen“ nahrazují slovy „byla splněna vkladová povinnost“ a slovo „lhůtu“ se nahrazuje slovem „dobu“.

167. V § 166a odstavec 4 zní:

„(4) Pokud nebyla splněna vkladová povinnost, lze uzavřít dohodu o prominutí tohoto dluhu jen za podmínek uvedených v odstavci 3.“.

168. V § 172 písm. b) se slovo „zanikajícího“ nahrazuje slovy „příslušného zúčastněného“.

169. § 173 zní:

„§ 173

Pokud nebyla dosud schválena poslední řádná nebo mimořádná účetní závěrka jakéhokoliv zúčastněného družstva, popřípadě mezitímní účetní závěrka, pokud se vyžaduje, anebo konečná účetní závěrka členskou schůzí tohoto zúčastněného družstva před zápisem fúze do obchodního rejstříku, schvaluje tyto účetní závěrky členská schůze nástupnického družstva po zápisu fúze do obchodního rejstříku. Schválení zahajovací rozvahy se v tomto případě nevyžaduje.“.

170. V části druhé hlavě VIII nadpis dílu 2 zní:

„Zvláštní ustanovení o fúzi bytového družstva nebo sociálního družstva“.

171. § 178 zní:

„§ 178

(1) Fúze bytového družstva s jiným než bytovým družstvem se zakazuje. Fúze sociálního družstva s jiným než sociálním družstvem se zakazuje.

(2) Nástupnickým družstvem při fúzi bytových družstvech může být jen bytové družstvo. Nástupnickým družstvem při fúzi sociálních družstev může být jen sociální družstvo.“.

172. Na konci § 182 se doplňuje věta „Ustanovení § 336b odst. 2 se použije obdobně.“.

173. V § 189 se odstavec 3 zrušuje.

174. V § 191 odst. 1 se za slova „Projekt přeshraniční fúze“ vkládá slovo „korporací“.
175. V § 197 odst. 2 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
176. V § 197 odst. 3 se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.
177. V § 214 odst. 1 se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu (dále jen „závod“)“.
178. V § 214 odst. 2 se za slova „členů dozorčí rady“ vkládají slova „, správní rady“.
179. V § 215 odstavec 2 zní:
„(2) Nestanoví-li tento zákon něco jiného, nemají zaměstnanci právo na zastoupení v dozorčí radě, správní radě ani kontrolní komisi české nástupnické korporace.“
180. V § 215 odst. 3 písm. b) se slova „v rozsahu vyšším, než stanoví tento nebo zvláštní zákon pro společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti nebo družstva se sídlem na území České republiky, nebo“ zrušují a na konci písmene b) se doplňuje tečka.
181. V § 215 odst. 3 se písmeno c) zrušuje.
182. V § 215 odst. 4, § 218 odst. 2, § 219 odst. 1, § 219 odst. 3 písm. c), § 221, § 222 odst. 3, § 223, 223a, 224, § 225 odst. 2 písm. b), § 226, § 227 odst. 1 písm. c) a v § 231 odst. 1 a 2 se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
183. V § 229 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „K právním jednáním, která jsou s tím v rozporu, se nepřihlíží.“.
184. V § 232 odst. 3 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.
185. V § 232 odst. 4 písm. b) se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
186. V § 233 odst. 1 písm. b) se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „, správní rady“.
187. V § 233 odst. 2 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „, správní radě“.
188. V § 237 odst. 4 písm. b) se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
189. V § 238 odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „lhůtě“ nahrazuje slovem „době“.
190. V § 238 odst. 2 písm. a) se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.

191. V § 239 odst. 1 písm. a) a v § 239 odst. 3 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „, správni radě“.
192. V § 239 odst. 1 písm. b) se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „, správni rady“.
193. V § 240 odst. 1 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „, správni rady“.
194. V § 240 odst. 2 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „, správni radě“.
195. V § 241 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „, správni rady“.
196. V § 242 odst. 1 a 2 se slova „ve lhůtě“ nahrazují slovy „v době“.
197. V § 242 se odstavec 4 zrušuje.
198. V § 243 odst. 2 se slova „rozštěpení se vznikem nové nebo nových“ nahrazují slovy „rozštěpení se vznikem nových“ a slova „odštěpení se vznikem nových“ se nahrazují slovy „odštěpení se vznikem nové nebo nových“.
199. V § 250 odst. 1 písm. b) a c) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.
200. V § 250 odst. 1 písm. g) se slova „statutárním orgánu nebo jeho členům“ nahrazují slovy „členům statutárního orgánu“ a za slova „dozorčí rady“ se vkládají slova „, správni rady“.
201. V § 250 odst. 1 písm. i) se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
202. V § 250 odst. 1 písmeno j) zní:

„j) při rozdělení sloučením změny zakladatelského právního jednání nástupnické společnosti nebo družstva, má-li k nim v důsledku rozdělení dojít; jestliže nejsou v projektu rozdělení sloučením obsaženy žádné změny zakladatelského právního jednání, má se za to, že zakladatelské právní jednání se nemění,“.
203. V § 250 odst. 1 písm. k) bodě 1 se slova „společenskou smlouvu zakladatelskou listinu nebo stanovy“ nahrazují slovy „zakladatelské právní jednání“.
204. V § 250 odst. 1 písm. k) bodě 2 se slova „nebo jeho členů“ zrušují a za slova „dozorčí rady“ se vkládají slova „nebo správni rady“.
205. V § 250 odst. 1 písm. m) se slova „společenské smlouvy, zakladatelské listiny nebo stanov“ nahrazují slovy „zakladatelského právního jednání“.
206. V § 250 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ustanovení § 70 odst. 3 se použije obdobně.“.
207. V § 252 odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správni rady“.

208. V § 255 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zanikající nebo rozdělovaná společnost, jejíž jmění bylo oceněno posudkem znalce, je povinna tento posudek poskytnout všem ostatním zúčastněným společnostem.“.

209. V § 256 odst. 1 písm. d) se slovo „obchodním“ a slovo „obchodní“ zrušuje.

210. § 257 zní:

„§ 257

(1) Každá z nástupnických společností nebo každé z nástupnických družstev ručí za dluhy, jež přešly v důsledku rozdělení ze zaniklé nebo rozdělované společnosti nebo družstva na ostatní nástupnické společnosti nebo družstva nebo zůstaly rozdělované společnosti nebo družstvu při odštěpení, společně a nerozdílně s ostatními nástupnickými společnostmi až do částky ocenění jmění, jež na ni mělo přejít podle projektu rozdělení uvedené v posudku znalce pro ocenění jmění. Ustanovení § 75 odst. 2 se pro účely ručení nepoužije.

(2) Nedochozí-li při rozdělení sloučením k ocenění jmění, jež má přejít na nástupnickou společnost nebo družstvo, posudkem znalce, je pro účely ručení rozhodná částka, o níž se změnila výše vlastního kapitálu nástupnické společnosti nebo družstva vykázaná v zahajovací rozvaze oproti částce vlastního kapitálu vykázané v konečné účetní závěrce.“.

211. V § 258 a v § 262 odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.

212. V § 261 odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slovo „závazků“ se nahrazuje slovem „dluhů“.

213. V § 261 odst. 2 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

214. V § 261 odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) v poměru částek, o něž výše vlastního kapitálu nástupnické společnosti nebo družstva vykázaná v zahajovací rozvaze přesáhla částku vlastního kapitálu vykázanou v konečné účetní závěrce, v případě uvedeném v § 257 odst. 2, nebo“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

215. V § 261 odst. 3 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“ a slovo „závazkem“ se nahrazuje slovem „dluhem“.

216. V § 264 se slovo „závazku“ nahrazuje slovem „dluhu“.

217. V § 265 odst. 1 se za slovo „jmenovitých“ vkládají slova „nebo účetních“.
218. V § 269 odst. 1 písm. c) se slova „, v němž bude společník rozdělení schvalovat“ nahrazují slovy „vyhotovení projektu rozdělení“.
219. V § 271 odstavec 1 zní:
- „(1) Nesplní-li společník zanikající společnosti vkladovou povinnost před vyhotovením projektu rozštěpení a z projektu rozštěpení neplyne, že jeho vkladová povinnost zaniká, musí projekt rozštěpení určovat, v jaké nástupnické společnosti nebo společnostech je povinen splnit vkladovou povinnost a v jaké výši. Při odštěpení plní společník vkladovou povinnost v rozdělované společnosti, ledaže projekt odštěpení určí, že má být plněna v některé z nástupnických společností.“.
220. V § 271 odst. 3 se slova „byl splacen“ nahrazují slovy „byla splněna vkladová povinnost“ a slovo „lhůtu“ se nahrazuje slovem „dobu“.
221. V § 271 odst. 5 se slova „nebyl vklad zcela nebo zčásti splacen“ nahrazují slovy „nebyla vkladová povinnost splněna“.
222. V § 271a odst. 1 a 2, § 274 odst. 1 a 2 a v § 275 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
223. V § 271a odst. 1 a v § 274 odst. 1 se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „dluh“.
224. V § 278 a 279 se slova „zanikající nebo rozdělované“ nahrazují slovem „zúčastněné“.
225. V § 280 odst. 1 písm. a) a d) se slova „jeho splacení“ nahrazují slovy „splnění vkladové povinnosti“ a slovo „obchodního“ za slovy „a výši“ se zrušuje.
226. V § 280 odst. 1 písm. b) a d) se slovo „obchodní“ zrušuje.
227. V § 280 odst. 1 písm. c) se slovo „obchodního“ zrušuje.
228. V § 280 odst. 2 se slovo „drží“ nahrazuje slovem „vlastní“, slovo „obchodní“ se zrušuje a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „To platí i v případě, jestliže nedochází k výměně podílů žádného společníka zanikající společnosti za podíl v nástupnické společnosti z jiného právního důvodu.“.
229. V § 280 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
- „(3) Může-li společník podle společenské smlouvy vlastnit více podílů, uvedou se údaje podle odstavce 1 ve vztahu ke každému podílu, který společník vlastní v každé zúčastněné společnosti v době vyhotovení projektu rozdělení nebo má vlastnit v nástupnické společnosti po rozdělení.“.

(4) Vydala-li zúčastněná společnost kmenové listy nebo mají-li být vydány nástupnickou společností po rozdělení, uvede se tato skutečnost k projektu rozdělení ohledně každého podílu, na nějž byl vydán nebo má být vydán kmenový list. Má-li dojít v souvislosti s rozdělením k výměně kmenových listů, nebo jen k jejich vrácení nebo jen jejich vydání, uvede se v projektu rozdělení způsob a doba pro jejich odevzdání nebo jen pro převzetí nově vydávaných kmenových listů.“.

230. V § 281 odst. 1 písm. a) se slovo „obchodních“, slovo „obchodní“ a slova „pokud dosud nebyli společníky nástupnické společnosti,“ zrušují.
231. V § 281 odst. 1 písm. b) se slovo „obchodních“ a slovo „obchodní“ zrušuje a za slova „podílů při odštěpení,“ se vkládají slova „a zakladatelské právní jednání nástupnické společnosti neumožňuje, aby společník vlastnil více podílů,“.
232. V § 281 odst. 1 písm. c) se slovo „obchodních“ zrušuje.
233. V § 282 odst. 2 se za slova „společnosti s ručením omezeným“ vkládají slova „zvýšením vkladů společníků nebo vznikem nových podílů“.
234. V § 282 odst. 3 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, nebo údaj, jaký podíl s jemu odpovídající výší vkladu vznikne každému ze společníků“.
235. V § 283 odst. 4 se slovo „lhůtu“ nahrazuje slovem „dobu“.
236. V § 285 odst. 1 písm. f) se slovo „všechny“ zrušuje a slovo „všech“ se nahrazuje slovem „ostatních“.
237. V § 286 odst. 1 písm. b) se slova „zanikající nebo rozdělované“ nahrazují slovy „příslušné zúčastněné“ a slovo „zanikající“ za slovy „mezitímní účetní závěrky“ se nahrazuje slovy „příslušné zúčastněné“.
238. V § 287b odst. 1 se slovo „drží“ nahrazuje slovem „vlastní“ a na konci textu odstavce 1 se doplňují slova „a nedochází ke změně jejich zakladatelských právních jednání“.
239. V § 287b se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Společníci nástupnické společnosti, jejichž vklady dosahují alespoň 5 % základního kapitálu nástupnické společnosti před rozdělením, mají právo požadovat svolání valné hromady nástupnické společnosti za účelem schválení rozdělení do 1 měsíce ode dne, v němž byly zveřejněny podle § 33 nebo uveřejněny podle § 33a údaje podle § 33 odst. 1 písm. b).

(6) Jestliže má dojít ke změně společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny nástupnické společnosti uvedené v odstavci 1, vyžaduje se k rozdělení

sloučením souhlas alespoň valné hromady této nástupnické společnosti nebo jejího jediného společníka.“.

240. V § 288 se slova „lhůtách splacení vkladů při založení společnosti, byly-li splaceny vklady všech společníků“ nahrazují slovy „době pro splnění vkladové povinnosti při založení společnosti, byla-li splněna“.
241. V § 288a odst. 1 se slovo „lhůtu“ nahrazuje slovem „dobu“.
242. V nadpisu části třetí hlavy V dílu 6 se slovo „obchodních“ zrušuje.
243. V § 289 se slova „§ 97 až 99 a § 99b“ nahrazují slovy „§ 97 až 99, 99b a 99c“.
244. § 290 zní:

„§ 290

(1) Projekt rozdělení akciové společnosti dále obsahuje

- a) v souvislosti s výměnným poměrem při rozštěpení údaj o tom, kolik akcií a jaké nebo jakých nástupnických společností bude vyměněno za jednu akcií zanikající společnosti s uvedením, jejich druhu, formy, převoditelnosti, jmenovité hodnoty a případného údaje o přijetí k obchodování na evropském regulovaném trhu, zda bude vyměněna za cenný papír, zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír, včetně podrobných pravidel postupu při jejich výměně, jež obsahují alespoň způsob a dobu pro předložení akcií vydaných zanikající společností jako cenný papír k výměně, pokud se vyměňují, anebo údaj o tom, že akcie nebudou buď všem nebo některým akcionářům vyměňovány s uvedením důvodu, je-li tato skutečnost známa v době vyhotovení projektu fúze,
- b) v souvislosti s výměnným poměrem při odštěpení údaj o tom, kolik akcií jaké nebo jakých nástupnických společností bude přiděleno k jedné akcií rozdělované společnosti s uvedením jejich druhu, formy, převoditelnosti, jmenovité hodnoty a případného údaje o jejich přijetí k obchodování na evropském regulovaném trhu, zda tyto akcie budou cenným papírem, zaknihovaným cenným papírem nebo imobilizovaným cenným papírem, včetně podrobných pravidel postupu při jejich přidělování, jež obsahují alespoň způsob a dobu pro převzetí akcií nástupnické společnosti, jež jsou cenným papírem, pokud se přidělují, anebo údaj o tom, že akcie nástupnické společnosti nebudou buď všem nebo některým akcionářům rozdělované společnosti přidělovány s uvedením důvodu, je-li tato skutečnost známa v době vyhotovení projektu fúze,
- c) určení, jak budou při rozdělení sloučením získány akcie nástupnické společnosti potřebné k výměně,
- d) údaj o vlivu rozštěpení sloučením nebo odštěpení na akcie dosavadních akcionářů nástupnické nebo rozdělované společnosti, zejména údaj o tom, že

- jejich akcie nepodléhají výměně, nebo údaj o tom, že se štěpí, že se zvyšuje nebo snižuje jejich jmenovitá nebo účetní hodnota anebo se mění jejich druh nebo forma, zda dojde k výměně akcií vydaných jako cenné papíry za zaknihované nebo imobilizované cenné papíry či obráceně, včetně pravidel postupu při jejich výměně nebo předložení k vyznačení změny jmenovité hodnoty, jež obsahují alespoň způsob a dobu pro předložení akcií nástupnické nebo rozdělované společnosti vydaných jako cenný papír,
- e) práva, jež nástupnická společnost poskytne vlastníkům účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů, které nejsou akciemi nebo zatímními listy, popřípadě opatření, jež jsou pro ně navrhována,
 - f) postup pro případ, že akcionářům zúčastněné společnosti vznikne právo odprodat akcie nástupnické společnosti podle § 308, zejména údaj o lhůtě a způsobu uveřejnění veřejného návrhu smlouvy nebo o postupu pro uplatnění práva na odkoupení akcií podle § 49a až 49d, a
 - g) údaje o tom, kolik míst v dozorčí radě nebo správní radě nástupnické akciové společnosti má být obsazeno osobami volenými zaměstnanci nástupnické akciové společnosti, určují-li tak stanovy nástupnické společnosti, s uvedením, že tato místa se neobsazují a budou obsazena až po zápisu rozdělení do obchodního rejstříku.

(2) Počátek běhu doby pro předložení účastnických cenných papírů nemůže předcházet dni zápisu rozdělení do obchodního rejstříku.

(3) Jestliže vlastní nástupnické společnosti všechny podíly zanikající nebo rozdělované společnosti, neobsahuje projekt rozdělení údaje uvedené v § 250 písm. b), c) a f) a odstavci 1 písm. a) až c), a f). To platí i v případě, že nedochází k výměně podílu žádného akcionáře zanikající společnosti za podíl v nástupnické společnosti z jiných právních důvodů.

(4) Nevydala-li zúčastněná akciová společnost na podíl v akciové společnosti dosud žádný účastnický cenný papír nebo zaknihovaný účastnický cenný papír, uvede se tato skutečnost v projektu rozdělení. V takovém případě se neuvádí v projektu rozdělení pravidla pro výměnu akcií, ale pravidla pro vydání akcií nástupnickou společností.“.

CELEX: 31982L0891

- 245. V § 290b odst. 1 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „nebo správní radě“ a za slova „mají být“ se vkládají slova „podle stanov“.
- 246. V § 290b odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
- 247. V § 298 písm. a) se za číslo „299a“ vkládá čárka a slovo „a“ se zrušuje.

248. V § 298 odst. 1 písm. b) se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „povinnost“ a na konci písmene b) se tečka zrušuje a doplňují se slova „nebo 49a, popřípadě“.
249. V § 298 se doplňuje písmeno c), které zní:
„c) nemá-li se konat valná hromada jedné nebo více zúčastněných společností, upozornění pro akcionáře těchto zúčastněných společností na jejich práva podle § 306a odst. 5.“
250. V § 300 odst. 2 se za slovo „jmenovitá“ vkládají slova „nebo účetní“, slovo „podoba,“ se zrušuje a na konci textu odstavce 2 se doplňují slova „nebo dojde k výměně cenných papírů za zaknihované nebo imobilizované cenné papíry anebo obráceně“.
251. V § 303 písmeno b) zní:
„b) schválení konečné účetní závěrky a zahajovací rozvahy nástupnické společnosti, pokud rozhodný den rozdělení předchází vyhotovení projektu rozdělení, popřípadě mezitímní účetní závěrky, a“.
252. V § 304 úvodní části ustanovení a v § 304a se slova „Jestliže budou dosavadní akcie akcionářů nástupnické společnosti vyměňovány za akcie o vyšší jmenovité hodnotě“ nahrazují slovy „Bude-li se zvyšovat základní kapitál nástupnické společnosti“.
253. V § 305 úvodní části ustanovení se slova „Budou-li akcie akcionářů nástupnické společnosti vyměňovány za akcie o nižší jmenovité hodnotě“ nahrazují slovy „Bude-li se snižovat základní kapitál nástupnické společnosti“.
254. V § 305 písm. a) se za slovo „jmenovitá“ vkládají slova „nebo účetní“.
255. V § 305 písm. c) se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.
256. V § 306a se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a nedochází ke změně stanov žádné nástupnické společnosti“.
257. V § 306a se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:
„(5) Akcionáři nástupnické společnosti, jejichž podíly představují alespoň 5 % základního kapitálu nástupnické společnosti před rozdělením, mají právo požadovat svolání valné hromady nástupnické společnosti za účelem schválení rozdělení do 1 měsíce ode dne, v němž byly zveřejněny podle § 33 nebo uveřejněny podle § 33a údaje podle § 33 odst. 1 písm. b).

(6) Jestliže má dojít ke změně stanov nástupnické společnosti uvedené v odstavci 1, vyžaduje se k rozdělení sloučením souhlas alespoň valné hromady této nástupnické společnosti nebo jejího jediného společníka.“.

258. V § 308 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „závazek“ nahrazuje slovem „povinnost“.

259. V § 308 odst. 2 písm. a) se za slovo „poměrem“ vkládají slova „a nástupnickou společností je akciová společnost“.

260. V § 310 se odstavec zrušuje 1 a zároveň se zrušuje označení odstavce 2.

261. § 314 zní:

„§ 314

(1) Projekt rozdělení obsahuje, v případě, že se rozdělení zúčastní nebo vznikne nástupnická společnost jiné právní formy, než jakou má zanikající nebo rozdělovaná společnost, anebo že nástupnická společnost změní současně svou právní formu při rozdělení sloučením, tyto údaje

- a) kolik akcií určitého druhu, formy, popř. jmenovité hodnoty obdrží společník zúčastněné společnosti s ručením omezeným výměnou za svůj podíl při rozštěpení nebo k podílu při odštěpení a zda akcie budou vydány jako cenný papír s uvedením lhůty pro její převzetí, nebo jako zaknihovaný cenný papír anebo zda dojde k imobilizaci akcií, nebo
- b) údaje o tom, jaká bude výše vkladu nebo vkladů a výše podílu nebo podílů, který obdrží akcionář zanikající akciové společnosti výměnou za své akcie při rozštěpení nebo ke svým akciím při odštěpení a pravidla pro vypořádání s akcionáři, kteří s rozdělením nesouhlasili.

(2) Je-li zanikající společností akciová společnost a nástupnickou společností společnost s ručením omezeným nebo nabývá-li nástupnická akciová společnost při rozdělení sloučením právní formu společnosti s ručením omezeným, obsahuje projekt rozdělení i upozornění pro akcionáře na právo vystoupit ze společnosti podle § 318 a výši náhrady pro vlastníky účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů, které nejsou akciemi nebo zatímními listy s pravidly pro její výplatu. Ustanovení § 380 a 381 se použijí obdobně.

(3) Nebyl-li splacen vklad nebo emisní kurs akcií, uvede se tato skutečnost v projektu rozdělení.

(4) Pro výměnu podílů za akcie a pro výměnu akcií za podíly se ustanovení § 289 a 307 použijí obdobně.“.

262. V § 315 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Vlastní-li při rozdělení sloučením všechny podíly zanikající nebo rozdělované společnosti s ručením omezeným nástupnické společnosti bez ohledu na jejich právní formu, souhlas valné hromady ani jediného společníka žádné ze zúčastněných společností se nevyžaduje, ledaže některá nástupnická společnost mění své zakladatelské právní jednání nebo svou právní formu. V takovém případě se vyžaduje souhlas alespoň valné hromady nebo jediného společníka této nástupnické společnosti.“

263. V § 316 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Vlastní-li při rozdělení sloučením všechny akcie zanikající nebo rozdělované akciové společnosti nástupnické společnosti bez ohledu na jejich právní formu, souhlas valné hromady ani jediného společníka žádné ze zúčastněných společností se nevyžaduje, ledaže některá nástupnická společnost mění své zakladatelské právní jednání nebo svou právní formu. V takovém případě se vyžaduje souhlas alespoň valné hromady nebo jediného společníka této nástupnické společnosti.“

264. V § 317 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) jména a bydliště osob, které mají být členy statutárního orgánu, a jména a bydliště osob, které mají být členy dozorčí rady nebo správní rady. Ustanovení § 252 tím není dotčeno.“

265. V § 317 odst. 2 se slovo „obchodní“ zrušuje.

266. V § 318 odstavec 1 zní:

„(1) Akcionář zanikající akciové společnosti, který nesouhlasil s tím, že některá nástupnická společnost, jejímž společníkem se má stát podle projektu rozštěpení po zápisu rozdělení do obchodního rejstříku, má nebo má mít právní formu společnosti s ručením omezeným, nebo akcionář nástupnické akciové společnosti, která má podle projektu rozdělení nabýt právní formu společnosti s ručením omezeným s takovým rozdělením sloučením nesouhlasil, má právo ze zúčastněné akciové společnosti vystoupit, jestliže byl akcionářem zúčastněné akciové společnosti ke dni konání valné hromady, jež schválila rozdělení, a hlasoval proti schválení rozdělení.“

267. V § 318 odst. 3 se za slova „§ 160 až“ vkládají slova „163, § 164 odst. 2 a 3,“.

268. V § 318 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Nástupnická společnost s ručením omezeným, do jejíhož vlastnictví přejde podíl podle § 163 odst. 2 je povinna poskytnout akcionáři vypořádací podíl odpovídající reálné hodnotě podílu, který na ni přešel. Výše

vypořádacího podílu musí být doložena posudkem znalce. Povinnost zaplatit znalci odměnu a náhradu nákladů za zpracování posudku, přechází na tu nástupnickou společnost, které vznikla povinnost vyplatit vypořádací podíl.“.

269. V § 318a odst. 1 se slovo „rozdělení“ nahrazuje slovem „odštěpení“.
270. V § 318a odstavec 2 zní:
„(2) Ustanovení § 160 a 163, § 164 odst. 2 a 3, § 165 odst. 1, § 165a a § 318 odst. 4 se na oznámení podle odstavce 1 a jeho důsledky použijí obdobně.“.
271. V § 319 se slova „zanikající nebo rozdělované akciové společnosti“ za slovy „Návrh na zápis rozdělení“ zrušují a slovo „lhůty“ se nahrazuje slovem „doby“.
272. V § 320b odst. 1 se slova „Povinnost splatit členský vklad“ nahrazují slovy „Vkladová povinnost“.
273. V § 320b odst. 2 se slovo „lhůtu“ nahrazuje slovem „dobu“.
274. V § 320b odst. 4 se věta první nahrazuje větou „Pokud nebyla splněna vkladová povinnost, lze uzavřít dohodu o prominutí tohoto dluhu jen za podmínek uvedených v odstavci 3.“.
275. V § 326 písm. b) se slova „těchto družstev“ nahrazují slovy „zanikajícího nebo rozdělovaného družstva“.
276. V § 327 písm. b) se slova „zanikajícího družstva a zahajovací rozvahy nástupnického družstva“ nahrazují slovy „nástupnického družstva a jeho zahajovací rozvahy“ a slovo „zanikajícího“ za slovy „mezitímní účetní závěrky“ se nahrazuje slovem „nástupnického“.
277. § 328 zní:

„§ 328

Pokud poslední řádná nebo mimořádná účetní závěrka jakéhokoliv zúčastněného družstva, popřípadě mezitímní účetní závěrka, pokud se vyžaduje, anebo konečná účetní závěrka nebyla schválena členskou schůzí tohoto zúčastněného družstva před zápisem rozdělení do obchodního rejstříku, schvaluje ji členská schůze nástupnického družstva po zápisu rozdělení do obchodního rejstříku. Schválení zahajovací rozvahy se v tomto případě nevyžaduje.“.

278. V části třetí hlavě VIII nadpis dílu 2 zní:
„Zvláštní ustanovení o rozdělení bytového družstva a sociálního družstva“.
279. § 330 zní:

„§ 330

(1) Při rozdělení bytového družstva musí být zanikající, rozdělované i všechna nástupnická družstva vždy pouze bytovými družstvy.

(2) Při rozdělení sociálního družstva musí být zanikající, rozdělované i všechna nástupnická družstva vždy pouze sociálními družstvy.“.

280. V § 336c odst. 3 se slova „písm. h)“ nahrazují slovy „písm. g)“ a za slova „dozorčí rady“ se vkládají slova „nebo správní rady“.
281. V § 336d odst. 2 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
282. V § 336d odst. 3 se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.
283. V § 337 odst. 1 se slova „že společnost se zrušuje bez likvidace a“ a slova „včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů“ zrušují.
284. V § 341 odst. 3 písm. c) se slovo „obchodní“ zrušuje a na konci textu písmene c) se doplňují slova „, ledaže jde o kusové akcie“.
285. V § 341a odst. 1 se slova „ve lhůtě“ nahrazují slovy „v době“.
286. V § 342 odst. 1 až 4 se slovo „obdobně“ nahrazuje slovem „přiměřeně“.
287. V § 342a odst. 1 větě druhé se slova „projekt převodu“ nahrazují slovem „převod“ a ve větě čtvrté se slova „projekt převodu“ nahrazují slovy „u této právnické osoby převod“.
288. V § 349 odst. 1 a v § 354 se slova „že se společnost zrušuje bez likvidace a“ zrušují.
289. V § 355 odst. 1 se slova „vyměnitelné nebo prioritní dluhopisy nebo poukázky na akcie“ nahrazují slovy „jiné účastnické cenné papíry nebo jiné zaknihované účastnické cenné papíry než akcie nebo zatímní listy“ a za slova „těchto cenných papírů“ se vkládají slova „nebo zaknihovaných cenných papírů“.
290. V § 355 odst. 2 se slova „na vyměnitelné a prioritní dluhopisy“ zrušují.
291. V § 358 odst. 2 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“ a slovo „lhůty“ se nahrazuje slovem „doby“.
292. V § 359c odst. 2 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
293. V § 359c odst. 3 se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.
294. V § 361 písm. f) se slova „statutárnímu orgánu nebo jeho členům“ nahrazují slovy „členům statutárního orgánu“ a za slova „dozorčí rady“ se vkládají slova „, správní rady“.
295. V § 361 písm. g) se slova „nebo členem“ zrušují.

296. V § 361 písm. h) se slova „vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů a opčních listů“ nahrazují slovy „účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných účastnických cenných papírů, které nejsou akciemi nebo zatímními listy“.
297. V § 361 písm. i) bodě 1 se slova „statutárním orgánem nebo“ zrušují.
298. V § 361 písm. i) bodě 2 se za slova „členy dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
299. V § 361 písm. j) bod 1 zní:
- „1. počet, druh, formu a jmenovitou hodnotu akcií určených pro každého akcionáře po zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku, údaj zda akcie budou vydány jako cenný papír nebo jako zaknihovaný cenný papír anebo budou imobilizovány a pravidla postupu a dobu pro jejich vydání,“.
300. V § 361 písm. j) bodě 2 se za slova „údaje o tom,“ vkládají slova „zda nebo“ a za slova „dozorčí radě“ se vkládají slova „nebo správní radě“.
301. V § 362 odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
302. § 364 zní:

„§ 364

Jestliže se mění právní forma společnosti nebo družstva na společnost s ručením omezeným, společenská smlouva nebo zakladatelská listina společnosti s ručením omezeným neobsahuje údaje o správcích vkladu, prvních jednatelech a členech dozorčí rady a o způsobech a době pro splnění vkladové povinnosti při založení společnosti, pokud již byla splněna.“.

303. § 364a zní:

„§ 364a

(1) Nebyla-li v době vyhotovení projektu změny právní formy splněna vkladová povinnost, členský vklad nebo emisní kurs akcií, uvede se tato skutečnost v projektu změny právní formy u každého společníka nebo člena s uvedením způsobu a doby pro splnění vkladové povinnosti, členského vkladu nebo emisního kursu.

(2) V případě, že dosavadní doba pro splnění vkladové povinnosti dosavadním společníkem nebo členem je delší, než doba stanovená zákonem pro tu formu společnosti nebo družstvo, jíž má nabýt společnost nebo družstvo měnící právní formu, nesmí být doba v projektu změny právní formy stanovena delší, než doba stanovená zákonem. Běh zákonné doby se počítá ode dne zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku.“.

304. V § 365 odst. 1 se slova „den zpracování změny právní formy“ nahrazují slovy „tento den“.
305. V § 365 odst. 2 se slova „zákon o auditorech“ nahrazují slovy „zvláštní právní předpis“.
306. V § 365 odst. 4 se za slova „vyhotoven projekt“ vkládá slovo „změny“.
307. V § 367 odst. 3 se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.
308. V § 371 odst. 1 se za slova „dozorčí radě“ vkládají slova „nebo správní radě“ a za slova „která mají být“ se vkládají slova „podle stanov“.
309. V § 371 odst. 2 se za slova „dozorčí rady“ vkládají slova „nebo správní rady“.
310. V § 372 odst. 1 se slovo „lhůty“ nahrazuje slovem „doby“.
311. V § 372 odst. 2 se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.
312. V § 373 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“.
313. V § 377 se slovo „přeměnou“ zrušuje.
314. V § 379 odst. 2 se slova „ve lhůtě“ nahrazují slovy „v době“ a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „Ustanovení o prodeji uvolněného podílu podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se nepoužijí.“.
315. Za § 379 se vkládá nový § 379a, který zní:

„§ 379a

(1) Mění-li společnost s ručením omezeným právní formu na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost, mění se zápisem změny právní formy do obchodního rejstříku společenská smlouva tak, že se zrušují údaje o společníkovi, který ze společnosti vystoupil.

(2) Mění-li společnost s ručením omezeným právní formu na akciovou společnost, nabývá podíl na akciové společnosti, jež měl nabýt společník, který ze společnosti vystoupil, sama společnost.“.

316. § 380 zní:

„§ 380

Jestliže akciová společnost vydala jiné účastnické cenné papíry nebo zaknihované účastnické cenné papíry než akcie nebo zatímní listy, zaniká ke dni zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku právo na upisování akcií nebo na výměnu dluhopisů za akcie společnosti.“.

317. § 381 zní:

„§ 381

(1) Vlastníkům účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů uvedených v § 380 vzniká právo na přiměřenou náhradu za zaniklá práva, jejíž výši stanoví projekt změny právní formy. Přiměřenost náhrady musí být doložena posudkem znalce. Náhradu nelze vyplatit před zápisem změny právní formy do obchodního rejstříku a dříve, než budou zajištěny pohledávky věřitelů podle tohoto zákona.

(2) Není-li poskytnutá náhrada přiměřená, mohou se vlastníci účastnických cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů domáhat, aby výši náhrady určil soud. Ustanovení § 47 se použije obdobně.“.

318. V § 382 odst. 3 se za slova „§160 až 164“ vkládají slova „, § 165 odst. 1, § 165a a § 379a odst. 1“ a slovo „obdobně“ se nahrazuje slovem „přiměřeně“.

319. V § 384 se za slova „Bytové družstvo“ vkládají slova „nebo sociální družstvo“ a za slova „členové bytového“ se vkládají slova „nebo sociálního“.

320. V § 384d odst. 1 písmeno b) zní:

„b) předloženo zakladatelské právní jednání, jehož obsah splňuje požadavky českého práva při změně právní formy, a“.

321. V § 384g se slova „§ 365 odst. 4, §“ nahrazují číslem „365,“.

322. V § 384k se slovo „Lhůta“ nahrazuje slovem „Doba“.

323. V § 384l odst. 1 se slovo „závazky“ nahrazuje slovem „dluhy“ a slova „pro změnu právní formy podle § 384g“ se zrušují.

324. V § 384n se slovo „lhůta“ nahrazuje slovem „doba“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

Čl. LXXIX

Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 377/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. b) bodě 12 se slovo „podniků“ nahrazuje slovy „obchodních závodů⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 9 zní:

„⁹⁾ § 502 občanského zákoníku.“

2. V § 2 odst. 1 písm. g) bodě 1 se slovo „podniku⁹⁾“ nahrazuje slovy „obchodního závodu⁹⁾“.

3. V § 2 odst. 1 písm. h) bod 2 zní:

„2. jednání jménem právnické osoby, anebo jiná osoba v obdobném postavení, pokud výkon této služby je pouze dočasný a souvisí se založením a správou právnické osoby,“.

4. V § 4 odst. 4 písm. a) bodě 1 a v § 4 odst. 5 písm. a) se slovo „podniku“ nahrazuje slovy „obchodního závodu⁹⁾“.

5. V § 4 odst. 4 písm. c) se slova „sdružení podle jiného právního předpisu¹⁶⁾“ nahrazují slovy „spolku podle jiného právního předpisu¹⁶⁾, ústavu“.

Poznámka pod čarou č. 16 zní:

„¹⁶⁾ § 214 až 302 občanského zákoníku.“

6. V § 11 odst. 4 se slova „na dálku“ nahrazují slovy „distančním způsobem“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. LXXX

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 2 se slova „zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo osobu, jejíž způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „, jejíž svéprávnost“.
2. V § 24 odst. 2 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.
3. V § 26 odstavec 4 zní:
„(4) Zajistí-li policista osobu nezletilou nebo osobu, která není trestně

odpovědná, je povinen informovat o této skutečnosti neprodleně jejího zákonného zástupce, opatrovníka nebo školské anebo výchovné zařízení, ze kterého osoba utekla, nebo jiné obdobné zařízení, ve kterém je tato osoba umístěna na základě rozhodnutí soudu anebo na základě souhlasu zákonných zástupců anebo opatrovníka. Zákonný zástupce, opatrovník nebo uvedené zařízení jsou povinni bez zbytečného odkladu zajistit odvoz této osoby z útvaru, v němž je osoba zajištěna. Zajistí-li policie výjimečně převezení osoby sama, má tato osoba, její zákonný zástupce nebo opatrovník povinnost uhradit náklady převozu. Policie zajištěnou osobu, která utekla z výkonu ústavní výchovy, ochranné výchovy nebo předběžného opatření, převezve na nejblíže záchytné pracoviště diagnostického ústavu, pokud není školské zařízení, z něhož osoba utekla, blíže než toto záchytné pracoviště.

4. V § 44 odst. 2 se slova „občanského soudního řádu¹²⁾“ nahrazují slovy „zákona o zvláštních řízeních soudních“.
5. Poznámka pod čarou č. 12 se zrušuje.
6. V § 46 písm. a) se slova „občanského soudního řádu¹²⁾“ nahrazují slovy „zákona o zvláštních řízeních soudních“.
7. V § 47 odst. 3 se slova „občanského soudního řádu¹²⁾“ nahrazují slovy „zákona o zvláštních řízeních soudních“.
8. V § 63 odst. 6 se slova „Je-li pohřešovaná osoba zbavena způsobilosti k právním úkonům“ nahrazují slovy „Je-li svéprávnost pohřešované osoby omezena“.
9. V § 63 odst. 6 se slova „zákonného zástupce“ nahrazují slovem „opatrovníka“.
10. V § 65 odst. 1 písm. d) se slova „která nemá způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu“ nahrazují slovy „jejíž svéprávnost je omezena“.
11. V § 95 odst. 1, 3 a 5 se slova „odpovídá za“ nahrazují slovy „je povinen nahradit“.
12. V § 95 odst. 3 písm. a) se slovo „odpovědnosti“ nahrazuje slovy „povinnosti k náhradě škody“.
13. V § 95 odst. 4 se slova „o odpovědnosti za škodu na zdraví v některých zvláštních případech“ zrušují.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

Čl. LXXXI

Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. .../2013 Sb., zákona č. .../2013 Sb., zákona č. .../2013 Sb. a zákona č. ... /2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. b) a v § 3 odst. 6 písm. b) se slovo „podniku“ nahrazuje slovem „závodu“.
2. V § 3 odst. 1 písm. e) se slova „ve smyslu obchodního zákoníku“ zrušují.
3. V § 3 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) a r), která znějí:

„q) členským státem, ve kterém se nachází pojistné riziko pojištěné pojistnou smlouvou týkající se neživotního pojištění, členský stát,

1. na jehož území se nacházejí pojištěné budovy, jejich součásti, příslušenství a věci, které se v nich nacházejí, jsou-li pojištěny stejnou pojistnou smlouvou,

2. kde je registrován pojištěný dopravní prostředek bez ohledu na jeho typ,

3. kde pojistník uzavřel pojistnou smlouvu na dobu 4 a méně měsíců, která se týká pojistných rizik spojených s cestováním bez ohledu na pojistné odvětví, nebo

4. ve kterém má pojistník jako fyzická osoba bydliště nebo sídlo, nebo jako právnická osoba své sídlo nebo svoji pobočku, jedná-li se o případy, které nejsou uvedeny v bodech 1 až 3,

r) členským státem závazku členský stát, ve kterém má pojistník, který uzavřel pojistnou smlouvu týkající se životního pojištění, bydliště, nebo je-li pojistník právnickou osobou, členský stát, ve kterém se nachází sídlo nebo pobočka této právnické osoby, ke kterým se smlouva vztahuje.“.

CELEX: 2009L0138

4. V § 3 odst. 3 písm. a) se slova „v jiné obchodní společnosti“ nahrazují slovy „nebo členů v jiné obchodní korporaci“.
5. V § 3 odst. 3 písm. b) se slova „správního, řídicího nebo dozorčího“ nahrazují slovy „statutárního nebo kontrolního“ a slova „společnosti a je zároveň společníkem takové společnosti“ se nahrazují slovy „korporace a je zároveň společníkem nebo členem takové korporace“.
6. V § 3 odst. 3 písm. c) se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporaci“, za slovo „společníkem“ se vkládají slova „nebo členem“, slovo „uzavřel“ se

nahrazuje slovem „uzavřela“ a slovo „společnost“ se nahrazuje slovem „korporace“.

7. V § 3 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) je společníkem nebo členem jakékoli jiné korporace a

1. většina členů statutárního nebo kontrolního orgánu této korporace byla jmenována výhradně pomocí využití jejích hlasovacích práv, nemá-li však jiná osoba vůči této ovládané osobě práva uvedená v písmenech a), b) nebo c), nebo

2. vykonává na základě dohody uzavřené s ostatními společníky nebo členy této korporace většinu hlasovacích práv společníků nebo členů v této korporaci, nebo“.

8. V § 3 odst. 4 písm. b) bodě 2 se slovo „podnik“ nahrazuje slovem „závod“.

9. V § 3 odst. 6 písm. i) bodě 4 se slova „, řídicích nebo dozorčích“ nahrazují slovy „nebo kontrolních“.

10. V § 3 odst. 6 se na konci textu písmene j) doplňují slova „nebo je pověřena kontrolou této činnosti“.

11. V § 6 odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“.

12. V § 8 odst. 1 písm. b) se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.

13. V § 15 odst. 1 písm. c) se slovo „fyzické“ nahrazuje slovy „nebo obchodní firmu nebo název a sídlo“, slova „člena představenstva“ se nahrazují slovy „statutárního orgánu“ a za slova „kontrolní komise“ se vkládají slova „, popřípadě jiného orgánu s obdobnou kontrolní působností“.

14. V § 15 odst. 2 písm. a) se slova „u akciové společnosti také zakladatelská smlouva nebo listina,“ zrušují.

15. V § 18 odst. 6 větě poslední se slova „nepoužijí § 215 a § 216 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „nepoužije § 517 odst. 2 a 518 zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.

16. V § 28 odst. 2 a v příloze č. 1 části B bodech 10 až 13 se slovo „škodu“ nahrazuje slovem „újmu“.

17. V § 37 odst. 1 písm. c) se slovo „fyzické“ nahrazuje slovy „nebo obchodní firmu nebo název a sídlo“, slova „člena představenstva“ se nahrazují slovy „statutárního orgánu“ a za slova „kontrolní komise“ se vkládají slova „, popřípadě jiného orgánu s obdobnou kontrolní působností“.

18. V § 37 odst. 2 písm. a) se slova „zakladatelská smlouva nebo listina,“ zrušují.

19. V 70 odst. 1 písm. h) se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.
20. V § 73 odst. 3 písm. d) se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákonu upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
21. V § 73 odst. 4 písm. b) se slovo „nemovitostmi“ nahrazuje slovy „nemovitými věcmi“.
22. V § 74 odst. 3 se slova „movitého nebo nemovitého“ zrušují.
23. V § 95 odst. 2 písm. c) se slova „představenstva, dozorčí rady nebo kontrolní komise“ nahrazují slovy „statutárního nebo dozorčího orgánu“.
24. V § 95 odst. 2 písm. f) a v § 113 odst. 2 písm. c) se slova „škod v“ nahrazují slovy „nároků z“.
25. V § 97 odst. 1 písm. c) a v § 99 odst. 4 písm. a) se slovo „představenstva“ nahrazuje slovy „statutárního orgánu“.
26. V § 100 odst. 1 větě druhé se slova „způsobila k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávná“.
27. V § 124 odst. 1 větě první se slova „způsobilou k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnou“.
28. V § 124 odst. 5 se slova „s obchodním zákoníkem“ nahrazují slovy „se zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev“.
29. Za § 129 se vkládá nový § 129a, který zní:

„§ 129a

(1) Pojišťovna umožní na základě písemné žádosti oprávněné osoby, po ukončení šetření pojistné události, nahlížet této osobě do spisu vedeného pojišťovnou v souvislosti s touto událostí nebo obdobného záznamu o průběhu šetření škodné události a požítovat z něho za úplaty výpisy nebo kopie, a to z těch záznamů, které se týkají důvodu zamítnutí poskytnutí pojistného plnění nebo jeho výpočtu. Tím není dotčena povinnost pojišťovny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech podle § 127.

(2) Pojišťovna žádosti podle odstavce 1 nevyhoví, pokud na základě jejího písemného dotazu jí příslušný orgán z důvodu ohrožení řízení o trestném činu nebo projednávání správního deliktu s nahlížením do spisu pojišťovny sdělí písemně svůj nesouhlas. Pojišťovna je povinna odeslat tento písemný dotaz příslušnému orgánu do 30 dnů ode dne podání žádosti podle odstavce 1, pokud bylo v souvislosti s pojistnou událostí zahájeno trestní nebo správní řízení.“

30. Za § 132 se vkládá nový § 132a, který včetně nadpisu zní:

„§ 132a

Povinné pojištění

(1) Stanoví-li právní předpis členského státu povinnost sjednat určité pojištění, je tato povinnost splněna pouze tehdy, je-li pojistná smlouva uzavřena v souladu s právními předpisy členského státu, které se týkají tohoto soukromého pojištění. Nachází-li se pojistné riziko na území více členských států, platí pro pojistnou smlouvu právo členského státu, který povinnost sjednat určité pojištění ukládá.

(2) Je-li v členském státě, který ukládá povinnost sjednat určité pojištění, uložena pojišťovně povinnost oznámit oprávněným orgánům jakýkoli zánik soukromého pojištění, pak tento zánik může být vůči poškozeným třetím osobám pojišťovnou namítán pouze za podmínek stanovených právními předpisy tohoto státu.“

CELEX: 2009L0138

31. V § 138 odst. 1 se slova „obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev“.
32. V příloze č. 1 části B bodu 1 písm. b) a bodu 2 písm. b) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmý“.
33. V příloze č. 1 části C písm. f) se slovo „škody“ nahrazuje slovem „újmu“.

Čl. LXXXII

Přechodné ustanovení

Povolení k provozování pojišťovací činnosti udělená pro pojistná odvětví uvedená v příloze č. 1 části B k zákonu č. 227/2009 Sb., ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za povolení udělená pro pojistná odvětví uvedená v příloze č. 1 části B k zákonu č. 277/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST SEDMDESÁTÁ

Změna zákona o finančním zajištění

Čl. LXXXIII

Zákon č. 408/2010 Sb., o finančním zajištění, se mění takto:

1. V § 2 písm. a) se slova „z obchodů“ nahrazují slovy „ze smluv“ a slovo „obchody“ se nahrazuje slovem „smlouvami“.

2. V § 2 písm. e) a v § 7 odst. 4 písm. b) se slovo „půjčky“ nahrazuje slovem „zápůjčky“.
3. V § 2 písm. e) se slova „závazkového vztahu“ nahrazují slovem „závazku“.
4. Poznámka pod čarou č. 5 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
5. V § 7 odst. 1 písm. c) bodě 8 se slovo „podniků“ nahrazuje slovy „obchodních závodů“.
6. V § 7 odst. 1 se na konci textu písmene m) doplňují slova „s právní osobností“.
7. V § 8 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; tím není dotčen § 7 odst. 4 písm. d)“.
8. V § 8 odst. 2 se slovo „úkon“ nahrazuje slovem „jednání“.
9. V § 11 se slovo „přírůstky“ nahrazuje slovem „plody“.
10. V § 17 odst. 2 se slova „či propadnutím“ zrušují a slova „nebo propadnutí anebo“ se nahrazují slovem „nebo“.
11. V nadpise § 22 se slova „a obchodního“ zrušují.

ČÁST SEDMDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o zdravotních službách

Čl. LXXXIV

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 38 odst. 1 písm. a) bodě 3 se slova „občanského soudního řádu“ nahrazují slovy „zákona o zvláštních řízeních soudních“.
2. V § 71 odst. 3 písm. o) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
3. V § 71 odst. 3 písm. o) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
4. V § 71 odst. 3 písm. o) bodě 4 se slova „dítěte, které se narodilo v cizině, místo a stát, kde se narodilo“ nahrazují slovy „osvojence, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil“.

5. V § 71 odst. 3 písm. o) bodě 7 se slovo „dítěte“ nahrazuje čárkou.
6. V § 71 odst. 4 písm. p) úvodní části ustanovení se slova „osvojeném dítěti“ nahrazují slovem „osvojenci“.
7. V § 71 odst. 4 písm. p) bodech 2 a 3 se slovo „dítěte“ nahrazuje slovem „osvojence“.
8. V § 71 odst. 4 písm. p) bodě 7 se slovo „dítěte“ nahrazuje čárkou.

ČÁST SEDMDESÁTÁ DRUHÁ

ÚČINNOST

Čl. LXXXV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

A. Název zákona

Návrh, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva.

B. Zhodnocení platného právního stavu

Dne 22. března 2012 byl ve Sbírce zákonů uveřejněn zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém. Všechny tyto tři normy tvoří první fázi rekodifikace soukromého práva hmotného v České republice.

Nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) upravuje souhrnně veškeré obecné instituty soukromého práva, obecnou úpravu právnických osob, rodinné právo a absolutní a relativní majetková práva. Zákon o obchodních korporacích navazuje na občanský zákoník úpravou týkající se uspořádání vztahů v obchodních společnostech a družstvech a konečně zákon o mezinárodním právu soukromém stanoví kolizní a procesní normy pro řešení soukromých vztahů s mezinárodním prvkem.

Příprava rekodifikace civilního práva hmotného probíhala v České republice více jak 10 let. Na přípravě základního kodexu soukromého práva se podílela celá řada odborníků právní teorie i praxe. K jeho přípravě byla ustavena rekodifikační komise, jejíž členy byli jmenováni přední čeští experti zabývající se právní naukou civilního práva.

Rekodifikace soukromého práva byla dvakrát podrobena meziresortnímu připomínkovému řízení. Poprvé tomu bylo v roce 2008. Tehdy byla lhůta pro zaslání připomínek u všech tří předpisů delší, než je standardní u jiných zákonů. U NOZ byla lhůta pro zaslání připomínek dokonce 3 měsíce (standardní lhůta je podle Legislativních pravidel vlády 20 dní). I při projednávání NOZ na vládě byla této tématice věnována nadměrná pozornost. Návrh NOZ byl rozdělen do částí, ke kterým byly zřízeny ad hoc komise Legislativní rady vlády, které celý návrh důsledně projednaly. Plénum Legislativní rady vlády pak návrh NOZ, včetně dvou dalších předpisů rekodifikace, projednalo na tří denním výjezdním zasedání.

Připomínkové řízení se v obdobném duchu opakovalo na počátku roku 2011. Vzhledem k tomu, že návrhy rekodifikace již jednou byly v připomínkovém řízení projednávány, byla zde zvolena standardní délka pro zaslání připomínek. Všechny tři návrhy též na jaře roku 2011 znovu projednala Legislativní rada vlády. Nadměrná pozornost byla rekodifikaci věnována taktéž při jejím projednávání v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Ještě před tím, než návrhy zákonů projednal ústavně právní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, probíhala k jednotlivým částem NOZ neformální expertní jednání, jejichž závěry se následně promítly ve stanovisku ústavně právního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Stejný postup

byl zvolen i u zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

NOZ je systematicky rozvržen do pěti částí. Podle legislativních zvyklostí se jednotlivé části zákonů dělí na hlavy, díly a oddíly. Pro lepší přehlednost kodexu je v zásadě dodržováno pravidlo, že jeden paragraf má obsahovat až na výjimky nanejvýš dva odstavce. Příbuzné nebo tématicky spjaté instituty jsou řazeny od jednodušších ke složitějším a od obecných ke zvláštním. Kodex začíná obecnou částí, kde jsou především vymezeny jednotlivé pojmy, se kterými následně text občanského zákoníku pracuje. Osu celé úpravy občanského zákoníku představuje člověk a jeho zájmy. Právní postavení člověka jako jednotlivce, včetně úpravy práv výlučně a přirozeně spjatých s jeho osobou, je klíčové téma první části zákoníku.

Část druhá občanského zákoníku se věnuje rodinnému právu – upravuje práva a povinnosti osob, které v různých rolích vystupují v rodině. Ustanovení se zabývají institutem manželství, právy a povinnostmi manželů, rodičů a dětí, stejně jako dalšími formami příbuzenství, dále je upraveno osvojení a práva a povinnosti mezi dětmi a dalšími osobami, které jim nahrazují rodiče či jejich funkci nějak doplňují.

Část třetí návrhu zákona upravuje absolutní majetková práva. Návrh NOZ se vrací ke klasické a přehledné systematické úpravě věcných práv. Navrhovaná struktura vymezuje postupně držbu, vlastnictví, spoluvlastnictví, věcná práva k cizím věcem (právo stavby, věcná břemena, zástavní právo a zadržovací právo) a správu cizího majetku, dědické právo.

Čtvrtá část návrhu zákona zabývající se relativními majetkovými právy řeší vznik závazků a jejich obsah, zajištění a zánik. Dále obsahuje závazky z jednotlivých právních jednání i závazky z deliktů. Ustanovení NOZ věnující se jednotlivým smluvním typům z hlediska počtu paragrafů tvoří nejobsáhlejší část návrhu. Poslední část NOZ upravuje ustanovení společná, přechodná a závěrečná. Tato ustanovení upravují zejména pravidla přechodu ze současně platné právní úpravy na nový právní pořádek.

Mezi nejzásadnější věcné změny, které sebou NOZ přináší, patří: NOZ je pojat jako obecný kodex civilního práva hmotného. Jako hlavní zásadu soukromého práva kodex vyzdvihuje autonomii vůle. NOZ se snaží o terminologickou jednotnost a užívá tedy co možná pro stejné pojmy stejná slova a pro různé pojmy slova různá. Mezi zásadní změny též patří odklon od stávajícího pojetí neplatnosti právního jednání. Primárně se dává přednost relativní před absolutní neplatností. Opouští se od úplného zbavení způsobilosti k právním úkonům. NOZ více chrání osoby omezené ve svéprávnosti a nabízí další možnosti osobám, u nichž je předpoklad, že budou ve svéprávnosti omezeny. Zavádí se jednotná úprava závazkového práva a tím se odstraňuje dosavadní právní dualismus. Do občanského zákoníku jsou zařazeny i ty smlouvy, které momentálně stojí mimo občanský i obchodní zákoník (např. pojistná smlouva). Zavádí se široké pojetí věci a zavádí se nové pojetí zvířete, které již není považováno za věc, ale za předmět právních vztahů sui generis. Sjednává se princip ochrany dobré víry nabyvatele (zákazníka) při nabytí vlastnictví od nevlastníka, který byl dosud platný pouze

v obchodním právu, čímž se klade důraz na právní jistotu osob jednajících v dobré víře. Do českého civilního práva se vrací princip, že stavba je součástí pozemku (*superficies solo cedit*). Dochází k zásadním změnám v oblasti dědického práva, zejména se posiluje vůle zůstavitele. Dochází ke změně koncepce v oblasti náhrady škody, upřednostňuje se náhrada škody uvedením do předešlého stavu oproti náhradě v penězích a posiluje se právní postavení osoby, které byla věc poškozena.

Rekodifikace civilního práva hmotného však přináší i změny v oblasti práva obchodních společností a družstev. Nový zákon o obchodních korporacích navazuje na NOZ a stanoví určité odlišnosti typické pro podnikatelský svět. Zákon o obchodních korporacích nahrazuje dosavadní obchodní zákoník, avšak značná část, zejména právo závazkové, právo nekalé soutěže a obecné instituty obchodního práva jsou přesunuty do NOZ. Stejně tak je ze zákona o obchodních korporacích vyjmuta pasáž upravující obchodní rejstřík. Tato pasáž bude předmětem úpravy samostatného zákona. V zákoně o obchodních korporacích tak zůstává pouze úprava obchodních společností a družstev.

Zákon o obchodních korporacích však dosavadní úpravu obchodních společností a družstev nemění nikterak drasticky. Návrh však na některých místech reaguje na vývoj v právních řádech evropských zemí tak, aby i česká úprava obchodních společností byla ve srovnání se zahraniční úpravou konkurenceschopnou.

Mezi základní změny, které sebou nový zákon o obchodních korporacích přináší, patří následující:

Dochází k částečné liberalizaci pravidel obchodních korporací. Jedná se tak o reakci na vývoj světa obchodu. Liberalizace se neděje samoučelně a v žádném případě se neděje na úkor ochrany jiných zájmů. Cílem není bezbřehá volnost, ale systém, který na jedné straně neomezuje podnikání, na druhé straně chrání ty, kteří nemají dostatečný vliv nebo dostatečné informace (menšinoví společníci, věřitelé). Zavádí se přísnější a ucelená regulace správy obchodních korporací. Mění se pojetí koncernového práva. Dochází k opuštění chiméry základního kapitálu v s.r.o. Opouští se od povinnosti tvorby základního kapitálu ve výši 200.000,- Kč. Zákon připouští, aby jeden společník vlastnil i více obchodních podílů. Dochází k částečnému rozvolnění akciové společnosti. Navrhuje se změna v úpravě vnitřní struktury akciové společnosti. Dává se možnost volby mezi dualistickou a monistickou strukturou řízení společnosti.

Posledním předpisem tvořícím páteř rekodifikace civilního práva hmotného je nový zákon o mezinárodním právu soukromém. Zákon o mezinárodním právu soukromém je tak normou, která reagovala na věcné změny NOZ. Nový zákon o mezinárodním právu soukromém vychází z pojetí, že součástí mezinárodního práva soukromého je i mezinárodní právo procesní, tedy soubor právních norem upravujících postup soudů a jiných orgánů a účastníků a poměry mezi nimi vznikající v řízení o soukromoprávních věcech, v němž je obsažen mezinárodní prvek. Stěžejní část nového zákona při respektu přednosti norem práva Evropské

unie a norem vyplývajících z mezinárodního práva zavádí kolizní úpravu pro řešení případů s mezinárodním prvkem. Zákon též reflektuje moderní přístupy mezinárodního práva soukromého a navazuje na nejnovější úpravu přijatou na úrovni Evropské unie. Zákon o mezinárodním právu soukromém v obecné části též upravuje instituty, které dnes řeší pouze teorie mezinárodního práva soukromého.

C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Je zřejmé, že změny, které sebou přináší všechny tři právní předpisy tvořící základ rekodifikace soukromého práva, vyžadují další navazující změny v českém právním řádu. Bez provedení těchto změn by byla rekodifikace civilního práva v praxi jen těžko aplikovatelná. Změny nebudou ovšem jen legislativního rázu, ale bude nutné provádět i další nelegislativní změny, aby praxe byla schopna rozsáhlou materii vstřebat. Za takové změny je nutné považovat například úpravu již stávajících informačních systémů (NOZ například vyžaduje, aby ve veřejném seznamu věcí, pokud se jedná o věc, která se do veřejného seznamu zapíše a taková věc náleží do svěřenského fondu, byl zapsán jako vlastník věci svěřenský správce s poznámkou „svěřenský správce“), nebo přípravu nových informačních systémů (NOZ například předpokládá existenci registru smluv o manželském majetkovém režimu).

Pokud jde o legislativní práce, je nutné připravit souhrn legislativních změn, které NOZ, ale i nový zákon o obchodních korporacích budou doprovázet do praxe. Bez těchto změn by aplikovatelnost nové úpravy rekodifikace civilního práva byla jen velmi složitá. Samostatnou kapitolou je nový zákon o mezinárodním právu soukromém. Ten je schopen fungovat sám o sobě jako celek a doprovodné změny nevyžaduje. Na změny v civilním právu způsobené přijetím rekodifikace sám reaguje.

Kromě výkladových potíží, by zachování současného stavu způsobilo nefunkčnost některých věcných řešení. Spousta právních předpisů totiž navazuje na stávající občanský či obchodní zákoník a počítá s věcnými řešeními, které dosavadní právní předpisy přinášejí. Pokud se tedy změnila úprava v NOZ či v zákoně o obchodních korporacích, je třeba, aby se změnil i příslušný právní předpis. NOZ přináší i celou řadu nových institutů, se kterými stávající právní řád vůbec nepočítá. Jejich promítnutí je tak do příslušných právních předpisů nutné. NOZ též přináší na některém místě terminologické změny. Předkladatel si byl při přípravě NOZ vědom skutečnosti, že není schopen provést terminologické změny ve všech navazujících právních předpisech, a tudíž zvolil metodu, kdy pomocí přechodného ustanovení § 3029 odst. 1 NOZ zakotvil, že dovolávají-li se právní předpisy ustanovení, která se tímto zákonem zrušují, vstupují na jejich místo ustanovení tohoto zákona. K rozsáhlým terminologickým změnám tak není nutné přistupovat. V opačném případě by navrhovaný zákon měnil velkou část právního řádu. K promítnutí změn terminologie však navrhovaný zákon také v některých případech přistupuje. Jedná se

o situaci, kdy se novelizuje právní předpis z jiného věcného důvodu. Pokud již novelizační bod obsahuje terminologickou úpravu v návaznosti na rekodifikaci soukromého práva, tak se přistupuje k tomu, že i na jiných místech takového právního předpisu dochází ke změně terminologie.

Rekodifikace civilního práva hmotného by též nemohla existovat bez promítnutí úpravy hmotného práva do procesních předpisů. Návrh zákona tak musí přinést zásadní zásah do této oblasti. Je potřeba revidovat především úpravu nesporného řízení. Vzhledem k tomu, že byla koncepčně zvolena cesta přijetí samostatného zákona upravujícího nesporná řízení, spočívá těžiště novely občanského soudního řádu především ve zrušení příslušné pasáže upravující oblast nesporných řízení. Jak zákon upravující nesporná řízení, tak novela občanského soudního řádu byly do legislativního procesu předloženy s doprovodným zákonem současně.

D. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Důvodem přijetí navrhované úpravy je potřeba reagovat na základní předpisy rekodifikace civilního práva a dovést tak celý rekodifikační proces. Předkládaný zákon není však jediným legislativním počinem, který uvádí NOZ a zákon o obchodních korporacích v život. Kromě tohoto zákona se předpokládá přijetí:

- zákona o zvláštních řízeních soudních,
- zákona o veřejném opatrovníkovi,
- zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob,
- zákona o řízení před rozhodčí komisí spolku,
- zákona o veřejné prospěšnosti,
- katastrálního zákona.

Navíc bude nutné na změny civilního práva reagovat i na úrovni prováděcích předpisů. Bude tedy nutné provést revizi několika stávajících vyhlášek a nařízení vlády. Ne všechny výše vyjmenované zákony nicméně podmiňují účinnost NOZ (pokud například nebude přijat zákon o veřejném opatrovníkovi do roku 2014, bude platit dosavadní právní úprava až do doby schválení nového předpisu).

Navrhovaný zákon též neprovádí změny v právních předpisech, kde se jednotlivé resorty rozhodly jít samostatně s tím, že provedení změn v návaznosti na NOZ či zákon o obchodních korporacích bude součástí samostatných novel. Předmětné novely totiž sebou přinášejí více změn a provedení návazností na předpisy rekodifikace soukromého práva jsou jen jednou z jejich částí. Takovým případem jsou například daňové předpisy.

Navrhovaný zákon se soustředí především na promítnutí věcných změn. S ohledem na přechodné ustanovení § 3029 odst. 1 NOZ není v zásadě třeba v právním řádu promítat změnu terminologie. K promítnutí terminologických změn

však v některých případech beztak dochází. Jednak tam, kde je změna terminologie spojena i se změnou obsahu. Pokud tedy dochází k návazným věcným změnám, používá se již terminologie nová. K celkové změně terminologie dochází také v těch právních předpisech, kde dochází ke změně termínu na jednom místě díky věcnému zásahu do předpisu. Bylo by totiž nelogické, aby jeden právní předpis používal dvojí terminologii. Předkladatel předpokládá, že ke změně zbytku terminologie dojde postupně při přijímání novel jednotlivých právních předpisů, nebo při přijímání právních předpisů nových. Skutečnost, že právní předpisy používají nekonzistentní terminologii, není v českém právním řádu ničím novým. Jako příklad může sloužit dosavadní znění zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním či zákon směnečný a šekový.

Změny přijímané doprovodným zákonem si lze tématicky rozdělit do několika oblastí:

1. Navazující změny v oblasti podnikání a finančních trhů.
Mezi tyto změny se řadí zejména
 - novela zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů,
 - novela zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů,
 - novela zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.
2. Změny navazující na úpravu nových institutů v oblasti oceňování majetku, pojištění či dražeb.
Mezi tyto změny se řadí zejména
 - novela zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů,
 - novela zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
 - novela zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů.
3. Navazující změny v oblasti ochrany spotřebitele.
Mezi tyto změny se řadí zejména
 - novela zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů,
 - novela zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.
4. Navazující změny v sociální oblasti.
Mezi tyto změny se řadí zejména

- novela zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění.

5. Navazující změny v oblasti pracovněprávních vztahů.

Mezi tyto změny se řadí především novela zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

6. Navazující změny v oblasti státní správy.

Mezi tyto změny se řadí zejména

- novela zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7. Navazující změny v oblasti kultury a v jiných oblastech.

Mezi tyto změny se řadí zejména

- novela zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů.

8. Navazující změny v právních předpisech upravujících postavení profesních komor.

Mezi tyto změny se řadí zejména

- novela zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářského řádu), ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) ve znění pozdějších předpisů,
- novela zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a

soudcích)

Změny jednotlivých zákonů, které zavádějí procesní úpravu navazující na nové hmotné civilní právo, budou přijímány cestou zvláštních právních předpisů.

Mezi tyto právní předpisy se řadí zejména

- nový zákon o zvláštních řízeních soudních
- novela zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů,

novela zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů.

E. Hodnocení regulace dopadů (RIA)

K návrhu se neprovádí hodnocení regulace dopadů (RIA), a to na základě rozhodnutí vlády č. 941 ze dne 14. 12. 2011, kterým vláda schválila Plán legislativních prací vlády na rok 2012.

F. Předpokládané dopady na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí

Navrhovaný zákon je jen technickou změnou navazující na rekodifikaci civilního práva hmotného a připravený za účelem, aby základní normy rekodifikace civilního práva hmotného mohly být aplikovatelné. Zákon sám o sobě tedy nepřináší přímé dopady na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí.

S určitými nepřímými dopady do veřejných rozpočtů a do podnikatelského prostředí je však třeba počítat. V důsledku doprovodných změn a v důsledku nastavení nových pravidel v doprovodných předpisech, budou muset některé instituce či soukromé osoby částečně přenastavit svá vnitřní pravidla.

G. Soulad navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii a s ústavním pořádkem

Navrhovaný zákon není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Návrh zákona zajišťuje taktéž částečné provedení některých evropských předpisů. Jedná se zejména o právní předpisy, kdy bylo o jejich částečném provedení do jiných zákonů rozhodnuto v rámci projednávání NOZ. Takovými předpisy jsou evropské směrnice na ochranu spotřebitele a předpisy týkající se oblasti pojišťovnictví. V některých případech dochází ke zpřesnění stávající implementace.

Návrhu zákona se dotýkají následující právní předpisy Evropské unie:

- Směrnice Rady ze dne 30. května 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se soupojištění v rámci Společenství (78/473/EHS).
- Šestá směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o rozdělení akciových společností.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností.

H. Zhodnocení současného stavu ve vztahu k rovnosti mužů a žen, dopady do životního prostředí

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Navrhovaný zákon nemá dopad na životní prostředí.

Zvláštní část

K části první - změna zákona o požární ochraně

K bodům 1 a 2 (§ 82):

Nově se vymezuje nárok fyzické osoby na úhradu škody, kterou utrpěla při zdolávání požáru na své věci, kterou o své vůli poskytla. Náhrada škody bude poskytována podle soukromoprávní úpravy NOZ (viz ustanovení § 84 odst. 5).

K bodu 3, 4 a 7:

Změny se činí v návaznosti na nové znění ustanovení § 82.

K bodu 5 (§ 84 odst. 1)

Na rozdíl od ustanovení § 82 se poskytuje náhrada škody právnické a fyzické osobě hasičským záchranným sborem kraje, která jí vznikla v důsledku opatření nutných ke zdolávání požáru, zamezení jeho šíření nebo záchranných prací provedených na

rozdíl od ustanovení § 82 na příkaz velitele zásahu nebo velitele jednotky požární ochrany.

K bodu 6 (§ 84 odst. 2):

Nově se vymezuje nárok na náhradu škody, která vznikla fyzické nebo právnické osobě při zdolávání požáru na výzvu starosty. Škodu hradí obec.

K bodu 8 (§ 84 odst. 4):

V souvislosti s výše uvedenými změnami se zrušuje číslo „82“, neboť lhůty zde uvedené se vztahují pouze na ustanovení § 83.

K bodu 9 (§ 84 odst. 5):

Nově se stanoví vymezení odpovědnosti podle NOZ v souvislosti s ustanovením § 82.

K části druhé - změna zákona o státní památkové péči

K bodům 1 až 14, 21 a 27:

Podle dosavadní právní úpravy (§ 2 zákona o státní památkové péči) se kulturní památkou mohla stát pouze věc a tedy ve smyslu dosavadní právní úpravy byly kulturními památkami věci movité a věci nemovité (pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem). Současně není pravidlem, že by kulturní památkou byla jak stavba, tak pozemek, na kterém se stavba nachází (typické je to u drobné architektury – výklenkové kaple, poklony, boží muka, smírčí kříže, ale i transferovaná národní kulturní památka - pozdně gotický děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mostě atp.). Naopak u archeologických lokalit, kdy novostavby na takové lokalitě kvalitu kulturní památky nespĺňují, jsou jako kulturní památky hodné ochrany pouze pozemky bez novostaveb, které se na nich mohou nacházet.

NOZ vrací do tuzemského práva zásadu superficies solo cedit, v důsledku čehož se stavba, nejedná-li se o stavbu jen dočasnou, prohlašuje za součást pozemku.

V mnoha případech je nositelem kulturně historické hodnoty stavba a nikoli pozemek, na kterém se stavba nachází, nebo naopak pozemek ovšem bez některých nebo i všech staveb, které se na něm nacházejí.

Řada zahraničních právních předpisů bez výslovné vazby na soukromoprávní úpravu předpokládá, že samostatně jako kulturní památky mohou být chráněny stavby (např. Belgie, Finsko, Irsko, Litva, ve Spolkové republice Německo – Bavorsko, Berlín, Braniborsko, Brémy, Dolní Sasko, Hamburk, Meklenbursko – Přední Pomořany, Porýní – Falc, Sársko, Sasko, Sasko – Anhaltsko, Severní Porýní – Vestfálsko), a k této možnosti se přiklonilo i navržené řešení, které předpokládá, že samostatně

chráněným statkem může být nejen věc ve smyslu NOZ, ale i stavba, která je podle práva soukromého součástí pozemku, na němž se zájmy památkové péče neuplatňují.

Bez vazby na soukromoprávní pojetí věci tedy bude možné poskytnout ochranu jako kulturní památce stavbě (včetně drobných staveb jako jsou kaple, křížky, boží muka nebo samostatně stojící sochy či sousoší), aniž by bylo třeba omezovat dispozici s pozemkem, na kterém se takové stavby nacházejí. Současně navržená právní úprava umožňuje reagovat i na možnost vzniku novostaveb na pozemcích, které již jsou kulturní památkou, a to deklarací toho, že taková novostavba není předmětem zájmu státní památkové péče.

K bodům 15 a 16:

V ustanovení § 13 je upraveno právo státu na přednostní koupi kulturních památek, které se může týkat mimo jiné staveb, které jsou chráněné jako národní kulturní památky. V důsledku zavedení zásady superficies solo cedit může být stavba, chráněná jako národní kulturní památka, součástí pozemku, který sám národní kulturní památkou není. Aby bylo možné uplatnit právo státu na přednostní koupi kulturních památek, musí být toto právo vztaženo k věci tak, jak ji pojmají předpisy soukromého práva. V souladu s touto koncepcí se tak bude přednostní právo státu v případech, kdy stavba chráněná jako národní kulturní památka je součástí pozemku, který sám národní kulturní památkou není, vztahovat na věc nemovitou, jejíž součástí je národní kulturní památka.

K bodu 17 až 19:

Jedná se o promítnutí změny koncepce a terminologie NOZ v oblasti omezování svéprávnosti.

K bodu 20:

V důsledku nové koncepce vymezení věci nemovité byla změněna optika ustanovení § 18 odstavce 1, která respektuje toto vymezení a povinnost vyžádat si předchozí souhlas je směřována již nikoli k nemovitým kulturním památkám ale ke stavbám, které jsou kulturními památkami. V souladu s tímto posunem byla také povinnost vyžádat si předchozí souhlas podle odstavce druhého navázána nikoli k přemístění movité kulturní památky ale k přemístění movité věci, která je kulturní památkou. Protože novela nepředpokládá odlišný procesní režim pro stavby a movité věci, které jsou národní kulturní památkou, a protože národní kulturní památkou se mohou stát výlučně stavby a movité věci, které již jsou kulturní památkou, není výslovně upravena povinnost vlastníků národních kulturních památek vyžádat si ve smyslu odstavce 1 nebo 2 tohoto ustanovení předchozí souhlas, protože tato povinnost na ně dopadá z titulu, že jejich stavba nebo movitá věc je současně i kulturní památkou. Stejná konstrukce je uplatněna v § 9 nebo § 20 zákona.

K bodům 21 až 25:

Jde o textové doplnění ustanovení skutkových podstat správních deliktů a přestupků na základě úprav provedených v textu zákona v důsledku přijetí NOZ.

K bodu 26:

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům.

K přechodnému ustanovení:

S ohledem na skutečnost, že i nová úprava po přijetí NOZ a promítnutí zásady superficies solo cedit předpokládá, že samostatně jako kulturní památka mohou být chráněny stavby bez pozemků, jejichž jsou nově součástí, nebo naopak, že ne každá stavba, která je součástí pozemku, který je kulturní památkou, je nutně sama jako kulturní památka chráněna, je v přechodném ustanovení předpokládáno zachování dosavadního rozsahu památkové ochrany bez vztahu k promítnutí zásady superficies solo cedit v soukromém právu.

K části třetí - změna zákona o cenách

Změna reaguje na ustanovení § 2527 NOZ, ze kterého vyplývá, jaké údaje má kupujícímu poskytnout prodejce zájezdu při uzavření kupní smlouvy. Úprava v zákoně o cenách, pokud jde o poskytování informace o souhrnné ceně při prodeji zájezdu, se proto stává s novou úpravou v NOZ duplicitní a tudíž nadbytečnou. Proto se navrhuje její vypuštění. Prodejce zájezdu bude mít nadále povinnost při nabídce prodeje zájezdu (např. v katalogu) informovat o konečné (celkové) ceně zájezdu. Dále se též reaguje na terminologii užívanou v novele zákona o oceňování majetku.

K části čtvrté – změna zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích

Návrh reaguje na nový institut poznámky spornosti dle NOZ.

K části páté – změna živnostenského zákona

K bodům 1 a 2:

Jedná se o opravu legislativně technické chyby vzniklé při přípravě předchozích novel.

K bodu 3:

Jde o nápravu legislativně technické chyby vzniklé při přípravě předchozích novel.

K bodu 4:

Jde o technickou změnu prováděnou v návaznosti na změnu terminologie NOZ.

K bodu 5:

Jedná se o legislativně technickou změnu.

K bodu 6:

Dochází k reformulaci ustanovení v souvislosti s přijetím NOZ. Požadavek věku 18 let a způsobilosti k právním úkonům se navrhuje nahradit obecným termínem plná svéprávnost, který zahrnuje obě výše uvedené podmínky. V souladu s ustanovením § 30 NOZ se nově plně svéprávným stává i nezletilý, kterému soud na jeho návrh nebo na návrh jeho zákonného zástupce, pokud s tím bude nezletilý souhlasit, přiznal plnou svéprávnost, dosáhl-li věku šestnácti let a bude-li osvědčena jeho schopnost sám se živit a obstarat si své záležitosti, případně bude-li to z vážných důvodů v jeho zájmu. Dále se v souladu s ustanovením § 33 NOZ umožňuje provozovat živnost i nezletilým osobám, kterým jejich zákonný zástupce s přivolením soudu udělí souhlas se samostatným provozováním obchodního závodu nebo určité výdělečné činnosti. Bude se tedy jednat o právo nezletilce provozovat ty živnosti, které souvisí s činností, k níž byl dán souhlas zákonného zástupce a soudu.

K bodu 7:

Důvodem navržené úpravy je dosáhnout toho, aby osoby ze třetích zemí, kterým byl v České republice povolen trvalý pobyt, nebyly povinny k prokázání bezúhonnosti dokládat i výpis z rejstříku trestů ze země, jejímiž jsou občany.

K bodu 8:

Jde o technickou změnu prováděnou v návaznosti na změnu terminologie NOZ.

K bodu 9:

Navrhovaná změna je reakcí na zrušení obchodního zákoníku v důsledku rekonstrukce soukromého práva hmotného.

K bodu 10:

Cílem navrhované změny je vyjasnit, že pravidlo zápisu do obchodního nebo obdobného rejstříku se vztahuje pouze na osoby zapisované do tohoto rejstříku.

K bodu 11:

Jedná se o změnu ustanovení navazující na zrušení obchodního zákoníku a zároveň odstranění pochybností o tom, kterých fyzických osob se ustanovení týká.

K bodu 12:

Dochází k technické reformulaci a zjednodušení ustanovení.

K bodu 13:

Ustanovení se vypouští v návaznosti na terminologii NOZ. Ten již nezná institut zbavení způsobilosti k právním úkonům, který je dle stávající právní úpravy důvodem pro zrušení živnostenského oprávnění, a předpokládá, že k omezení svéprávnosti osob bude docházet pouze z důvodů duševní poruchy člověka, která není jen přechodné povahy. V případě omezení svéprávnosti podnikatele bude nezbytné, aby z důvodů ochrany zájmů opatrovance i zájmů třetích osob podmínky pro živnostenské podnikání splňoval soudem jmenovaný opatrovník.

K bodu 14:

Dochází ke sladění právní úpravy živnostenského zákona s textem NOZ a zákona o zvláštních řízeních soudních. Navrhovaná změna právní úpravy pokračování v provozování živnosti při úmrtí podnikatele navazuje na zavedení nového institutu likvidace pozůstalosti NOZ (§ 1713) a zejména pak novou právní úpravu zákona o zvláštních řízeních soudních, která obsahuje postavení likvidačního správce. Pokračování v živnosti se umožňuje taktéž svěřenskému správci, pokud zůstavitel vložil obchodní závod do svěřenského fondu pořízením pro případ smrti. Navrhuje se též umožnit pokračování v živnosti vykonavateli závěti. Bude se však jednat pouze o případ předpokládaný ustanovením § 1554, tedy pokud vykonavateli závěti náleží správa pozůstalosti.

K bodu 15:

Dochází k terminologické úpravě ustanovení za účelem sladění pojmů užívaných v živnostenském zákoně a tím vyloučení pochybností o významu těchto termínů.

K bodu 16 až 18:

S ohledem na skutečnost, že NOZ již nerozlišuje termín sídlo a místo podnikání, dochází k harmonizaci jednotlivých ustanovení takovým způsobem, aby odpovídala NOZ. V návaznosti na znění zákona o evidenci obyvatel se upřesňuje stávající právní úprava upravující povinnost podnikatele prokázat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má na území České republiky sídlo a zahraniční osoba organizační složku obchodního závodu. Neměl-li občan ČR, který se narodil v cizině, pobyt na území České republiky nebo jej nelze zjistit, je místem jeho trvalého pobytu sídlo zvláštní matriky. Úřadem zvláštní matriky se rozumí Úřad městské části Brno-střed; tento úřad je zároveň ohlašovnou.

K bodu 19:

Úprava odráží změny dosud používaných pojmů v návaznosti na přijetí NOZ, pojem „místo podnikání“ se nahrazuje pojmem „sídlo“.

K bodu 20:

Dochází k terminologické úpravě ustanovení za účelem sladění pojmů užívaných v živnostenském zákoně a tím vyloučení pochybností o významu těchto termínů. Zároveň se upřesňuje stávající právní úprava v návaznosti na znění zákona o evidenci obyvatel a zákona o matrikách, jménu a příjmení, které upravují evidenční adresu místa pobytu občana ČR, který se narodil v cizině a neměl na území České republiky pobyt nebo jej nelze zjistit.

K bodu 21:

Právní úprava živnostenského zákona vymezující náležitosti adresy bydliště ohlašovatele, resp. žadatele o koncesi na území České republiky, sídla a umístění organizační složky závodu na území ČR se sladuje s právní úpravou uvedenou v zákoně o základních registrech, který ve svém § 29 obsahuje definici pojmů „adresní místo“ a „adresa“. Vzhledem k tomu, že údaje vedené v základních registrech jsou při vkládání do živnostenského rejstříku získávány a ověřovány v těchto registrech a zároveň je živnostenský rejstřík agendovým informačním systémem, z něhož jsou některé údaje vkládány do základních registrů, je nezbytné, aby údaje vedené v živnostenském rejstříku a v základních registrech (tzv. referenční údaje) byly vedeny ve stejné podobě.

K bodu 22:

Navrhuje se změnit poznámku pod čarou, aby odpovídala NOZ.

K bodu 23, 25 až 29:

S ohledem na skutečnost, že NOZ již nerozlišuje termín sídlo a místo podnikání, dochází k harmonizaci jednotlivých ustanovení takovým způsobem, aby odpovídala NOZ. Dále se též nahrazuje pojem „podnik“ pojmem „závod“. Reaguje se také na změnu učiněnou v § 6 odst. 3 zákona. Dochází i ke zpřesnění stávající právní úpravy v návaznosti na znění zákona o evidenci obyvatel a zákona o matrikách, jménu a příjmení, které upravují evidenční adresu místa pobytu občana ČR, který se narodil v cizině a neměl na území České republiky pobyt nebo jej nelze zjistit.

K bodu 24:

Navrhuje se předmětné ustanovení sladit s ustanovením § 16g zákona o Rejstříku trestů. V souvislosti s ním se dává uchazeči možnost prokázat bezúhonnost i přílohou k výpisu z Rejstříku trestů, ve které jsou uvedeny informace o odsouzení z jiných členských států.

K bodu 27:

Dochází ke zpřesnění ustanovení týkajícího se dokládání bezúhonnosti osobami, které jsou občany jiných států než států Evropské unie a jsou ustanoveny do funkce odpovědného zástupce.

K bodu 30:

Jedná se o sladění právní úpravy s úpravou týkající se dokládání bezúhonnosti fyzických osob, která již požadavek na maximální stáří dokladů obsahuje.

K bodu 31:

Upřesňující změna ustanovení odstraňuje pochybnosti o tom, jakými doklady odpovědný zástupce – občan jiného státu než Evropské unie prokazuje svou bezúhonnost.

K bodu 32:

Jde o legislativně technickou změnu činěnou v návaznosti na novou terminologii NOZ.

K bodu 33:

V návaznosti na základní registry se navrhuje zakotvit do zákona nový odstavec, který stanoví, že ohlašovatel nemá povinnost dokládat k ohlášení živnosti příslušné dokumenty, pokud jsou skutečností, které tyto dokumenty dokládají, zjištěné ze základních registrů.

K bodu 34:

S ohledem na skutečnost, že NOZ již nerozlišuje termín sídlo a místo podnikání, dochází k harmonizaci příslušného ustanovení.

K bodu 35:

Zrušuje se poznámka pod čarou na ustanovení obchodního zákoníku.

K bodu 36:

Úprava reaguje na vypuštění ustanovení § 12 živnostenského zákona.

K bodu 37 :

Odstraňuje se nepřesnost stávající právní úpravy.

K bodu 38:

Jde o legislativně technické změny činěné v návaznosti na novou terminologii NOZ.

K bodu 39:

Do právní úpravy živnostenského zákona se doplňuje požadavek na předávání některých dalších údajů z informačního systému cizinců, které jsou nezbytné pro práci živnostenských úřadů.

K bodům 40 a 41:

Změna navazuje na úpravu provedenou v § 13 živnostenského zákona v souvislosti se sladěním úpravy tohoto zákona s NOZ a zákonem o zvláštých řízeních soudních.

K bodu 42:

Dochází k terminologické úpravě ustanovení za účelem sladění pojmů užívaných v živnostenském zákoně a tím vyloučení pochybností o významu těchto termínů.

K bodu 43 až 45:

Jde o legislativně technické změny činěné v návaznosti na novou terminologii NOZ.

K bodu 46:

Jedná se o změnu ustanovení navazující na zrušení obchodního zákoníku a přijetí NOZ.

K přechodným ustanovením:

Přechodné ustanovení uvedené v bodu 1 pamatuje především na změnu terminologie ve vztahu k výpisům z živnostenského rejstříku a ve vztahu k zápisům do něj. I pokud dojde k zahájení řízení podle tohoto zákona před účinností novely, dojde k zápisu již podle zákona účinného po novele. Bod 2 pak stanoví povinnost živnostenských úřadů provést především terminologické změny vyvolané NOZ do živnostenského rejstříku nejpozději do 1 měsíce ode dne účinnosti novely.

K části šesté – změna zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků

Návrh reaguje na nový institut poznámky spornosti dle NOZ.

K části sedmé - změna zákona o obecní policii

K bodům 1 až 6:

Jedná se o terminologické úpravy přijaté v důsledku přijetí NOZ.

K bodu 7:

Upřesňuje se, v jakém případě náleží náhrada škody poškozenému a režim náhrady újmy se sjednocuje s NOZ.

K části osmé - změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K bodům 1, 5, 11, 12 a 13:

Legislativně technické úpravy s ohledem na změnu terminologie a změnu přístupu k osobám, které mají narušenou schopnost samostatně právně jednat v NOZ.

Termín „způsobilost k právním úkonům“ je v NOZ nahrazen termínem „svěprávnost“. Dle ust. § 30 NOZ se plně svéprávným stává člověk zletilostí. Zletilosti se nabývá dovršením 18 roku věku. Před nabytím zletilosti se plně svéprávnosti nabývá přiznáním svéprávnosti, nebo uzavřením manželství.

Dle NOZ již nebude možné zbavit člověka svéprávnosti (dle původní terminologie způsobilosti k právním úkonům), ale pouze jej ve svéprávnosti omezit.

K bodům 2, 6, 9, 10 a 14:

Legislativně technická úprava s ohledem na to, že pojem „zákoný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka.

K bodu 3 a 8:

Změna se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého. Stejná změna je prováděna v právní úpravě údajů o osvojení v zákoně o evidenci obyvatel a zákoně o pobytu cizinců.

K bodu 4 a 7:

Změna se činí v souladu s novým institutem prohlášení za nezvěstného, u kterého se navrhuje zapisovat do evidence obyvatel také údaj o dni, ke kterému podle rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného nastávají účinky takového rozhodnutí.

K části deváté - změna zákona o bankách

Novela zákona o bankách představuje z větší části legislativně-technické změny, které navazují na NOZ a zákon o obchodních korporacích. Reaguje se jednak na změnu terminologie, dále na skutečnost, že banka může zvolit, zda bude mít vnitřní strukturu monistickou nebo dualistickou. Výslovně se vylučuje možnost, aby členem

statutárního orgánu, správní rady, nebo dozorčí rady banky byla právnická osoba. Dále se též nastavuje zvláštní proces zápisu nucené správy do obchodního rejstříku a reaguje se na změnu dosavadní dvoukrokovosti v procesu zvýšení základního kapitálu.

K části desáté - změna notářského řádu

K bodu 1:

V první části se jedná o terminologické upřesnění. NOZ nahrazuje pojem právní úkon pojmem právní jednání.

NOZ používá pojem notářská úschova v § 2253 (dlužné nájemné), ve kterém stanoví v konkrétním případě, že se peníze přijmou do notářské úschovy, aniž by bylo výslovně stanoveno, že účelem je jejich vydání další osobě. Proto je třeba pojem notářská úschova důsledně používat a vymezit v notářském řádu a dále je třeba neomezit úschovu peněz jen na účel jejich vydání další osobě.

Samotné omezení přijímání peněz notářem do notářské úschovy není třeba uvádět již v tomto úvodním ustanovení. Navrhuje se nově komplexní úprava až v § 81 notářského řádu. Omezení zůstává v podstatě zachováno, jen se rozšiřuje přijímání peněz do notářské úschovy o ty případy, stanoví-li tak zvláštní zákon, jako je tomu v § 2253 NOZ.

K bodu 2:

Ustanovení se mění v závislosti na nové úpravě zvláštních řízení soudních. Stanoví se také, že notář může v souvislosti s notářskou činností zastupovat v řízeních před orgány veřejné moci. V případě zastupování u soudů je však taxativně vymezeno, ve kterých řízeních může notář zastupovat.

K bodu 3 (§ 4):

Jestliže notář provádí zápisy do veřejných seznamů a Rejstříku zástav mající účinky vůči třetím osobám, má postavení orgánu veřejné moci, a proto je třeba, aby i na tuto jinou činnost notáře dopadala ustanovení o notářské činnosti, zejména povinnost notáře vykonávat i tuto činnost nestranně.

K bodu 4 (§ 6):

Notářskými listinami mohou být jen listiny o ověření, které jsou upraveny v notářském řádu – ověřovací doložky podle § 73, 74 a 75. Notář totiž vedle dalších subjektů, sepisuje i jiné listiny o ověření, provádí-li osvědčování podle jiného zákona (např. při vydávání výstupů z ISVS, při konverzi dokumentů); tento zákon buď prohlašuje listiny o ověření v něm upravené za veřejné či nikoli. Jestliže takové

listiny o ověření upravuje jiný zákon, nelze je v § 6 označit, byť zkratkou, za notářské listiny.

K bodům 5, 7, 8, 12, 16, 72 a 105 [§ 7 odst. 1, § 10 odst. 1, § 11 písm. e), § 18 odst. 1, § 20 odst. 1, § 79 odst. 2, § 109c]:

Jedná se o terminologické upřesnění.

NOZ nahrazuje způsobilost k právním úkonům svéprávností a pojem nemovitosti pojmem nemovité věci.

K bodům 6 a 29 (§ 9 odst. 1 písm. d), § 11 písm. g), § 15 odst. 2, § 28 odst. 1 a v § 57 odst. 1 až 3):

Změna reaguje na novou úpravu zakotvenou v NOZ. Povinnost k náhradě újmy zahrnuje i náhradu újmy na jmění (škody). Je třeba, aby notář byl plně pojištěn, i když podle § 2861 NOZ lze pojištění odpovědnosti ujednat jen jako pojištění škodové.

Na druhou stranu podle § 2894 NOZ platí, že nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon.

K bodu 9 (§ 13 odst. 2):

Je třeba přizpůsobit ustanovení o notářích společnicích ustanovení o společnosti v § 2716 a násl. NOZ, které nahrazuje současné „sdružení“. I když je možná v notářském řádu určitá specifická úprava, vždy půjde o společnost podle § 2716 a násl., neboť v případě notářů společníků i za současné právní úpravy se vždy jedná o „sdružení za společným účelem činnosti nebo věci“.

Oproti současnému stavu je navrhováno, aby bylo umožněno uzavřít smlouvu o sdružení i notářům členům jedné notářské komory, aniž by museli mít stejné sídlo, tedy sídlit ve stejném městě, byť třeba i na jiné adrese, jak předepisuje platná právní úprava. Podle platné úpravy dochází ke zvýhodnění notářů, kteří jsou členy Notářské komory pro hlavní město Prahu, neboť ti mohou všichni mezi sebou uzavírat smlouvy o sdružení a navíc je mohou uzavírat i s notáři, kteří jsou členy Notářské komory v Praze („střední Čechy“) a mají sídlo v Praze (notáři z obvodu okresních soudů Praha-západ a Praha-východ). Taktéž jsou tímto zvýhodněni i notáři z obvodů Praha-východ a Praha-západ, jakož i notáři z obvodů Brno-město a Brno-venkov a též Plzeň a Plzeň jih a Plzeň sever.

Společnictví notářů při zachování nezbytné vazby činnosti notáře pouze na fyzickou osobu umožňuje větší zajištění žádané komplexnosti notářských služeb, flexibility a rychlosti jejich poskytování, což je žádoucí, zvláště při očekávaném nárůstu náročnosti výkonu činnosti notáře v souvislosti s novou úpravou civilního práva. Mezi notáři, kteří jsou členy jiných notářských komor, se však společenství

nepřipouští, neboť není důvodné. Možnost společenství mezi notáři, kteří jsou členy Notářské komory pro hlavní město Prahu a notáři, kteří jsou členy Notářské komory v Praze a mají sídlo v Praze, bude jako výjimka zachována, neboť v tomto případě není důvod pro změnu oproti dosavadní úpravě.

Vzhledem k umožnění vzájemného zastupování v činnosti notáře, tedy včetně jiné činnosti, zejména činnosti soudního komisaře v řízení o pozůstalosti, jeví se nezbytné, aby smlouva o sdružení měla písemnou formu. Nebude-li dodržena písemná forma stanovená v § 13 odst. 2 věta druhá, je smlouva absolutně neplatná.

K bodu 10 (§ 13 odst. 3):

Půjde-li o sdružení „za účelem věci“ navrhuje se nepřipustit vzájemné zastupování. Jednak se jeví, že je z povahy věci vyloučeno, a jednak u případné společnosti bez závazku společně vykonávat činnost notáře není zastupování žádoucí, neboť v případě notářů společníků nenaplňuje smysl tohoto institutu.

K bodu 11 (§ 13 odst. 4):

Vzhledem k vzájemnému zastupování při sdružení se ke společnému výkonu činnosti notáře je nezbytné, aby skutečnost, že se notáři sdružili ke společnému výkonu činnosti notáře, byla známa orgánům notářské samosprávy. V případě činnosti notáře jako soudního komisaře je třeba, aby společnost byla známa i soudům. Stane se tak tím, že tato skutečnost bude uvedena v návrhu rozvrhu práce navrhovaném příslušnou notářskou komorou.

K bodu 13 [§ 19 písm. a)]:

Navrhuje se zrušit možnost pověřovat notářské koncipienty sepisováním notářských zápisů o exekučních titulech, neboť sepisování notářských zápisů vůbec, natož přímo vykonatelných nahrazující rozhodnutí soudu notářskými koncipienty není důvodné, vhodné ani žádoucí, neboť jde o stěžejní notářskou činnost, ke které je třeba plná odborná kvalifikace pro výkon notářství. Dosavadní výjimka byla umožněna z toho důvodu, že též exekutorský koncipient mohl sepisovat exekutorské zápisy o exekučních titulech. Jestliže však kompetence sepisování exekutorských zápisů o exekučním titulu bude soudním exekutorům zrušena, není důvodné v notářském řádu výjimku ponechávat.

K bodu 14 [§ 19 písm. a) a § 23 písm. a)]:

Ke zrušení dochází pro nadbytečnost.

K bodu 15 [§ 19 písm. a), § 23 písm. a)]:

Z důvodu vhodnosti se navrhuje možnost pověření notářských kandidátů a notářských kandidátů vydáváním opisů a potvrzení i z Evidence právních jednání pro případ smrti – ohledně listin o povolání správce dědictví nebo vykonavatele závěti a

ze Seznamu veřejných listin o manželském majetkovém režimu obdobně, jako je tomu již nyní u Rejstříku zástav.

K bodům 17, 27, 31 až 33 a 47:

Jedná se o terminologické upřesnění.

NOZ nahrazuje pojem právní úkon pojmem právní jednání.

K bodu 17 [§ 23 písm. a)]:

Celý nyní navrhovaný § 71b se týká sepisování příslušných notářských zápisů, nikoli jen jeho odstavec 1.

K bodu 18 (§ 35 odst. 3):

Sněm je orgánem Notářské komory České republiky (dále jen „Komora“) a tvoří ho nejen volení delegáti, ale také prezidenti notářských komor z titulu své funkce. Pojem delegát je v zákoně přesně vymezen v § 31 odst. 3 písm. c).

K bodu 19 (§ 35a až 35c):

Vzhledem k tomu, že Komora povede ve srovnání s platnou právní úpravou další seznamy, je ustanovení § 35a z důvodu přehlednosti úvodním a společným ustanovením ke všem seznamům a Rejstříku zástav.

Pro prováděcí předpisy se navrhuje ponechat dosavadní úpravu, kdy předpis vydá Komora a schvaluje ho Ministerstvo spravedlnosti, což se navrhuje též v případě prováděcích předpisů ohledně nových seznamů, jejichž vznik je založen NOZ. Odměna Komory za v zákoně výslovně uvedené úkony bude stanovena vyhláškou Ministerstva spravedlnosti.

Uchování dat i po provedení výmazu u příslušných seznamů je potřebné pro případné budoucí zjišťování stavu k době, kdy nebyl zápis vymazán.

Evidence právních jednání pro případ smrti je současnou Centrální evidencí závětí, která k tomu, aby měla význam a byla funkční, musí být doplněna o evidenci dalších listin, kterými nejsou jen pořízení pro případ smrti, ale i další právní jednání pro případ smrti. Vzhledem k tomu, že dalších evidovaných listin je poměrně mnoho, je nutné změnit i název evidence. Pro účely řízení o pozůstalosti je totiž žádoucí evidence všech právních jednání pro případ smrti způsobem stejným, jako nyní jsou evidovány jen závěti, listiny o vydědění a listiny o správě dědictví. Listiny o povolání správce pozůstalosti budou opět zahrnuty do společného seznamu s ostatními listinami učiněnými pro případ smrti, avšak vzhledem k odlišnému režimu budou evidovány odděleně tak jako nyní listiny o správě dědictví. Vzhledem k tomu, že vykonavatel závěti má i postavení správce pozůstalosti, budou závěti, ve kterých byl ustanoven vykonavatel, evidovány v obou odděleních. V této evidenci zůstanou zapsány závěti, listiny o vydědění a listiny o správě dědictví pořízené podle dosavadního občanského zákoníku, což je vyjádřeno v přechodných ustanoveních.

K bodu 20 (§ 35d až 35l):

Evidence listin o manželském majetkovém režimu bude obdobná současné Centrální evidenci manželských smluv. Evidence všech listin včetně rozhodnutí soudu o manželském majetkovém režimu zůstane jako neveřejný seznam zachována, neboť zůstává zachován její dosavadní význam pro zjištění majetkových poměrů zemřelého zůstavitele. V novém seznamu podle § 721 NOZ upravovaném v § 35j a násl. notářského řádu budou evidovány jen takové smlouvy, o jejichž evidenci smluvní strany požádají. V Evidenci listin o manželském majetkovém režimu zůstanou zapsány smlouvy podle § 143a dosavadního občanského zákoníku, což je vyjádřeno v přechodných ustanoveních.

Počítá se s tím, že evidence bude úplná, tedy že soudům bude v příslušném procesním předpisu nově stanovena povinnost o jimi provedených změnách informovat Komoru za účelem provedení zápisů do této evidence, a to zasíláním elektronických stejnopisů rozhodnutí. Pro účel, pro který je tato neveřejná evidence zřízena (řízení o pozůstalosti), je klíčové, aby byla evidence komplexní.

Předmět evidence podle písmen § 35d odst. 1 notářského řádu se vztahuje k těmto ustanovením NOZ:

- a) § 716,
- b) § 717 odst. 2,
- c) § 725,
- d) § 724,
- e) 717 odst. 2, § 725.

Dále se zřizuje Seznam prohlášení o určení opatrovníka, který předpokládá § 39 odst. 3 NOZ, který také stanoví, že jde o seznam neveřejný. Jedná se sice také o evidenci, ale vzhledem k tomu, že NOZ používá slovo seznam, je i zde toto slovo použito. Tak jako u jiných seznamů bude zápis předepsaných údajů provádět notář, který sepsal notářský zápis o prohlášení o určení opatrovníka. Vzhledem k ustanovení § 61 NOZ (věta za středníkem) soud bude vždy muset zjišťovat případnou existenci prohlášení o určení opatrovníka, což bude vyjádřeno v příslušném procesním předpisu. Navrhuje se, že sdělení soudu bude poskytovat Komora, tak jako je tomu v případě údajů z jiných evidencí v řízení o pozůstalosti (poskytuje je soudnímu komisaři pověřeného soudem), zde však samozřejmě přímo soudu, který povede příslušné řízení.

Rejstřík zástav zůstává zachován v současné podobě. V důsledku toho, že NOZ umožňuje kromě zápisu zástavního práva i zápis jiných práv se zástavním právem souvisejících, rozšiřuje se značně kapacita rejstříku a z tohoto důvodu se také navrhuje úprava zápisu dalších údajů, než jen o zástavním právu. Stanoví se rovněž, že se všechny tyto další údaje zapisují na základě žádosti, a jaký notář zápis provede. NOZ totiž stanoví pravidlo jen pro zápis zástavního práva. I pro tento případ je však třeba toto pravidlo upřesnit v tom smyslu, že lze zapsat zástavní právo, až je-li

zástavní smlouva účinná. Zápisy údajů na základě rozhodnutí orgánů veřejné moci, kterými vzniklo zástavní právo, a změny bude provádět nadále Komora.

NOZ nestanoví na rozdíl od seznamů v něm uváděných, zda je Rejstřík zástav veřejným či neveřejným seznamem. Podle dosavadní úpravy v § 35b platného notářského řádu jde o seznam neveřejný. Z tohoto důvodu podle dosavadní úpravy je možno vydat opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava jen tomu, kdo prokázal oprávněný zájem a v případě věci movité jen tehdy, souhlasil-li s vydáním vlastníků zástavy. Vzhledem k tomu, že se podstatně zvyšuje význam rejstříku a zejména proto, že dochází k zápisu i dalších práv, a vědomí o nich je pro třetí osoby důležité, toto omezení se nyní odstraňuje. Opisy, výpisy, popřípadě potvrzení z Rejstříku zástav vydá kterýkoli notář každému, kdo o toto požádá. V tom je tedy rejstřík zástav navrhován jako veřejný s uvedenou mírou veřejnosti, aniž by to bylo výslovně stanoveno, obdobně jako to není stanoveno v NOZ.

Zřizuje se seznam, který předpokládá § 721 NOZ, který také stanoví, že jde o seznam veřejný (Seznam listin o manželském majetkovém režimu). NOZ nestanoví výslovně, že seznam se týká pouze smluv o manželském majetkovém režimu. Věta druhá spíše počítá s opakem. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby se do seznamu v rámci komplexnosti úpravy zapisovala i rozhodnutí soudu, kterými se mění zákonný manželský majetkový režim se stejnými účinky zápisu, jako je tomu u smluv.

NOZ sice předpokládá účinky zápisu uvedené v tomto návrhu v § 35l odst. 1 (uvedeno v důvodové zprávě k NOZ), jako účinky dané již tím, že jde o zápis do veřejného seznamu, avšak jeví se vhodné v předpisu, kterým se tento seznam zřizuje, tyto účinky výslovně stanovit.

Vzhledem k tomu, že k seznámení se smlouvou třetími osobami je třeba, aby měly tyto osoby k dispozici celý text smlouvy, popřípadě, jde-li o rozhodnutí soudu, celý výrok rozhodnutí soudu, seznam bude zahrnovat sbírku listin a také rejstřík.

Tak jako u jiných seznamů bude zápis předepsaných údajů provádět notář, který sepsal notářský zápis o příslušné smlouvě, nebude-li to možné (v případě, že k zápisu na základě žádosti manželů by mělo dojít, když notář, který smlouvu sepsal, již nebude ve funkci), tak ve smyslu § 721 NOZ zápis provede Komora.

Rejstřík bude přístupný způsobem umožňující dálkový přístup, jinak bude kterýkoli notář vydávat opisy smluv či rozhodnutí ze sbírky listin anebo potvrzení o tom, že nejsou v seznamu zapsány. V důsledku toho, že jde o seznam veřejný, vydávány budou komukoli na jeho žádost, aniž by prokazoval právní zájem.

V § 35k se předpokládá, že bude soudům stanovena povinnost zasílat elektronické stejnopisy rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že pro tyto účely postačí v případě rozhodnutí soudu bez jeho odůvodnění, budou tato rozhodnutí zakládána bez odůvodnění, neboť tato mohou obsahovat citlivé údaje o osobních poměrech. Soudům je stanovena posílat elektronické stejnopisy bez těchto odůvodnění.

Do tohoto seznamu bude možné zapsat na žádost manželů i smlouvy vzniklé podle § 143a dosavadního občanského zákoníku, což je vyjádřeno v přechodných ustanoveních.

K bodu 21 až 23 (§ 37 odst. 3 a 4):

Stanoví se, že k platnosti předpisů o seznamech, evidencích a Rejstříku zástav bude nutný souhlas Ministerstva spravedlnosti.

K bodům 24 až 26 (§ 53 odst. 1):

Úprava změny v písm. a) se navrhuje jednak v důsledku navrhované úpravy v § 70 a 71 a jednak v důsledku stávající úpravy § 23a odst. 2 a 3 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přeměnách), kterým došlo k nepřímé změně tohoto ustanovení v písmeni a). Například podle § 23a odst. 3 zákona o přeměnách je notář povinen na základě žádosti sepsat ve formě notářského zápisu i takový projekt přeměny, který není v souladu s právními předpisy (v zápisu je pak povinen uvést, z jakého důvodu podle jeho názoru takové právní jednání není v souladu s právními předpisy).

Notáři se stanoví povinnost odmítnout úkon v notářské činnosti, je-li účasten na věci jeho zaměstnanec, což se z hlediska nutné nestrannosti notáře jeví nezbytné.

Písmeno d) se doplňuje z důvodu již nyní platného ustanovení § 74 odst. 4 notářského řádu a také z důvodu navrhovaného doplnění ustanovení § 64 odst. 3 notářského řádu, podle kterého notář odmítne sepsat notářský zápis o právním jednání, není-li mu prokázána totožnost či existence účastníků a dalších osob. Obdobně odmítne úkony provést v případě notářských úschov a vydání notářského zápisu o závěti.

K bodu 28 (§ 57 odst. 1):

Žadatel i klient jsou významově osoby jiné, než je účastník. Žadatel může být i účastníkem, klient nikoli. Souvisí s návrhem na § 63 odst. 2 notářského řádu, kde se vymezuje účastník.

K bodu 30 (§ 59 odst. 2):

Neumožnění vypsát spoluvlastnické podíly též číslicemi není důvodné. Navíc činí notářské zápisy nepřehlednými v případech složitých podílů, například jde-li o spoluvlastnické podíly na společných částech domu náležející k příslušné bytové jednotce.

K bodu 34 [§ 63 písm. c)]:

Je třeba doplnit náležitosti ohledně účastníků – právnických osob, neboť současný stav, kdy se tyto náležitosti dovozují jen analogicky, není žádoucí, vezmeme-li v úvahu, že označení účastníka je jednou ze základních náležitostí notářského zápisu.

Vzhledem k tomu, že podle NOZ již právnické osoby svými statutárními zástupci nejednají svým jménem, ale tito jejich zástupci jednají za ně, není třeba statutární zástupce v náležitostech zvláště uvádět.

K bodu 35 (§ 63 písm. d):

Zmíněné ustanovení se uvádí do souladu s NOZ, který užívá pojem „svéprávnost“ a zná pouze omezení svéprávnosti.

K bodu 36 [§ 63 písm. e)]:

V dosavadním znění zcela jistě legislativním nedopatřením chybí údaj o zjišťování totožnosti zástupců účastníků. Také je třeba doplnění údaje o prokázání existence právnické osoby. Totožnost se notáři i podle dosavadního znění § 64 prokazuje – povinnost je na straně osob, prokazující svojí totožnost. Z tohoto se místo slova „ověřování“ navrhuje slovo „prokazování“ a tak se toto ustanovení uvádí do souladu s ustanovením § 64.

Povinnost dbát na prokázání totožnosti, popřípadě existence zúčastněných osob je dána pro notáře ustanovením § 64 notářského řádu. Dosavadní údaj o tom, jak byla ověřena totožnost, není jako náležitost notářského zápisu důvodný. Tato náležitost notářského zápisu nebyla stanovena ani v předchozích notářských řádech a to jak v zákonech o státním notářství, tak v předtím platném notářském řádu z roku 1871, ze kterého byl tento údaj jako náležitost v roce 1942 vypuštěn. Navíc, bude-li totožnost prokázána svědky úkonu, bude tato skutečnost vyplývat z notářského zápisu a bude-li notář znát zúčastněné osoby osobně, k prokázání, ověření či zjištění totožnosti nedochází. Téměř vždy tedy bude uveden úřední průkaz jako jediná zbývající možnost prokázání totožnosti. Nyní k prokázání totožnosti dochází v 99 % případů úředním průkazem. Judikatura nejednotně a proměnlivě posuzuje splnění této náležitosti ohledně popisu tohoto údaje. Mělo by sice stačit uvést, „že totožnost byla ověřena úředním průkazem“, jako rozlišení od ověření totožnosti svědky. Soudy však často dovozují, ač zákon nic takového nestanoví, že náležitost splněna nebyla, tedy nejedná se o notářský zápis se všemi z toho vyplývajícími důsledky, není-li výslovně uvedeno, že se jedná o úřední průkaz platný, nebo dokonce, není-li uvedeno o jaký konkrétní průkaz se jedná, s uvedením jeho čísla a kdo ho vydal. I s ohledem na pochybnosti o tom, jak má být tato náležitost splněna, které nelze legislativně odstranit z hlediska vymezení přesného označení úředních průkazů (i zahraničních), nejví se žádoucí, aby byla zachována tato náležitost v dosavadním znění. Nehledě na to, že její uvedení není potřebné vzhledem k ustanovení § 64. V § 64 se nově výslovně navrhuje stanovit povinnost notáře sepsání notářského zápisu odmítnout, není-li mu totožnost prokázána. Z těchto všech důvodů se navrhuje, aby notář místo údaje, jak byla totožnost, popřípadě existence prokázána v notářském zápisu potvrdil prokázání totožnosti či existence, tedy potvrdil splnění povinnosti osob podle § 64.

K bodu 37 (§ 63 písm. g):

Jde o terminologickou změnu.

K bodu 38 (§ 63 písm. j)):

Pro notářský zápis jsou stanoveny další náležitosti v § 68 a 69 odst. 3 notářského řádu. Tyto náležitosti jsou stejného významu jako náležitosti uvedené v § 63 a proto je vhodné z hlediska komplexnosti úpravy uvést na ně odkaz v § 63.

K bodu 39 (§ 63 odst. 2):

Je důvodné výslovně vyjádřit, kdo je účastníkem, neboť vzhledem k tomu, že je použito pro tyto osoby označení patřící spíše do procesního předpisu, je tendence k výkladům, že účastníkem je ten, kdo je uveden v notářském zápisu. Účastníkem se nemíní účastník notářského zápisu. Účastníkem je ten, kdo formou notářského zápisu právně jedná. Proto také notářské zápisy o osvědčení právně významných skutečností účastníky neznají. Jiné případné označení, např. „strana“ (strana smlouvy), není vhodné. Často se totiž sepisují touto formou i jednostranná právní jednání.

K bodům 40 a 41 (§ 64):

Je třeba též uvést, jak lze prokázat existenci právnické osoby.

V notářském zápisu by mělo být uvedeno výslovné prohlášení samotných svědků, nikoli jen osvědčení notáře, že tyto osoby tak učinily.

Vzhledem k tomu, že jedním ze základních požadavků na notářský zápis jako veřejnou listinu o právním jednání je, aby právní jednání skutečně učinila osoba uvedená v notářském zápisu jako osoba, která právní jednání činí, je nezbytné výslovně stanovit pro notáře povinnost požadovaný úkon odmítnout. To platí i o jiných osobách, jako jsou svědci, důvěrníci či tlumočníci, neboť pochybnost o jejich totožnosti nelze s ohledem na postavení veřejné listiny ani v tomto případě připustit.

K bodům 42 a 43 (§ 65 odst. 1 a 3):

Sice lze dovodit, že nemůže-li někdo číst nebo psát, může to být i z toho důvodu, že číst nebo psát neumí, avšak NOZ tyto případy rozlišuje. Z tohoto důvodu se rozlišení navrhuje i v tomto ustanovení.

Doplňujícím odstavcem se odkazuje na úpravu stanovenou pro sepisování listin o těchto právních jednáních v NOZ, který také výslovně stanoví, že tato jeho úprava platí i pro veřejné listiny o právním jednání.

K bodu 44 (§ 66):

NOZ užívá pojem svéprávnost. Ohledně osob svědků a vztahu svědků k právnímu jednání je ustanovení nahrazeno a doplněno o vhodnější a doplňující text ustanovení § 39 odst. 2 NOZ.

K bodům 45 a 46 (§ 67 odst. 1 a § 68 odst. 2):

Zmíněná ustanovení se uvádějí do souladu s nyní používaným pojmem, užívaným též NOZ.

K bodu 48 až 50 (§ 70, § 70a a § 71):

Navrhuje se zakotvit obecnou úpravu notářských zápisů o právním jednání, které mají být podkladem pro zápis do veřejných seznamů obdobnou úpravě notářských zápisů o rozhodnutí orgánů právnických osob a úpravě notářských zápisů o právním jednání podle § 23a zákona o přeměnách. Dosavadní ustanovení § 53 odst. 1 o odmítnutí sepsání notářského zápisu, ostatně prolomené již § 23a zákona o přeměnách, se jeví jako nedostatečné.

Mají-li mít notářské zápisy o právním jednání, které jsou podkladem pro zápis do veřejného seznamu (např. notářské zápisy o zakladatelských listinách a smlouvách obchodních společností či rozhodnutí společníků v působnosti valných hromad) obdobný důkazní a zejména přezkumný význam jako mají notářské zápisy o rozhodnutí orgánů právnických osob podle § 80a a násl. NotŘ, je třeba, aby jejich úprava byla obdobná.

Tato úprava je nezbytná i z toho důvodu, že se v návrhu zákona o veřejných rejstřících navrhuje přímé zápisy notáři do rejstříku. Také při zápisech do dalších veřejných rejstříků je tato úprava žádoucí. Například v případě zápisu práv do katastru nemovitostí je tato úprava vhodná, neboť návrh zákona o katastru nemovitostí počítá s přezkumem notářských zápisů v režimu stejném, jako bude přezkum rozhodnutí orgánů veřejné moci.

Dosavadní obsah ustanovení § 70 byl přesunut z důvodu vhodnosti do ustanovení , 35c a 35d. Dosavadní obsah ustanovení § 71 se přesouvá do části osmé, neboť jde o manipulaci s notářskými zápisy a toto ustanovení platí i pro jiné notářské zápisy než pro notářské zápisy o právním jednání.

K bodu 51 (část šestá oddíl druhý):

Ruší se označení samostatného oddílu druhého pro notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti, neboť tato ustanovení náleží do oddílu prvního. Jedná se též o notářské zápisy o právním jednání, včetně dohody podle § 71b, pro které platí stejná pravidla jako pro jiné notářské zápisy o právním jednání. Není tedy důvod pro odlišení těchto zápisů vytvořením samostatného oddílu.

K bodům 52 až 59 (§ 71a až 71c):

V právní úpravě notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti došlo jen k několika terminologickým upřesněním i ve vztahu k NOZ a k dalším legislativně-technickým úpravám. Kromě zrušení ustanovení §71b odst. 4 věcně zůstává dosavadní úprava beze změny.

V dosavadním ustanovení § 71b odst. 4, které se navrhuje zrušit, je uvedeno, že náležitosti dohody o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu notář v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků. Přitom se jedná se o notářský zápis o právním jednání, pro který platí stejná pravidla jako pro ostatní notářské zápisy o právním jednání. Ustanovení je zavádějící, neboť navozuje dojem, jako kdyby notář musel vycházet jen ze shodného prohlášení účastníků, ač bude znát dle předložených listinných např. právní důvod exekučního titulu. Dokonce navozuje možnost výkladu, že by snad notář měl být vázán prohlášením účastníků a nemusel ve smyslu § 53 odst. 1 posuzovat, zda nebude notářský zápis odporovat obecně závazným právním předpisům. Takový výklad, nyní se již mnohdy uplatňující, připouštějící výjimky z pravidel pro sepisování notářských zápisů, je nedůvodný a nelze ho připustit, neboť oslabuje zvláště v případě exekuce předpokládanou sílu veřejné listiny.

Právě zde musí být pravidla pro sepisování notářských zápisů (vedle nestranného poučení obou stran zejména posouzení právního důvodu z hlediska jeho souladu s obecně závaznými právními předpisy) uplatněna v nejvyšší možné míře vzhledem k tomu, že tento smluvní exekuční titul nahrazuje nalézací řízení u soudu. Je připuštěn v právním systému právě jen proto, že platí tato pravidla. Také při sepisování ostatních notářských zápisů o právním jednání, aniž by to bylo výslovně upraveno, notář logicky podpůrně vychází z prohlášení účastníků, které však hodnotí ve smyslu § 53 odst. 1 notářského řádu. Vzhledem k tomu, že není žádný rozdíl od ostatních notářských zápisů, navrhuje se toto ustanovení jako nadbytečné a zavádějící vypustit.

Dosavadní ustanovení § 71b odst. 5 se zrušuje jako nepotřebné.

Odkaz na potvrzování evropských exekučních titulů se přizpůsobuje nové úpravě v nově navrhované úpravě § 353 OSŘ v návrhu zákona, který je projednáván nyní v parlamentu.

K bodům 60 až 67 (§ 72 odst. 1 až 4):

V § 72 odst. 1 se ustanovení písmene c) zobecňuje (co se osvědčuje v tomto případě je uvedeno v § 75) a ustanovení písmen i) a k) se uvádějí do souladu s právní úpravou v jiných zákonech.

Ustanovení písmene e) se rozšiřuje zejména o uvedení osvědčení rozhodnutí orgánů právnických osob podle § 80a a násl., neboť výslovné uvedení tohoto osvědčení v tomto demonstrativním výčtu je žádoucí. Souvisí to s navrhovaným vypuštěním označení samostatného oddílu pro tato osvědčení. Jedná se o osvědčení již nastalé skutečnosti, jako každé jiné osvědčení, byť má více specifik, a v souvislosti s tím, že je podřazeno pod osvědčovací činnost notáře ve smyslu § 2, náleží také do oddílu druhého.

Ustanovení dosavadních odstavců 2 a 3 se spojuje do odstavce 2, neboť rozdělení do dvou odstavců je nedůvodné. Navíc dosavadní ustanovení chybně vyjadřuje postup

při provádění tohoto osvědčení. Ověřovací doložka se totiž na listinu pevně spojenou s předloženou listinou nepřipojuje. Sama ověřovací doložka je listinou, která se k předložené listině připojuje.

K bodu 68 (§ 72 odst. 5):

Vzhledem ke vztahu § 6, který prohlašuje listiny o ověření sepsané podle tohoto zákona za veřejné listiny, je třeba tyto listiny výslovně uvést v tomto ustanovení. Jen na listiny o ověření upravené v tomto zákoně lze použít zkratku „notářské listiny“ uvedenou v § 6, neboť listiny o ověření upravené v jiných předpisech, které sepisují i jiné subjekty než notáři, nelze označit za notářské listiny. Na druhou stranu, sepisují-li takovou listinu o ověření notář, mělo by se jednat vždy o listinu veřejnou, i když zvláštní zákon ji za veřejnou neprohlašuje, jako je tomu např. v případě doložky o provedené autorizované konverzi.

K bodu 69 (§ 74 odst. 1):

Důvod pro úpravy je stejný jako u návrhu změny v § 63 notářského řádu. Ohledně svědků totožnosti nelze ustanovení § 64 odst. 2 použít, neboť jejich prohlášení v listině o ověření by bylo nevhodné. Jejich prohlášení s jejich podpisy bude však v ověřovací knize.

K bodu 70 (§ 74 odst. 2):

Jde o stejný důvod jako u změny § 63 písm. e). V tomto případě se navíc výslovná identifikace úředního průkazu zaznamenává v ověřovací knize.

K bodu 71 (nadpis nad § 77):

Změna z důvodu legislativní zkratky (i stávající) v § 72 odst. 1 písm. e).

K bodům 73 a 74 (označení oddílu třetího v části šesté, nadpis nad § 80a):

Sepisování notářských zápisů o rozhodnutích právnických osob není zvláštní, jinou činností notáře, odlišnou od činnosti vymezené v § 2 jako osvědčování právně významných skutečností. Jedná se o osvědčovací činnost notáře, kterou je osvědčeno, jaké rozhodnutí a jakým procesem bylo orgánem právnické osoby přijato, což je vyjádřeno v § 80a odst. 2. Z tohoto důvodu náleží tato činnost systematicky do oddílu nyní druhého o osvědčování právně významných skutečností a prohlášení. Notářská činnost vymezená v § 2 jako trojí činnost (sepisování veřejných listin o právním jednání, osvědčování právně významných skutečností a notářská úschova) bude tak správně rozdělena do třech oddílů v rámci části šesté notářského řádu.

K bodu 75 (§ 80a odst. 1):

Změna terminologie.

K bodům 76 až 78 (§ 80a odst. 2, § 80b odst. 1):

Navrhovaným doplněním se výslovně stanoví, že notář, nejde-li o případ podle § 80e odst. 2, sepiše notářský zápis podle § 80a a 80b vždy, tedy i v případě, že rozhodnutí orgánu právnické osoby v důsledku negativního hlasování přijato nebude.

I když lze tuto skutečnost dovodit z dosavadního znění, v dosavadní praxi vznikaly pochybnosti o tom, zda v případě, že v důsledku výsledku hlasování navrhované rozhodnutí nebylo přijato, má notář sepsat notářský zápis o rozhodnutí právnické osoby (zda snad nemá z valné hromady odejít, aniž by cokoli sepsal), popřípadě, zda má sepsat „jen“ notářský zápis o osvědčení podle § 77, ač byl požádán jen o sepsání notářského zápisu o rozhodnutí a nikdo na něm žádný jiný notářský zápis nevyžaduje.

Jestliže je sepisován notářský zápis podle § 80e odst. 2 v případě, kdy ani není návrh na rozhodnutí přednesen ani tedy nedojde ke hlasování, je nepochybné, že i v případě, kdy k hlasování dojde, je třeba, aby byl notářský zápis sepsán. Rozhodnutím je třeba chápat jak rozhodnutí pozitivní – kdy dojde k přijetí, tak rozhodnutí negativní. Smyslem notářského zápisu je zaznamenání dodržení formalit a procesu rozhodování, nehledě na to, že výsledek hlasování může být v budoucnu úspěšně zpochybněn.

K bodům 79 a 80 (§ 80f a 80g):

Obsah ustanovení § 71 se navrhuje přesunout do části osmé - § 98 odst. 2 tak bude platit pro všechny notářské zápisy, aniž by bylo třeba odkazů.

K bodu 81 (§ 80h):

Zavádí se nový druh osvědčovacího notářského zápisu pro případ, kdy zvláštní právní předpis vyžaduje pro zápis do veřejného rejstříku splnění dalších požadavků, které lze splnit až po sepsání notářského zápisu podle § 70 a 71 nebo podle § 80b. Vzhledem k tomu, že jde o obdobný případ jako v případě vyhotovování osvědčení splnění zákonem stanovených požadavků pro zápis příhraniční přeměny do obchodního rejstříku podle dosavadní právní úpravy § 59z zákona o přeměnách, je tento notářský zápis upraven na stejném principu. Osvědčení bude notář provádět na žádost na základě jemu předložených příslušných listin, dokládajících v konkrétním případě splnění dalších požadavků pro zápis do veřejného rejstříku.

K bodům 82 až 84 (název oddílu třetího, § 81 až 89b):

K § 81 - Tak jako ohledně závětí podle platné právní úpravy, tak se i nyní zdůrazňuje přijímání všech listin o právních jednáních pořízených pro případ smrti. Ohledně peněz zůstává úschova omezena jen na případ, kdy mají být předány jiným osobám. Pouze se nově zohledňuje možnost přijetí peněz do notářské úschovy, stanoví-li tak jiný zákon, aniž by stanovil podmínku, že musí jít o vydání peněz další osobě - viz NOZ v § 2253.

Ustanovení odstavce 2 oproti dnešnímu stavu používá podle NOZ pojem „zajištění dluhu“ a odstavce 3 a 4 upravují vztah ustanovení o notářské úschově k obecnému ustanovení NOZ ohledně úschov. Vylučuje se výslovně úprava NOZ ohledně úschovy cenných papírů. Bude-li do notářské úschovy uložen cenný papír, nebude to mít jiné účinky oproti jiným listinám v notářské úschově.

K § 82 - § 84 - V podstatě věcně zůstává zachována dosavadní úprava. Zohledňuje se, že listin pořízených pro případ smrti bude více, než jen závěť. Upřesňuje se vztah k Evidenci právních jednání pro případ smrti. Také se upravuje stav, kdy je úschova stanovena jen na určitou dobu. Jinak jde jen o legislativně technickou úpravu.

K § 85 - Navrhuje se výslovně stanovit povinnost žadateli a příjemci, popřípadě jejich zástupcům prokázat notáři totožnost s uvedením důsledků jejího neprokázání. Dosavadní právní úprava sice předpokládá, že totožnost se prokazuje, avšak výslovné ustanovení na rozdíl od jiné notářské činnosti chybí, což není žádoucí. Možnost prokázání totožnosti svědky totožnosti se nepřipouští, neboť v případě notářských úschov to není žádoucí, nehledě na to, že předmětem úschovy mohou být i cenné papíry a je třeba vzít v úvahu ohledně prokazování totožnosti příslušná ustanovení zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.

K § 86 - V podstatě věcně zůstává zachována dosavadní úprava. Nadpis se mění v důsledku toho, že úprava obsahuje i notářskou úschovu peněz podle NOZ. Doplnuje se v žádosti o notářskou úschovu o údaj o bankovním účtu složitele pro případ, kdy se peníze vrací složiteli, aniž by byl sepsán protokol. Dále se zohledňuje to, že NOZ používá důsledně pojem dluh a že zavádí notářskou úschovu pro dlužné nájemné. Jinak jde jen o legislativně technické úpravy.

K § 87 - Tímto ustanovením se vyhovuje požadavku praxe, neboť ve značném množství případů vyvstává potřeba, aby byl vztah mezi složitelem a příjemcem navázán a podmínky úschovy stanoveny již v době, kdy peníze složitel ještě nemá k dispozici, což je typické v případě platby kupních cen z úvěrů poskytovaných bankami. V takových případech je třeba, aby peníze poskytované věřitelem kupujícímu byly převáděny již na účet notáře, a to v době, kdy jsou podmínky pro jejich vydání notářem sjednány v protokolu o notářské úschově.

K § 88 - V podstatě věcně zůstává zachována dosavadní úprava. Vzhledem k poznatkům z praxe se nově navrhuje identifikace majitele účtu pro případ, že není příjemcem nebo složitelem. Nově se stanoví jako náležitost protokolu doba, na kterou je notářská úschova sjednána a z hlediska podmínek a lhůt pro vydání peněz se klade důraz na to, že jde o ujednání složitele a příjemce a nově se stanoví i nutnost ujednání způsobu doložení splnění podmínek. Jinak jde jen o legislativně technickou úpravu.

Stanoví se pravidla pro protokol o notářské úschově nájemného.

Vzhledem k požadavkům na funkčnost notářské úschovy a její přizpůsobení se požadavkům žadatelů o tuto službu se připouští možnost, aby bylo možno sepsat

protokol bez nutné současné účasti složitele i příjemce. Obdobně je tomu při sepisování notářských zápisů o právním jednání, kdy se připouští sepsání pokračování v notářském zápisu s účastníkem, nepřítomným při sepsání notářského zápisu.

Stanoví se obdobně, jako je tomu v případě notářské úschovy listin, povinnost prokázat notáři totožnost s uvedením důsledků jejího neprokázání. Také v tomto případě se nepřipouští možnost prokázání totožnosti svědky z důvodů uvedených v odůvodnění § 85.

Vzhledem k tomu, že k notářské úschově může dojít až sepsáním dodatku k protokolu, stanoví se, že je dodatek součástí protokolu. Umožňuje se tak, jak je tomu u pokračování v notářském zápisu, aby dodatek k protokolu sepsal jiný notář, což pro příjemce této služby je výhodné, jsou-li si místně vzdáleni.

K § 89 - Vzhledem k tomu, že notář by neměl peníze vydat jinak, než bankovním převodem, stanoví se v odstavci 3 obdobná pravidla pro vydání peněz složiteli, jako je tomu u příjemce. Ostatně při současné právní úpravě připuštěná dohoda notáře se složitelem by stejně nemohla směřovat jinam, než k převodu na jiný účet složitele. Domněnka prodlení složitele, jako věřitele notáře, zůstává zachována. Z důvodu možného jiného ujednání ve smyslu § 89a odst. 1 věty první se doplňuje domněnka prodlení příjemce. Jinak jde jen o legislativně technické úpravy.

K § 89a - V odstavcích 1 a 2 zůstává současná právní úprava zachována s tím, že se reaguje na povinně sjednanou dobu notářské úschovy. Je třeba provést takovou úpravu, aby notář nemohl vydat peníze složiteli v případě uplynutí doby notářské úschovy, jestliže v této době sice byly splněny podmínky pro vydání peněz složiteli, ale lhůta pro jejich vydání notářem sjednaná od doby splnění podmínek přesahuje dobu notářské úschovy.

K § 89b - Je třeba připustit přiměřený postup také podle § 82 až 89b.

K bodu 85 a 95 (§ 90, § 94a):

V § 90 odst. 1 a 2 nedochází ke věcným změnám. V odstavci 1 se reaguje na tu skutečnost, že i jiný právní předpis může stanovit, kdy se vyhotoví ověřený opis notářského zápisu, jako je tomu podle platné právní úpravy v § 77 a 80 jednacího řádu pro soudy. V odstavci 2 se reaguje na to, že NOZ upravuje kromě závětí další jednání pro případ smrti. I pro tato právních jednání je důvodná úprava, která dosud platí pro závěti. Pro vícestranné právní jednání však důvodná není.

V odstavci 3 se upravuje nově podoba opisu. Zkratka „opis“ pro kopii a opis je zavedena v § 19 notářského řádu. Novou úpravu vyvolává potřeba praxe, neboť opisy se vyhotovují buď kopírováním, nebo tradičním způsobem s použitím zvyklosti pro popis otisků razítek a podpisů. Vzhledem k tomu, že v žádném předpisu tento postup není upraven, dochází k pochybnostem, zda jde o opis

notářského zápisu, je-li použit tento postup. Má to význam především pro pořízení stejnopisů notářských zápisů, které jsou veřejnými listinami a jsou předkládány v běžném právním styku. Některé soudy totiž zpochybňují, zda při tomto postupu při vyhotovování opisu notářského zápisu, který je obsažen ve stejnopisu, se skutečně jedná o stejnopis notářského zápisu. Je také třeba vzít v úvahu, že výpisy z notářských zápisů obsahující jen část textu notářského zápisu nelze vyhotovit jinak než tradičním způsobem.

K bodu 86 (§91 odst. 1):

Zrušuje se pro nadbytečnost, nehledě na to, že účastníků se notářský zápis „netýká“ – je to přímo jejich právní jednání.

K bodu 87 (§ 91 odst. 2):

Reaguje se z hlediska názvu listin na novou právní úpravu v NOZ ohledně těchto listin o správě pozůstalosti.

K bodům 88 až 91 (§91 odst. 2 až 4):

Věcně zůstává dosavadní právní úprava zachována, reaguje se na to, že NOZ upravuje další jednání pro případ smrti. V případě vícestranných jednání platí obecná úprava. Opisy se neoznačují jako prosté. Jednak není důvod označovat opisy jako opisy prosté, neboť jiné opisy než „prosté“ nejsou a jednak v ostatních případech, kdy se používá slovo opis, neuvádí se, že jde o opis „prostý“. Není také uvedeno, co se míní prostým opisem.

Není důvod pro úpravu vydávání opisů ustanoveným správcům pozůstalosti, neboť podle nové právní úpravy v NOZ správce již nebude účastníkem notářského zápisu o povolání správce pozůstalosti. Úprava ohledně opisů notářských zápisů o právních jednáních pro případ smrti je přesunuta do odstavce 3.

K bodu 92 (§ 92):

Navrhovaná úprava upřesňuje pojem stejnopisu notářského zápisu a souvisí s navrhovanou úpravou v § 90 odst. 3 notářského řádu. Stejnopis se odlišuje od opisu doložkou, která je jeho součástí. Navrhovaná úprava umožňuje vyhotovení opisu notářského zápisu, který je součástí stejnopisu, také způsobem uvedeným v nově navrhovaném § 90 odst. 3.

K bodům 93 a 94 (§ 93 odst. 1):

Za výpis z notářského zápisu je třeba považovat i takovou listinu, která neobsahuje přílohy notářského zápisu, neboť jinak nelze vyjádřit tu skutečnost, že je vydávána listina bez opisů příloh notářského zápisu. Jen z tohoto důvodu není možné nevyhovět žádosti o vydání takové listiny nahrazující notářský zápis bez jeho příloh.

K bodu 96 (§ 94a věta druhá):

Doplnění další nutné náležitosti.

K bodu 97 (§ 94b až 94e):

Upravuje se jiná činnost notáře podle jiného zákona (§ 4 NotŘ), a to § 593 NOZ. Tento jiný zákon však, na rozdíl od jiných zákonů, na základě kterých notář jinou činnost vykonává (např. občanský soudní řád v řízení o dědictví), nestanoví pravidla pro tuto činnost. Z tohoto důvodu je třeba pravidla stanovit v notářském řádu

Úkolem notáře (soudu, soudního exekutora) podle § 593 není sepsat věřiteli oznámení o výhradě, popřípadě výhradu samu, ale jen samotné prostřednictví. Navíc samotné sepsání nenaplňuje obsah tohoto ustanovení. Zákon neříká nic jiného, než že věřitel nemůže oznámit výhradu přímo, aby měla stanovený účinek, ale jen prostřednictvím vybraných subjektů. NOZ nestanoví formu pro výhradu. Je třeba tedy předepsat notáři, jakým způsobem bude činit prostředníka, zejména jakým způsobem „převezme“ výhradu od věřitele, popřípadě jak ji zaznamená, a jakým způsobem oznámení o výhradě doručí tomu, komu je určeno.

Je třeba umožnit učinit výhradu i do protokolu u notáře. V tom případě však není možné, aby notář zaznamenal výhradu v podobě, která by neodpovídala stanoveným požadavkům. Z tohoto důvodu se stanoví náležitosti výhrady učiněné do protokolu a jejím zaznamenáním tak notář poskytne právní službu.

K bodu 98 (§ 98 odst. 2):

Z důvodu vhodnosti se přesouvá do tohoto ustanovení obsah dosavadních ustanovení § 71 a 102. Tím ustanovení věty druhé odstavce 2 platí pro všechny notářské zápisy a není třeba odkazů.

K bodu 99 (§ 99 až 101):

K § 99 - Platné ustanovení § 99 se spojuje s platným ustanovením § 100, které se do tohoto ustanovení přesouvá z důvodu vhodnosti, a zohledňují se nová právní jednání pro případ smrti.

K § 100 - Ohledně toho, komu se notářské zápisy zapůjčují, se úprava nemění.

V zájmu zachování co největší autentičnosti listiny, která bude založena namísto zapůjčeného notářského zápisu (může být vrácen za dlouhou dobu či dokonce v době zapůjčení ztracen), se výslovně stanoví, že se musí jednat o kopii, nikoli o opis (kopie zachovává autentický obraz podpisů i úředních razítek notáře, popř. tlumočnicka), jejíž shoda se zapůjčeným notářským zápisem bude ověřena notářem. Vzhledem k tomu, že po dobu zapůjčení notářského zápisu může vzniknout potřeba vydání stejnopisu z notářského zápisu, zůstává zachována možnost vydání náhrady stejnopisu notářského zápisu. Logicky však nemůže jít o stejnopis podle § 92. Vzhledem k tomu, že náhradní listina za stejnopis notářského zápisu, který je podle §

6 prohlášen za veřejnou listinu, by ho měla plně nahradit, prohlašují se i tyto stejnopisy založeného ověřeného opisu notářského zápisu za listiny veřejné.

K § 101 - Toto ustanovení reaguje na NOZ, který v § 1579 odst. 1 připouští vydání závěti ve formě notářského zápisu jejímu pořizovateli, ale jen jemu osobně. Z tohoto důvodu je třeba sice respektovat postup pro vydávání stanovený NOZ, avšak je třeba stanovit pravidla podrobnější. Vzhledem k důsledku vydání stanovenému NOZ je nutno též provést výmaz v Evidenci právních jednání pro případ smrti a nepřevést údaje ani do souboru dat skončených věcí. Je také potřebná samostatná úprava ohledně prokazování totožnosti pořizovatele závěti a je nutno připustit prokázání totožnosti i svědky totožnosti, jestliže je to připuštěno při pořízení závěti.

V odstavci 1 se v první větě stanoví samozřejmá zásada, která sice vyplývá z ostatních ustanovení notářského řádu (v § 100 jde jen o zapůjčování), avšak jeví se vhodné ji výslovně uvést. Vydávání notářských zápisů o závěti či dovětku se upravuje jako výjimka v důsledku úpravy v jiném zákoně.

K bodu 100 (§ 102):

Ustanovení se navrhuje z důvodu vhodnosti přesunout do § 98 odst. 2 notářského řádu.

K bodu 101 (§ 107):

Již stávající vyhláška č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů, upravuje náhradu za promeškaný čas, která notáři náleží podle § 106 notářského řádu, avšak zatím bez zákonného zmocnění. Určuje se způsob určení náhrady hotových výdajů a nikoli hotové výdaje.

K bodu 102 (nadpis části deváté):

Nový nadpis lépe vystihuje obsah části.

K bodu 103 a 104 (§ 109b odst. 1):

V souladu s navrženou změnou zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, se do notářského řádu doplňují údaje, které budou z informačního systému obyvatel notářům poskytovány.

Jedná se o údaje týkající se smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti a o prohlášení za nezvěstného.

K přechodným ustanovením:

K bodům 1 až 6:

Pro účely řízení o pozůstalosti je potřebné, aby byla převzata dosavadní evidence v Centrální evidenci závětí (závěti, listiny o vydědění a listiny o správě dědictví) a

také, aby bylo možné evidovat i listiny o právním jednání pro případ smrti, které nově umožňuje až NOZ a které vzniknou ještě před jeho účinností, neboť podle přechodných ustanovení NOZ budou v době jeho účinnosti platné.

Taktéž je třeba pro účely řízení o dědictví, aby byla převzata do nového seznamu dosavadní evidence z Centrální evidence manželských smluv.

Je vhodné umožnit manželům, kteří již uzavřeli smlouvy podle § 143a dosavadního občanského zákoníku, aby mohli nechat tyto smlouvy zapsat do seznamu. Jinak by museli tito manželé sepsat smlouvy nově podle NOZ, aby docílili účinků, které umožňuje zápis do seznamu.

Sjednaná pravidla v případě již přijatých notářských úschovy je třeba zachovat.

Je třeba umožnit v dostatečné lhůtě notářům uzavřít novou smlouvu o pojištění za újmu nahrazující dosavadní smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu.

K části jedenácté – změna zákona o užitných vzorech

Návrh reaguje na nový institut poznámky spornosti dle NOZ.

K části dvanácté - změna zákona o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky

Změny se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům. Změna v § 23a odst. 5 písm. o) a odst. 6 písm. q) se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

K části třinácté - změna zákona o ochraně spotřebitele

K bodu 1:

Navrhuje se novelizace poznámky pod čarou. Odkazuje se přímo na ustanovení NOZ. Pojem podnikatel pro účely ochrany spotřebitele je širší, než dosavadní pojem podnikatel podle obchodního zákoníku. Nově je zde totiž zahrnut jak přímý, tak nepřímý zástupce.

K bodu 2 (ustanovení § 3):

Ustanovení § 3 upravuje pravidla pro poctivý prodej výrobků a poskytování služeb, tj. ukládá povinnost dodržování správné hmotnosti, míry nebo množství, dále

dodržování předepsané nebo schválené jakosti a v neposlední řadě správnost účtování.

Nově vložený odstavec 2 je transpozicí článku 19 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů. Uvedené ustanovení úzce souvisí i s čl. 52 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES o platebních službách na vnitřním trhu, kde je navrhováno s ohledem na nutnost podpořit konkurenceschopnost a napomoci využití efektivních platebních nástrojů zakázat nebo omezit požadovat od spotřebitelů poplatky. Článek 19 směrnice o právech spotřebitelů pak obsahuje jednoznačný zákaz pro obchodníky, aby spotřebitelům za použití konkrétního způsobu platby účtovaly poplatky, které by převyšovaly náklady na použití daného způsobu platby, které nese obchodník.

K bodu 3 (ustanovení § 3a a 3b):

Odstavec 3 představuje transpozici článku 21 cit. směrnice a je reakcí na neférové praktiky některých prodávajících, kdy při nabízení, zprostředkování či uzavírání smluv jsou mnohdy odkázáni a následně přesměrováni na telefonní čísla, která jsou zpoplatněna vyšší než běžnou sazbou, aniž by byl o této skutečnosti a o výši sazby předem dostatečně informován.

S ohledem na to, že se jedná o skutečnosti, které úzce souvisejí s poctivým konáním prodávajících vůči spotřebitelské veřejnosti, je daná problematika začleněna do tohoto ustanovení, které upravuje poctivost prodeje a poskytování služeb. Porušení stanovených povinností bude postihováno příslušným dozorovým orgánem, kterým je podle ustanovení § 23 odst. 1 Česká obchodní inspekce.

V § 3b se promítá výjimka stanovená směrnicí o právech spotřebitelů, že změny v § 3 odst. 2 a § 3a nejsou aplikovány na celou škálu spotřebitelských smluv, na něž se nepoužijí ani ustanovení o ochraně spotřebitele při uzavírání smluv distančním způsobem a mimo obchodní prostory.

K bodu 4 (ustanovení § 11a):

Jedná se o transpoziční ustanovení článku 8 odst. 3 směrnice, jehož cílem je zajištění plné informovanosti spotřebitele a to nejpozději na počátku objednávkového procesu o případných omezeních týkajících se dodání nabízeného zboží prostřednictvím internetu a o způsobech plateb, které jsou prodávajícím přijímány.

K bodu 5 (ustanovení § 13):

Jedná se o legislativně technické zpřesnění za účelem sjednocení terminologie používané NOZ, který proti původní úpravě již nepoužívá pojem „rozpor s kupní smlouvou“. Navržené znění tak odpovídá pojmům použitých v pododdílu 5 NOZ, jehož obsahem jsou zvláštní ustanovení o prodeji zboží v obchodě.

K bodu 6 (ustanovení § 15 odst. 1):

I zde se jedná o legislativně technické zpřesnění tak, aby text odpovídal pojmům používaným v NOZ. Touto úpravou bude text odpovídat ustanovení § 2162, které zakotvuje právo spotřebitele žádat kromě předvedení funkcí výrobku i jeho překontrolování.

K bodu 7 (ustanovení § 15 odst. 2):

Jde opětovně o legislativně technické zpřesnění textu a sjednocení pojmů použitých v NOZ. Oproti původní úpravě NOZ nepoužívá pojem záruční list (§§ 620 a 625), nýbrž pouze písemné potvrzení, jehož obsahem by mělo být vymezení rozsahu a doby trvání povinnosti z vadného plnění. V této souvislosti je změněn text poznámky pod čarou, kde je poukázáno na ustanovení § 2166, který řeší otázky vydání písemného potvrzení prodávajícím, včetně vymezení rozsahu poskytnutých informací.

K bodu 8 (ustanovení § 18c):

Jedná se o transpoziční ustanovení článku 3 odst. 4 směrnice 2008/122/ES Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně, které bylo implementováno do našeho právního řádu pouze částečně. Ačkoliv článek 3 je nazván jako „Reklama“, v jeho odstavci 4 se zákaz uvádění dočasného užívání ubytovacího zařízení ani dlouhodobého rekreačního produktu jako investice se vztahuje jak na nabídku, tak i jeho prodej. Úprava zakotvená v zákoně č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně pak v ustanovení § 5i odst. 3 zakazuje nabídku dočasného užívání ubytovacího zařízení nebo dlouhodobého rekreačního produktu reklamou jako způsob zhodnocení finančních prostředků spotřebitele. Je tedy žádoucí v zájmu celistvosti a zajištění řádné transpozice zapracovat tento zákaz i na uvádění na trh a jeho prodej.

K bodu 9 (ustanovení § 19 odst. 1):

Jedná se změnu textu poznámky pod čarou a správné označení paragrafu předmětné úpravy dle NOZ.

K bodu 10 (ustanovení § 19 odst. 3):

Předmětná úprava je reakcí na nové znění NOZ, které se týká odpovědnosti prodávajících z vadného plnění. Oproti dosavadní právní úpravě není jednoznačně řešena otázka vady odstranitelné a vady neodstranitelné. Vzhledem k úpravě ustanovení § 2169, jehož obsahem jsou nároky z vadného plnění, je žádoucí upravit ustanovení § 19 odst. 3 tak, aby byl zřejmý nárok spotřebitele v případě neplnění lhůty pro vyřízení reklamace.

K bodu 11 (ustanovení § 23 odst. 1):

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na rozšíření výčtu dozorových orgánů oprávněných ke kontrole stanovených povinností.

K bodu 12 (ustanovení § 23 odst. 2 až 4):

Úprava navazuje na rozšíření ustanovení § 3 o odstavce 2, 3 a 4 a tedy zpřesnění kontrolní pravomoci jednotlivých dozorových orgánů.

K bodu 13 (ustanovení § 23 odst. 15):

Jedná se o legislativně technické zpřesnění za účelem sjednocení terminologie používané NOZ. Navržené znění tak odpovídá pojmům použitých v ustanovení § 1852 a násl. NOZ, které upravují dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby.

K bodu 14 (ustanovení § 24 odst. 7 písm. b):

V návaznosti na zakotvení nového § 3a se doplňují správní sankce.

K bodu 15 (ustanovení § 24 odst. 7 písm. i):

Úprava správního deliktu souvisí s nově stanovenou povinností vymezenou v ustanovení § 11a.

K bodu 16 (ustanovení § 23 odst. 7 písm. m):

Provedená změna navazuje na úpravu ustanovení § 15 odst. 2.

K bodu 17 (ustanovení § 24 odst. 8):

Jedná se o legislativně technické zpřesnění za účelem sjednocení terminologie používané NOZ. Navržené znění tak odpovídá pojmům použitých v ustanovení § 1852 a násl. NOZ, které upravují dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby.

K bodu 18 (ustanovení § 24 odst. 10):

Navrhuje se změna ustanovení o správních deliktech, a to z důvodu, že došlo k doplnění nové správní sankce v návaznosti na vložení § 3a

K přechodnému ustanovení:

Přechodné ustanovení skrývá výjimku

K části čtrnácté - změna zákona o stavebním spoření

K bodu 1 (§ 5 odst. 1):

V souladu se změnami požadované formy smluv se uvolňuje požadavek na písemnou smlouvu i v případě smlouvy o stavebním spoření. Je ovšem nutno zajistit, aby měl budoucí účastník stavebního spoření možnost se seznámit s obsahem smlouvy před jejím uzavřením.

K bodu 2 (§ 5 odst. 9):

Na základě úpravy § 1335 odst. 1 věty první NOZ lze zastavit pohledávku, kterou lze postoupit jinému. Tuto podmínku nesplňuje pohledávka na uspořenou částku, kterou dle poslední věty § 5 odst. 9 zákona o stavebním spoření nelze v době spoření převést na jinou osobu. Na základě této úpravy NOZ by nemohl poskytovatel stavebního spoření zřídit k uspořené částce zástavní právo, jak je dnes běžnou praxí zejména u překlenovacích úvěrů. Uspořená částka slouží u překlenovacího úvěru k zajištění pohledávky poskytovatele stavebního spoření, neboť účastník si na smlouvu o stavebním spoření nadále spoří tak, aby mu vznikl nárok na řádný úvěr a aby poté z uspořené částky splatil část překlenovacího úvěru. Naspoření určité minimální částky na účet je podmínkou vzniku nároku na řádný úvěr, z něhož se uhrazuje zbylá část překlenovacího úvěru. Vzhledem k tomu, že z uspořené částky na účtu stavebního spoření se překlenovací úvěr splácí přednostně, zajišťují si poskytovatelé stavebního spoření přednostní splacení své pohledávky nejčastěji zastavením pohledávky na souvisejícím účtu stavebního spoření, který sami vedou.

Běžnou praxí je též využití naspořené částky jako zástavy v případě úvěru ze stavebního spoření, pokud má účastník u jedné stavební spořitelny více smluv a na jedné smlouvě spoří, zatímco u druhé žádá o úvěr ze stavebního spoření. Zástava smlouvy ve spořicí fázi zvyšuje zajištění úvěru, tedy snižuje rizikovost daného úvěru z pohledu poskytovatele. Vzhledem k tomu, že úroková sazba u tohoto úvěru je pevně stanovena ve smlouvě o stavebním spoření a poskytovatel ji nemůže měnit (tedy nemůže výši sazby reagovat na rizikovost dlužníka), je vhodné umožnit zástavu naspořené částky i v případě tohoto úvěru.

Bezvýjimečné a výslovně předepsání podmínky postupitelnosti se zde jeví jako nevhodné, a to právě v případě, kdy zástavní věřitel má ve svůj prospěch zastavenou peněžitou pohledávku, u níž současně vystupuje i jako poddlužník. V tomto případě lze totiž zástavní právo vykonat bez nutnosti postoupení pohledávky, a to už pouhým zápočtem na základě dohody či § 1339 NOZ. Převoditelnost tu není nutným předpokladem, aby zástavní právo mělo svůj hospodářský význam.

Výjimka z omezení zástavního práva se bude vztahovat na úvěry ze stavebního spoření (§ 5 odst. 2 zákona o stavebním spoření) a na překlenovací úvěry (§ 5 odst. 5 zákona o stavebním spoření) tak, aby podmínky pro všechny poskytovatele stavebního spoření byly stejné.

K bodu 3 (§ 5 odst. 13):

Navržené ustanovení reaguje na změny, které v oblasti rodinného práva přináší NOZ. Na základě ustanovení § 483 a § 898 NOZ by bylo možno dovodit, že při uzavírání smlouvy o stavebním spoření dítěte, je potřeba souhlas soudu. Tento výklad NOZ není vzhledem k fungující praxi žádoucí, z toho důvodu je navrženo doplnit ustanovení o smlouvě o stavebním spoření.

Na základě odstavce 13 se změna smlouvy o stavebním spoření bude ze zákona považovat za běžnou záležitost při správě jmění.

K bodu 4, 5 (§ 6 odst. 1 a odst. 2):

Jedná se o legislativně technické změny, jejichž cílem je upravit stávající terminologii a sjednotit ji tak s terminologií zaváděnou v souvislosti s rekodifikací soukromého práva.

K bodu 6 (§ 8):

Dosavadní úprava, kdy zůstavitel nemohl nijak ovlivnit, na koho přejdou práva a povinnosti ze stavebního spoření, byla vzhledem k důrazu, který NOZ klade na vůli zůstavitele nevyhovující. V rámci konzultací se sektorem bylo zvoleno řešení, které smlouvu o stavebním spoření ukončí a umožní dědění peněžních prostředků ze stavebního spoření podle obecných principů daných NOZ.

Ustanovení o smrti účastníka stavebního spoření se mění tak, že v případě smrti účastníka právní vztahy plynoucí ze smlouvy o stavebním spoření zaniká a předmětem dědění jsou jednotlivé pohledávky a dluhy vyplývající ze stavebního spoření ke dni smrti účastníka, včetně záloh státní podpory evidovaných na účtu účastníka a zálohy státní podpory za kalendářní rok, ve kterém účastník zemřel, podle skutečně uspořené částky ke dni smrti účastníka v kalendářním roce, ve kterém účastník zemřel. Přebírá se tedy pravidlo, které je obsaženo ve stávajícím odstavci 3.

K části patnácté - změna zákona o Ústavním soudu

Změny se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům. Změna v § 25a odst. 3 písm. n) se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

K části šestnácté – změna zákona o Bezpečnostní informační službě

§ 17 odst. 2 by od 1. ledna 2014 obsahoval nefunkční odkaz, neboť jeho stávající účinné znění bylo novelizováno zákonem č. 267/2006, o změně zákonů souvisejících

s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců a to tak, že od 1. 1. 2013 je v § 17 odst. 2 odkazováno na § 425 až 426b stávajícího občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů), proto je třeba uvedené ustanovení § 17 uvést do souladu s NOZ.

K části sedmnácté - změna zákona o rozhodčím řízení

K bodu 1 (§ 4 odst. 1):

Navrhuje se změna s ohledem na změnu terminologie, kterou přinesl NOZ.

K bodu 2 a 3 (§ 4 odst. 2 a 3):

Vzhledem k tomu, že zákon o mezinárodním právu soukromém ruší ustanovení § 4 odst. 2, je možné označit dosavadní odstavce 3 a 4 jako odstavce 2 a 3.

K bodu 4 (§ 16):

Z důvodu vyloučení pochybností se vyjasňuje, že ustanovení § 16 dopadá i na situaci uvedenou v § 34 odst. 2, tedy kdy soud zrušil rozhodčí nález a věc má být znovu projednána v rozhodčím řízení. Navrhuje se změna, že v případě, kdy je rozhodčí nález zrušen rozhodnutím soudu, počítá se 30 denní lhůta pro zachování stavění promlčecích a prekluzivních lhůt až od okamžiku právní moci takového rozhodnutí.

K bodu 5 (§ 19 odst. 4):

Napravuje se problematický stav, který vznikl novelou č. 19/2012 Sb. Byť ustanovení § 19 odst. 4 nedopadá na stálé rozhodčí soudy, dle definice uvedené v § 13 by mohl být vykládán tak, že by se vztahoval i na řády prestižních zahraničních rozhodčích soudů, jako je například Mezinárodní rozhodčí soud při Mezinárodní obchodní komoře v Paříži (ICC International Court of Arbitration) a mnoho dalších, či na pravidla rozhodčího řízení vydaná Komisí OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL). Výše zmíněnými pravidly a řády se řídí často spory v obchodních vztazích či spory s mezinárodním prvkem. Vyžadovat přiložení těchto pravidel či řádů k rozhodčí smlouvě by bylo zcela nestandardní a ojedinělé v mezinárodním srovnání, jednak by mohlo také založit porušení mezinárodních závazků České republiky (zejména čl. II Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů (Newyorská úmluva), pokud by bylo nepřiložení sankcionováno neplatností takové rozhodčí smlouvy. Uvedené pravidlo se tak navrhuje zúžit pouze na spotřebitelské smlouvy, u kterých může mít smysl z důvodu potřeby zvýšené ochrany spotřebitele zejména ve vztahu k pravidlům vydaným rozhodčími centry v České republice, které nejsou stálými rozhodčími soudy ve smyslu § 13 ZRŘ.

K bodu 6 (§ 34 odst. 2):

Dochází ke zpřesnění ustanovení, aby bylo zřejmé, na které důvody zrušení rozhodčího nálezu se ustanovení odstavce 2 použije. Pro vyloučení pochybností se výslovně stanoví, že v rozhodčím řízení se pokračuje pouze na návrh některé ze stran

sporu. Pokud žádná ze stran nepodá k příslušnému rozhodci návrh na pokračování v řízení, dojde v souladu s § 16 k ukončení stavění promlčecích a prekluzivních lhůt.

K bodu 7 (§ 40a až 40d):

Vzhledem k tomu, že nový zákon o mezinárodním právu soukromém z důvodu legislativně technické chyby ruší část pátou zákona, která zapracovává pasáže o seznamu rozhodců, navrhuje se vytvořit novou část, ve které by tato úprava byla zakotvena. Přebírá se dosavadní úprava uvedená v § 35a až 35d s drobnými upřesněními. Pokud jde o povinnosti uchazečů o zápis do seznamu uvádět v žádosti trvalý pobyt, nevztahuje se tato povinnost na uchazeče cizince, kteří trvalý pobyt nemají. Zde postačí uvedení kontaktní adresy.

K části osmnácté - změna zákona o regulaci reklamy

K bodu 1:

Navrhuje se přizpůsobit právní úpravu terminologii NOZ.

K bodu 2:

Navrženou úpravou se ve smyslu usnesení vlády ze dne 19. 7. 2012 č. 543 o Harmonogramu předložení návrhů změn zákonů v souvislosti s přijetím kontrolního řádu text zákona o regulaci reklamy sladuje se zákonem o kontrole (vypouštějí se duplicitní ustanovení).

K části devatenácté - změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

Jedná se převážně o legislativně technické změny, které se činí v návaznosti na NOZ a zákon o obchodních korporacích. Promítá se jednak změna terminologie, dále se promítá možnost, aby členem představenstva družstevní záložny byla právnická osoba, a upravují se odkazy na stávající obchodní a občanský zákoník.

K části dvacáté - změna zákona o státní sociální podpoře

K bodu 1:

Z ustanovení § 824 a § 826 NOZ vyplývá, že o předání dítěte do péče osvojitele před osvojením bude napříště rozhodovat soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí, jak předpokládá stávající znění § 69 odst. 2 zákona o rodině. Péče osvojitele o dítě před osvojením musí nově trvat nejméně po dobu šesti měsíců, namísto dosavadních tří měsíců. Nově bude soud rozhodovat rovněž o předání dítěte do péče budoucího osvojitele poté, kdy oba rodiče dali souhlas k osvojení, přičemž tato péče

však nebude před uplynutím tří měsíců od udělení souhlasu k osvojení považována za péči před osvojením. Dále je v § 963 NOZ stanoveno, že soud rozhoduje rovněž o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči. Pokud jde o stávající institut svěřeni dítěte do výchovy jiného občana než rodiče podle § 45 zákona o rodině, nově se tento institut upravuje jako svěřeni dítěte do péče jiné osoby podle § 953 a násl. nového OZ. Tyto změny se promítají do nového znění § 7 odst. 10.

K bodu 2:

V úpravě příspěvku na bydlení se promítají změny, ke kterým dochází v úpravě nájmu bytu v NOZ oproti dosavadní úpravě, na jehož ustanovení se odkazuje v § 24 odst. 2.

K bodu 3:

Dle § 34 odst. 3 zákona o rodině nemá nezletilý rodič rodičovskou zodpovědnost, leda by ji ve vztahu k péči o dítě soud rodiči staršímu 16-ti let, který má potřebné předpoklady, přiznal.

Dle ustanovení § 868 nového OZ je však výkon rodičovské odpovědnosti nezletilého rodiče, který dříve přiznáním svéprávnosti nebo uzavřením manželství nenabyl plné svéprávnosti, pouze pozastaven, a to až do doby, než nabude plnou svéprávnost. To neplatí o výkonu povinnosti a práva péče o dítě, ledaže soud vzhledem k osobě rodiče rozhodne, že se do doby nabytí plné svéprávnosti pozastavuje také výkon této povinnosti a tohoto práva.

S ohledem na novou právní úpravu bude napříště přiznán rodičovský příspěvek i nezletilému rodiči, kterému nebyl výkon povinnosti a práva péče o dítě pozastaven.

K bodům 4 až 8:

Legislativně technické úpravy v návaznosti na změnu některých institutů a termínů v NOZ. Pojem „zákoný zástupce“ dle nového OZ již nezahrnuje i opatrovníka.

Dle nového OZ již nebude možné zbavit člověka svéprávnosti (dle původní terminologie způsobilosti k právním úkonům), ale pouze jej ve svéprávnosti omezit.

K části dvacáté první - změna zákona o důchodovém pojištění

K bodům 1 až 5, 14 a 15:

Legislativně technické úpravy s ohledem na to, že pojem „způsobilost mít práva a povinnosti“ je nahrazen pojmem „právní osobnost“, pojem „způsobilost k právním úkonům“ je nahrazen pojmem „svéprávnost“ a pojem „zákoný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka.

K bodům 6, 7 a 12:

Jde o legislativně technické úpravy související s bodem 9.

K bodům 8 a 9:

Ustanovení se doplňuje v návaznosti na úpravu NOZ, podle které bude o svěřeni dítěte v případech uvedených v těchto ustanoveních rozhodovat soud.

K bodům 10 a 11:

Vzhledem k tomu, že NOZ již nebude vymezovat pojem „domácnost“, je nezbytné doplnit definici tohoto pojmu v zákoně o důchodovém pojištění pro účely tohoto zákona. Podmínka sdílení domácnosti je rozhodná např. pro vznik účasti na důchodovém pojištění nebo pro nárok na dávku důchodového pojištění.

K bodu 13:

Navrhovaná změna reaguje na nový institut prohlášení za nezcizitého.

K části dvacáté druhé - změna zákona o advokacii

K bodům 1 až 3 a 23:

Jde o legislativně technickou změnu, která je vyvolaná skutečností, že dosavadní pojem „způsobilost k právním úkonům“ se nahrazuje pojmem „svéprávnost“ (viz § 15 nového OZ).

K bodům 4, 8, 13, 18, 21:

Podle dosavadní právní úpravy může advokát vykonávat advokacii samostatně, v pracovním poměru nebo společně s jinými advokáty, a to buď jako účastník sdružení na základě smlouvy podle § 829 a násl. ObčZ, nebo jako společník vybraných obchodních společností. Smlouvu o sdružení již nový ObčZ nezná; namísto toho upravuje v ustanovení § 2716 institut společnosti jakožto *societas iuris civilis*, což se musí zákonitě promítnout do právní úpravy způsobu výkonu advokacie. Pojem „sdružení“ je však zachován v podobě legislativní zkratky z důvodu zachování dosavadní ustálené terminologie a legislativní konzistence. Namísto účastníků sdružení však zákon používá pojem „společníci sdružení“, což odpovídá terminologii nového ObčZ.

Pro výkon advokacie prostřednictvím společnosti založené smlouvou dle § 2716 ObčZ bude platit právní úprava obsažená v ObčZ s výjimkou těch ustanovení, které umožňují svěřeni správy společných záležitostí třetí osobě (§ 2731 odst. 1). Z hlediska principů, na kterých spočívá svobodný a nezávislý výkon advokacie, je nezbytné zajistit, aby se na správě společnosti nepodílely třetí osoby, tj. jiné osoby než společníci.

K bodu 5:

Vzhledem ke zrušení předmětných předpisů se ruší poznámky pod čarou, které na ně odkazují.

K bodu 6:

Pojem „místo podnikání“, který byl doposud upraven v § 2 odst. 3 obchodního zákoníku, se nahrazuje pojmem „sídlo podnikatele“, který je definován v ustanovení § 429 nového ObčZ.

K bodu 7:

Ustanovením se ruší bez náhrady nadpis nad § 14.

K bodům 9, 10 a 22:

Jde o legislativně technickou změnu související se zrušením obchodního zákoníku.

K bodu 11:

Nový zákon o obchodních korporacích hovoří v § 15 o tzv. vkladové povinnosti, na základě čehož dochází k legislativně technické změně podmínky, od kdy je advokát oprávněn poskytovat právní služby jako společník společnosti.

K bodům 12, 14 až 17:

Změna reaguje na úpravu zakotvenou v NOZ. Povinnost k náhradě újmy zahrnuje i náhradu újmy na jmění (škody). Je třeba, aby advokát byl plně pojištěn, i když podle § 2861 NOZ lze pojištění odpovědnosti ujednat jen jako pojištění škodové.

Na druhou stranu podle § 2894 NOZ platí, že nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon.

K bodu 19:

Podle § 1677 NOZ spravuje pozůstalost správce pozůstalosti (byl-li zůstavitelem povolán), nebo vykonavatel závěti (byl-li zůstavitelem povolán). Pokud povolání nebyli, spravuje pozůstalost dědic (popř. dědicové). Je-li však pro to vážný důvod, nařídí soud jiné opatření.

Dosavadní ustanovení § 27 odst. 5 zákona o advokacii upravovalo postup Komory a soudu v případě úmrtí advokáta tak, že soud na návrh Komory ustanovil nástupce zemřelého advokáta správcem té části dědictví, kterou zůstavitel používal k výkonu advokacie. Vzhledem ke změně, kterou přináší nová právní úprava NOZ, se navrhuje, aby soud postupem podle § 1677 jmenoval nástupce zemřelého advokáta správcem té části pozůstalosti, kterou advokát používal k výkonu advokacie. Tím se zabezpečí, aby v rámci správy pozůstalosti nedošlo k úniku informací, které se týkají klientů zemřelého advokáta.

K bodům 20 a 24:

Jde o změnu terminologie v návaznosti na část čtvrtou NOZ.

K přechodnému ustanovení:

Navržené přechodné ustanovení reaguje na změnu spočívající v zavedení povinnosti advokáta (popř. společnosti nebo zahraniční společnosti) být pojištěn pro případ odpovědnosti za újmu, oproti dosavadní právní úpravě, která mu ukládala povinnost být pojištěn toliko pro případ odpovědnosti za škodu. Ke změně pojištění by mělo dojít do 1 roku ode dne nabytí účinnosti předkládaného návrhu. Do té doby musí být advokát (popř. společnost nebo zahraniční společnost) pojištěn podle dosavadních právních předpisů, tj. pro případ odpovědnosti za škodu.

K části dvacáté třetí - změna zákona o oceňování majetku

K bodům 1 a 2 (§ 2 odst. 1):

V souladu s ustanovením § 492 NOZ, kde je nově definovaná hodnota věci a mimořádná cena, byly tyto pojmy upraveny a doplněny i do zákona o oceňování majetku. Zároveň bylo potřebné jednoznačně odlišit cenu obvyklou či mimořádnou od ceny zjištěné postupem podle tohoto zákona. Definice obvyklé ceny byla rozšířena ve smyslu Mezinárodních oceňovacích standardů, ve kterých je zakotvena podmínka běžného prodeje, kdy kupující je ke koupi motivován, ale není k ní nucen a ani nechce kupovat za každou cenu. Obdobně prodávající nemá přemrštěné cenové nároky a není také nucen nebo připraven prodat za každou cenu. Kupující i prodávající jsou přiměřeně informováni o podstatě a vlastnostech majetku a o stavu trhu k datu ocenění. Každá ze stran jedná ve vlastním zájmu a rozumně tak, aby dosáhla pro ni co nejlepší cenu. Přitom se předpokládá, že majetek byl na trhu prezentován nejvhodnějším způsobem, aby se uskutečnil jeho prodej za nejvýhodnější cenu.

K bodu 3 (Nadpis hlavy druhé):

Dochází ke změně právní terminologie v návaznosti na zavedení nové právní terminologie v § 498 NOZ.

K bodu 4 (§ 3):

V souladu s novým pojetím bytového spoluvlastnictví v dílu 4. oddílu 5 NOZ a tím, že jednotky jsou tímto zákonem považovány za samostatnou nemovitou věc, bylo doplněno členění staveb o tuto nemovitou věc.

K bodům 5 a 6 (§ 4 odst. 2 a 3):

Změny v těchto bodech vyvolalo nové pojetí nemovité věci jako takové, kdy se dle ustanovení § 505 a 3054 až 3061 NOZ součástí pozemku za určitých podmínek stanou stavby. Stavby budou z pohledu oceňování chápány jako zhodnocení

pozemku, tzn., že cena stavby se zohlední v ceně pozemku. Základní princip stávající úpravy bude zachován, cena stavby se stanoví způsobem podle účelu užití.

K bodům 7 až 9 (§ 5 odst. 1 písm. c), § 5 odst. 2):

Změna reaguje na novou možnost, kterou zavádí ustanovení § 508 NOZ, a to, že stroj či jiné upevněné zařízení není součástí nemovité věci, pokud byla do katastru nemovitostí zapsána výhrada. V těchto případech nebude cena tohoto zařízení zahrnuta do ceny nemovitosti.

Nově se umožňuje v případě oceňování nákladovým způsobem zohlednění i morálního zastarání stavby.

K bodu 10 (§ 8):

V textu byly provedeny změny v souladu se změnami ve vymezení jednotek v NOZ, a to především v případě vymezení jednotek dle ustanovení § 1159 NOZ a stanovení spoluvlastnických podílů na společných částech domu dle ustanovení § 1161 NOZ.

K bodům 11 a 13 (§ 9):

V návaznosti na změny v NOZ, kdy se stavba stala součástí pozemku dle § 505 a následujících a zavedením práva stavby podle § 1240 a následujících jako nemovité věci, bylo v případě stavebních pozemků zavedeno nové členění na pozemky zastavěné a nezastavěné.

K bodům 14 až 17 (§ 10 odst. 1, 3, 4 a 6, § 24 odst. 3):

Jde o terminologické změny navazující na novelizaci § 2.

K bodu 18 (§ 10 odst. 8 a 9):

Upraveno v souladu s NOZ s ustanovením § 1087, tzn., stavba a trvalé porosty jsou součástí pozemku, jejich cena se započte do ceny pozemku.

K bodu 19 (§ 13):

Aktualizace terminologie v návaznosti na vyvolané úpravy v katastrálním zákoně.

K bodu 20 (§ 16a a 16b):

V hlavě druhé byl mezi nemovitosti vložen nový čtvrtý díl zahrnující „Věcná práva k nemovitým věcem“, která v souladu s ustanovením § 498 NOZ, jsou věci nemovitou. Mezi tato věcná práva patří právo stavby, nově zavedené v ustanovení § 1242 NOZ. Ocenění tohoto práva upravuje § 16a. Právo stavby se zjistí výnosovým způsobem, na základě ročního užitku. Při ocenění tohoto práva se rozlišuje, zda stavba odpovídající právu stavby byla již zřízena či nikoli. Při návrhu znění tohoto ustanovení bylo čerpáno ze starých právních předpisů, jako např. ze zákona č. 86/1912 ř. z., o stavebním právu, zákona č. 88/1947 Sb., o právu stavby a z právní

úpravy v Německu z roku 1991. U ocenění práva stavby s nezřízenou stavbou je počet let dalšího užívání práva zvolen analogicky ke stávající úpravě o počtu let u věcných břemen, která nebyla měněna.

Mezi nemovitosti se nově zahrnují i práva odpovídající věcnému břemenu, jejichž oceňování upravovalo ustanovení § 18 zákona. V návaznosti na NOZ se i jejich ocenění dělí na ocenění věcných břemen služebnosti a reálných věcných břemen. Do ocenění věcných břemen byla zahrnuta i úprava ocenění reálných věcných břemen a vykupitelných věcných břemen služebnosti, jejichž ocenění vychází z předem sjednaných náhrad ve smlouvě.

K bodu 21 (§ 17):

Jedná se o odstranění disproporce při oceňování majetkových práv vyplývajících z průmyslových práv a práv na označení. Nově se zavádí možnost zohlednění míry zastarání, která má podstatný vliv na cenu některých práv. Způsob diskontování a určení míry, popřípadě koeficientu zastarání stanoví vyhláška, k níž je zmocňovací ustanovení v § 33, proto se poslední věta odst. 1 vypouští.

K bodům 22 až 24 (§ 18, 22 a 24):

Jedná se o promítnutí změny pojmosloví do zákona.

K bodu 25 (§ 22 odst. 2):

V souladu s ustanovením § 2812 a následujících NOZ se nárok ze životního pojištění ocení ve výši odkupného, na které má pojistník nárok.

K bodu 26 (§ 23):

V zákoně o oceňování majetku je stávající ustanovení o oceňování podílů v obchodních společnostech a účasti v družstvech novelizováno zněním podle zákona o obchodních korporacích, neboť ocenění majetku věcně náleží do tohoto zákona.

K bodům 27 až 31 a 34 (§ 24, § 33):

Zavedení nové terminologie, kterou upravuje ustanovení § 502 NOZ a další.

K bodu 32 (§ 24 odst. 4):

Jedná se o promítnutí změny učiněné v § 2.

K bodu 33 (§ 33):

Rozšiřuje počet ustanovení, která upravuje či může upravit vyhláška. Úprava podrobností ocenění vyhláškou může být vyvolána změnou dalších zákonů, ze kterých oceňování přebírá některé skutečnosti, a jejichž změny budou navazovat na změny v NOZ a budou součástí doprovodného zákona.

K části dvacáté čtvrté - změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu

Jedná se o změny v právních institucích a právním pojmosloví v souvislosti s přijetím NOZ. S ohledem na to, že ustanovení § 13 bude novelizováno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je třeba jej celé nahradit novým zněním. Současně se také v souvislosti s přijetím nového zákona o veřejných rejstřících staví na jisto, že seznamy vedené Českou národní bankou veřejným rejstříkem nejsou.

K části dvacáté páté – změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

Navrhuje se do zákona č. 82/1998 Sb. včlenit, že zápis skutečností do veřejných rejstříků provedených notářem se považuje za výkon státní správy. V takovém případě bude stát odpovídat za škodu způsobenou takovým zápisem a bude moci uplatnit regres po notáři v souladu s § 17 zákona.

Navrhuje se odstranit limitace náhrady škody způsobené nedbalostním jednáním. Limitace je příliš nízká a není odůvodněná.

K části dvacáté šesté - změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

Návrh je reakcí na změny v náhradě majetkové a nemajetkové újmy ze závazků z deliktů provedené NOZ.

V § 6 odst. 3 se pak odkazem na NOZ zakotvuje pravidlo týkající se způsobu náhrady škody. Není nejmenšího důvodu, aby zde neplatilo obecné pravidlo upřednostňující restituční náhradu, jestliže lze s poškozeným dohodnout náhradu relativně. Není zde důvodu, proč by pojišťovny nemohly hradit např. opravy poškozených vozidel formou úhrady opravy v servisu.

K části dvacáté sedmé - změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Změny se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům v NOZ.

V § 158 odst. 1 písm. d) bod 4. se v souladu s novým institutem prohlášení za nezvěstného se navrhuje zapisovat do informačního systému cizinců také údaj o dni, ke kterému dle rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného nastávají účinky takového rozhodnutí, a stejně tak se navrhuje tento údaj poskytovat z informačního systému cizinců (odst. 9 písm. s).

Změna v § 158 odst. 1 písm. e) a odst. 9 písm. r) se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

Reaguje se na skutečnost, že návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jsou rušena všechna zvláštní ustanovení, tedy hlava pátá části třetí občanského soudního řádu. Tato hlava upravovala i řízení o propuštění cizince ze zajištění.

Jelikož nebylo dále důvodné, aby rozhodování o zajištění cizince bylo podrobeno soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví podle soudního řádu správního, tedy poté, co rozhodl orgán Policie ČR, a rozhodování o žádosti o propuštění cizince ze zajištění rozhodovaly soudy v občanském soudním řízení, navrhuje se sjednotit postup pro řízení o žádosti cizince o propuštění tak, že nadále bude o žádosti rozhodovat nejprve Policie ČR a následný přezkum soudem bude zajištěn prostředky správního soudnictví podle soudního řádu správního.

K části dvacáté osmé - změna zákona o občanských průkazech

K bodu 1:

Podle platné právní úpravy je sice dána povinnost mít občanský průkaz občanům omezeným ve způsobilosti k právním úkonům. Tato skutečnost je terčem obrovské kritiky občanů z několika důvodů. Jedním z důvodů je skutečnost, že se od 1. 1. 2012 již do OP nezapisuje dříve povinný údaj (omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům), což v praxi přináší obrovské problémy jak držitelům OP samotným, tak opatrovníkům, ale také třetím stranám, kterým vzniká škoda. Opětovné zapisování údaje do občanského průkazu o omezení svéprávnosti v současné době není možné s ohledem na jednotný typ identifikačních dokladů členských států EU, kde se tyto údaje rovněž nezapisují a navíc neslouží bezprostředně k identifikaci občana.

Zakotvit proto do budoucna povinnost mít občanský průkaz občanům omezeným ve svéprávnosti nedoporučujeme ani z hlediska odpovědnosti za přestupky, která by automaticky přecházela na opatrovníky. Občan omezený ve svéprávnosti může být schopen sám o občanský průkaz požádat a převzít jej, nicméně již nemusí být schopen chránit OP před ztrátou a zneužitím. Opatrovník by se skutečnost, že bylo požádáno o vydání OP jeho opatrovancem ani nemusel dozvědět, nicméně by odpovídal za přestupek (např. že nebyla ohlášena ztráta nebo odcizení občanského průkazu, že nebude v zákonné lhůtě požádáno o vydání nového občanského průkazu, v případě uplynutí časové platnosti stávajícího občanského průkazu, nebo že došlo ke zneužití OP). V současné době z uvedených důvodů již nemají často zájem o opatrovnictví ani rodinní příslušníci občanů omezených ve svéprávnosti a jsou proto za opatrovníky ustanovovány úřady, kterým tím vznikají nemalé problémy.

Řada občanů zbavených způsobilosti k právním úkonům je dlouhodobě umístěna v zařízeních, kde občanský průkaz nepotřebují a opatrovníci o něj nežadají, přestože mají tuto možnost.

Z uvedených důvodů považujeme za řešení dané situace zakotvení pouze práva na občanský průkaz, nikoli povinnost mít občanský průkaz pro občany, jejichž svéprávnost byla omezena.

K bodům 2 až 14:

Novelizační body jsou navrhovány v souvislosti s NOZ a odrážejí jeho odlišné názvy jednotlivých institutů.

K části dvacáté deváté - změna zákona o cestovních dokladech

Jde o legislativně-technické změny činěné v návaznosti na novou terminologii NOZ týkající se svéprávnosti a dále se upravuje možnost podání žádosti o vydání cestovního dokladu, resp. převzít cestovní doklad jednak opatrovníkovi a dále podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo členovi domácnosti na základě smlouvy o zastoupení členem domácnosti.

K části třicáté - změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

K bodu 1:

Zákonem č. 401/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, byla do § 10 odst. 3 doplněna nová ustanovení písm. c) až d), avšak na nezletilé svéprávné děti by se měla vztahovat pouze stávající ustanovení písm. a) a b). Dále bylo do zákona doplněno vymezení sociální kurately pro děti a mládež v § 32 odst. 4, která by se měla zaměřovat i nezletilé svéprávné děti (viz např. účast na přestupkovém a trestním řízení proti mladistvému, spolupráce s Probační a mediační službou, pomoc dětem po propuštění z ústavního zařízení nebo z věznice, včetně zajištění návazné péče dětem po dosažení zletilosti).

K bodu 2:

Zákonem č. 401/2012 Sb. je s účinností od 1. ledna 2013 doplněno do zákona o sociálně-právní ochraně dětí nové ustanovení § 4a. V tomto novém ustanovení je třeba provést změnu v návaznosti na § 958 NOZ, ve kterém je stanoveno, že o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči rozhoduje výlučně soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí.

K bodu 3:

V návaznosti na ustanovení § 867 odst. 2 nového OZ je třeba zakotvit věk 12 let dítěte jako nejzazší hranici, při jejímž dosažení je nezbytné poskytnout dítěti potřebné informace o soudním nebo správním řízení, které se dítěte dotýká, a umožnit dítěti vyjádřit vlastní názor na projednávanou záležitost.

K bodu 4:

Ustanovení § 823 odst. 1 NOZ nově ukládá rodičům osvojovaného dítěte povinnost informovat orgán sociálně-právní ochrany dětí o tom, že dítě bylo předáno se souhlasem rodičů do péče budoucímu osvojiteli. V zákoně č. 359/1999 Sb. je třeba stanovit, že orgánem sociálně-právní ochrany dětí příslušným k přijetí oznámení rodičů je obecní úřad obce s rozšířenou působností. Původně navrhaná formulace § 10a odst. 4 upravovala příslušnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí k informování rodičů, což neodpovídá úpravě § 823 NOZ.

K bodu 5:

Platné znění § 11 odst. 3 zákona č. 359/1999 Sb. upravuje pravomoc krajského úřadu k zajišťování odborné přípravy a poskytování poradenské pomoci v případě svěřeni dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče podle § 45 zákona o rodině. Tento institut je v § 953 a násl. NOZ nahrazen úpravou svěřeni dítěte do péče jiné osoby.

K bodu 6:

Podle § 821 NOZ bude soud rozhodovat ve zvláštním řízení o tom, zda je nebo není třeba souhlasu rodiče k osvojení dítěte. Ustanovení navazuje na tuto změnu.

K bodu 7:

Legislativně technická úprava.

K bodu 8:

V návaznosti na úpravu § 868 až 873 a § 971 odst. 4 NOZ se upravuje ustanovení o příslušnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností k podávání návrhů soudu.

K bodu 9:

Legislativně-technická úprava reagující na nově doplněná ustanovení v § 14 odst. 1 písm. h) až k).

K bodům 10 a 12:

Zákonnou úpravu činnosti a vystupování orgánů sociálně-právní ochrany dětí v rámci občanského soudního řízení v § 14 zákona č. 359/1999 Sb. je třeba doplnit v návaznosti na § 971 odst. 4 NOZ, podle kterého soud v rozhodnutí o nařízení ústavní výchovy označí konkrétní zařízení, do kterého má být dítě umístěno, a to s přihlédnutím k zájmům dítěte a k vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí. To platí i v případě, rozhoduje-li soud o přemístění dítěte do jiného zařízení pro výkon

ústavní výchovy. Příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí k podání tohoto vyjádření soudu je nezbytné určit obecní úřad obce s rozšířenou působností. V odst. 8 a 10 jde pak o legislativně technickou úpravu reagující na vložení nového odstavce 4.

K bodu 11:

Dosavadní ustanovení § 14 odst. 4 (po novelizaci provedené zákonem č. 401/2012 Sb.) odkazuje na úpravu výchovných opatření v § 43 zákona o rodině. Tento odkaz je proto žádoucí vypustit.

K bodu 13:

Návrh na doplnění § 16 zákona č. 359/1999 Sb. reaguje na úpravu oprávnění obecního úřadu obce s rozšířenou působností v § 379 odst. 2 zákona o zvláštních řízeních soudních, aby jménem nezletilého dítěte podal návrh na nařízení předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí. V souladu s § 61 odst. 3 zákona č. 359/1999 Sb. by k podání návrhu na vydání tohoto předběžného opatření byl příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu se dítě nachází.

K bodu 14:

V návaznosti na ustanovení § 823 odst. 1 NOZ se stanoví, že obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen posoudit nutnost přijetí opatření k ochraně dítěte rovněž v těch případech, kdy je dítě se souhlasem rodičů a bez rozhodnutí soudu předáno do péče budoucímu osvojiteli (před udělením souhlasu rodičů k osvojení). Změna ve větě druhé reaguje na změny v úpravě institutu předpěstounské péče a svěřením dítěte do péče jiné osoby v NOZ.

K bodu 15:

Úprava navazuje na § 929 NOZ.

K bodu 16:

Ustanovení se zrušuje vzhledem k tomu, že NOZ již nestanoví povinnost soudu vyžádat si vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí v řízení o svěřením dítěte do náhradní rodinné péče.

K bodu 17:

Zrušení původních ustanovení odstavce 1 a 2 v § 19 navazuje na § 824 a § 826 NOZ, z kterých vyplývá, že o předání dítěte do péče osvojitele před osvojením (tzv. předadopční péče) bude napříště rozhodovat soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí, jak je tomu podle současné právní úpravy zákona o rodině. Obdobně je v § 963 stanoveno, že soud rozhoduje o svěřením dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči. Rovněž k rozhodování o svěřením dítěte do péče

budoucích osvojitelů, jde-li o osvojení dítěte do ciziny nebo z ciziny bude založena pravomoc soudu.

Dále se navrhuje v souladu s § 810 odst. 1 NOZ úprava, podle které budou rodiče napříště udělovat souhlas k osvojení ve všech případech výhradně formou osobního prohlášení před soudem a doplňují se nové povinnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětí v souvislosti s osvojením dítěte.

Na základě § 415 odst. 2 návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních bude stanovena povinnost soudu informovat příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí o tom, že rodič učinil před soudem prohlášení o souhlasu s osvojením dítěte. Orgánem sociálně-právní ochrany dětí příslušným k přijetí tohoto oznámení soudu bude obecní úřad obce s rozšířenou působností, který by měl informaci soudu bezodkladně předat příslušnému krajskému úřadu, v jehož evidenci je dítě zařazeno pro účely zprostředkování náhradní rodinné péče. V tomto směru se navrhuje provést doplnění působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností v § 19 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb.

V souladu s § 963 NOZ je soud povinen vždy vykonávat dohled nad průběhem a úspěšností předpěstounské péče, pokud rozhodl o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči. Tento dohled by měl soud provádět v součinnosti s orgánem sociálně-právní ochrany dětí.

Na základě novely zákona č. 359/1999 Sb. provedené zákonem č. 401/2012 Sb. byl do ustanovení § 19 vložen nový odstavec 5 (nově odst. 3), který zakládá orgánu sociálně-právní ochrany dětí pravomoc provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí poté, kdy bylo dítě rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí svěřeno do předpěstounské péče nebo do péče budoucích osvojitelů. V návaznosti změnu příslušnosti k rozhodování o svěřeni dítěte do péče před osvojením a do předpěstounské péče je nutné uведенé ustanovení modifikovat tak, že se orgánu sociálně-právní ochrany dětí stanoví oprávnění podat návrh na zrušení rozhodnutí soudu o předpěstounské péči nebo o svěřeni dítěte do péče před osvojením, jestliže se změní skutečnosti rozhodné pro osvojení dítěte nebo pro jeho svěřeni do pěstounské péče.

K bodům 18 a 21:

NOZ v § 804 blíže vymezuje podmínky osvojení mezi příbuznými, které je vyloučeno mezi příbuznými v přímé linii a sourozenci, s výjimkou osvojení dítěte navazujícího na narození dítěte v rámci tzv. náhradního mateřství. V připuštěných případech „příbuzenského“ osvojení je vhodné vyloučit zprostředkování osvojení orgány sociálně-právní ochrany dětí, obdobně jako je tomu v případě „příbuzenské“ pěstounské péče podle platného § 20 odst. 3 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb.

Pokud jde o případy udělení tzv. adresného souhlasu k osvojení s určením pro určitou osobu osvojitele, je třeba respektovat právo rodiče k udělení takového

souhlasu, nicméně NOZ v § 814 výslovně stanoví, že ohledně podmínek a účinků souhlasu k osvojení není rozhodné, zda byl dán s určením pro určitého osvojitele nebo bez vztahu k určitému osvojiteli. Je žádoucí zamezit tomu, aby se prostřednictvím adresného souhlasu k osvojení s určením pro konkrétního osvojitele obcházel systém zprostředkování náhradní rodinné péče, a proto se pro tyto případy vypouští dosavadní překážka k provádění zprostředkování osvojení.

NOZ v ustanovení § 823 a § 824 připouští, aby soud rozhodl se souhlasem budoucího osvojitele o předání dítěte do jeho péče ihned poté, jakmile je dán oběma rodiči souhlas k osvojení dítěte, s tím, že po dobu 3 měsíců od udělení souhlasu k osvojení trvá právo rodičů tento souhlas odvolat. Obdobně může soud rozhodnout o předání dítěte do péče budoucího osvojitele i tehdy, jestliže podle okolností není třeba souhlasu rodičů k osvojení. Je proto nezbytné, aby možnost rozhodnutí soudu o předběžném předání dítěte do péče budoucího osvojitele byla promítnuta i do ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 359/1999 Sb.

K bodu 19:

Na základě novelizace zákona č. 359/1999 Sb. provedené zákonem č. 401/2012 Sb. bylo upraveno nové znění § 21 odst. 1, ve kterém je stanovena povinnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností založit spisovou dokumentaci o dítěti pro účely zprostředkování náhradní rodinné péče vždy po podání návrhu soudu podle § 14 odst. 1 písm. a) až f). Uvedené ustanovení je třeba doplnit v návaznosti na novelizaci § 14 odst. 1.

K bodu 20:

Legislativně technická úprava.

K bodům 22 a 23:

NOZ v ustanovení § 823 a § 824 připouští, aby soud rozhodl se souhlasem budoucího osvojitele o předání dítěte do jeho péče ihned poté, jakmile je dán oběma rodiči souhlas k osvojení dítěte nebo jestliže podle okolností případu není třeba souhlasu rodičů k osvojení. Je nezbytné, aby i na základě rozhodnutí soudu o předběžném předání dítěte do péče budoucího osvojitele bylo automaticky přerušeno zprostředkování osvojení podle § 24b odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb.

Úprava novelizace § 24b odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb. se navrhuje s ohledem na úpravu rozhodnutí soudu o předběžném předání dítěte do péče budoucího osvojitele ihned poté, jakmile je dán oběma rodiči souhlas k osvojení dítěte nebo jestliže podle okolností případu není třeba souhlasu rodičů k osvojení (§ 823 a § 824 NOZ).

K bodům 24 a 25:

V ustanovení § 827 odst. 1 NOZ jsou vymezena kritéria, která soud posuzuje v rámci šetření vzájemné vhodnosti dítěte a osvojitele. Tato kritéria je nezbytné promítnout i do rámce odborného posuzování dětí a žadatelů pro účely zprostředkování náhradní rodinné péče v § 27 zákona č. 359/1999 Sb.

K bodům 26, 34, 36, 37, 40 a 44:

Legislativně technické úpravy v návaznosti na novou terminologii NOZ.

K bodu 27:

Z ustanovení § 817 NOZ vyplývá, že rodič může odvolat souhlas k osvojení až do doby, než je dítě předáno do péče osvojitele před osvojením, vždy však nejméně po dobu 3 měsíců od udělení souhlasu k osvojení dítěte. Již po udělení souhlasu rodičů k osvojení je podle § 823 NOZ možné, aby soud se souhlasem budoucího osvojitele rozhodl o předání dítěte do jeho péče s tím, že po uplynutí doby tří měsíců od udělení souhlasu k osvojení bude další péče budoucího osvojitele považována za péči před osvojením (§ 826, § 828 NOZ). V některých případech se však předání dítěte do péče budoucího osvojitele ihned po udělení souhlasu k osvojení nemusí uskutečnit, a proto je nutné, aby dítě mohlo být rozhodnutím soudu svěřeno do pěstounské péče na přechodnou dobu, a to až do doby, než uplyne lhůta 3 měsíců od udělení souhlasu k osvojení a dítě bude možné svěřit rozhodnutím soudu do péče před osvojením. Vzhledem k tomu se navrhuje novelizace § 27a odst. 7 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb. ve znění, ve kterém bylo toto ustanovení upraveno novelizací provedenou zákonem č. 401/2012 Sb..

K bodu 28:

Ustanovení § 28 zákona č. 359/1999 Sb. upravuje povinnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, aby po právní moci rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy sjednal dobu a místo přijetí dítěte do zařízení pro výkon ústavní výchovy. Vzhledem k úpravě § 971 odst. 4 NOZ, podle kterého soud v rozhodnutí o nařízení ústavní výchovy vždy označí konkrétní zařízení, do kterého má být dítě umístěno, bude orgán sociálně-právní ochrany dětí povinen sjednávat přijetí dítěte vždy do toho zařízení pro výkon ústavní výchovy, které je uvedeno v rozhodnutí soudu.

V ustanovení § 971 odst. 2 NOZ je dále upraveno omezení doby pobytu dítěte v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nejdéle na šest měsíců, jestliže o svěřeni dítěte do péče tohoto zařízení rozhodl soud. Pokud po uplynutí lhůty šesti měsíců nebude možné, aby dítě bylo předáno do péče rodičů nebo do náhradní rodinné péče, bude nezbytné přemístit dítě do zařízení pro výkon ústavní výchovy. V takové situaci bude příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí opět sjednávat dobu přijetí dítěte do soudem určeného zařízení pro výkon ústavní výchovy, které bude povinno zajistit převoz dítěte ze zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.

K bodu 29:

Novelou zákona č. 359/1999 Sb. provedenou zákonem č. 401/2012 Sb. bylo upraveno nové znění § 42 odst. 5, ve kterém se stanoví nejvýše přípustná doba pobytu dítěte v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. V úpravě délky pobytu dítěte v zařízení na základě rozhodnutí soudu se odkazuje na dosavadní § 46 zákona o rodině, a proto je nezbytné tento odkaz nahradit novou úpravu § 971 odst. 2 NOZ, podle které může soud rozhodnout o svěřeni dítěte do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nejdéle na dobu 6 měsíců.

K bodu 30:

Zákonem č. 401/2012 Sb. je s účinností od 1. ledna 2013 doplněno do zákona o sociálně-právní ochraně dětí nové ustanovení § 47c. V tomto novém ustanovení je třeba provést změnu v návaznosti na § 958 NOZ, ve kterém je stanoveno, že o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči rozhoduje výlučně soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí.

K bodům 31 a 32:

V souladu s § 932 odst. 2 NOZ mohou být soudem do funkce poručníka dítěte společně jmenováni zpravidla manželé, anebo i jiné dvě osoby. Z hlediska nároku na odměnu pěstouna by měla i pro tyto jiné dvě osoby platit stejná pravidla jako pro manžele, to znamená, že odměna pěstouna bude náležet pouze jedné z těchto osob, která je určena na základě jejich dohody nebo rozhodnutím krajské pobočky Úřadu práce.

K bodu 33:

Zákonem č. 401/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, a další související zákony je s účinností od 1. ledna 2013 doplněno do zákona o sociálně-právní ochraně dětí nové ustanovení § 47p. V tomto novém ustanovení je třeba provést změnu v návaznosti na § 958 NOZ, ve kterém je stanoveno, že o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči rozhoduje výlučně soud, a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí.

K bodu 35:

V důsledku zrušení příslušnosti orgánu sociálně-právní ochrany dětí k rozhodování o svěřeni dítěte do péče budoucího osvojitele a do předpěstounské péče dochází ke zrušení dosavadních ustanovení § 19 odst. 1 a 2 a k přečíslování dalších odstavců v § 19. V úpravě povinnosti orgánu sociálně-právní ochrany dětí ke sdělování údajů krajské pobočky Úřadu práce pro potřeby vymáhání výživného je vhodnější namísto odkazu na konkrétní zákonné ustanovení specifikovat, že se jedná o výživné na děti svěřené do pěstounské péče nebo předpěstounské péče.

K bodu 38:

S odkazem na právo dítěte znát svůj původ podle čl. 7 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte je v § 838 NOZ zakotveno právo osvojeného dítěte, aby se po nabytí svéprávnosti mohlo seznámit s obsahem spisu, který byl veden v řízení o jeho osvojení. Toto oprávnění může být osvojencem uplatňováno i ve vztahu ke spisové dokumentaci, která byla v souvislosti s osvojením vedena příslušnými orgány sociálně-právní ochrany dětí (spisová dokumentace vedená pro účely zprostředkování osvojení obecním úřadem obce s rozšířenou působností a krajským úřadem).

K bodu 39:

V návaznosti na doplnění oprávnění osvojence nahlížet do spisové dokumentace ve věci osvojení v § 55 odst. 5 je nezbytné doplnit rovněž důvody pro případné zamítnutí žádosti o nahlédnutí do spisové dokumentace uvedené v § 55 odst. 6 písm. b), kdy v případě spisu o osvojení může být zákonným důvodem pro odmítnutí žádosti o nahlédnutí do spisu rozhodnutí soudu o tom, že mají být utajeny údaje o pokrevním rodiči dítěte a jeho souhlasu k osvojení podle § 837 odst. 1 NOZ.

K bodu 41:

V souladu s důvodovou zprávou k ustanovení § 837 NOZ by již do budoucna nemělo osvojení podléhat žádným zvláštním pravidlům utajení a anonymita osvojení by měla být potlačena. Vzhledem k tomu by mělo být v rámci přestupkového řízení postihováno vyzrazení údajů o osvojení pouze v těch případech, kdy tím bude porušeno rozhodnutí soudu o utajení osvojení vydané podle § 837 odst. 1 NOZ.

K bodu 42:

V souladu s § 884 odst. 2 NOZ jsou rodiče oprávněni při výchově dítěte použít výchovné prostředky v podobě a míře, která je přiměřená okolnostem, neohrožuje zdraví dítěte ani jeho rozvoj a nedotýká se lidské důstojnosti dítěte. V návaznosti toto ustanovení se upravuje skutková podstata přestupku.

K bodu 43:

Doplňuje se skutková podstata přestupku v návaznosti na ustanovení § 823 odst. 1 NOZ, které nově ukládá rodičům osvojovaného dítěte povinnost informovat orgán sociálně-právní ochrany dětí o tom, že dítě bylo předáno se souhlasem rodičů do péče budoucímu osvojiteli.

K bodu 45:

V souladu s § 810 odst. 1 NOZ budou rodiče napříště udělovat souhlas k osvojení ve všech případech výhradně formou osobního prohlášení před soudem. V důsledku toho je nezbytné zrušit v ustanovení § 61 odst. 3 písm. e) dosavadní úpravu místní příslušnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností k přijímání písemného souhlasu rodiče k osvojení dítěte podle § 19 odst. 3 zákona č. 359/1999 Sb.

K bodu 46:

Z ustanovení § 824 a 826 NOZ vyplývá, že o předání dítěte do péče osvojitele před osvojením (tzv. předadopční péče) bude napříště rozhodovat soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí, jak předpokládá stávající znění § 69 odst. 2 zákona o rodině. Vzhledem k tomu se zrušuje v ustanovení § 64 odst. 1 věta první, která upravuje vyloučení rodičů z účasti v řízení o svěřeni dítěte do péče budoucích osvojitelů.

K bodu 47:

Podle NOZ bude o předání dítěte do péče před osvojením a o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči rozhodovat výlučně soud, nikoliv již orgány sociálně-právní ochrany dětí. V souladu s touto úpravou se zrušuje část ustanovení § 64 odst. 3, která se týká vyloučení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče budoucích osvojitelů a o svěřeni dítěte do péče budoucích pěstounů.

K části třicáté první - změna zákona o veřejných dražbách

K bodům 1 a 2:

Navrhuje se zrušit stávající znění ustanovení odst. 5 a 6. Ustanovení odst. 5 nedůvodně brání pořádat elektronické dražby i ostatním dražebníkům, kteří nesplňují podmínky § 6 odst. 3, a tím dochází k jejich diskriminaci. Zároveň se předpokládá vydání vyhlášky, která upraví podrobnosti při stanovení podmínek postupu při elektronické dražbě.

K bodům 3 a 4:

Navrhuje se do zákona o veřejných dražbách včlenit ustanovení o postupu v případě podání žaloby na nepřipustnost zástavy. Přebírá se tím ustanovení § 166 stávajícího občanského zákoníku, který tuto problematiku nesystematicky upravoval.

K části třicáté druhé - změna autorského zákona

Do NOZ byla převzata úprava licenčních smluv (ustanovení § 2358 a násl.), která je v platném znění autorského zákona zakotvena v ustanoveních § 46 až 57.

Do NOZ přechází úprava licenční smlouvy s výjimkou ustanovení, které upravuje právo na odměnu v souvislosti s pronájmem originálu nebo rozmnoženiny díla (nynější § 49 odst. 3 autorského zákona). Toto ustanovení systematicky náleží do jiné části autorského zákona, a to mezi „jiná majetková práva“ upravená v Oddílu 4, kam bylo proto přesunuto jako nový § 25a.

V souvislosti se zrušením § 46 až 57 a doplněním nového § 25a bylo nutno upravit odkazy na uvedená ustanovení v dalších částech autorského zákona. Změna provedená v § 102 navazuje na novou terminologii a koncepci svéprávnosti v NOZ.

V § 98 se reaguje na novou možnost pro právnické osoby být členem statutárního orgánu právnické osoby dle zákona o obchodních korporacích.

K části třicáté třetí - změna zákona o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů

Obecně

Návrh změny zákona č. 122/2000 Sb. vychází z koncepce zákona, jejímž účelem bylo zajistit ochranu movitému kulturnímu dědictví, zejména však zvláštnímu druhu majetku kulturní hodnoty, jímž jsou soubory movitých věcí, které jako soubor neexistují náhodně, ale byly vytvořeny s určitým záměrem, zpravidla a většinou podloženým nejen odborným studiem určitého oboru, ale zároveň i obecným studiem dalších, obvykle humanitních oborů. Skutečnost, že záměrem zákona je vytvořit podmínky pro ochranu všech těchto souborů movitého kulturního dědictví, které jsou zákonem označeny jako sbírky muzejní povahy je příčinou, proč zákon č. 122/2000 Sb. nestanoví rozdíly mezi jednotlivými subjekty oprávněnými nakládat se sbírkou muzejní povahy, ať jsou subjekty veřejného, nebo soukromého práva. Protože nová právní úprava NOZ tyto rozdíly oprávněně zvýrazňuje, je nutné navázat na tuto úpravu i v zákoně č. 122/2000 Sb. tak, aby nedocházelo k pochybnostem o cíli, k jehož naplnění sbírky muzejní povahy jednotlivých subjektů vlastnického práva slouží a jsou doplňovány. Zároveň zavádí NOZ pojmy, které dosud nebyly v občanském zákoníku výslovně upraveny, a o které je proto z hlediska srozumitelnosti právního řádu vymezení základních pojmů v zákoně č. 122/2000 Sb. vhodné doplnit.

K bodům 1, 5 a 6 (§ 1, § 2 odst. 4 a 5):

Protože veřejné služby, které muzea na základě právní úpravy zákonem č. 122/2000 Sb. poskytují, sledují dosažení obecného blaha jako veřejně prospěšného cíle, navrhuje se sjednotit obě právní úpravy použitím stejného pojmu.

K bodu 2 (§ 2 odst. 1):

Doplňuje se definice sbírky muzejní povahy o výslovné ustanovení, že se jedná o věc hromadnou. Existence sbírky muzejní povahy jako věci hromadné byla sice dosud akceptována, v podstatě však nikoli absolutně, když pojem věci hromadné pozitivní právo neupravovalo.

K bodu 3 (§ 2 odst. 2):

Navrhuje se zdůraznit smysl sbírky muzejní povahy ve vlastnictví státu a územních samosprávných celků jako věci sloužící výhradně k obecnému užívání a z toho vyplývajícimu nároku na zvláštní způsob ochrany, opírající se o čl. 21 Úmluvy OSN o jurisdikční imunitě států, ke které Česká republika přistoupila.

K bodu 4 (§ 2 odst. 3):

Úprava reaguje na ustanovení § 486 a § 113-117, resp. § 111 – 112 NOZ upřesněním definice pojmu sbírkového předmětu jako věci tak, aby nedocházelo ke sporům, za jakých podmínek mohou být pozůstatky lidské a zvířecí sbírkovým předmětem.

K bodům 7, 8 a 9 (§ 2 odst. 6, odst. 7 a k § 10a odst. 1):

Úprava reaguje na přečíslování odstavců v § 2 v důsledku vložení nového odstavce 2.

K bodům 10 a 11 (§ 15a):

Jedná se o reakci na novou terminologii a změnu koncepce v NOZ ve věcech svéprávnosti.

K části třicáté čtvrté - změna zákona o evidenci obyvatel

K bodu 1:

Reaguje se na změny v souvislosti s NOZ (§ 28 odst. 2) a upravuje se, že se jako místo úmrtí uvede místo, kde bylo tělo nalezeno, případně u osoby prohlášené za mrtvou, se místem úmrtí rozumí místo, kde naposledy osoba pobývala.

K bodu 2:

Navrhuje se do evidence obyvatel zapisovat také údaj o tom, že byla soudem schválena smlouva o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti, se kterými jako novými instituty představujícími podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat počítá NOZ. Tato opatření mají přednost před omezením svéprávnosti, ke kterému lze přistoupit, jen v případě, že uvedená méně omezující opatření nepostačí. Soud tak při případném řízení o omezení svéprávnosti prověří, zda taková smlouva či zastoupení existuje, a vezme jej na zřetel.

K bodům 3 a 9:

Legislativně technická úprava poznámek v návaznosti na NOZ.

K bodům 4 až 8:

Změna se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

K bodu 10:

V souladu s novým institutem prohlášení za nezvěstného se navrhuje zapisovat do evidence obyvatel také údaj o dni, ke kterému dle rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného nastávají účinky takového rozhodnutí.

K bodům 11 až 14:

Legislativně technická změna reagující na změnu v § 3 odst. 3.

K bodům 16 a 17:

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům. Současně též dochází ke změně terminologie a namísto pojmu „způsobilost k právním úkonům“ bude užíván pojem „svéprávnost“.

K bodům 15 a 18:

Jedná se o legislativně technické změny činěné v návaznosti na novou terminologii NOZ týkající se svéprávnosti a upravuje se možnost nahlášení změny trvalého pobytu pro podpůrce na základě smlouvy o nápomoci nebo pro zástupce člena domácnosti na základě smlouvy o zastoupení členem domácnosti.

K bodům 19 až 24:

Jednoznačně se stanoví možnost, aby žádost o přidělení, ověření, osvědčení nebo potvrzení změny rodného čísla a následné vydání dokladu o rodném čísle bylo možné doručovat nejen do vlastních rukou nositele rodného čísla, ale i zákonnému zástupci, opatrovníkovi nebo zástupci na základě zvláštní ověřené plné moci a rovněž i podpůrci na základě smlouvy o nápomoci nebo zástupci člena domácnosti na základě smlouvy o zastoupení členem domácnosti.

K části třicáté páté – změna zákona o ochraně průmyslových vzorů

Návrh reaguje na nový institut poznámky spornosti dle NOZ.

K části třicáté šesté - změna rozpočtových pravidel

V § 7 se reaguje na novou úpravu ústavů v NOZ.

Požadavky na možnost sdružování prostředků vyvstávaly začátkem devadesátých let minulého století, zejména však v souvislosti s pořizováním dlouhodobého majetku. Zákon o rozpočtových pravidlech sdružování na tzv. investice neumožňoval a sdružování provozních výdajů (nákladů) nebylo zajímavé, a proto se ustanovení § 72 v praxi příliš nevyužívalo. V souvislosti se změnou NOZ se ustanovení vypouští.

V souvislosti s vyškrtnutím ustanovení § 72 není nutné do zákona vkládat přechodné ustanovení, neboť situaci pokryje dostatečně ustanovení § 3028 odst. 3 NOZ.

K části třicáté sedmé - změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

K bodům 1 až 8, 12, 14, 16, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 31, 33, 34, 35, 38, 39, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58 59 a 60:

Navržené úpravy reagují na terminologické změny a dílčí věcné posuny v chápání dosavadních institutů a kategorií v NOZ, při současném zachování smyslu a účelu jednotlivých ustanovení ZMS.

K bodům 9, 10, 11, 40 a 43:

Mění se a doplňuje vyjádření a zčásti též věcný obsah některých pravidel spojených s postavením státu jako dědice anebo subjektu, kterému podle NOZ dědictví připadá jako odúmrtí.

K bodu 13:

Jde o upřesnění z hlediska změny chápání věci podle NOZ. Z hlediska tohoto ustanovení je logické, že musí dopadat pouze na hmotné věci.

K bodu 22:

Doplňuje se stávající úprava zákazu smluvního zatěžování věci v majetku státu zástavním právem o vyloučení možnosti smluvně zatížit věc (s ohledem na nově zavedenou leg. zkratku v § 21 odst. 1 ZMS ve smyslu hmotné věci, ať již movité nebo nemovité), předkupním právem jako omezením, které může v budoucnu nežádoucím způsobem a v rozporu s potřebami státu ovlivnit nakládání s takto dotčeným majetkem. Úprava nadále nebude vylučovat, aby tyto formy zatížení vznikly na majetku státu ze zákona anebo z rozhodnutí příslušného orgánu. Stejně tak nebude bránit tomu, aby si stát ve svůj prospěch sjednal zástavní nebo předkupní právo zatěžující cizí majetek.

K bodům 23 a 46:

Reaguje na znovuzavedení institutu práva stavby do našeho právního řádu. Vzhledem k tomu, že půjde o právo, který významným způsobem omezí využitelnost dotčeného státního pozemku, budou organizační složky státu nebo státní organizace

v působnosti ZMC moci toto právo ve prospěch nestátního subjektu platně sjednat jedině za podmínky schválení příslušné smlouvy Ministerstvem financí. Právní povaha, rozhodovací procedura a účinky tohoto schvalovacího aktu budou shodné s těmi, které již ZMS upravuje (srov. zejm. § 44 odst. 1, 2 a 4 ZMS). Rozšíření okruhu případů, kdy určitá smlouva bude ke své platnosti vyžadovat schválení příslušným ministerstvem, se souvztažně musí promítnout ve výčtové větě první ustanovení § 44 odst. 2 ZMS.

K bodu 26:

Nová úprava v navrhovaném § 26 odst. 3 využívá možnosti, kterou NOZ výslovně upravuje v § 1257 odst. 2, podle něhož vlastník může zatížit svůj pozemek služebností ve prospěch jiného svého pozemku. Stejně jako u ostatních vlastníků i v případě státu umožní toto jednostranné jednání zejména předem upravit poměry mezi konkrétními pozemky (t. j. mezi konkrétními pozemky v příslušnosti hospodařit téže organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS), s nimiž (anebo z nichž s některým) by mělo být v budoucnu naloženo ve prospěch jiného (a tedy nestátního) subjektu. Uvedené uspořádání bude moci v rámci státu jako vlastníka iniciovat jak organizační složka státu, tak i – ve spojení s § 54 odst. 1 věta druhá ZMS – státní organizace v působnosti ZMS. NOZ výslovně neřeší (srov. § 1260 odst. 1), na základě jakého konkrétního titulu vlastník zatíženého pozemku a zároveň i oprávněného pozemku služebnost v takovémto případě nabývá, resp. na základě jakého titulu taková služebnost vzniká; z podstaty věci je přitom zřejmé, že nepůjde o žádný z titulů uvedených v cit. ustanovení. Nicméně vzhledem k tomu, že v případě pozemku půjde vždy o zřízení služebnosti k věci zapsané ve veřejném seznamu (tj. konkrétně do katastru nemovitostí), lze se předběžně domnívat, že se zde uplatní § 1262 odst. 1, a to zřejmě jeho věta druhá („Vzniká-li služebnost k věci zapsané do veřejného seznamu na základě jiné právní skutečnosti, zapíše se do veřejného seznamu i v takovém případě.“). Bude pak záležet na nové právní úpravě katastru nemovitostí, na základě jaké listiny bude zápis do katastru nemovitostí proveden a jakou formou. Opět jen předběžně se lze domnívat, že – alespoň z dnešního pohledu - by mohlo jít o ohlášení, na základě kterého by byl zápis proveden záznamem. (Pozn. – úprava obsažená v § 1257 odst. 2 NOZ v podmínkách státu jako jednoho vlastníka v principu nevylučuje ani takový postup, že se na zatížení státního pozemku služebností ve prospěch jiného státního pozemku budou moci dohodnout organizační složky státu nebo státní organizace v působnosti ZMS, z nichž jedna bude příslušná hospodařit se zatěžovaným pozemkem a druhá bude příslušná hospodařit s oprávněným pozemkem. Úprava takového jednání by však již systematicky nespádala do § 26 ZMS ani do jiného ustanovení ZMS upravujícího podmínky nakládání s majetkem státu ve prospěch nestátních subjektů, nýbrž by šlo o jednání v rámci státu a tedy ve smyslu § 19 odst. 1 a § 55 odst. 3 ZMS, takže příslušnou úpravu by pak bylo na místě promítnout do prováděcí vyhlášky k ZMS, aktuálně tedy do části třetí vyhlášky č. 62/2001 Sb., o hospodaření organizačních složek státu a státních organizací s majetkem státu).

Nové ustanovení odstavce 4 současně reaguje na výslovnou úpravu reálných břemen v NOZ a s ohledem na jejich povahu a podstatu použití této formy zatížení státního majetku zcela vylučuje.

K bodu 27:

Důvodem tohoto řešení a použité formulace je skutečnost, že již v současné době ve své podstatě zákon č. 219/2000 Sb. nevyklučoval výslovně ujednání, která by nesla znaky pachtu, byť v reálu bylo vše řešeno jako nájem. I napříště však bude muset být dodržen rámec § 27. Zákaz bude platit jen pro pacht obchodního závodu (v režimu zákona č. 219/2000 Sb. se tak jako dosud nepočítá ani s převodem obchodního závodu). Pokud jde o výprosu, navrhuje se její zákaz, protože svojí charakteristickou časovou neurčitostí a absencí účelu užívání nevyhovuje pravidlům řádné péče o státní majetek a efektivnímu nakládání s ním.

K bodům 29 a 30:

Navržené změny reagují na NOZ částečně nově zaváděné nebo nově označené typy vybraných právnických osob, věcně se však tato ustanovení zásadním způsobem neodchylují od dosavadní úpravy v ZMS platné pro srovnatelné typy stávajících právnických osob. Přetrvávající částečná redukce možností účasti státu na zakládání resp. spoluzakládání vybraných typů právnických osob je nadále motivována nevhodností těchto typů pro zapojení státu s ohledem na věcné zaměření jejich činnosti, formy řízení a jednání a zejména pak způsoby financování.

K bodům 36 a 37:

Dílní úpravy nemění charakter § 37 ZMS jako ustanovení v jistém ohledu sběrného či zbytkového, které pro jím upravené okruhy státního majetku v principu sice počítá s obdobou použití ustanovení zákona upravujících podmínky nakládání s majetkem státu převážně nehmotného charakteru, ovšem současně tuto obdobu limituje povahou tohoto majetku a preventivně i zvláštní právní úpravou (což míří především na tzv. práva k nehmotným statkům). Konkrétnější změna se týká pouze cenných papírů, kde se použití taxativně uvedených ustanovení ZMS mění z přiměřeného na obdobné a zároveň se rámcově zohledňuje zapracování úpravy zákona o cenných papírech do NOZ.

K části třicáté osmé - změna zákona o integrovaném záchranném systému

K bodům 1, 2 a 4:

Dosavadní právní úprava, která předpokládá možnost postupu podle více právních předpisů, se nahrazuje úpravou, která předpokládá postup výslovně podle NOZ.

K bodu 3:

Navrhuje se nahradit pojmy tak, aby byl zřejmý výklad ustanovení. Změna reaguje na nové pojetí občanského zákoníku. Změna je vázána ke znění, které nabude účinnosti k 1. lednu 2013 (k tomu srov. novelu zákona č. 239/2000 Sb. provedenou zákonem č. 267/2006 Sb.).

K části třicáté deváté - změna krizového zákona

K bodu 1 (§ 35 odst. 3):

Dosavadní právní úprava odkazuje na „zvláštní právní úpravu“, tedy možnost vícero předpisů (podle zákoníku práce i občanského zákoníku). Nově se stanoví postup podle nové právní úpravy NOZ.

K bodu 3 (§ 36 odst. 3):

Jedná se o vypuštění dovětku současného normativního textu, který upřesňuje současnou úpravu. Podle nové právní úpravy bude postup ve smyslu občanského zákoníku. Navrhuje se nahradit pojmy tak, aby byl zřejmý výklad ustanovení.

K části čtyřicáté - změna zákona o Probační a mediační službě

K bodům 1 a 4:

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům.

K bodu 2:

Změna se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

K bodům 3 a 5:

Změna se činí v souladu s novým institutem prohlášení za nezvěstného, u kterého se navrhuje zapisovat do evidence obyvatel také údaj o dni, ke kterému podle rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného nastávají účinky takového rozhodnutí.

K části čtyřicáté první - změna zákona o veřejných sbírkách

K bodu 1:

Návrh reaguje na novou úpravu spolků, dnes občanských sdružení upravených zákonem č. 83/1990 Sb.

K bodům 2 a 3:

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům.

K části čtyřicáté druhé - změna exekučního řádu

K bodům 1 a 37 (§ 8d odst. 3, § 47 odst. 4):

NOZ používá namísto pojmu „právní úkon“ pojem „právní jednání“ (§ 545 s násl. NOZ).

Změnu terminologie týkající se soukromoprávních úkonů je třeba provést i v exekučním řádu. Pokud jde o úkony veřejnoprávní (zejména postup soudního exekutora), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodům 2, 4, 9, 16 a 17 a 47 (§ 9 odst. 1, § 15 odst. 1, § 20 odst. 1, § 22 odst. 1, § 27 odst. 3, § 33a odst. 3 a 4, § 76b odst. 2):

NOZ zavádí namísto pojmu způsobilost k právním úkonům, který používá účinný občanský zákoník, pojem svéprávnost. Podle § 15 odst. 1 NOZ je svéprávnost způsobilost nabývat pro sebe vlastním právním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem (právně jednat).

NOZ připouští pouze omezení svéprávnosti, nikoliv její úplné zrušení (§ 55 a násl. NOZ).

Nové právní úpravě civilního práva hmotného je třeba přizpůsobit i příslušná ustanovení exekučního řádu týkající se svéprávnosti osob, které mají být jmenovány soudními exekutory, soudních exekutorů, exekutorských koncipientů a vykonavatelů soudního exekutora.

Uvedená změna se dotkne i údajů, které jsou poskytovány z informačních systémů Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky, a vymezení osob, které mohou být svědky totožnosti, svědky jednání a důvěrníky.

K bodům 3, 10 až 13 (§ 11, § 15 odst. 2, § 16 odst. 4, § 18 odst. 1, § 31 odst. 10, § 32, § 34 odst. 2):

NOZ používá v souvislosti s náhradou škody a nemajetkové újmy celkový pojem „újma“, přičemž podle § 2894 odst. 1 tohoto kodexu povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody). Pokud jde o nemajetkovou újmu, lze s odkazem na § 2894 odst. 2 NOZ konstatovat, že

povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu postihuje škůdce pouze tehdy, pokud byla výslovně ujednána nebo stanoví-li to zvlášť zákon.

NOZ stanoví např. v § 2958, že při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy, nebo v § 2956, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části NOZ, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil.

Navržená ustanovení zaměňují tam, kde je to z hlediska věcného vhodné, pojem škody za širší pojem újmy.

Předpokládá se, že odpovědnost soudního exekutora za škodu bude rozšířena na odpovědnost za újmu. Podmínkou výkonu činnosti soudního exekutora bude tedy nově uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za újmu, a to i za újmu způsobenou zaměstnanci soudního exekutora. V případě, že soudnímu exekutorovi zanikne pojištění odpovědnosti za újmu, ho ministr spravedlnosti odvolá z exekutorského úřadu.

Zanikne-li exekutorskému kandidátovi pojištění odpovědnosti za újmu, ustanoví Exekutorská komora České republiky soudnímu exekutorovi nového zástupce.

NOZ používá termín pojištění odpovědnosti.

K bodům 5 a 6 (§ 15 odst. 6, § 16 odst. 3):

NOZ zavádí nově institut odkazu. Z § 1477 NOZ plyne, že odkazem se odkazovníku zřizuje pohledávka na vydání určité věci, popřípadě jedné či několika věcí určitého druhu, nebo na zřízení určitého práva. Odkazovník není dědicem.

tohoto důvodu se v souvislosti s právní úpravou zastupování soudního exekutora zakotvuje vedle povinnosti vyrovnání odměn mezi zástupcem a zastupovaným exekutorem, případně jeho dědici, kterou upravuje již platná právní úprava, i vyrovnání s případnými odkazovníky soudního exekutora.

K bodům 7 a 18 (§ 16 odst. 4, § 34 odst. 2):

NOZ opustil pojetí odpovědnosti jako hrozby sankcí a ve většině případů používá pojmu povinnost.

Tomu se navrhuje přizpůsobit formulaci § 16 odst. 4 exekučního řádu týkající se povinnosti zástupce soudního exekutora nahradit újmu způsobenou porušením mlčenlivosti a § 34 odst. 2 exekučního řádu týkající se povinnosti třetích osob nahradit škodu, která vznikla neposkytnutím součinnosti podle tohoto zákona.

K bodům 8, 38, 41, 42, 43 a 44 [§ 21 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. f) a h), § 49 odst. 2 a 5, § 58 odst. 2, § 59 odst. 1 a 3, § 66 odst. 2, § 66 odst. 2 a 5, § 69, § 69a, § 77]:

Zatímco platný občanský zákoník používá promiscue termín nemovitá věc a nemovitost, NOZ se důsledně drží termínu nemovitá věc.

Z tohoto důvodu se navrhuje v exekučním řádu pojem nemovitost nahradit pojmem nemovitá věc.

K bodům 8, 39 a 45 [§ 21 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. g), § 58 odst. 2, § 59 odst. 1, nadpis dílu 5 hlavy IV části první, § 70 odst. 1, 2 a 5, § 70 odst. 1, § 71]:

Podnik je podle § 5 obchodního zákoníku v platném znění soubor hmotných, jakož i osobních a nehmotných složek podnikání. K podniku náleží věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které patří podnikateli a slouží k provozování podniku nebo vzhledem k své povaze mají tomuto účelu sloužit. Obchodní zákoník výslovně stanoví, že podnik je věc hromadná.

NOZ již nepoužívá pojem podnik, nahradil jej termínem obchodní závod. Obchodní závod je podle § 502 NOZ organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.

Obchodní závod je věcí hromadnou (§ 501 a 1314 odst. 2 písm. a) NOZ).

Změna právní terminologie se promítá do exekučního řádu.

K bodům 14 a 15 (§ 33a odst. 3):

V souladu s navrženou změnou zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, se do exekučního řádu doplňují údaje, které budou z informačního systému obyvatel soudním exekutorům poskytovány.

Jedná se o údaje týkající se smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti a o prohlášení za nezvěstného.

K bodům 19, 23, 35, 36 (§ 34 odst. 5, § 37 odst. 4, § 46 odst. 8, § 47 odst. 1, § 66 odst. 4):

Z § 1721 NOZ plyne, že ze závazku má věřitel vůči dlužníku právo na určité plnění jako na pohledávku a dlužník má povinnost toto právo splněním dluhu uspokojit. NOZ tedy používá termín „závazek“ pro celý právní vztah mezi věřitelem a dlužníkem, právo věřitele ze závazku se nazývá pohledávka a povinnost dlužníka dluhem.

Tuto právní terminologii se navrhuje důsledně promítnout do exekučního řádu.

K bodu 20 (§ 35 odst. 6):

Z § 112 účinného občanského zákoníku plyne, že uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně

pokračuje nebo je-li ohledně jeho práva zahájena mediace podle zákona o mediaci, promlčecí doba neběží od tohoto uplatnění po dobu řízení nebo od tohoto zahájení po dobu mediace. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.

NOZ obsahuje obdobnou právní úpravu v § 648, v němž se stanoví, že uplatní-li věřitel v promlčecí lhůtě právo u orgánu veřejné moci a pokračuje-li řádně v zahájeném řízení, promlčecí lhůta neběží. To platí i o právu již vykonatelném, pokud byl pro ně navržen výkon rozhodnutí nebo navrženo nařízení exekuce.

Je tedy zřejmé, že NOZ spojuje stavení promlčecí lhůty výslovně i s podáním návrhu na nařízení exekuce, zatímco účinný občanský zákoník je spojuje pouze s podáním návrhu na výkon rozhodnutí.

Z tohoto důvodu je možno z exekučního řádu vypustit ustanovení § 35 odst. 6, z něhož plyne, že zahájení exekučního řízení má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako podání návrhu na soudní výkon rozhodnutí, přičemž v poznámce pod čarou se odkazuje na § 112 občanského zákoníku.

Z § 654 odst. 2 NOZ plyne, že jeho ustanovení o běhu promlčecí lhůty platí obdobně i pro prekluzivní lhůtu.

K bodům 21 a 33 (§ 36 odst. 2, § 44a odst. 4):

V souvislosti s tím, co náleží do společného jmění manželů, používá NOZ formulaci „součást společného jmění manželů“ (např. § 709 odst. 1). V § 902 odst. 1 NOZ stanoví, že rodiče předají dítěti poté, co nabude plné svéprávnosti, součásti jeho majetku.

Předkládaná právní úprava přizpůsobuje příslušná ustanovení exekučního řádu formulaci NOZ.

K bodu 22 (§ 37 odst. 2):

Reaguje se na skutečnost, že z občanského soudního řádu dochází k vypuštění nesporných řízení a k jejich přenesení do zákona o zvláštních řízeních soudních.

K bodu 24 (§ 39 odst. 2):

Jde o nápravu legislativně-technické chyby.

K bodu 25 (§ 42):

Právní úprava postižení společného jmění manželů exekucí se přizpůsobuje ustanovením NOZ.

Návrh vychází především z § 731 NOZ, podle nějž platí, že vznikl-li dluh jen jednoho z manželů za trvání společného jmění, může se věřitel při výkonu rozhodnutí uspokojit i z toho, co je ve společném jmění. Není tedy již možno

ponechat platnou právní úpravu podle § 42 odst. 1, podle níž se za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství, ani obdobnou právní úpravu podle § 42 odst. 2.

Z § 732 NOZ plyne, že dluh lze za podmínek tam stanovených ze společného jmění manželů vymáhat i tehdy, pokud dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství.

Nové ustanovení § 42 odst. 3 exekučního řádu odráží § 732 NOZ, podle nějž platí, že vznikl-li dluh jen jednoho z manželů proti vůli druhého manžela, který nesouhlas projevil vůči věřiteli bez zbytečného odkladu poté, co se o dluhu dozvěděl, může být společné jmění postiženo jen do výše, již by představoval podíl dlužníka, kdyby bylo společné jmění zrušeno a vypořádáno podle § 742. To platí i v případě povinnosti manžela plnit výživné nebo jde-li o dluh z protiprávního činu jen jednoho z manželů nebo v již zmíněném případě, že dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství.

Do § 42 odst. 4 se promítá § 733 NOZ, který stanoví, že zavázal-li se jeden z manželů v době, od které do změny nebo vyloučení zákonného majetkového režimu, ať smlouvou manželů nebo rozhodnutím soudu, uplynulo méně než šest měsíců, může být pohledávka jeho věřitele uspokojena ze všeho, co by bylo součástí společného jmění, kdyby ke smlouvě manželů nebo k rozhodnutí soudu nedošlo. Při nařízení exekuce se nebude k takové změně nebo vyloučení zákonného majetkového režimu přihlížet, nepůjde-li o ujednání režimu rozšíření rozsahu společného jmění.

K bodům 26 až 28 (§ 43):

NOZ rozeznává kromě podmínky (§ 548 a násl. NOZ) rovněž doložení času (§ 550 NOZ). Na doložení času, kterým je třeba rozumět časové omezení účinnosti právního jednání, se obdobně použijí ustanovení o odkladací nebo rozvazovací podmínce.

Nově se navrhuje mezi skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce zařadit i prokázání toho, že doložený čas nastal, je-li to v dané věci relevantní, tedy bylo-li to, co ukládá rozhodnutí povinnému, omezeno doložením času.

Připouští se rovněž, aby doložení času bylo obsahem dohody, o níž se sepisuje exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti.

K bodu 29 (§ 44 odst. 1):

Jde o formulační změnu v souvislosti s projednávaným návrhem zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob

K bodům 30 až 32 (§ 44a odst. 1):

NOZ stanoví v § 586, že je-li neplatnost právního jednání stanovena na ochranu zájmu určité osoby, může vznést námitku neplatnosti jen tato osoba. Nenamítne-li oprávněná osoba neplatnost právního jednání, považuje se právní jednání za platné.

Tomu se navrhuje přizpůsobit právní úpravu relativní neplatnosti právního jednání, kterým je porušena povinnost nenakládat s majetkem podle § 44a odst. 1 exekučního řádu (generální inhibitorium).

Nově se namísto dovolání se neplatnosti navrhuje používat pojem vznesení námítky neplatnosti

K bodu 34 (§ 46 odst. 7):

Navrženou právní úpravou se provádí terminologická změna. Pojem výtěžek, který se vztahuje pouze na ty způsoby provedení exekuce, kde se prodává věc postižená exekucí, se nahrazuje obecnějším pojmem vymožené plnění, který je přesně definován v § 46 odst. 4.

Dále se do ustanovení § 46 odst. 7 exekučního řádu doplňuje postup pro případ, kdy dojde k likvidaci dědictví po povinném.

K bodu 40 (§ 49 odst. 1):

Jde o formulační změnu související se zákonem č. 396/2012 Sb.

K bodu 46 (§ 75 odst. 1):

NOZ upravuje v § 496 rozdělení věcí na hmotné a nehmotné. Hmotnou věcí je ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu. Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty.

NOZ pak v § 498 odst. 1 vymezuje nemovité věci a v odstavci 2 stanoví, že veškeré další věci, ať je jejich podstata hmotná nebo nehmotná, jsou movité.

Lze tedy dovodit, že movitými věcmi budou moci být i práva, jejichž povaha to připouští. V souvislosti s tím se navrhuje omezit okruh movitých věcí, které může soudní exekutor v rámci další činnosti přijímat do úschovy.

K bodu 47 (§ 76b odst. 2):

Jde o terminologickou změnu. Právní úprava se uvádí do souladu se zákoníkem práce.

K bodu 48 (§ 76d až 76g):

NOZ stanoví v § 593, že vyhradí-li si věřitel dříve, než se jeho pohledávka stane vykonatelnou, právo dovolat se neúčinnosti právního jednání tím, že výhradu prostřednictvím notáře, exekutora nebo soudu oznámí tomu, vůči komu se

neúčinnosti právního jednání může dovolat, pak věřiteli lhůta k dovolání se neúčinnosti právního jednání neběží, dokud se pohledávka vykonatelnou nestane.

Toto ustanovení je třeba promítnout do exekučního řádu tak, aby bylo zřejmé, jakým postupem bude výhrada prostřednictvím soudního exekutora oznamována tomu, vůči komu se věřitel bude dovolávat neúčinnosti.

Navrhuje se obdobně, jako je tomu v novelizaci notářského řádu, stanovit, že soudní exekutor může sepsat za účasti věřitele o jeho žádosti o předání oznámení o výhradě protokol, a zakotvit náležitosti tohoto protokolu.

Připouští se rovněž, aby věřitel učinil oznámení o výhradě do protokolu.

Oznámení o výhradě nebo protokol se bude zasílat osobě, již je výhrada adresována. Věřiteli pak exekutor sdělí, že bylo oznámení o výhradě nebo protokol doručeno a kdy se tak stalo. V případě, kdy se exekutorovi nepodaří dané osobě oznámení nebo protokol předat, rovněž tuto skutečnost sdělí věřiteli.

Požaduje se rovněž, aby věřitel prokázal soudnímu exekutorovi svoji totožnost.

K bodu 49 (§ 119 odst. 5):

Opravuje se nesprávný odkaz na právní úpravu ustanovení opatrovníka kárně obviněnému v kárném řízení proti exekutorskému kandidátovi nebo exekutorskému koncipientovi.

K bodu 50 (§ 130 odst. 3):

NOZ stanoví v § 495, že souhrn všeho, co osobě patří, tvoří její majetek. Za majetek je tedy třeba považovat souhrn práv, věcí a jiných majetkových hodnot náležejících určité osobě.

Lze tedy mít za to, že je vhodné vymezení toho, co je postihováno souběžně výkonem rozhodnutí a exekucí, použít termín majetek.

K přechodnému ustanovení:

Navržené přechodné ustanovení reaguje na změnu pojištění soudního exekutora za škodu, které je povinen uzavřít podle platné právní úpravy, na pojištění odpovědnosti za újmu. Ke změně pojištění by mělo dojít do 1 roku ode dne nabytí účinnosti předkládaného návrhu.

K části čtyřicáté třetí – změn zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

Návrh reaguje na novou úpravu ústavů v NOZ.

K části čtyřicáté čtvrté - změna vodního zákona

Navrhuje se stanovit, aby se povinnost vlastníků strpět na cizím pozemku vodní dílo rozšířila na všechna vodní díla ve smyslu vodního zákona. Cílem navrhovaných změn je, aby se vyřešily právní poměry vlastníků pozemků a vodních děl, která byla vybudovaná před 1. lednem 2002. S účinností nového vodního zákona, tedy po 1. lednu 2002, museli vlastníci vodních děl zřizovaných na cizích pozemcích vyřešit včas své poměry k vlastníkům pozemků. Navrhovaná úprava tedy řeší pouze stav, který zde existuje z doby před účinností stávajícího vodního zákona. Navrhuje se výslovně zakotvit povinnost vlastníka strpět vodní dílo a jeho užívání za náhradu. Za užívání vodního díla je nutné považovat například i zátopu. Nedojde-li k dohodě o náhradě, navrhuje se, aby o výši náhrady rozhodl soud.

Změny v § 104 se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům v NOZ a na základě navrhovaného zařazení nového údaje o dni, ke kterému nastávají účinky nezvěstnosti, do evidence obyvatel.

K části čtyřicáté páté - změna zákona o církvích a náboženských společnostech

K bodu 1:

Jelikož předmětem činností církví a náboženských společností a evidovaných právnických osob často bývá i poskytování obecně prospěšných služeb v podobě charitativních, zdravotnických či vzdělávacích činností, navrhuje se do zákonného vymezení předmětu činnosti církví a náboženských společností doplnit veřejně prospěšné služby.

K bodu 2:

NOZ neobsahuje žádná omezení pro možnost cizinců být statutárním orgánem právnické osoby. V zákoně o církvích a náboženských společnostech je v rámci definice osobních údajů, která obsahuje i údaj o trvalém pobytu, stanovena povinnost, aby statutární orgán registrované církve a náboženské společnosti, svazu církví a náboženských společností a evidované právnické osoby měl povinnost mít na území ČR trvalý pobyt. Toto omezení je v současné době neopodstatněné, navrhuje se proto odstranit. Dochází tak ke sjednocení úpravy církví a náboženských společností s úpravou ostatních právnických osob.

K bodu 3:

V současné podobě je ustanovení § 5 téměř neaplikovatelné, protože výčet překážek působení církví a náboženských společností je formulován kumulativně. Z toho důvodu se znění § 5 upravuje tak, aby bylo v praxi použitelné, a existoval tak účinný nástroj pro zamezení vzniku nebezpečných církví a náboženských společností. Navrhovaná písmena a), d), e) a f) vycházejí z dosavadní úpravy. Navrhovaná písmena b) a c) vycházejí z úpravy v § 145 OZ. Jednotlivé formulace vyplývají z praktických poznatků v rámci řízení o registraci církví a náboženských společností. Navrhovaná změna přispívá ke sjednocení podmínek působení církví a náboženských společností s ostatními právními osobami. Rovněž přináší zjednodušení a zpřesnění textu při zachování smyslu předmětného ustanovení.

K bodu 4:

Z důvodu právní jistoty se výslovně uvádí, že svaz církví a náboženských společností vzniká jako právní osoba registrací podle tohoto zákona. Doposud tuto skutečnost zákon výslovně neuváděl, přestože je nade vší pochybnost zřejmé, že svaz církví a náboženských společností je právní osobou již podle současné úpravy. [Srov. ustanovení § 12 odst. 1 písm. a) („název ... se musí lišit od názvu právní osoby“) a d) („statutární orgán svazu“); § 19 odst. 1 písm. f) („identifikační číslo svazu“) a g) („vstup do likvidace“, majetek svazu), § 25 odst. 1) („svaz ... zaniká jako právní osoba“) apod.]

K bodům 5, 19 a 20:

Změna se činí v návaznosti na změnu terminologie v NOZ. Pojem „způsobilost k právním úkonům“ je nahrazen pojmem „svéprávnost“ a napříště již není možné člověka způsobilosti k právním úkonům (svéprávnosti) zbavit, ale pouze jej ve svéprávnosti omezit.

K bodu 6:

Podle § 132 odst. 2 OZ název musí odlišit právní osobu nejen od jiné právní osoby, ale i osoby fyzické. Dále § 132 odst. 2 OZ stanoví, že název právní osoby obsahuje označení její právní formy. Dosavadní úprava neobsahuje povinnost, aby registrované církve a náboženské společnosti používaly označení své právní formy. Vzhledem k tomu, že tato úprava bezproblémově funguje již více než 20 let, navrhuje se jí i nadále ponechat.

K bodu 7:

Podle § 132 odst. 2 OZ název musí odlišit právní osobu nejen od jiné právní osoby, ale i osoby fyzické. Dále § 132 odst. 2 OZ stanoví, že název právní osoby obsahuje označení její právní formy. Dosavadní úprava neobsahuje povinnost, aby svazy církví a náboženských společností používaly označení své právní formy.

Vzhledem k tomu, že tato úprava dlouhodobě bezproblémově funguje, navrhuje se ji i nadále ponechat.

K bodům 8 a 9:

Podle § 132 odst. 2 OZ název musí odlišit právnickou osobu nejen od jiné právnické osoby, ale i osoby fyzické. Dále § 132 odst. 2 OZ stanoví, že název právnické osoby obsahuje označení její právní formy. Dosavadní úprava neobsahuje povinnost, aby evidované právnické osoby používaly označení své právní formy. Vzhledem k tomu, že tato úprava dlouhodobě bezproblémově funguje, navrhuje se ji i nadále ponechat. Zároveň se přizpůsobuje terminologie NOZ.

K bodu 10:

Tato změna souvisí se zrušením povinnosti trvalého pobytu u statutárních orgánů (novelizační bod 1).

K bodu 11:

Upřesňuje se, že do Rejstříku církví a náboženských společností se zapisují osobní údaje členů orgánu církve a náboženské společnosti, který jedná jejím jménem s orgány veřejné správy a třetími osobami na území České republiky jako statutární orgán. Dosavadní odkaz na celé ustanovení § 10 odst. 3 písm. d) byl zavádějící, protože toto ustanovení předpokládá, že základní dokument může obsahovat i označení dalších orgánů církve a náboženské společnosti a orgánů řeholních institucí, které jsou oprávněny podávat návrhy podle zákona. Tyto orgány však nejsou totožné s orgánem, který jedná jako statutární orgán církve a náboženské společnosti. Dále se v souladu s § 120 odst. 1 OZ výslovně uvádí, že zapisovaným údajem je i vznik a zánik funkce člena statutárního orgánu.

K bodu 12:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Jedním z těchto údajů je i uvedení právního důvodu zrušení právnické osoby.

K bodu 13:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Jedním z těchto údajů je i vznik a zánik funkce člena statutárního orgánu.

K bodu 14:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Těmito údaji jsou i uvedení právního důvodu zrušení právnické osoby a zánik právnické osoby.

K bodu 15:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Jedním z těchto údajů je i vznik a zánik funkce člena statutárního orgánu.

K bodu 16:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Jedním z těchto údajů je i uvedení právního důvodu zrušení právnické osoby.

K bodu 17:

Tato změna promítá ustanovení § 120 odst. 1 OZ, které stanoví minimální rozsah údajů zapisovaných do veřejného rejstříku. Jedním z těchto údajů je i vznik a zánik právnické osoby.

K bodu 18:

Navrhuje se, aby ministerstvo mohlo zrušit registraci církve a náboženské společnosti nebo svazu církví a náboženských společností za podmínky, že jejich činnost je v rozporu s podmínkami vymezenými v § 5. Tím se nahrazuje neurčitý pojem „činnost v rozporu s právním řádem“. Zároveň reflektuje § 172 odst. 1 písm. a) a b) OZ.

K části čtyřicáté šesté - změna zákona o soudech a soudcích

K bodu 1 (§ 39):

Vzhledem ke koncepci veřejných rejstříků osob podle NOZ se původní výčet veřejných rejstříků nahrazuje obecným označením veřejné rejstříky právnických a fyzických osob.

K bodu 2 (§ 60):

Změna v návaznosti na koncepci svéprávnosti v NOZ.

K bodu 3 (§ 94):

Změna v návaznosti na koncepci svéprávnosti v NOZ.

K bodu 4 (§ 95 odst. 2):

Prostřednictvím této legislativní úpravy se stanovuje povinnost soudci doručit stejnopis oznámení o vzdání se funkce předsedovi příslušného soudu.

K bodům 5 až 10 (§ 175b):

V návaznosti na změny navržené v zákoně č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), se mění výčet referenčních údajů poskytovaných soudům Ministerstvem vnitra.

K bodům 11 až 16 (§ 175c):

V návaznosti na změny navržené v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, se mění výčet referenčních údajů poskytovaných soudům.

K části čtyřicáté sedmé – změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních

K bodu 1 (§ 5 odst. 1):

V souladu s § 971 odst. 4 NOZ bude soud vždy rozhodovat o umístění každého dítěte s nařízenou ústavní výchovou do konkrétního zařízení pro výkon ústavní výchovy, ať už se bude jednat o školské zařízení, zařízení poskytovatele zdravotních služeb nebo zařízení sociálních služeb. Stejně tak bude výlučně soud rozhodovat také o přemístění dítěte s nařízenou ústavní výchovou do jiného zařízení pro výkon ústavní výchovy.

V rámci soustavy školských zařízení pro výkon ústavní výchovy podle zákona č. 109/2002 Sb. bude přicházet v úvahu, aby soud rozhodl o umístění dítěte s nařízenou ústavní výchovou do konkrétního dětského domova, dětského domova se školou nebo do diagnostického ústavu. V případě, že soud nařídí výkon ústavní výchovy dítěte v diagnostickém ústavu, musí soud počítat s tím, že pobyt dítěte v diagnostickém ústavu je podle § 5 odst. 6 zákona č. 109/2002 Sb. zpravidla omezen maximálně na dobu 8 týdnů (podle potřeby diagnostiky dítěte). **To znamená, že nejpozději po uplynutí doby 8 týdnů by musel soud znovu rozhodnout o tom, že se dítě přemísťuje z diagnostického ústavu do určeného dětského domova nebo dětského domova se školou** (o tom již od účinnosti NOZ nemůže rozhodnout diagnostický ústav). Již platné znění § 5 odst. 8 zákona č. 109/2002 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2013 přitom vymezuje situace, ve kterých by dítě s nařízenou ústavní výchovou mělo být umístěováno přímo do dětského domova nebo dětského domova se školou bez předchozího pobytu v diagnostickém ústavu (zejména děti do 6 let věku, děti bez výchovných problémů, děti přemísťované ze zdravotnického zařízení nebo ze zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo v jiných odůvodněných případech).

Soud proto musí při určování konkrétního školského zařízení pro výkon ústavní výchovy, do kterého má být dítě rozhodnutím soudu umístěováno, přihlížet k tomu, zda je u dotyčného dítěte nezbytný či vhodný diagnostický pobyt v diagnostickém ústavu před jeho umístěním do dětského domova nebo dětského domova se školou. Pokud s přihlédnutím k vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí dospěje soud k závěru, že nikoliv, rozhodne o přímém umístěním dítěte do vybraného dětského domova nebo dětského domova se školou bez předchozího pobytu dítěte

v diagnostickém ústavu. Dále musí soud při své rozhodování zohlednit rovněž skutečnost, že dítě může pobývat v diagnostickém ústavu již v době před nařízením ústavní výchovy, a to na základě předběžného opatření soudu. V takovém případě je pak rovněž nadbytečné, aby soud nejprve nařizoval ústavní výchovy v diagnostickém ústavu, a měl by rozhodnout o přímém umístění dítěte do vybraného dětského domova nebo dětského domova se školou.

Od účinnosti NOZ a doprovodné novelizace zákona č. 109/2002 Sb. bude diagnostický ústav rozhodovat pouze o umístění nebo přemístění dětí, u kterých soud pro mládež rozhodl o uložení ochranné výchovy podle § 22 nebo § 93 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže. U dítěte s uloženou ochrannou výchovou může diagnostický ústav rozhodovat o jeho umístění nebo přemístění do dětského domova se školou nebo výchovného ústavu (do výchovného ústavu lze zásadně umístit jen dítě starší 15 let, pouze výjimečně i dítě starší 12 let).

K bodu 2 a 3 (§ 5 odst. 2):

Dle ust. § 971 odst. 4 NOZ soud napříště v rozhodnutí, kterým nařizuje ústavní výchovu, označí též zařízení, do kterého má být dítě umístěno, a to s přihlédnutím k vyjádření příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Novela navazuje na tuto změnu.

K bodu 4 (§ 5 odst. 5):

Soud může v rozsudku o nařízení ústavní výchovy dítěte rozhodnout o tom, že se dítě umístí do vybraného dětského domova nebo dětského domova se školou bez jeho předchozího pobytu v diagnostickém ústavu. V těchto případech se dokumentace k dítěti, kterou jinak orgán sociálně-právní ochrany dětí, rodič nebo jiná osoba odpovědná za výchovu předávají diagnostickému ústavu, musí předat přímo do dětského domova nebo dětského domova se školou, který označen v rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy dítěte.

K bodu 5 (§ 5 odst. 6):

Jedná se o terminologickou změnu a upřesnění stávajícího ustanovení.

K bodu 6 (§ 5 odst. 7):

Viz odůvodnění k § 5 odst. 1: Diagnostický ústav bude od 1. 1. 2014 rozhodovat pouze o umístění dětí s uloženou ochrannou výchovou, které může umístit buď do dětského domova se školou, anebo do výchovného ústavu (zásadně děti starší 15 let), ale nikoliv do dětského domova, který je určen pouze pro děti s nařízenou ústavní výchovou.

K bodu 7 (§ 5 odst. 8):

Soud může v rozsudku o nařízení ústavní výchovy dítěte rozhodnout o tom, že se dítě umístí přímo do vybraného dětského domova nebo dětského domova se školou

bez jeho předchozího pobytu v diagnostickém ústavu. Jestliže se u tohoto dítěte následně ukáže potřeba diagnostického vyšetření, zajistí příslušný diagnostický ústav provedení tohoto vyšetření přímo v dětském domově nebo dětském domově se školou, do kterého bylo dítě rozhodnutím soudu umístěno, aniž by bylo nutné za tímto účelem dítě přemísťovat do diagnostického ústavu a měnit rozhodnutí o určení zařízení příslušného k výkonu ústavní výchovy dítěte.

K bodu 8 až 10 (§ 5 odst. 9, § 5 odst. 12):

Viz odůvodnění k § 5 odst. 1 a 7: Od účinnosti NOZ a doprovodné novelizace zákona č. 109/2002 Sb. zůstává zachována rozhodovací pravomoc diagnostického ústavu jen ve věci umístění nebo přemístění dětí s uloženou ochrannou výchovou. Naopak v případě dětí s nařízenou ústavní výchovou může o jejich umístění nebo přemístění do konkrétního zařízení pro výkon ústavní výchovy rozhodovat výlučně soud.

K bodu 11 (§ 10 odst. 3):

Novela reaguje na ust. § 971 odst. 4 NOZ, dle kterého o zařízení, do kterého má být dítě s nařízenou ústavní výchovou umístěno, rozhoduje soud.

K bodu 12 (§ 24 odst. 1 písm. c):

Novela reaguje na ust. § 826 NOZ, dle kterého bude napříště o svěřeni dítěte do péče před osvojením rozhodovat soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí. Obdobně je v ust. § 963 stanoveno, že soud může svěřit dítě zájemcům o pěstounskou péči do předpěstounské péče.

K bodu 13 (§ 24 odst. 5):

Dle ust. § 972 odst. 1 NOZ lze nařídit ústavní výchovu nejdéle na dobu tří let. Ústavní výchovu pak lze prodloužit, jestliže důvody pro její nařízení nadále trvají. Po dobu, než soud rozhodne o zrušení nebo prodloužení ústavní výchovy zůstává dítě v ústavní výchově, i když už uběhla doba dříve rozhodnutím soudu stanovená.

K bodu 14 (§ 26 odst. 3):

Novela reaguje na ust. § 868 odst. 1 NOZ, dle kterého je výkon rodičovské odpovědnosti nezletilého rodiče, který dosud nenabyl plné svéprávnosti pozastaven, a to až do doby, kdy nabude plnou svéprávnost. To však neplatí o výkonu povinnosti a práva péče o dítě, ledaže soud rozhodne, že se pozastavuje i výkon této povinnosti a tohoto práva. Dle ust. § 868 odst. 2 pak platí, že výkon rodičovské odpovědnosti rodiče, jehož svéprávnost byla v této oblasti omezena, je po dobu omezení pozastaven, ledaže by soud rozhodl, že se výkon povinnosti a práva péče o dítě a osobního styku zachovává.

K části čtyřicáté osmé - změna zákona o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

K bodům 1 až 4:

Navržené úpravy reagují na terminologické změny a dílčí věcné posuny v chápání dosavadních institutů a kategorií v NOZ při současném zachování dosavadního věcného obsahu jednotlivých ustanovení ZMS.

K části čtyřicáté deváté - změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

K bodům 1 až 6 (§ 13, 42, 108, 173 a 201):

Změny se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům.

K bodu 7 (§ 201 odst. 3):

Vzhledem k tomu, že NOZ definici pojmu „domácnost“ jednoznačně nestanoví, navrhuje se v § 201 doplnit nový odstavec, který by tento pojem definoval, a to podle stávající právní úpravy, jež plně vyhovuje potřebám speciálního zákona a pro potřebu praxe je nezbytný.

K bodu 8 (§ 204):

Ustanovení se navrhuje zrušit, neboť jde pouze o odkazové ustanovení na obecnou úpravu NOZ.

K bodu 9 (§ 205):

Ustanovení se navrhuje zrušit, neboť není důvodu, aby tento zákon měl speciální úpravu neplatnosti právních jednání. Zde se použije úprava NOZ. K podobným změnám dochází i v novele zákoníku práce.

K části padesáté – změna zákona o ochranných známkách

K bodu 1:

Úprava v § 18a stanovuje speciální režim předkupního práva u spoluvlastnictví ochranné známky. Ustanovení § 1124 NOZ oproti dosavadní právní úpravě omezuje zákonné předkupní právo. Speciální úprava § 18a zákona o ochranných známkách, spočívající v požadavku souhlasu všech spoluvlastníků k převodu ochranné známky a k uzavření licenční smlouvy, je proto navržena s ohledem na povahu ochranné známky, která by v důsledku volného nakládání spoluvlastníků se svými podíly mohla být znehodnocena rozmělněním či ztrátou pověsti.

Úprava se navrhuje také z důvodu sjednocení úprav právních předpisů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích

návrzích, zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, zákon č. 478/1992 Sb., o užitečných vzorech, zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků), které identickou úpravu spoluvlastnictví již obsahují.

K bodům 2 a 3:

Návrh reaguje na nový institut poznámky spornosti dle NOZ.

K části padesáté první - změna zákona o dluhopisech

K bodům 1, 2, 4, 6, 8 až 16:

Do zákona o dluhopisech je nezbytné promítnout změny v pojetí cenných papírů a terminologické změny související s NOZ.

K bodu 3:

Uvedená slova se navrhuje vypustit, neboť se jedná o ustanovení nepřesné. Jak argumentuje Nejvyšší soud v rozsudku 29 Odo 347/2004, formálně je podmínkou platnosti rubopisu jeho datování. Této formě je však zcela vyhověno, když je tam vůbec datum uvedeno, jde-li o datum obecně možné, není-li v rozporu s jiným skripturním obsahem dané listiny a odpovídá-li logice textu listiny. Tedy jistě to nebude datum smlouvy, protože ta sama o sobě převod vyvolat nemůže. Neměl by to však být ani den vyznačení rubopisu. Ten sice již k převodu směřuje, ale také není sám převodem. Logice věci tedy odpovídá den předání listiny, obecně se listinné cenné papíry převádějí až tradicí. Rubopis buď platný je a má dané účinky, nebo platný není a pak nemůže legitimovat nikoho z dalších držitelů listiny, neboť by zde vždy došlo k přerušení nepřetržité řady indosací. Z výše uvedeného plyne nutnost setrvat jen na formální podmínce, aby rubopisy vůbec datovány byly.

K bodu 5:

Ustanovení se odstraňují z důvodu duplicity s úpravou NOZ.

K bodu 7:

Do zákona o dluhopisech je nezbytné promítnout změny v souvislosti s absencí úpravy institutu ovládací smlouvy a smlouvy o převodu zisku.

K části padesáté druhé - změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu

Jedná se především o legislativně technické změny, jejichž cílem je upravit stávající terminologii a sjednotit ji tak s terminologií zaváděnou v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Dále se věcně na tuto novou terminologii navazuje.

Dále se odstraňují ustanovení Hlavy III o přeměně podoby cenného papíru z důvodu duplicity s úpravou v NOZ a pamatuje se na situace, kdy je členem statutárního orgánu právnická osoba, což připouští nový zákon o obchodních korporacích.

K části padesáté třetí - změna zákona o evropském hospodářském zájmovém sdružení

K bodu 1:

Reaguje se na skutečnost, že úpravu veřejné obchodní společnosti obsahuje nový zákon o obchodních korporacích.

K bodům 2 až 6:

Úprava navazuje na nový zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a mění terminologii v souladu s NOZ.

K bodu 7:

Reaguje se na skutečnost, že úpravu společnosti s ručením omezeným obsahuje nový zákon o obchodních korporacích.

K bodu 8:

Protože NOZ obecně umožňuje, aby člen statutárního orgánu byl i právnická osoba, jeví se ustanovení odstavce 2 jako nadbytečné. Použije se obecný režim NOZ.

K bodu 9:

Ruší se odkaz na stávající obchodní zákoník.

K bodu 10:

Reaguje se na skutečnost, že úpravu zástavního práva podílu v obchodní korporaci přebírá NOZ.

K části padesáté čtvrté - změna zákona o zaměstnanosti

K bodu 1:

Zákon o obchodních korporacích zavádí monistickou strukturu akciové společnosti, ustanovení na tuto skutečnost reaguje.

K bodům 2 a 3:

Výčet osob, které nemohou být uchazeči o zaměstnání, se doplňuje o osoby pověřené obchodním vedením.

K bodům 4 až 10:

Legislativně technické úpravy s ohledem na to, že pojem „zákonný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka, pojem „způsobilost k právním úkonům“ se nahrazuje pojmem „svěprávnost“ a již nebude možné fyzickou osobu zbavit svěprávnosti, ale pouze ji ve svěprávnosti omezit.

K části padesáté páté - změna zákona o archivnictví a spisové službě

K bodům 1 až 7:

Navrhované změny reagují na změnu terminologie NOZ a na nově zakotvenou právní formu ústavu.

K části padesáté šesté - změna správního řádu

K bodům 1 a 5:

Navrhované terminologické změny navazují na změnu terminologie v NOZ, který opustil pojem „právní úkon“ a nahradil jej správnějším pojmem „právní jednání“, a potažmo na změny v občanském soudním řádu. Z tohoto důvodu návrh zákona mění pojem právního úkonu podle dosavadního pojmosloví v procesních předpisech všude tam, kde se jedná o právní jednání podle hmotného práva.

K bodům 2 až 4:

Legislativně technické úpravy s ohledem na změnu terminologie a změnu přístupu k osobám, které mají narušenou schopnost samostatně právně jednat v NOZ.

Dle nového občanského zákoníku již nebude možné zbavit člověka svěprávnosti (dle původní terminologie způsobilosti k právním úkonům), ale pouze jej ve svěprávnosti omezit.

K bodu 6:

V § 122 odst. 2 správního řádu se upravuje zvláštní postup při exekuci vyklizením v případě, že je třeba podle zvláštního právního předpisu zajistit bytovou náhradu. Institut bytové náhrady však NOZ nezná, a proto lze daný postup vypustit.

K bodu 7:

V § 159 odst. 1 správního řádu je upravena definice veřejnoprávní smlouvy, která vychází z dosavadního občanského zákoníku. NOZ však smlouvu definuje odlišně a neužívá pojmu právní úkon (viz § 545 ve spojení s § 1724 NOZ).

K bodu 8:

Ustanovení § 170 správního řádu upravuje použitelnost ustanovení NOZ na veřejnoprávní smlouvy. Tuto úpravu je třeba změnit v důsledku změny úpravy v NOZ tak, aby odpovídala nové právní úpravě soukromého práva. Podle § 170 správního řádu se na veřejnoprávní smlouvy nepoužijí ustanovení o neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů (viz § 574 až § 599 NOZ), o odstoupení od smlouvy (§ 1992 a § 2001 až § 2005 NOZ), o změně v osobě věřitele nebo dlužníka, nejde-li o právní nástupnictví (viz § 1879 až § 1900 a § 1939 až § 1948 NOZ) a o započtení (§ 1982 až § 1991 NOZ).

K části padesáté sedmé - změna zákona o evropské společnosti

K bodu 1:

Ustanovení jsou promítnutím skutečnosti, že obecnou úpravu monistické struktury upravuje zákon o obchodních korporacích. Vzhledem k tomu, že na úpravu evropské společnosti se subsidiárně použije úprava akciové společnosti, je nutné samostatnou úpravu monistické struktury v zákoně o evropské společnosti vypustit.

K bodu 2:

Dochází ke zpřesnění právní úpravy a reakci na skutečnost, že ustanovení o zrušení právnických osob upravuje NOZ.

K bodu 3:

Změna reflektuje skutečnost, že dochází ke zrušení obchodního zákoníku a přesunutí pasáže upravující obchodní rejstřík do zvláštního zákona.

K bodu 4:

Ustanovení je reakcí na zrušení úpravy monistické struktury v zákoně.

K bodu 5:

Reaguje se na zrušení obchodního zákoníku. Výslovně se tak uvádí, že povinnost zveřejnit je splněna zveřejněním v Obchodním věstníku.

K bodu 6:

V návaznosti na skutečnost, že monistická struktura akciové společnosti je upravena v zákoně o obchodních korporacích, se navrhuje zpřesnění právní úpravy.

K bodu 7:

Ustanovení se uvádí do souladu s dikcí zákona o přeměnách. Ten nepočítá s žalobou na určení přiměřeného výměnného poměru, nýbrž jen s žalobou na (plnění) dorovnání.

K bodu 8:

Požadavek je nadbytečný, když stejná úprava plyne zcela obecně z § 21 odst. 6 zákona o přeměnách.

K bodům 9 a 20:

Není možné vyžadovat, aby o osvědčení žádala vždy jen česká zúčastněná společnost. Evropská společnost se sídlem na území České republiky může vzniknout i jen nadnárodní fúzí zúčastněných společností z jiných členských států, než je Česká republika. V takovém případě by o osvědčení neměl kdo požádat, když fúze se neúčastní žádná česká zúčastněná společnost. Podobný problém se vyskytoval i v zákoně o přeměnách, byl však odstraněn k 1. 1. 2012. Stejná změna se navrhuje též u evropské společnosti.

K bodu 10:

Požadavek je nadbytečný, když stejná úprava plyne zcela obecně z § 17 odst. 5, resp. 21 odst. 6 zákona o přeměnách, na jejichž aplikaci se odkazuje v § 21 odst. 1 zákona o evropské společnosti.

K bodu 11:

Změna reaguje na skutečnost, že úprava obchodního zákoníku je nahrazována úpravou v zákoně o obchodních korporacích.

K bodům 12 a 13:

Tím, že vnitrostátní akciové právo platné v České republice dosud neupravovalo monistický systém řízení a správy akciové společnosti, se na monisticky organizovanou evropskou společnost se sídlem na našem území použilo ustanovení článku 43 odst. 4 Nařízení o SE, podle něhož neexistují-li předpisy členského státu o monistickém systému s ohledem na akciové společnosti se sídlem na jeho území, může členský stát ve vztahu k evropské společnosti přijmout potřebná opatření. Dosavadní zákon o evropské společnosti tak činil v dílu 2 v hlavě VI (§ 26 až § 44).

Přijetí zákona o obchodních korporacích situaci významně mění. Jakmile totiž jeho úprava nabude účinnosti, ztratí Česká republika právo stanovit pro evropskou společnost něco jiného (vyjma úpravy počtu členů správní rady), než platí pro národní společnost akciovou. Viz opět článek 43 odst. 4, ale také články 9 a 10 nařízení o SE. Dosavadní ustanovení zákona o evropské společnosti o monistické struktuře evropské společnosti se sídlem na našem území je tudíž nutno zrušit.

K bodům 14, 15, a 19:

Změny reagují na skutečnost, že úprava obchodního zákoníku je nahrazována úpravou v zákoně o obchodních korporacích.

K bodům 16 až 18:

Jedná se o změny, které reagují na změny terminologie v NOZ.

K bodu 20:

Po opuštění úpravy participace zaměstnanců na řízení akciové společnosti v obchodním zákoníku již na tato ustanovení nelze odkazovat. Odkaz je nutno nahradit přímou úpravou. Unijní právo neváže Českou republiku ke konkrétnímu řešení dané otázky. Je čistě na členském státu, jaké řešení zvolí. Vzhledem k tradici participace zaměstnanců skrze účast zaměstnanců v dozorčí (správní) radě se nicméně jeví jako vhodné zachovat koncept, který se dříve ustálil v obchodním zákoníku a který je také blízký okolním členským státům, v nichž se participace zaměstnanců na řízení akciové společnosti nadále prosazuje.

K bodům 21 a 22:

Po opuštění úpravy participace zaměstnanců na řízení akciové společnosti v obchodním zákoníku již na tato ustanovení nelze odkazovat. Odkaz je nutno nahradit přímou úpravou. Unijní právo neváže Českou republiku ke konkrétnímu řešení dané otázky. Je čistě na členském státu, jaké řešení zvolí. V zájmu zachování maximální kontinuity se stávající úpravou se navrhuje převzít ustanovení, která obsahoval obchodní zákoník, na něž tudíž dosavadní úprava odkazovala. Ustanovení ovšem bylo nutné modifikovat tím, že právo volby podle něj přísluší dle okolností na jedné straně jen zaměstnancům evropské společnosti či organizační složky jejího podniku na území České republiky, na druhé straně i zaměstnancům jiných společností se sídlem na našem území, jsou-li ve vztahu k evropské společnosti jejími dceřinými společnostmi, a to bez ohledu na jejich právní formu (viz též legislativní zkratka vyjádřená v § 46 odst. 1 zákona o evropské společnosti).

K přechodnému ustanovení:

Smyslem přechodného ustanovení je, aby evropské společnosti přizpůsobily své stanovy novému zákonu o obchodních korporacích do 6 měsíců od účinnosti zákona. Obdobné přechodné ustanovení obsahuje i zákon o obchodních korporacích v § 777 odst. 2.

K části padesáté osmé - změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti

K bodům 1, 2, 5, 6 a 7:

Jedná se o terminologická upřesnění. NOZ nahrazuje pojem „způsobilost k právním úkonům“ pojmem „svéprávnost“, pojem „způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu“ pojmem „plná svéprávnost“, pojem „zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům“ pojmem „omezení svéprávnosti“, pojem „sdružení“ pojmem „spolek“.

K bodu 3:

Jedná se o doplnění bezpečnostních rizik fakultativní povahy, která se mohou vyskytovat u podnikatele, a to v návaznosti na rekodifikaci soukromého práva hmotného zavedenou možností, o bezpečnostní riziko spočívající v tom, že by statutárním nebo kontrolním orgánem podnikatele, resp. členem statutárního nebo kontrolního orgánu podnikatele byla právnická osoba.

Důvodem doplnění je zamezit přístupu podnikatelů s netransparentní strukturou k utajovaným informacím, a to zejména s ohledem na jejich neschopnost zajistit ochranu utajovaných informací.

Struktura podnikatele se statutárním orgánem (kontrolním orgánem) nebo jeho členem statutárního orgánu ve formě právnické osoby může být velmi komplikovaná a nepřehledná, což je u podnikatele požadujícího umožnění přístupu k utajované informaci v rozporu s požadavkem na jeho transparentnost.

K bodu 4:

Jde o legislativně technickou změnu související se zrušením obchodního zákoníku. Odkazuje se na přiměřené použití ustanovení obchodního zákoníku, který však je v rámci rekodifikace soukromého práva hmotného rušen. Právní úprava, na kterou je v ustanovení odkazováno, je obsažena v NOZ.

K části padesáté deváté - změna zákona o sociálních službách

Legislativně technické úpravy s ohledem na to, že pojem „zákoný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka, pojem „způsobilost k právním úkonům“ se nahrazuje pojmem „svéprávnost“ a již nebude možné fyzickou osobu zbavit svéprávnosti, ale pouze ji ve svéprávnosti omezit.

K části šedesáté - změna zákona o životním a existenčním minimu

V návaznosti na změny NOZ se nově definuje, co se považuje za rozhodnutí příslušného orgánu o svěřeni dítěte do péče nahrazující péči rodičů.

K části šedesáté první - změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

Legislativně technické úpravy s ohledem na to, že pojem „zákonný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka, pojem „způsobilost k právním úkonům“ se nahrazuje pojmem „svěprávnost“ a již nebude možné fyzickou osobu zbavit svěprávnosti, ale pouze ji ve svěprávnosti omezit.

K části šedesáté druhé - změna zákona o veřejných zakázkách

K bodu 1 až 4:

Jde o legislativně technické změny, které reagují na změnu pojmosloví a znovuzavedení institutu pachtu v NOZ.

K přechodnému ustanovení:

Cílem přechodného ustanovení je najisto stanovit, že soukromá práva a povinnosti vzniklá na základě veřejných zakázek zahájených před datem nabytí účinnosti doprovodného zákona (od okamžiku zahájení zadávacího řízení) se posuzují podle právního předpisu účinného v době zahájení veřejné zakázky. Pokud tedy byla veřejná zakázka zahájena před nabytím účinnosti doprovodného zákona, bude se např. uzavírání smluv, posuzování smluvní dokumentace apod. řídit dosavadními právními předpisy.

Toto přechodné ustanovení má pouze zamezit pochybnostem a posílit právní jistotu v rámci zákona o veřejných zakázkách (ZVZ), konkretizuje a výslovně aplikuje obecné pravidlo z § 3028 odst. 3 NOZ pro účely ZVZ.

K části šedesáté třetí - změna koncesního zákona

Jde o legislativně technickou změnu, která reaguje na skutečnost, že dochází k odstranění duality závazkového práva.

K přechodnému ustanovení viz odůvodnění k novele zákona o veřejných zakázkách.

K části šedesáté čtvrté - změna zákona o nemocenském pojištění

K bodu 1:

Vzhledem k tomu, že NOZ již nebude vymezovat pojem „domácnost“, je nezbytné doplnit definici tohoto pojmu v zákoně o nemocenském pojištění pro účely tohoto zákona. Podmínka sdílení domácnosti je např. rozhodná pro nárok na dávku nemocenského pojištění (ošetřovné).

K bodu 2:

Z ustanovení § 824 a § 826 NOZ vyplývá, že o předání dítěte do péče osvojitele před osvojením bude napříště rozhodovat soud a nikoliv již orgán sociálně-právní ochrany dětí, jak předpokládá stávající znění § 69 odst. 2 zákona o rodině. Nově bude soud rozhodovat rovněž o předání dítěte do péče budoucího osvojitele poté, kdy oba rodiče dali souhlas k osvojení, přičemž tato péče však nebude před uplynutím tří měsíců

od udělení souhlasu k osvojení považována za péči před osvojením. Dále je v § 963 NOZ stanoveno, že soud rozhoduje rovněž o svěřeni dítěte do předpěstounské péče zájemcům o pěstounskou péči. Pokud jde o stávající institut svěřeni dítěte do výchovy jiného občana než rodiče podle § 45 zákona o rodině, nově se tento institut upravuje jako svěřeni dítěte do péče jiné osoby podle § 953 a násl. nového OZ. Tyto změny se promítají do nového znění § 38.

K bodu 3:

Vzhledem k tomu, že NOZ již neobsahuje vymezení pojmu „domácnost“, je poznámka pod čarou č. 29 již z tohoto důvodu bezpředmětná a je třeba ji vypustit.

K bodu 4:

Dosavadní znění tohoto ustanovení je třeba dát do souladu s ustanovením § 907 NOZ.

K bodu 5:

Navrhovaným doplněním uvedeného ustanovení se v souvislosti s definicí osamělé osoby pro účely poskytování ošetřovného reaguje na skutečnost, že NOZ umožňuje nejen zahájení řízení a vydání rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, ale i nově vydání soudního rozhodnutí o prohlášení za nezvěstného.

K bodům 6,7 a 10:

Legislativně technické úpravy s ohledem na to, že pojem „zákoný zástupce“ již nezahrnuje i opatrovníka, pojem „způsobilost k právním úkonům“ se nahrazuje pojmem „svěprávnost“ a již nebude možné fyzickou osobu zbavit svěprávnosti, ale pouze ji ve svěprávnosti omezit.

K bodu 8 :

Změna se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého. Stejná změna je prováděna v právní úpravě údajů o osvojení v zákoně o evidenci obyvatel a zákoně o pobytu cizinců.

K bodu 9:

Reaguje se na úpravu obsaženou v § 66 odst. 1 NOZ.

K části šedesáté páté - změna zákoníku práce

Zákoník práce je základním předpisem pracovního práva, který upravuje právní vztahy vznikající při výkonu závislé práce. Smyslem a účelem pracovněprávních předpisů je regulovat výkon závislé práce zaměstnance pro zaměstnavatele. Účelem právní úpravy pracovněprávních vztahů je na jedné straně poskytnout zaměstnavateli nástroje k organizaci a řízení výkonu práce jeho zaměstnanci za účelem realizace jeho činnosti (organizační funkce), a na druhé straně vytvořit a zajistit zaměstnanci odpovídající podmínky při výkonu závislé práce (ochranná funkce).

Základní pracovněprávní vztah má přitom poněkud specifické postavení v soukromoprávních vztazích. Jedná se v něm o dlouhodobý osobní vztah dvou subjektů, v němž je zaměstnanec organizačně podřízen zaměstnavateli a musí respektovat pokyny k výkonu práce, které mu zaměstnavatel dává. Tento vztah se realizuje kontinuální činností obou smluvních stran. Z vnějšího pohledu je to právní vztah ve společnosti realizovaný masově, jeho ochromení by ve větším měřítku přineslo negativní důsledky zaměstnavateli (utlumení jeho činnosti), zaměstnanci (ztrátu příjmu, na kterém je závislý) i společnosti (makroekonomické, fiskální a sociální dopady).

Z hlediska přístupu zaměstnavatele i zaměstnance musí na jedné straně v základních pracovněprávních vztazích existovat autonomie vůle, smluvní volnost i rovnost smluvních stran, kdy tyto strany se budou moci svobodně rozhodovat a vlastním právním jednáním nabývat práv a brát na sebe povinnosti. Na druhé straně není možné opomenout veřejný zájem na fungování ekonomiky, životní standard obyvatel i sociální rovnováhu ve společnosti.

Třebaže pracovní právo obsahuje významné ochranné prvky a ingeruje do sociální sféry smluvní strany základního pracovněprávního vztahu, nepřichází v úvahu pochybnost – s výjimkou právní úpravy zaměstnanosti – že patří do odvětví soukromého práva, čímž se na pracovněprávní vztahy použije obecná soukromoprávní úprava. Vztah zákoníku práce a občanského zákoníku je vymezen s ohledem na nález Ústavního soudu¹⁾ a koncepci občanského zákoníku na principu

¹⁾ Nález Ústavního soudu sp. zn.: Pl. ÚS 83/06 (vyhlášený pod č. 116/2008 Sb.)

jeho podpůrného působení. Na pracovněprávní vztahy mezi zaměstnanci a zaměstnavateli se použijí ustanovení občanského zákoníku, jestliže není možné zákoník práce použít. Občanský zákoník se tak použije na pracovněprávní vztahy:

- nevylučuje-li to zákoník práce výslovně,
- nemá-li zákoník práce vlastní použitelnou úpravu.

Způsob použití právní úpravy občanského zákoníku přitom musí být v souladu se základními zásadami pracovněprávních vztahů vyjádřenými zejména v ustanovení § 1a zákoníku práce.

Zákoník práce vycházející z principu podpůrné působnosti připouští aplikaci obecných institutů soukromého práva (občanského práva) v pracovněprávních vztazích. Základní pracovněprávní vztah, jakožto soukromoprávní závazkový vztah přitom využívá pravidel běžných pro úpravu vztahů mezi lidmi právní formou.

Vycházejíce ze specifické povahy základního pracovněprávního vztahu jako právního vztahu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem jsou však již podle účinné právní úpravy omezeny nebo vyloučeny některé právní úpravy občanského zákoníku, jejichž použití by nebylo v souladu s účelem pracovněprávních vztahů ani s jejich základními zásadami.

Zákoník práce, jakožto speciální právní předpis pro pracovněprávní vztahy, tak vylučuje použití právní úpravy občanského zákoníku v zásadě v následujících okruzích:

Rozpor s obsahem a účelem základního pracovněprávního vztahu

Předpokladem základních pracovněprávních vztahů je osobní vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem (zaměstnanec musí vykonávat závislou práci pro zaměstnavatele osobně); tyto vztahy mají převážně hvězdicovitý charakter, koná v nich pro jednoho zaměstnavatele stejnou práci větší počet zaměstnanců, kteří jsou v obdobném právním postavení, výběr zaměstnanců však záleží jen na zaměstnavateli bez možnosti samotných zaměstnanců uplatnit autonomii vůle.

Vztah zaměstnavatele a zaměstnance má povahu vztahu dlouhodobého, vykazujícího silné osobní vazby, stejně jako vysokou míru vzájemné důvěry mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem (základní zásada uspokojivých a bezpečných pracovních podmínek a základní zásada jednání v souladu se zájmy zaměstnavatele).

Předmětem základního pracovněprávního vztahu je osobní výkon závislé práce zaměstnance pro zaměstnavatele. Práce je přitom konaná pro zaměstnavatele, jeho jménem na jeho náklady a odpovědnost. Předmětný právní vztah se realizuje řízením ze strany zaměstnavatele a plněním pokynů ze strany zaměstnance. Tento pracovněprávní vztah tak má charakter jakési „služby“, skládající se z pokynů zaměstnavatele, které je zaměstnanec povinen plnit. Zaměstnavatel tak prostřednictvím (s využitím) pracovní síly zaměstnance realizuje svoji činnost.

V jednání zaměstnance tak lze velmi obtížně rozlišit autonomii projevu vůle a plnění pokynů uložených mu zaměstnavatelem. Právní předpis z tohoto důvodu poskytuje zaměstnanci zvláštní zákonnou ochranu jeho postavení při výkonu práce.

Snížení míry ochrany zaměstnance

Pracovněprávní vztahy mají jistá specifika oproti jiným soukromoprávním vztahům, smluvní volnost subjektů (smlouvou se odchýlit od zákona) je v těchto vztazích omezena z důvodu ochrany zaměstnance jako slabší strany základního pracovněprávního vztahu. Právní předpis tak často stanoví povinnost chovat se určitým způsobem a neumožňuje odchýlné ujednání, a to ani tehdy, kdyby s tím zaměstnanec souhlasil.

Právní úprava pracovněprávních vztahů vychází z předpokladu, že svobodná vůle zaměstnance, například při uzavírání pracovní smlouvy nebo jejím prodloužení, může být ekonomicky a sociálně determinována pod tlakem získat práci. Snahou pracovněprávních norem proto je vyrovnávat tuto nerovnost poskytnutím právní ochrany nebo zvýhodněním zaměstnance, jakožto slabší smluvní strany.

Pro fyzickou osobu je získání zaměstnání a jeho udržení v zásadě nezbytný předpoklad k uspokojování potřeb svých i osob jí blízkých. V základním pracovněprávním vztahu navíc zaměstnanec koná práci v organizační podřízenosti podle pokynů zaměstnavatele. Jeho postavení je proto poskytována zvláštní ochrana, a to jak co do pracovních podmínek, tak do zvýšené stability zaměstnání. V duchu tohoto přístupu by zákoník práce i nadále měl obsahovat právní úpravu, která zaručuje vyšší míru ochrany zaměstnance a interpretace zákoníku práce by měla být prováděna v duchu základních zásad pracovněprávních vztahů.

Ingerence třetích osob do základního pracovněprávního vztahu

Zákoník práce se vztahuje jen na dvě smluvní strany základních pracovněprávních vztahů. V rámci těchto vztahů vzájemně podmíněné (synallagmatické) povahy dochází k výrazné vzájemné fixaci těchto smluvních stran.

Zaměstnanec je povinen konat práci osobně, práce je konaná jménem zaměstnavatele, na jeho náklady a odpovědnost. Obě smluvní strany jsou vzájemně nenahraditelné a jejich změna v podstatě nepřichází v úvahu. Jediným velmi specifickým případem je převod zaměstnavatele, což zákon v zájmu zaměstnance za přísných podmínek přechodu všech práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů umožňuje a váže jen na jeho vůli. Veškerá práva a povinnosti se odehrávají mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem a bylo by v rozporu s účelem pracovněprávních vztahů, aby do práv a povinností smluvních stran místo zaměstnavatele a zaměstnance vstupovaly další osoby.

Zákoník práce nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2007. Byl koncipován v návaznosti na zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který vycházel z oborového rozdělení právního řádu, a vyznačoval se v zásadě relativní

nezávislosti na tomto občanském zákoníku. S účinností od 1. ledna 2007 delegoval použití vyjmenovaných ustanovení občanského zákoníku.

Obsáhlá změna zákoníku práce provedená s účinností od 1. ledna 2012 zákonem č. 365/2011 Sb. v návaznosti na východiska vyplývající z nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., stanovila v ustanovení § 4, že pracovněprávní vztahy se řídí zákoníkem práce; nelze-li použít zákoník práce, řídí se občanským zákoníkem, a to vždy v souladu se základními zásadami pracovněprávních vztahů. Základní zásady pracovněprávních vztahů demonstrativním způsobem vymezuje ustanovení § 1a zákoníku práce.

NOZ, na rozdíl od občanského zákoníku z roku 1964 opouští oborové dělení práva. Z jeho ustanovení § 1 odst. 1 – mimo jiné – vyplývá, že ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo.

Právní úprava pracovněprávních vztahů, kterou především obsahuje zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, patří do soukromého práva.

Skutečnost, že právní úprava pracovněprávních vztahů obsažená v zákoníku práce je součástí soukromého práva, vyplývá rovněž z ustanovení § 2401 odst. 1 NOZ. Podle tohoto ustanovení platí, že pracovní poměr, jakož i práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele z pracovního poměru upravuje jiný zákon; tímto zákonem je míněn zákoník práce. Totéž platí v rozsahu stanoveném jiným zákonem o smlouvách o výkonu závislé práce zakládajících mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem obdobný závazek, tzn. výkon závislé práce.

NOZ v ustanovení § 9 odst. 2 větě první předpokládá, že soukromá práva a povinnosti osobní a majetkové povahy se řídí tímto zákonem v tom rozsahu, v jakém je neupravují jiné právní předpisy; to platí i pro úpravu pracovněprávních vztahů, obsaženou zejména v zákoníku práce. V návaznosti na NOZ se proto navrhuje provést v zákoníku práce nezbytné změny.

K bodu 1 (změna § 4a):

Dosavadní ustanovení § 4a, které obsahuje výčet právních úprav zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, které se na pracovněprávní vztahy nepoužijí, se navrhuje nahradit novou úpravou. Podobnou právní úpravu, která by měla limitovat použití občanskoprávních institutů, se navrhuje nahradit v nových ustanoveních, zařazených jako § 346d a 346e zákoníku práce.

Východiskem této nové úpravy uvedené v § 4a je dosavadní ustanovení § 4b. Na rozdíl od dosavadní úpravy § 4b zákoníku práce, která obsahovala výkladová pravidla, se bude nově vycházet z § 555 a násl. NOZ, které upravují výklad právních jednání.

V odstavci 1 se navrhuje nově stanovit, že smluvní strany se mohou od ustanovení § 363 zákoníku práce odchýlit pouze ve prospěch zaměstnance (viz § 4a odst. 2). V ustanovení § 363 zákoníku práce jsou soustředěna ta ustanovení zákoníku práce, ve kterých jsou zpracovány předpisy práva Evropské unie.

Základ právní úpravy odstavce 2 vychází z dosavadního § 4b odst. 3 zákoníku práce. I napříště bude zákoník práce vycházet z tzv. minimálního sociálního standardu. Tzv. minimální sociální standard může být podkročen jen v případě vyjmenovaných ustanovení zákoníku práce. Navrhuje se však vypustit pro nadbytečnost odkazy na ustanovení § 116, § 118 odst. 1 a § 122 odst. 2 zákoníku práce. Po věcné stránce není právní úprava obsažená v § 116 (mzda za noční práci), § 118 odst. 1 (mzda za práci v sobotu a v neděli) a § 122 odst. 2 zákoníku práce (smluvní plat), dotčena. Tzn., že v těchto případech může být tzv. minimální sociální standard snížen.

Novou úpravou odstavce 3 se navrhuje nahradit dosavadní úpravu, již obsahuje § 19 písm. f) zákoníku práce, podle které je neplatný právní úkon, kterým se zaměstnanec předem vzdává svých práv.

Obdobně jako NOZ, se navrhuje nejen v tomto ustanovení, ale v dalších ustanoveních zákoníku práce, která se navrhuje změnit, stanovit, pokud by se zaměstnanec vzdal práva, které mu zaručuje zákoník práce, kolektivní smlouva nebo vnitřní předpis, šlo by o právní jednání, které nebude způsobilé vyvolat právní účinky, protože bude neúčinné. To je vyjádřeno obratem, že k takovému jednání se nepřihlíží. Bude se jednat jak o jednostranná právní jednání (prohlášení zaměstnance), tak i dvoustranná právní jednání (smlouvy). Tento přístup má plně opodstatnění v ustanovení § 1a zákoníku práce (zvláštní zákonná ochrana postavení zaměstnance).

Napříště nebude zákoník práce obsahovat zvláštní úpravu, která stanoví, jakými způsoby se mohou smluvní strany od právní úpravy zákoníku práce odchýlit. V soukromém právu jde především o smlouvu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem nebo kolektivní smlouvu, jakož i o vnitřní předpis (§ 305 zákoníku práce), který představuje specifický instrument v pracovněprávních vztazích.

K bodu 2 (zrušení § 4b):

Jde o legislativně technickou úpravu. Ustanovení se v návaznosti na novou úpravu § 4a navrhuje zrušit.

K bodu 3 (změna § 5 odst. 3):

Změna zákoníku práce vyplývá z § 579 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). V družstevních vztazích se od 1. ledna 2014 počítá jen s pracovním poměrem člena družstva, který

bude pro družstvo vykonávat závislou práci. Rovněž se navrhuje koncipovat odkaz na uvedené ustanovení zákona o obchodních korporacích normativním způsobem.

K bodu 4 (změna § 6):

Z ustanovení § 9 odst. 1 NOZ vyplývá, že tento zákoník upravuje osobní stav osob (statusové záležitosti).

Z tohoto imperativu vyplývá, že v zákoníku práce nemůže obstát právní úprava podle dosavadního § 6. Tuto právní úpravu nově nahrazuje ustanovení § 35 NOZ.

Ustanovení nově deklaratorně vymezuje zaměstnance jakožto prvek základního pracovněprávního vztahu, který má v těchto vztazích práva a povinnosti a osobním výkonem závislé práce naplňuje předmět tohoto vztahu. Rovněž s ohledem na skutečnost, že zákoník práce používá pojem zaměstnanec v mnoha ustanoveních, jeví se pro pracovněprávní vztahy účelné, aby bylo v zákoníku práce obsaženo alespoň deklaratorní právní vymezení, ze kterého bude patrné, v jakém kontextu zaměstnanec v základních pracovněprávních vztazích vystupuje. Jde přitom o závazek, který vznikl mezi smluvními stranami po právu, tzn., že se nemůže jednat jen o faktický výkon práce.

K bodu 5 (změna § 7):

NOZ upravuje osobní stav osob. Proto totéž, co o zaměstnanci, platí i pro právní úpravu zaměstnavatele.

Stejně jako v bodu 3 (změna § 6) se deklaratorně vymezuje osoba zaměstnavatele, pro něhož zaměstnanec koná závislou práci. Rovněž pojem zaměstnavatel je v zákoníku práce hojně používán, a tak jeho deklaratorní vymezení je přirozené a účelné. Jde přitom o závazek, který vznikl mezi smluvními stranami po právu, tzn., že se nemůže jednat jen o faktický výkon práce.

K bodu 6 (zrušení § 10):

NOZ upravuje osobní stav osob. Z tohoto důvodu je nutné zrušit právní úpravu, která obsahovala právní způsobilost fyzické osoby jako zaměstnavatele. V NOZ příslušnou právní úpravu obsahuje ustanovení § 33.

K bodu 7 (změna nadpisu hlavy V části první):

Změna nadpisu představuje legislativně technickou úpravu v návaznosti na NOZ.

K bodu 8 (změna § 18):

Neplatnost právních jednání upravuje NOZ (§ 574 a následujících). Není proto možné, aby tuto záležitost upravoval zákoník práce odlišným způsobem. Pro pracovněprávní vztahy bude významné zejména ustanovení § 580 NOZ. Z něj

vyplývá, že neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. Toto výkladové pravidlo konvenuje se základními zásadami pracovněprávních vztahů (§ 1a zákoníku práce).

Dosavadní úprava § 18 zákoníku práce, která v pracovněprávních vztazích vyjadřuje přednost relativní neplatnosti právních úkonů z hlediska jejich obsahu před jejich neplatností absolutní, nemůže v zákoníku práce napříště obstát.

V návaznosti na základní zásadu pracovněprávních vztahů podle § 1a písm. a) zákoníku práce se však navrhuje stanovit, že v pochybnostech při výkladu právního jednání se musí použít výklad, který je pro zaměstnance nejpříznivější.

K bodu 9 (změna § 19):

Z dosavadní právní úpravy neplatnosti právního jednání se navrhuje zachovat úpravu, která je obsažena v § 19 písm. g) zákoníku práce. V navrhované úpravě je dosavadní právní úprava promítnuta v odstavcích 1 a 2.

Dále se navrhuje zachovat dosavadní tradiční úpravu pracovněprávních vztahů, že neplatnost právního jednání nemůže být zaměstnanci na újmu, pokud ji nezpůsobil výlučně sám (odstavec 3).

Obě výše uvedené právní úpravy navazují na základní zásadu pracovněprávních vztahů [§ 1a písm. a) zákoníku práce].

K bodu 10 (změna § 20):

Zákon č. 365/2011 Sb., kterým byl zákoník práce s účinností od 1. ledna 2012 změněn, vychází z přednosti písemné formy právního jednání před formou ústní. Stalo se tak i z důvodů odhalování nelegálního zaměstnávání.

Právní úpravu následků neplatnosti právního jednání pro nedodržení formy obsahuje ustanovení § 582 NOZ. Z této právní úpravy musí nutně vycházet rovněž zákoník práce, který je soukromoprávním právním předpisem.

NOZ stanoví, že *„Není-li právní jednání učiněno ve formě ujednané stranami nebo stanovené zákonem, je neplatné, ledaže strany vadu dodatečně zhojí. Zahrnuje-li projev vůle současně více právních jednání, nepůsobí nedostatek formy vyžadované pro některé z nich sám o sobě neplatnost ostatních.“*. Dále je v NOZ stanoveno, že *„Není-li dodržena forma právního jednání ujednaná stranami, lze neplatnost namítnout, jen nebylo-li již plněno. To platí i tehdy, vyžadují-li formu určitého právního jednání ustanovení části čtvrté tohoto zákona.“*

V pracovněprávních vztazích se bude vycházet, pokud půjde o neplatnost právního jednání pro nedodržení formy, z ustanovení § 582 odst. 1 NOZ. Tzn., že smluvní strany budou moci dodatečně tento nedostatek odstranit s právními účinky od počátku (ex tunc).

Protože v NOZ se možnost namítnout neplatnost právního jednání pro nedodržení jeho formy vztahuje na právní jednání dohodnuté smluvními stranami a na právní jednání podle jeho části čtvrté, je pro pracovněprávní vztahy na místě navrhnout odchýlnou úpravu. U právních jednání, jejichž formu vyžaduje zákoník práce, není možné se dovolat jejich neplatnosti v případě těch právních jednání, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah, bylo-li již započato s plněním. To se týká zejména případů, kdy pracovní smlouva, již se zakládá pracovní poměr, byla dohodnuta jen ústně.

V případě ostatních smluv, u kterých zákoník práce předepisuje písemnou formu, např. kvalifikační dohoda (§ 234), nebude-li tato forma dodržena, bude možné namítnout jejich neplatnost v zásadě bez časového omezení.

K bodu 11 (zrušení § 21):

Dosavadní ustanovení § 21 zákoníku práce, podle kterého platí, že vznikne-li pro neplatnost právního úkonu škoda, odpovídá se za ni podle zákoníku práce, se navrhuje pro nadbytečnost zrušit. To však nebude znamenat, že se v případech, kdy bude právní jednání neplatné, nebude postupovat, pokud půjde o povinnost nahradit škodu, podle zákoníku práce.

K bodu 12 a 13 (změna § 23 odst. 1 a 4):

Obsah dosavadního ustanovení § 23 odst. 1 zákoníku práce se navrhuje, zachovat. Nově se však navrhuje doplnit ochranné ustanovení ve vztahu k zaměstnancům, které má zabránit tomu, aby si kolektivní smlouva osobovala právo zkracovat (snižovat) práva zaměstnanců, která jim zaručuje zákoník práce. Dojde-li k takové situaci, bude ujednání právně bezvýznamné.

Změna v § 23 odst. 4 zákoníku práce jednoznačně vymezuje, že odkaz na zákon č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů, představuje normativní právní úpravu. V uvedených případech je zákon o kolektivním vyjednávání lex specialis vůči NOZ.

K bodu 14 (změna § 27):

Věcný základ navržené právní úpravy odstavce 1 je stejný jako v dosavadním znění § 27 odst. 1 zákoníku práce. Nově se však navrhuje nahradit neplatnost části právního jednání úpravou, že k právním jednáním, která by přiznávala zaměstnancům práva v menším rozsahu, než kolektivní smlouva vyššího stupně, se nebude přihlížet.

Obdobně jako § 27 odst. 2 zákoníku práce v dosavadním znění se stanoví, že forma kolektivní smlouvy musí být písemná a že tato smlouva musí být podepsána smluvními stranami na téže listině. Nově se navrhuje stanovit právní následek pro případy, že obsah kolektivní smlouvy byl smluvními stranami sice dohodnut, ale tato smlouva nebyla uzavřena písemně a nebyla podepsána. Dojde-li k takové situaci,

bude to mít za následek to, že kolektivní smlouva neexistuje. Touto novou právní úpravou se navrhuje nahradit dosavadní § 20 odst. 3 zákoníku práce.

K bodu 15 (změna § 28):

Zvláštní povaha kolektivní smlouvy odůvodňuje, aby některá právní jednání, upravená v NOZ, byla ve vztahu k této smlouvě vyloučena.

Zvláště neupravená smlouva (§ 1746 odst. 2 NOZ) nemůže mít v kolektivním vyjednávání místo, protože by jí mohlo být obcházeno kolektivní vyjednání a uzavření kolektivní smlouvy, k jejímuž uzavření za zaměstnance je oprávněna výlučně odborová organizace.

Pro kolektivní smlouvu je důvodné vyloučit také *relativní neúčinnost právního jednání* (§ 589 až 599 NOZ). Tato právní úprava by proces kolektivního vyjednávání znesnadňovala.

Rovněž právní úpravu *odstoupení od smlouvy* (§ 2001 až 2005 NOZ) je ve vztahu ke kolektivní smlouvě potřebné vyloučit. Je tomu tak proto, že kolektivní vyjednávání, jehož výsledkem je kolektivní smlouva, trvá zpravidla delší dobu. Umožnit odstoupení od kolektivní smlouvy by znamenalo znehodnocení celého tohoto procesu. Dojde-li k takové situaci, bude to mít za následek, že ujednané odstoupení od kolektivní smlouvy bude právně bezvýznamné.

K bodu 16 (změna § 34 odst. 2 až 4):

Tak jako je stanoveno v dosavadní úpravě § 34 odst. 4 zákoníku práce, se navrhuje kategoricky stanovit, že forma pracovní smlouvy musí být písemná (odstavec 2). O formě změn pracovní smlouvy se nová právní úprava nezmiňuje proto, že se vychází z § 564 části věty před středníkem NOZ. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že „*vyžaduje-li zákon pro právní jednání určitou formu, lze obsah právního jednání změnit projevem vůle v téže nebo přísnější formě.*“.

V ustanovení odstavce 3 se navrhuje převzít dosavadní znění § 34 odst. 3 zákoníku práce.

Základem úpravy odstavce 4 je dosavadní znění § 34 odst. 2 zákoníku práce. Nově se však navrhuje v tomto ustanovení doplnit písemnou formu odstoupení od pracovní smlouvy, ale také vytýčit právní následek, pokud se tak nestane. Negativním následkem bude to, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

K bodům 17 a 18 (změny § 42 a § 43a odst. 4):

V případě změn v ustanoveních § 42 a § 43a odst. 4 jde o změny v používaných pojmech. Dosavadní právní úkony se navrhuje nahradit právním jednáním. Věcně se však na právní úpravě nic nemění.

K bodu 19 (změna § 50 odst. 1):

Písemná forma právního jednání, kterým je výpověď z pracovního poměru, se zachovává. Nově se však navrhuje stanovit právní následek, nebude-li zákonem předepsaná forma smluvní stranou dodržena. I v tomto případě negativním následkem bude, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

K bodu 20 (§ 56a):

NOZ upravuje v § 9 odst. 1 statusové otázky.

Nezletilý, který dovršil patnáct let a ukončil povinnou školní docházku, se může zavázat k výkonu závislé práce podle zákoníku práce. Zákonný zástupce nezletilého, který nedosáhl věku šestnáct let, může rozvázat jeho pracovní poměr nebo smlouvu o výkonu práce zakládající mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem obdobný závazek, pokud to je nutné v zájmu vzdělávání, vývoje nebo zdraví nezletilého, způsobem stanoveným jiným právním předpisem (§ 35 NOZ).

Tato nová právní úprava akcentuje zvýšení rodičovské odpovědnosti, dokud dítě nenabude plné svéprávnosti. Proto byla v NOZ oproti právnímu stavu platnému a účinnému ke dni 31. prosince 2013, právní úprava ve prospěch zákonného zástupce nezletilého zesílena. Toto zesílení rodičovské odpovědnosti je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Pro stanovení věku, kdy vzniká způsobilost zavázat se k výkonu závislé práce, je rozhodující Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 138/1973 o nejnižším věku pro vstup do zaměstnání (č. 24/2008 Sb. m. s.). Nejnižší věk podle této úmluvy nesmí být nižší než věk, kdy končí povinná školní docházka, a v žádném případě nebude nižší než 15 let. Nejnižší věk pro vstup do jakéhokoli druhu zaměstnání či pro výkon práce, jež svou povahou či okolnostmi, za nichž jsou vykonávány, jsou s to ohrozit zdraví, bezpečnost nebo mravnost mladistvých, nesmí být nižší než 18 let. Vnitrostátní zákonodárství může povolit zaměstnání či práci od 16 let za podmínky, že zdraví, bezpečnost a mravnost těchto mladistvých jsou zcela chráněny a že se mladistvým dostalo přiměřeného zvláštního poučení nebo odborné výchovy v příslušném odvětví činnosti.

Skutečnost, že fyzická osoba mladší než 18 let se může sama zavázat k výkonu závislé práce, ještě neznámá, že je sama dostatečně způsobilá bránit se proti hospodářskému vykořisťování, včetně zaměstnávání pracemi, které jsou pro ni nebezpečné, škodící zdraví nebo tělesnému, duševnímu, duchovnímu, mravnímu nebo sociálnímu rozvoji [čl. 1, 32, 34 a 36 Úmluvy o právech dítěte (č. 104/1991 Sb.)].

Navrhuje se proto, aby zákonný zástupce nezletilého zaměstnance mladšího než 16 let mohl rozvázat jeho pracovní poměr okamžitým zrušením, pokud má za to, že to je v zájmu vzdělání, vývoje nebo zdraví tohoto zaměstnance. Aby se předešlo praktickým problémům, navrhuje se, tak jako je tomu v § 33 odst. 1 NOZ, že k platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru bude zapotřebí přivolení soudu.

Vzhledem k tomu, že má dojít k rozvázání pracovního poměru třetí osobou, bude mít zákonný zástupce, který okamžitě zrušil pracovní poměr, právní povinnost doručit stejnopis tohoto okamžitého zrušení pracovního poměru a přivolení soudu nezletilému zaměstnanci.

K bodům 21 a 22 (změny § 60 a § 66 odst. 2):

Také v ustanovení § 60 a § 66 odst. 2 se navrhuje zpřesnění, pokud jde o právní následky vadného právního jednání, nebude-li okamžité zrušení pracovního poměru nebo zrušení pracovního poměru ve zkušební době provedeno v zákonem předepsané písemné formě. Negativním právním následkem bude, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

K bodu 23 (změna § 67 odst. 2):

Jedná se legislativně technickou, pojmovou úpravu.

K bodu 23 (nový § 77 odst. 4):

Nově se navrhuje stanovit i pro právní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr, které jsou základními pracovněprávními vztahy, povinnou písemnou formu právního jednání pro jejich výpověď a okamžité zrušení, spolu s negativním právním následkem, kterým bude to, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

K bodu 24 (nové § 77 odst. 5 a 6):

Základními pracovněprávními vztahy jsou vedle pracovního poměru také právní vztahy založené dohodou o provedení práce nebo dohodou o pracovní činnosti. Podle § 74 odst. 1 zákoníku práce zaměstnavatel má zajišťovat plnění svých úkolů především zaměstnanci v pracovním poměru. Je však záležitostí rozhodnutí zaměstnavatele, zda bude závislá práce vykonávána v pracovním poměru nebo na základě některé z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Proto se navrhuje, obdobně jako tomu je v novém § 56a zákoníku práce, upravit také okamžité zrušení dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance i v případě těchto dohod, jestliže to bude v zájmu vzdělání, vývoje nebo zdraví tohoto zaměstnance (odstavce 5 a 6).

K bodu 25 (nový § 144a):

Mzda, plat, jakož i odměna z dohody o práci konané mimo pracovní poměr musí být co nejvíce chráněna proti jejímu, byť smluvně sjednanému, postizení.

Závislou práci v základních pracovněprávních vztazích (pracovním poměru, v právním vztahu založeném dohodou o provedení práce nebo dohodou o pracovní činnosti) vykonává zaměstnanec za mzdu, plat nebo odměnu z dohody o provedení

práce nebo dohody o pracovní činnosti. Právo na jiné plnění za vykonanou práci zaměstnanec od zaměstnavatele nemá.

Jeví se proto důvodné v návaznosti na základní zásady pracovněprávních vztahů zákazovou právní normou stanovit, že právo na mzdu, plat, odměnu z dohody o provedení práce nebo z dohody o pracovní činnosti ani jejich náhrada nesmí být postoupeno jinému (odstavec 1).

Ze stejného důvodu se navrhuje zakázat, že právo na mzdu, plat, odměnu z dohody o provedení práce nebo z dohody o pracovní činnosti ani jejich náhrada nemůže být použito k zajištění dluhu (odstavec 2). Zajištění dluhu však nezahrnuje dohodu o srážkách ze mzdy.

V odstavci 3 se navrhuje stanovit, že porušení zákazových právních norem obsažených v odstavcích 2 a 3 bude spojeno s negativním právním následkem, kterým bude to, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

K bodu 26 [změna § 146 písm. b)]:

Navrhuje se provést legislativně technická zpřesnění.

V případě § 146 písm. b) zákoníku práce jde o návaznost na vypuštění odkazu na § 327 zákoníku práce, který se navrhuje zrušit.

K bodu 27 (změna § 149 odst. 1):

Zajišťovací institut, kterým je dohoda o srážkách ze mzdy (§ 2045 až 2047 NOZ – dohoda o srážkách ze mzdy nebo jiných příjmů), je obecnou právní úpravou soukromého práva. Proto se odkaz *na závazky zaměstnance* v § 149 odst. 1 zákoníku práce jeví jako nesprávný.

K bodu 28 (změna § 286 odst. 3):

NOZ byl zrušen zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Právní úpravu spolků obsahují ustanovení § 214 až 302 NOZ.

Z ustanovení § 3025 NOZ vyplývá, že ustanovení NOZ o právnických osobách a spolku se použijí na odborové organizace a organizace zaměstnavatelů přiměřeně jen v tom rozsahu, v jakém to neodporuje jejich povaze zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které upravují svobodu sdružování a ochranu práva svobodně se sdružovat. Odborové organizace, organizace zaměstnavatelů a jejich pobočné organizace vznikají dnem následujícím po dni, v němž bylo doručeno příslušnému orgánu veřejné moci oznámení o jejich založení.

Navržená právní úprava zákoníku práce reaguje na úpravu NOZ.

Namísto pojmu „organizační složka“ se navrhuje formulace „pobočná organizace“.

K bodu 29 (změna § 305 odst. 1):

Vnitřní předpis je podle zákoníku práce určen k tomu, aby zejména zaměstnavatelé, u kterých nepůsobí odborová organizace, mohli svým zaměstnancům zvýšit tzv. minimální sociální standard. Aby bylo účinně zabráněno tomu, že bude vnitřní předpis zakládat zaměstnancům právní povinnosti nebo krátiť jejich práva, na která mají podle zákoníku práce právo, je třeba tomu zabránit zákazovou právní normou. V případě porušení tohoto zákazu bude negativním právním následkem to, že vadné právní jednání bude právně bezvýznamné.

Právní úprava, která se týká zvláštního druhu vnitřního předpisu, jímž je pracovní řád (§ 306 zákoníku práce), se nemění. Pracovní řád může rozvádět právní povinnosti vyplývající ze zákoníku práce, popř. jiných zákonů s ohledem na zvláštní podmínky u zaměstnavatele.

K bodům 30 a 32 (změna nadpisu hlavy XII v části třinácté zákoníku práce a zrušení nadpisu pod § 328):

Jedná se o legislativně technické změny, které jsou zdůvodněny tím, že se navrhuje zrušit ustanovení § 327 zákoníku práce, které obsahuje úpravu dohody o srážkách z příjmu ze základního pracovněprávního vztahu.

K bodu 31 (změna § 327):

Právní úpravu zákoníku práce podle § 327 zákoníku práce o dohodě o srážkách ze mzdy se navrhuje zrušit, vzhledem k tomu, že tuto úpravu obsahuje NOZ v ustanoveních § 2045 až 2047 (dohoda o srážkách ze mzdy nebo jiných příjmů).

K bodu 33 (změna § 330):

Vzhledem k tomu, že základní právní úpravu prekluze (zániku práva) obsahuje ustanovení § 654 NOZ, navrhuje se druhou větou v § 330 zákoníku práce jako nadbytečnou zrušit. Další změna má zpřesňující charakter s ohledem na terminologii NOZ.

K bodu 34 (změna § 333):

Pro počítání lhůt a dob se i v pracovněprávních vztazích použijí obecná pravidla podle § 603 a násl. NOZ. Počítání dob podle zákoníku práce je oproti § 605 NOZ o jeden den kratší. V pracovněprávních vztazích je ujednání dob časté, je tomu tak zejména v případě zkušební doby nebo v případě ujednání o délce trvání pracovního poměru na dobu určitou.

Rovněž se navrhuje zachovat v § 333 zvláštní úpravu, která je specifická pro pracovněprávní vztahy a řeší počítání času při postupu zaměstnance do vyššího platového stupně.

K bodům 35 až 37 (změna § 341):

Právní úpravu přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů se navrhuje formulačně zpřesnit ve vztahu k právní úpravě, která vyplývá z ustanovení § 168, 169, 178 až 180 NOZ.

K bodu 38 (zrušení § 346a):

Ustanovení dosavadního § 346a zákoníku práce se navrhuje zrušit, protože příslušnou právní úpravu obsahuje § 34 NOZ.

K bodu 39 (změna nadpisu hlavy XVII v části třinácté):

Jde o zpřesňující legislativně technickou změnu.

K bodu 40 (nové § 346d a 346e):

Zákoník práce vychází v § 4 z podpůrné působnosti (podpůrného použití) obecných úprav NOZ (soukromého práva) i pro pracovněprávní vztahy.

Většina ustanovení NOZ, zejména relativních majetkových práv, nebude moci být vzhledem k charakteru pracovněprávních vztahů použita, aniž by o tom mohla vzniknout na straně uživatelů zákoníku práce pochybnost.

Mohou se však vyskytnout případy, kdy může být sporné, zda může nebo nemůže být úprava NOZ v pracovněprávních vztazích použita. Navrhuje se proto – podobně jako tomu je ve vztahu k zákonu č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů – v návaznosti na výše uvedený specifický charakter základního pracovněprávního vztahu, snížení míry ochrany zaměstnance, rozpor s obsahem a účelem základního pracovněprávního vztahu a přístup třetích osob do základního pracovněprávního vztahu výslovnou právní úpravou v zákoníku práce použití některých právních jednání podle NOZ pro pracovněprávní vztahy v novém § 346d zákoníku práce vyloučit.

V odstavci 1 se navrhuje, aby nebylo možné zástavním právem zajistit dluh, který má zaměstnanci vzniknout vůči zaměstnavateli teprve v budoucnu, stejně tak by nemělo být možné zřídit zástavní právo k věci, k níž zaměstnanci vznikne vlastnické právo teprve v budoucnu (§ 1310 odst. 2 a § 1311 odst. 1 NOZ).

Podle odstavce 2 nebude smět smluvní strana základního pracovněprávního vztahu zadržet movitou věc (§ 498 NOZ) druhé smluvní strany za účelem zajištění dluhu vzniklého z výkonu závislé práce pro zaměstnavatele (§ 1395 až 1399 NOZ). Tato úprava bude také zahrnovat zejména nepřipustnost zadržení mzdy, platu nebo odměny z dohody o práci konané mimo pracovní poměr, ale i věci, které zaměstnavatel svěřil zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce.

Dále se navrhuje v odstavci 3 nedovolit zaměstnanci ani zaměstnavateli zavázat se k dvoustrannému právnímu jednání se třetí osobou, pokud by předmětem závazku měla být práva a povinnosti smluvních stran základního pracovněprávního vztahu (§ 1767 až 1769 NOZ).

Rovněž podle odstavce 4 pohledávku smluvních stran ze základního pracovněprávního vztahu nebude možné platně postoupit jinému (§ 1879 až 1887 zákNOZ). Výslovně se navrhuje stanovit, že pracovní smlouvu a dohodu o práci konané mimo pracovní poměr není možné postoupit.

Také se navrhuje v odstavci 5 stanovit, aby dluh, který existuje mezi smluvními stranami, nesměla převzít jiná osoba (§ 1888 až 1894 NOZ).

Posléze se navrhuje stanovit v odstavci 6, že se zaměstnanci nemohou dvoustranným právním jednáním zavázat ke společnému a nerozdílnému (solidárnímu) plnění právní povinnosti (§ 1872 až 1878 NOZ).

Konečně se v odstavci 7 navrhuje stanovit, že smluvní pokuta k utvrzení dluhu smí být ujednána jen tehdy, stanoví-li to zákoník práce (srov. § 310 odst. 3 zákoníku práce).

Podle nově navrženého § 346e – pokud se smluvní strany od restriktivní úpravy uvedené v § 346d zákoníku práce odchýlí – bude toto vadné právní jednání právně bezvýznamné.

K bodu 41 (nový § 347 odst. 5):

Vzhledem k tomu, že NOZ již nebude vymezovat pojem „domácnost“, jeví se jako účelné doplnit legální definici tohoto pojmu v zákoníku práce, neboť je zde na více místech používán, a to v § 177, 187, 191, 328, 363 a 378.

K přechodným ustanovení:

K bodu 1:

Ode dne nabytí účinnosti navržené změny zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se jím budou řídit rovněž pracovněprávní vztahy (pracovní poměry, pracovněprávní vztahy založené dohodami o provedení práce, dohodami o pracovní činnosti, jakož i další pracovněprávní vztahy), které vznikly přede dnem nabytí účinnosti navrženého zákona.

Očekávané právní jistotě a usměrnění postupu smluvních stran pracovněprávních vztahů však odpovídá, aby se právní úkony učiněné přede dnem nabytí účinnosti navrženého zákona řídily zákoníkem práce, ve znění platném a účinném do dne

nabytí účinnosti navrženého zákona, i když právní účinky těmito právními úkony založené nastanou až po dni nabytí účinnosti navrženého zákona.

K bodu 2:

Neplatnost právních úkonů, z hlediska posouzení jejich obsahu a dodržení formy, které byly realizovány přede dnem nabytí účinnosti navrženého zákona, tzn. do 31. prosince 2013, se bude posuzovat podle zákona č. 262/2006 Sb., ve znění platném a účinném do 31. prosince 2013.

K bodu 3:

Některá ustanovení o právním jednání podle § 19 a 20 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění tohoto zákona, se budou vztahovat na pracovněprávní vztahy, které budou uskutečněny nejdříve v den nabytí účinnosti navrženého zákona, tzn. dne 1. ledna 2014.

K bodu 4:

Vyloučená právní jednání uvedená v ustanovení § 28 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění tohoto zákona, se mohou vztahovat až na kolektivní smlouvy uzavřené (podepsané smluvními stranami) nejdříve dne 1. ledna 2014, kdy navržený zákon nabude účinnosti.

K bodu 5:

Nový způsob okamžitého zrušení pracovního poměru zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance podle ustanovení § 56a zákona č. 262/2006 Sb., ve znění tohoto zákona, může být použit až na pracovní poměry, které byly na základě pracovní smlouvy uzavřeny nejdříve v den nabytí účinnosti navrženého zákona, tzn. dne 1. ledna 2014.

K bodu 6:

Nový způsob okamžitého zrušení dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti zákonným zástupcem nezletilého zaměstnance podle ustanovení § 77 odst. 4 a 5 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění tohoto zákona, může být použit až na dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, které byly uzavřeny nejdříve v den nabytí účinnosti navrženého zákona, tzn. dne 1. ledna 2014.

K části šedesáté šesté - změna zákona o přeměnách obchodních společností a družstev

Obecně:

Hlavním důvodem navržené novelizace zákona o přeměnách je přizpůsobení nové právní úpravě obsažené s účinností od 1. 1. 2014 v NOZ a v zákoně o obchodních korporacích. Nová právní úprava vyvolává požadavky na tyto změny v zákoně o přeměnách:

a) Změny terminologické. Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev obsahuje terminologie odpovídající dosavadní právní úpravě. Je proto třeba zaměnit v celém textu zákona některé pojmy. Jde zejména o nahrazení pojmu „obchodní podíl“ pojmem „podíl“, „právní úkon“ pojmem „právní jednání“, „zakladatelský dokument“ pojmem „zakladatelské právní jednání“, „promlčecí doba“ pojmem „promlčecí lhůta“ apod. Návrh sleduje důsledné rozlišení pojmu „doba“ a „lhůta“ po vzoru NOZ. Tím se však dostává do terminologického střetu se zákonem o obchodních korporacích, který na některých místech používá nesprávně pojem „lhůta“ i pro označení doby (např. v zákoně o obchodních korporacích se mluví o „lhůtě“ ve vztahu ke splacení nebo vnesení vkladu, ale správně má jít o dobu).

b) Některé pojmy jsou obecně definovány v NOZ, takže jejich definice pro účely tohoto zákona je zbytečná. Např. definice pojmu majetek nebo jmění, rozhodný den. Některé pojmy, mají-li odlišný význam či právní důsledky jsou v tomto zákoně definovány, přestože existuje v NOZ obecná definice určitého pojmu (např. fúze, rozdělení apod.). Vypouštějí se i některé právní účinky přeměn obchodních společností a družstev, které jsou shodně popsány již v NOZ v souvislosti s obecnou úpravou přeměně právnických osob.

c) Změny v právních institutech. Do zákona o přeměnách obchodních společností a družstev, je nezbytné promítnout i změny v pojetí cenných papírů a vzniku zástavního práva k nim, jakož i připuštění možnosti imobilizace akcií. To se projevilo jednak v náležitostech projektů přeměny a pravidel pro výměnu akcií. Je také nutné promítnout změny v právní úpravě společnosti s ručením omezeným, kde se nově připouští možnost vlastnit více podílů nebo možnost emitovat kmenové listy. V úpravě přeměně akciových společností bylo nutno reflektovat dále zavedení kusových akcií a připuštění monistické struktury akciové společnosti, jakož i výslovnou úpravu existence akciové společnosti bez vydání akcií jako cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů. Kromě toho bylo nutno zohlednit i zrušení povinné účasti zástupců zaměstnanců v dozorčích radách akciové společnosti. V úpravě přeměn družstev bylo nutné zohlednit existenci zvláštních sociálních družstev.

d) Sjednotit úpravu některých institutů v zákoně o přeměnách obchodních společností a družstev s úpravou v zákoně o obchodních korporacích. Jde především o právní režim práva na dorovnání, kde se jako jedna z alternativ navrhuje zavést stejnou právní úpravu, kterou obsahuje zákon o obchodních korporacích ve vztahu k právu na dorovnání při vytěsnění menšinových akcionářů. Důvodem pro toto řešení je i to, aby byl zaveden nejen jednotný hmotněprávní, ale i procesní režim při uplatňování těchto svou právní povahu shodných práv. Upozorňuji však, že je nezbytné dotáhnout procení aspekty tohoto institutu, i když bude upraven jen v ZOK.

Druhá, méně významná část navržených změn právní úpravy sleduje cíl odstranit chybné odkazy v textu zákona, dokončit sjednocení terminologie a odstranit některé nepřesnosti nebo nedotažení dosavadní právní úpravy zejména při přeměnách, na nichž se účastní v různých kombinacích kapitálové společnosti, v požadavcích na notářské zápisy a schválení přeměny nejvyšším orgánem obchodní korporace.

K bodu 1:

NOZ nově upravuje i přeměny právnických osob, jeho pojetí přeměny je však užší než v tomto zákoně. Avšak tam, kde se vystačí s obecnou právní úpravou v NOZ, se právní úprava neopakuje. V zájmu právní jistoty se navrhuje uvést to v zákoně výslovně, neboť až dosud tyto otázky občanský zákoník vůbec neupravoval.

K bodu 2:

Navrhuje se vypustit definici pojmu majetek a jmění, neboť jde o obecné soukromoprávní pojmy, které běžně používá NOZ.

K bodům 3 a 4:

V odstavci 2 nejde nahradit pojem „úkon“ pojmem „právní jednání“, neboť jde i o faktické činnosti, které právním jednáním nejsou.

V odstavci 3 se navrhuje použít obecný pojem z NOZ. Navíc ve výčtu chybí zakladatelská listina.

K bodu 5:

Ustanovení odstavce 2 je nepřesné. Daný právní režim je třeba vztáhnout na všechny případy jmenování likvidátora soudem.

K bodu 6:

Jde o terminologické sjednocení textu zákona. V zákoně se definuje pojem „vyhotovení“ projektu.

K bodu 7:

Vypouští se popis účinků rozhodného dne, neboť ty jsou nyní popsány v § 176 odst. 1 NOZ.

Nově zaváděné znění poslední věty odstavce 3 řeší důsledky porušení povinnosti stanovené ve druhé větě. Hrozily výkladové potíže.

K bodům 8 a 9:

Vypouští se ustanovení, k jakému dni se sestavuje konečná účetní závěrka a zahajovací rozvaha, neboť to plyne z § 176 odst. 2 NOZ.

K bodu 10:

V odstavci 1 se pro odstranění pochybností výslovně stanoví, že jde povinnost stanovenou zákonem o účetnictví, nikoliv tímto nebo jiným zákonem.

V odstavci 2 se doplňuje, aby i rozdělovaná společnost měla povinnost ověřit konečnou účetní závěrku auditorem. Při rozdělení odštěpením však sestavuje zahajovací rozvahu i rozdělovaná společnost. Není žádného důvodu, proč by právě jen zahajovací rozvaha rozdělované společnosti nebo družstva neměla být ověřena auditorem.

K bodům 11 a 12:

Navrhuje se v celém ustanovení § 14 používat obecný pojem NOZ – zakladatelské právní jednání. V poslední větě odstavce 3 již nelze používat pojem „zakladatelské dokumenty“, neboť jde o pojem vymezený dosud v obchodním zákoníku, který nebyl v rekonstrukci převzat.

K bodu 13:

Změna se navrhuje v návaznosti na skutečnost, že zákon o obchodních korporacích připouští monistickou strukturu akciových společností.

K bodu 14:

Jde o nahrazení pojmu v souladu terminologií NOZ.

K bodu 15:

Jde o terminologické upřesnění, zákon stanoví, kdy se schválení nevyžaduje.

K bodu 16:

Navrhuje se zrušit obsoletní odkaz.

K bodu 17:

Jde o terminologické upřesnění. Současná dikce nevykládá, že pro projekt přeměny se vyžaduje formu notářského zápisu i tehdy, když alespoň u jedné z osob zúčastněných na přeměně se nevyžaduje schválení přeměny. To je však proti smyslu úpravy. Když se alespoň u jedné z osob zúčastněných na přeměně vyžaduje schválení nejvyšším orgánem, pořizuje se o takovém rozhodnutí notářský zápis, a notář při tom kontroluje i zákonnost projektu přeměny, který musí být stejný pro všechny zúčastněné osoby, pak není nezbytné, aby ještě projekt přeměny měl formu notářského zápisu.

K bodu 18:

Dosavadní text ustanovení navozuje výklad, že postup podle ustanovení § 15c je použitelný i tehdy, pokud je společník osobou zúčastněnou na přeměně. To však nebyl účel zákona, tudíž se navrhuje upřesnění.

K bodu 19:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ a notářským řádem.

K bodům 20 a 21:

Sjednocuje se terminologie v návaznosti na rozlišení pojmů „doba“ a „lhůta“ v NOZ.

K bodům 22 a 23:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ.

K bodům 24 a 27:

Podle dosavadní úpravy postačí ke schválení převodu jmění na společníka menší počet hlasů, než kolik musí mít přejímající společník. Takové řešení je však nelogické. Stejná změna se navrhuje i v případě převodu jmění na akcionáře.

K bodu 25:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ a notářským řádem.

K bodu 26:

Pro odstranění výkladových pochybností se upřesňuje, že ustanovení odstavce 4 a 5 neplatí obecně, nýbrž jen v závislosti na formě nástupnické společnosti, jak plyne z dalších ustanovení zákona.

K bodu 28:

Navrhuje se v souladu s § 646 zákona o obchodních korporacích zakotvit, kvórum pro usnášení schopnost členské schůze. Zdvojení úpravy se navrhuje z důvodu lepší orientace při práci s právním předpisem.

K bodu 29:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ.

K bodu 30:

Ustanovení je třeba vypustit jako matoucí a je v rozporu s požadavky na rozhodnutí o přeměně. Z předcházejících ustanovení zákona plyne, že notářský zápis musí být pořízen o každém rozhodnutí o přeměně bez ohledu na to, zda přeměna byla schválena nebo nikoliv.

K bodu 31:

Navrhuje se zakotvit speciální pravidlo ve vztahu k akciovým společnostem s monistickou strukturou. Zprávu o přeměně by měla zpracovávat správní rada a nikoliv statutární orgán, kterým je v těchto typech akciových společnostech statutární ředitel.

K bodu 32:

Jde o promítnutí monistické struktury akciové společnosti podle zákona o obchodních korporacích.

K bodu 33:

Pro účely přezkoumání projektu přeměny se stejná povinnost stanoví již v § 115 odst. 1 ZPřem. Chyběla však pro jiné účely, např. vyhotovení posudku předvídaného v § 49b ZPřem, kde je jí přitom nezbytně třeba.

K bodu 34:

Dohoda podle odstavce 2 vesměs připadá v úvahu až po zápisu přeměny do obchodního rejstříku, zde ale již její stranou nemusí (a často ani nemůže) být jen osoba zúčastněná na přeměně, nýbrž nástupnická společnost (viz např. při fúzi splynutím).

K bodu 35:

Ustanovení odstavce 4 se přesouvá do samostatného ustanovení § 39a.

K bodu 36:

Jde o upřesnění terminologie. Stejná práva mohou vlastníci účastnických cenných papírů nabýt pouze v případě, že nástupnickou společností bude akciová společnost. Reflektuje se ustanovení NOZ o rozlišování cenných papírů a zaknihovaných cenných papírů.

K bodu 37:

Ustanovení se přesouvá z § 35 odst. 4. Zařazení na tomto místě totiž postrádá smyslu. Podle § 33 zákona se v Obchodním věstníku alespoň měsíc před valnou hromadou, která rozhodne o přeměně, musí zveřejnit projekt přeměny a upozornění pro věřitele na jejich práva podle § 35 - 39. Podle § 35 odst. 4 platí, že osoba zúčastněná na přeměně musí nejpozději do dne zveřejnění projektu oznámit zahájení přípravy přeměny poskytovateli podpory (pokud zákon nestanoví něco jiného). Povinnost provést zveřejnění, kterým bude upozorněno na práva věřitelů, tak ve vztahu k 35 odst. 4 příliš nedává smysl.

K bodům 38 až 40:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ.

K § 41 a 42:

Jde jednak o sjednocení terminologie s NOZ, jednak o promítnutí nové koncepce cenných papírů, zaknihovaných cenných papírů a imobilizovaných cenných papírů.

K bodu 43 a 44:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ.

K bodu 45:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ a promítnutí změny koncepce zastavení podílu v korporaci a v obchodní korporaci v NOZ a v zákoně o obchodních korporacích.

K bodu 46:

Jde o sjednocení terminologie s NOZ a promítnutí změny koncepce zastavení podílu v korporaci a v obchodní korporaci a cenných papírů v NOZ a v zákoně o obchodních korporacích. Nadále již neplatí zákaz násobného zastavení podílu ani cenného papíru, a proto je nutno vypustit dosavadní odstavec 1. NOZ ve vztahu k zastavení cenných papírů již nepoužívá pojmy „uschovatel“ a „opatrovatel“ jako dosavadní zákon o cenných papírech, ale jen pojem „schovatel“.

K bodu 47:

Opravuje se vadný odkaz.

K bodu 48:

V zákoně o přeměnách chyběla úprava vypořádání mezi zúčastněnými osobami pro případ, že nedocházelo k ocenění jmění při rozdělení sloučením. Navrženou úpravou se tento nedostatek odstraňuje, a to ve vazbě na upravené znění § 257 odst. 2.

K bodu 49:

Navržená změna právní úpravy práva na dorovnání, reflektuje novou právní úpravu práva na dorovnání obsaženou v § 390 ZOK. Dále se sjednocuje se terminologie v návaznosti na rozlišení pojmů „doba“ a „lhůta“ v NOZ.

K bodu 50:

Jde o upřesnění právní úpravy. Zastavení úročení při prodlení věřitele, na něž nově vkládaná věta odkazuje, musí platit i v tomto případě.

K bodu 51:

Předpoklad dobré víry se navrhuje vypustit, neboť presumpce dobré víry plyne obecně již z § 7 NOZ.

K bodu 52:

Jde o sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 53:

Upřesňuje se, že výkonu práva na odprodej nebrání, jestliže společník či akcionář vykonal v nástupnické společnosti právo na výměnu. Jde o sjednocení terminologie

se zákonem o obchodních korporacích, který již nezná pojem „obchodní podíl“. Akcie je rovněž podílem na akciové společnosti, a proto není účelné tyto pojmy rozlišovat.

K bodu 54:

Upřesňuje se, že zákonná koncentrace se týká pouze návrhů, jejichž předmětem je rovněž jen odkupová povinnost, nikoliv jiných návrhů týkajících se téže přeměny (např. na náhradu škody, na dorovnání atd.).

K bodům 55 a 56:

Sjednocuje se terminologie s NOZ a zákonem o obchodních korporacích. Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti - správní rady. V případě promlčení, jde o promlčecí lhůtu, nikoliv dobu. Právo na náhradu škody podle § 50 nelze podrobit režimu § 47, neboť u náhrady škody může být sice stejný základ pro uplatnění práva na náhradu škody, ale její konkrétní výše může být u každé oprávněné osoby jiná. V době vydání rozhodnutí soudu nebude moci být nijak zjištěna celková výše škody pro všechny oprávněné osoby, a proto ani není možno požadovat složení plnění pro všechny oprávněné do soudní úschovy.

K bodu 57:

Navrhuje se rozšířit důvody neplatnosti rozhodnutí o schválení přeměny. Důvodem neplatnosti projektu přeměny může být totiž i nedostatek formy. Ten by pak měl mít stejný právní režim, jako důvody spočívající v obsahu.

K bodu 58:

Zákon o obchodních korporacích již žádná pravidla o spojování řízení neobsahuje, a proto je třeba ustanovení odstavce 4 vypustit.

K bodu 59:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ.

K bodům 60 a 61:

Výčet členů orgánů, kteří jsou aktivně legitimováni k podání návrhu podle § 52, je nutné rozšířit o členy správní rady s ohledem na připuštění monistického struktury akciové společnosti v zákoně o obchodních korporacích.

K bodu 62:

Odkaz na § 14 odst. 1 je nesprávný, neboť v něm žádné výjimky ze schválení projektu přeměny uvedeny nejsou.

K bodu 63

Skutečnost, že po zápisu přeměny nelze zrušit zápis o přeměně v obchodním rejstříku nebo určit neplatnost projektu přeměny, plyne již z § 175 odst. 2 NOZ. Úprava je duplicitní, a proto se navrhuje ji zde vypustit.

K bodu 64:

Úprava je činěna v návaznosti na terminologii zaváděnou NOZ.

K bodům 65, 66 a 70:

Právní úprava se dává do souladu s článkem 1 směrnice 2005/56/ES.

K bodu 67:

Definice zahraniční osoby je v rozporu s požadavky Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností. Podle čl. 1 se tato směrnice vztahuje na fúze kapitálových společností, které jsou založeny podle práva některého členského státu a mají sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu ve Společenství, pokud se alespoň dvě z nich řídí právními řády různých členských států. Musí tedy jít o osobu, která se řídí právem jiného členského státu, ale může mít sídlo ve stejném členském státě. Podle stávající úpravy stojí zcela mimo právo společnosti se sídlem v České republice, které mohly být do roku 2001 založeny podle práva cizího státu. Ty v současné době nesplňují ani definici české osoby podle odstavce 4, ani zahraniční osoby podle odstavce 3.

K bodům 68 a 69:

V odstavci 1 se sjednocuje terminologie. Zákon o přeměnách definuje vyhotovení, nikoliv vypracování projektu. V odstavcích 2 až 4 se sjednocuje hraniční určovatel s hraničním určovatelem podle odstavce 1. Zavedení jiného hraničního určovatele v odstavcích 2 až 4 činí text nesrozumitelným, když navíc určité části projektu přeshraniční přeměny se mohou řídit více právními řády.

K bodu 71:

Ustanovení se vypouští, protože představuje duplicitu k dosavadnímu ustanovení § 59l odst. 1 písm. c).

K bodu 72:

Úprava práva na odkup podílů na zápisu přeshraniční přeměny se uvádí do souladu s požadavky čl. 10 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností a s § 59y odst. 1 písm. b).

K bodu 73:

Upřesňuje se terminologie ve vazbě na nový odstavec 4 v § 59r.

K bodům 74 a 75:

Sjednokuje se terminologie s terminologií NOZ.

K bodu 76:

Původní novela zákona o přeměnách zavedla právo odkupu v § 49a přímo ze zákona, a to je pro společníky společnosti s ručeným omezeným. Tato změna však nebyla promítnuta do § 59y. Tímto se tento nedostatek odstraňuje.

K bodu 77:

Doplňuje se chybějící druh notářského zápisu, při kterém rovněž notář nemůže odpovídat za soulad projektu přeměny s cizím právem.

K bodu 78:

To, že fúze může mít formu sloučení nebo splynutí, plyne již z § 178 odst. 1 NOZ. Nevypouští se však definice sloučení a splynutí, neboť je širší než v § 178 odst. 2 a 3. Její vypuštění by mohlo vyvolat zbytečné spekulace, zda se mění právní povaha sloučení a splynutí v zákoně o přeměnách obchodních společností a družstev.

K bodu 79:

Pravidla, že fúzovat mohou je právnické osoby stejných forem, ledaže zákon stanoví z tohoto pravidla výjimku, plyne již z § 181 NOZ, a proto je možné toto ustanovení vypustit.

K bodu 80:

Sjednokuje se terminologie v návaznosti na terminologii obsaženou v NOZ a v zákoně o obchodních korporacích a reflektuje se existence správní rady jako nového orgánu akciové společnosti.

K bodu 81:

Sjednokuje se terminologie v návaznosti na terminologii obsaženou v NOZ.

K bodu 82:

Promítá se existence nového orgánu v monistické struktuře akciové společnosti. Nelze vyloučit, že stanovy monistické akciové společnosti připustí účast zástupců zaměstnanců ve správní radě.

K bodu 83:

Promítá se změna terminologie plynoucí ze zákona o obchodních korporacích.

K bodu 84:

Odkaz na obdobné použití § 113 až 116 je nevhodný. Tato ustanovení lze aplikovat pouze přiměřeně.

K bodům 85 až 90:

Sjednocuje se terminologie s terminologií NOZ.

K bodům 91 a 92:

Jedná se o terminologickou změnu v návaznosti na NOZ.

K bodu 93:

Navrhuje se zakotvit logické pravidlo, které stanoví, že projekt fúze nemusí obsahovat údaje o výměnném poměru a o dni, od kterého vzniká právo společníků na podíl na zisku na veškeré případy, kdy nedochází k výměně podílů žádného společníka.

K bodu 94:

V nových odstavcích 3 a 4 se reaguje na skutečnost, že zákon o obchodních korporacích připouští, aby jeden společník vlastnil více podílů v jedné společnosti a na možnost, aby společnost s ručením omezeným na podíly emitovala kmenové listy.

K bodu 95:

Dochází ke sjednocení terminologie s terminologií zákona o obchodních korporacích. Dále se reaguje na skutečnost, že zákon o obchodních korporacích připouští, aby jeden společník vlastnil více podílů v jedné společnosti.

K bodu 96:

V § 89 odstavci 3 se upřesňuje, že nové vklady se nerozdělují podle poměrů dosavadních vkladů do základního kapitálu, nýbrž podílů společníků na dotčených společnostech. To odpovídá obecné úpravě práva společností, podle které nerozhoduje výše vkladu, nýbrž velikost podílu společníka, ale také zásadě, dle které přeměna nesmí způsobit pokles reálné hodnoty podílu, nikoliv vkladu společníka.

K bodu 97:

Reaguje na skutečnost, že zákon o obchodních korporacích nově umožňuje, aby při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti s ručením omezeným vznikly nové vklady. Tato možnost se však u fúzí (stejně jako dosud u akciové společnosti) vylučuje.

K bodu 98:

Ustanovení se upravuje v návaznosti na nový zákon o obchodních korporacích. Nově se totiž připouští, aby měl jeden společník více podílů, případně různé druhy podílů.

K bodu 99:

Sjednokuje se terminologie v návaznosti na rozlišení pojmů „doba“ a „lhůta“ v NOZ.

K bodu 100:

Dochází k odstranění chyby ve znění § 94 odst. 1 písm. b). Podle předvěti prvního odstavce jde o usnesení jakékoliv zúčastněné společnosti, ale v písm. b) se hovoří jen o účetní závěrce zanikající společnosti.

K bodu 101:

Dochází jednak k terminologickému upřesnění a jednak se zvláštní pravidla pro fúze rozšiřují i na situaci, kdy jediným společníkem zanikající společnosti je jiná zanikající společnost.

K bodu 102:

Dochází ke zpřesnění ustanovení.

K bodu 103:

V novém odstavci 5 se upřesňuje, že v případě, kdy se mění společenská smlouva nebo zakladatelská nástupnické společnosti, postačí souhlas nejvyššího orgánu nástupnické společnosti, neboť jediný společník zanikající společnosti projevil souhlas s fúzí již podpisem projektu fúze.

K bodům 104 až 107:

Sjednokuje se terminologie v návaznosti na terminologii obsaženou v NOZ.

K bodu 108:

V novém ustanovení § 99c se reaguje na skutečnost, že zákon o obchodních korporacích nově připouští, aby společnost s ručením omezeným emitovala na podíly kmenové listy.

K bodu 109:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady. NOZ již nerozlišuje podobu cenného papíru, ale odlišuje cenné papíry, zaknihované cenné papíry a imobilizované cenné papíry. To je nutné v zákoně o přeměnách obchodních společností a družstev zohlednit. Zákon o obchodních korporacích zase výslovně legalizuje situaci, kdy podíl v akciové společnosti inkorporován v cenném papíru nebo zaknihovaném cenném papíru. I když zákon o obchodních korporacích neukládá povinnou účast zaměstnanců v dozorčí nebo správní radě, nelze vyloučit, že ji upraví stanovy akciové společnosti, a proto na tuto situaci musí zákon i nadále pamatovat.

K bodu 110:

V souladu s právní úpravou na jiných místech zákona o přeměnách obchodních společností a družstev se upřesňuje, že prominutí povinnosti splatit emisní kurs je povinnou náležitostí projektu jen v případě, že jde o akcionáře zanikající společnosti.

K bodům 111 a 112:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady. Přestože zákon o obchodních korporacích neupravuje povinnou účast zástupců zaměstnanců v dozorčí nebo správní radě, nelze vyloučit, že ji upraví stanovy.

K bodu 113:

Dochází ke sjednocení terminologie s terminologií zákona o obchodních korporacích a NOZ. NOZ již nerozlišuje podobu cenného papíru, ale odlišuje cenné papíry, zaknihované cenné papíry a imobilizované cenné papíry. Současně se promítá problematika kusových akcií bez jmenovité hodnoty.

K bodům 114 a 115:

Promítá se problematika kusových akcií bez jmenovité hodnoty.

K bodu 116:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 117:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ, který již nerozlišuje podobu cenného papíru.

K bodu 118:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ, který již nerozlišuje podobu cenného papíru.

K bodům 119 až 121:

Promítá se problematika kusových akcií bez jmenovité hodnoty.

K bodům 122 až 124:

Promítá se problematika kusových akcií bez jmenovité hodnoty.

K bodu 125:

Povinnost odkoupit akcie zakotvuje i § 49a. Není důvodu, proč právě na právo takového odkupu by neměli být akcionáři upozorněni. Terminologie se dále uvádí do souladu s NOZ.

K bodu 126:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 127:

Reflektuje se možnost vydávat kusové akcie bez jmenovité hodnoty zavedená zákonem o obchodních korporacích a zrušení rozlišování cenných papírů podle podoby v NOZ.

K bodu 128:

V souladu s předvětím § 124 se v písm. b) specifikuje, že jde jen o účetní závěrku nástupnické společnosti, nikoliv i zanikající společnosti.

K bodu 129:

Vzhledem k tomu, že mohou existovat i akcie bez jmenovité hodnoty, je vhodnější používat termín zvýšení základního kapitálu.

K bodu 130:

Reflektuje se možnost vydávat kusové akcie bez jmenovité hodnoty zavedená zákonem o obchodních korporacích a rozlišení pojmu lhůta a doba v NOZ.

K bodu 131:

Nadpis je nesprávný, neboť v tomto případě nedochází ke změně v působnosti v orgánech akciové společnosti.

K bodu 132:

Reflektuje se, že není možné změnit stanovy bez souhlasu akcionářů.

K bodu 13:

Reflektuje se skutečnost, že není možné změnit stanovy akciové společnosti bez souhlasu akcionářů. V tomto případě postačí souhlas akcionářů nástupnické společnosti, neboť jediný akcionář zanikající společnosti udělil souhlas již podpisem projektu fúze.

K bodu 134:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba a reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby.

K bodům 135 a 136:

Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby. Pojem „listinné akcie“ nelze proto použít.

K bodu 137:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba. Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby. Pojem „listinné akcie“ nelze proto použít.

K bodu 138:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 139:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby. Pojem „listinné akcie“ nelze proto použít.

K bodu 140:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby. Pojem „listinné akcie“ nelze proto použít.

K bodům 141 až 143:

Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje cenné papíry podle podoby. Pojem „listinné akcie“ nelze proto použít.

K bodům 144 a 145:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba. Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje podobu cenného papíru.

K bodu 146:

Terminologie se uvádí do souladu s NOZ.

K bodu 147:

Reflektuje se skutečnost, že NOZ již nerozlišuje podobu cenného papíru a to, že zákon o obchodních korporacích legalizuje stav, kdy akciová společnost nevydává akcii ani jako cenný papír ani jako zaknihovaný cenný papír.

K bodu 148:

Reaguje se na rozšíření možnosti imobilizovat akcie jako cenný papír.

K bodu 149:

Terminologie se uvádí do souladu s NOZ.

K bodu 150:

Ustanovení je nutné vypustit, neboť podle zákona o obchodních korporacích se již zakladatelská smlouva u akciové společnosti vůbec nevyžaduje.

K bodu 151:

Úprava jednak reaguje na změny v úpravě kapitálových společností v zákoně o obchodních korporacích, jednak doplňuje chybějící postup, kdy při fúzi sloučením nástupnická společnost nabude jinou právní formu. Současně se upravuje odkaz na § 380 a 381 vzhledem k navržené změně jejich obsahu a rozšiřuje se odkaz na nově vkládaný § 99c.

K bodům 152 a 153:

Řeší se v praxi sporná otázka, kdy se při fúzi sloučením společností různých právních forem v případě, že zanikající společnost s ručením omezeným má za jediného společníka akciovou společnost, vyžaduje nebo nevyžaduje schválení fúze sloučením nejvyššími orgány zúčastněných společností.

K bodu 154:

Návrh změny ustanovení reflektuje existenci nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady a upřesňují se odkazy. Sjednocuje se terminologie s NOZ a upřesňují se odkazy.

K bodu 155:

Zákon o přeměnách zatím neposkytoval žádnou ochranu pro akcionáře nástupnické společnosti, kteří nesouhlasili s tím, aby při fúzi sloučením nabyla nástupnická akciová společnost formu společnosti s ručením omezeným. Tímto se uvedená mezera v právní úpravě zaplňuje.

K bodu 156:

Ve vazbě na změny v § 159 je nezbytné změnit i § 160.

K bodu 157:

Promítají se změny vyvolané úpravou § 159.

K bodu 158:

Zohledňuje se skutečnost, že NOZ již nezná pojem „listinný cenný papír“, neboť podle tam zvolené koncepce, je každý cenný papír listinou.

K bodům 159 a 160:

Reflektují se změny vyvolané změnou koncepce cenných papírů v NOZ.

K bodu 161:

Zohledňují se dopady změn obsažených v § 159.

K bodu 162:

Terminologie se přizpůsobuje zákonu o obchodních korporacích.

K bodu 163:

Zanikající společnost nemůže mít povinnost zaplatit vypořádací podíl, neboť ten se vyplácí až po zápisu fúze do obchodního rejstříku. Z ustanovení § 28 písm. d) plyne, že návrh na jmenování znalce podává zanikající společnost. Může se však stát, že odměnu znalci bude platit až nástupnická společnost, bude-li znalecký posudek vyhotoven až po zápisu fúze do obchodního rejstříku. Je proto třeba poslední větu v § 164 odst. 1 vypustit.

K bodu 164:

Zohledňují se dopady změn obsažených v § 159 a dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodům 165 a 167:

Zohledňuje se terminologie nového zákona o obchodních korporacích.

K bodu 166:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 168:

Z předvěti § 172 plyne, že schválení má podléhat, nejen konečná účetní závěrka zanikajícího družstva, ale každého zúčastněného družstva, tedy i konečné účetní závěrky nástupnického družstva při fúzi sloučením.

K bodu 169:

V úpravě družstev dosud chybělo řešení situace, jestliže rozhodný den následoval po vyhotovení projektu fúze. Navrhuje se použít stejný koncept, jaký se prosadil v právní úpravě fúze společnosti s ručením omezeným (§ 95b odst. 4 ZPřem) či akciové společnosti (§ 130 ZPřem).

K bodům 170 a 171:

Zákon o obchodních korporacích zavedl zvláštní typ družstva – sociální družstvo. Jeho členům je třeba poskytnout zvýšenou právní ochranu stejně jako členům bytových družstev.

K bodu 171:

Navrhuje se pro přeshraniční fúze doplnit stejný režim, který se uplatňuje u vnitrostátních fúzí a který výslovně zakotvila i úprava přeshraničních rozdělení.

K bodu 173:

Ustanovení odstavce 3 je duplicitní. Stejný závěr plyne již z obecného ustanovení § 59p odst. 1 ZPřem.

K bodu 174:

Upřesňuje se, že požadavky týkající se projektu přeshraniční fúze se týkají pouze fúzí korporací ve smyslu § 181, nikoliv i osobních společností.

K bodu 175:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodu 176:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 177:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ, který používá termín obchodní závod.

K bodům 178 až 181:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady a dále skutečnost, že zákon o obchodních korporacích zrušil povinnou účast zástupců zaměstnanců v dozorčí radě akciové společnosti.

K bodu 182:

Jde o promítnutí terminologie NOZ.

K bodu 183:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmu právní jednání a promítá se do zákona o přeměnách koncept zdánlivosti právního jednání.

K bodům 184, 185 a 196:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodům 186, 187, 191 až 195:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodům 188, 189, 190, 191, a 199:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 197:

Reflektuje se skutečnost, že zákon o obchodních korporacích zrušil povinnou účast zástupců zaměstnanců v dozorčí radě.

K bodu 198:

Opravuje se chyba předchozí novelizace zákona. Při rozštěpení jsou nové společnosti vždy nejméně dvě, naopak při odštěpení je třeba hovořit o nové či nových, neboť nástupnickou může být i jen jedna společnost.

K bodům 200 až 205:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ. Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodu 206:

V zákoně chyběla úprava vzniku práva společníků na doplatek při rozdělení sloučením ve vztahu ke společníkům nebo členům nástupnické společnosti. Navrženou úpravou se tento nedostatek odstraňuje.

K bodu 207:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodu 208:

U fúze kapitálových společností je v § 73 odst. 4 uložena povinnost předat posudek na ocenění jmění všem zúčastněným společností. Stejnou povinnost je třeba uložit i při rozdělení, neboť pro jiný postup není žádný věcný důvod.

K bodu 209:

Dochází ke sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 210:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ a do odstavce 1 se doplňuje ručení družstev, které zde není omylem uvedeno. V původním odstavci 2 se nepřesně uvádělo, že v případech, kdy se neoceňuje jmění, ruší nástupnické společnosti do výše vlastního kapitálu. K tomu však může dojít jen při rozdělení sloučení, kdy nástupnická společnost má již vlastní kapitál před rozhodným dnem. Ručení musí být proto vázáno jen na částku rozdílu ve vlastních kapitálech, což je obdoba ocenění přecházejícího jmění. V odstavci 1 je kromě toho nutno výslovně zakotvit, že se nepoužijí modifikace uvedené v § 75 odst. 2 ZPřem, neboť by tím docházelo k poškozování věřitelů.

K bodům 211, 212, 213 a 216:

Terminologie se uvádí do souladu s terminologií NOZ.

K bodům 219 až 215:

Terminologie se uvádí do souladu s terminologií NOZ. Změna v odstavci 2 navazuje na upravenou dikci § 257 odst. 2 ZPřem.

K bodu 216:

Reflektuje se skutečnost, že zákon o obchodních korporacích umožňuje vydávat akcie bez jmenovité hodnoty.

K bodu 217:

Odstraňuje se vnitřní rozpor v zákoně. Ve všech ostatních případech se konečná účetní závěrka překládá ke schválení, předchází-li den vyhotovení projektu fúze rozhodný den. Den, kdy se schvaluje přeměna, je irelevantní. Navrženou úpravou se tento rozpor odstraňuje.

K bodu 219:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodům 220 a 221:

Jedná se o reakci na novou terminologii, a to jak na terminologii NOZ a zákona o obchodních korporacích.

K bodům 222 a 223:

Sjednocuje se terminologie s terminologií NOZ.

K bodu 224:

Dochází k upřesnění právní úpravy, neboť stejná situace může nastat, bude-li nástupnická společnost při fúzi sloučením měnit svou právní formu.

K bodům 225 až 229:

Terminologie se uvádí do souladu s terminologií zákona o obchodních korporacích. Dále se reflektuje skutečnost, že zákon o obchodních korporacích umožňuje, aby jedna osoba vlastnila více podílů v jedné společnosti s ručením omezeným a možnost emitovat na podíl ve společnosti s ručením omezeným kmenový list.

K bodům 230 až 232:

Terminologie se uvádí do souladu s terminologií zákona o obchodních korporacích a NOZ. Dále se reflektuje skutečnost, že zákon o obchodních korporacích umožňuje, aby jedna osoba vlastnila více podílů v jedné společnosti s ručením omezeným.

K bodu 233:

Reflektuje se skutečnost, že zákon o obchodních korporacích umožňuje, aby jedna osoba vlastnila více podílů v jedné společnosti s ručením omezeným a tedy i při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů rozdělit nové podíly. To se však stejně jako u akciové společnosti nechce při rozdělení připustit.

K bodu 234:

Reflektuje se skutečnost, že společník v s.r.o. může mít více druhů podílu.

K bodu 235:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 236:

Upřesňuje se právní úprava, neboť znalecká zpráva o rozdělení se může vyžadovat i jen u některých (ne všech) zúčastněných společností.

K bodu 237:

Upřesňuje se právní úprava. Z předvěti § 286 plyne, že konečná účetní závěrka se má schvalovat ve všech zúčastněných společnostech, nejen zanikající nebo rozdělované společnosti.

K bodu 238:

Podle nové koncepce věci v NOZ je i podíl na společnosti s ručením omezeným předmětem vlastnického práva. Podíl musí proto patřit jedinému společníkovi vlastnickým právem, nestačí jeho držba. Rovněž zde byl neodůvodněný rozdíl mezi úpravou fúzí sloučením v § 95b a rozdělení sloučením v § 287b. Možnost, aby společníkům nástupnické společnosti nebylo předkládáno ke schválení rozdělení, je nezbytné připustit jen v případě, že nedochází ke změně společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny, neboť jinak v rozporu s principy zákona o obchodních korporacích rozhodují o změně zakladatelského právního jednání jednatele. Mění-li se společenská smlouva nebo zakladatelská listina nástupnické společnosti, postačí souhlas nejvyššího orgánu nástupnické společnosti, neboť všichni společníci zanikající nebo rozdělované společnosti projeví souhlas s rozdělením již podpisem projektu rozdělení.

K bodům 239 až 242:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba a sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 243:

Dochází ke sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích a k rozšíření odkazu na nově vkládaný § 99c, které je nezbytné aplikovat i na rozdělení.

K bodu 244:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady. NOZ již nerozlišuje podobu cenného papíru, ale odlišuje cenné papíry, zaknihované cenné papíry a imobilizované cenné papíry. To je nutné v zákoně o přeměnách obchodních společností a družstev zohlednit. Zákon o obchodních korporacích zase výslovně legalizuje situaci, kdy podíl v akciové společnosti inkorporován v cenném papíru nebo zaknihovaném cenném papíru. I když zákon o obchodních korporacích neukládá povinnou účast zaměstnanců v dozorčí nebo správní radě, nelze vyloučit, že ji upraví stanovy akciové společnosti, a proto na tuto situaci musí zákon i nadále pamatovat.

K bodům 245 a 246:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodům 247 a 249:

Povinnost odkoupit akcie zakotvuje i § 49a. Není důvodu, proč právě na právo takového odkupu by neměli být akcionáři upozornění.

Na rozdíl od § 118 zákon o přeměnách nevyžaduje v § 289 publikovat upozornění pro oprávněné akcionáře, že mohou vyžadovat svolání valné hromady, nemusí-li jim být předložen projekt rozdělení ke schválení. Úprava navazuje na nově vkládaný odstavce 5 do paragrafu 306a.

Terminologie se uvádí do souladu s NOZ.

K bodu 248:

Jde o změnu terminologie a upřesnění ustanovení.

K bodu 250:

Reflektuje se možnost vydávat kusové akcie bez jmenovité hodnoty zavedená zákonem o obchodních korporacích a zrušení rozlišování cenných papírů podle podoby v NOZ.

K bodu 251:

V souladu s předvětim § 303 se v písm. b) specifikuje, že jde jen o účetní závěrku nástupnické společnosti, nikoliv i zanikající společnosti.

K bodům 252 až 255:

Vzhledem k tomu, že mohou existovat i akcie bez jmenovité hodnoty, je vhodnější používat termín zvýšení základního kapitálu, resp. snížení základního kapitálu. Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodům 256 a 257:

Na rozdíl od fúzí zákon o přeměnách u rozdělení akciové společnosti nezakládá právo akcionářů vynutit si svolání valné hromady v případě, že nemusí být valné hromadě předložen ke schválení projekt rozdělení sloučením. To je neodůvodněný zásah do práv akcionářů. Navrhuje se proto jim tuto možnost poskytnout. Dále se reflektuje skutečnost, že není možné změnit stanovy akciové společnosti bez souhlasu akcionářů. V tomto případě postačí souhlas akcionářů nástupnické společnosti, jejíž stanovy se mají měnit, neboť všichni akcionáři zanikající společnosti udělili souhlas s rozdělením již podpisem projektu rozdělení.

K bodu 258:

Znění § 308 odst. 2 písm. a) se uvádí do souladu s § 318 a 318a, z nichž plyne, že v případě, že nástupnickou společností je společnost s ručením omezeným, nemá akcionář právo odprodat akcie, ale vystoupit z nástupnické společnosti. Terminologie se uvádí do souladu s NOZ.

K bodu 259:

Ustanovení se upřesňuje.

K bodu 260:

Ustanovení odstavce 1 je nutné vypustit, neboť podle zákona o obchodních korporacích se již zakladatelská smlouva ani zakladatelská listina u akciové společnosti vůbec nevyžaduje.

K bodu 261:

Úprava jednak reaguje na změny v úpravě kapitálových společností v zákoně o obchodních korporacích, jednak doplňují chybějící postup v případě, kdy při rozdělení sloučením nástupnická společnost nabude jinou právní formu. Současně se upravuje odkaz na § 380 a 381 vzhledem k navržené změně jejich obsahu.

K bodu 262:

Řeší se v praxi sporná otázka, kdy se při rozdělení sloučením společností různých právních forem, které vlastní všechny obchodní podíly zanikající nebo rozdělované společnosti s ručením omezeným, nevyžaduje nebo vyžaduje schválení rozdělení sloučením nejvyššími orgány zúčastněných společností.

K bodu 263:

Řeší se v praxi sporná otázka, kdy se při rozdělení sloučením společností různých právních forem, které vlastní všechny akcie zanikající nebo rozdělované akciové společnosti, nevyžaduje nebo vyžaduje schválení rozdělení sloučením nejvyššími orgány zúčastněných společností.

K bodu 264:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady a sjednocuje se terminologie s NOZ a zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 265:

Jedná se o reakci na změnu terminologie.

K bodům 266 až 268:

Zákon o přeměnách zatím neposkytoval žádnou ochranu pro akcionáře nástupnické společnosti, kteří nesouhlasili s tím, aby při fúzi sloučením nabyta nástupnická akciová společnost formu společnosti s ručením omezeným. Tímto se uvedená mezera v právní úpravě zaplňuje. Upřesňují se odkazy, jejichž aplikace vyvolávala výkladové potíže. Rovněž se upřesňuje, která nástupnické společnost vyplácí vypořádací podíl a jak se určí jeho výše, jakož i přechod povinnosti zaplatit odměnu znalci a náhradu nákladů za zpracování znaleckého posudku, neboť to nebylo jen cestou odkazu na aplikaci ustanovení o rozdělení sloučením dobře řešitelné.

K bodům 269 a 270:

Upřesňuje se terminologie a odkazy, jejichž aplikace vyvolávala výkladové potíže.

K bodům 271 a 273:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 272:

Dochází ke sjednocení terminologie s novým zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 274:

Dochází ke sjednocení terminologie s novým zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 275:

Dochází k upřesnění ustanovení.

K bodu 276:

Z předvěti § 327 plyne, že schválení má podléhat konečná účetní závěrka nástupnického družstva, nikoliv zanikajícího.

K bodu 277:

V úpravě družstev dosud chybělo řešení situace, jestliže rozhodný den následoval po vyhotovení projektu rozdělení. Navrhuje se použít stejný koncept, jaký se prosadil v právní úpravě rozdělení společnosti s ručením omezeným (§ 287b odst. 4 ZPřem) či akciové společnosti (§ 306a odst. 4 ZPřem).

K bodu 278:

Zákon o obchodních korporacích zavedl zvláštní typ družstva – sociální družstvo. Jeho členům je třeba poskytnout zvýšenou právní ochranu stejně jako členům bytových družstev.

K bodu 279:

Dochází k upřesnění ustanovení.

K bodu 280:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodům 281 a 282:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 283:

Podle § 173 odst. 1 NOZ se při přeměně zrušuje právnická osoba přímo ze zákona dnem účinnosti přeměny. Z toho plyne, že v souvislosti s přeměnou se o zrušení společnosti nerozhoduje, a proto je třeba tuto povinnost ze zákona vypustit. Rovněž tak je třeba vypustit rozhodování o převodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, neboť k tomu dojde přímo ze zákona.

K bodu 284:

Reflektuje se skutečnost, že zákon o obchodních korporacích připouští akcie bez jmenovité hodnoty a sjednocuje se terminologie s tímto zákonem.

K bodu 285:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 286:

Aplikace odkazovaných ustanovení může být jen přiměřená, při obdobné aplikaci vznikají obtížně neřešitelné problémy.

K bodu 287:

Upřesňuje se terminologie. Schvaluje se převod jmění jako takový, nejen projekt. Převod jmění nepodléhá schválení jen u dané právnické osoby, u zanikající společnosti musí být převod jmění vždy schválen jejím nejvyšším orgánem.

K bodu 288:

Podle § 173 odst. 1 NOZ se při přeměně zrušuje právnická osoba přímo ze zákona dnem účinnosti přeměny. Z toho plyne, že v souvislosti s přeměnou se o zrušení společnosti nerozhoduje, a proto je třeba tuto povinnost ze zákona vypustit.

K bodům 289 a 290:

Reaguje se na výslovnou úpravu NOZ (§ 515), že lze vydávat i cenné papíry zákonem neupravené. Je proto třeba oprostít se od konkrétního výčtu cenných papírů. Dále se reaguje na skutečnost, že zaknihovaný cenný papír není cenným papírem.

K bodům 291, 292, 293 a 278:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodům 294 až 300:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady. Reflektuje se nová terminologie NOZ, jakož i nové pojetí cenných papírů, zaknihovaných cenných papírů a imobilizovaných cenných papírů v NOZ.

K bodu 301:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodům 302 a 303:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ a zákonem o obchodních korporacích.

K bodu 305:

Důvodem navrhované změny je fakt, že zákon o auditorech (zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech) nestanoví povinnost účetní jednotce mít účetní závěrku ověřenu auditorem.

Povinnost ověřovat účetní závěrku auditorem je obecně stanovena v § 20 zákona o účetnictví (zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví), popřípadě v jiných právních předpisech, které vymezují specifické požadavky na subjekty, které spadají do gesce takového právního předpisu.

K bodům 304, 306 a 307:

Dochází ke sjednocení terminologie uvnitř zákona o přeměnách obchodních společností a družstev.

K bodům 308 a 309:

Reflektuje se existence nového orgánu akciové společnosti s monistickou strukturou – správní rady.

K bodům 310 a 311:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 312:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ.

K bodu 313:

Dochází k vypuštění slova, které do textu nepatří.

K bodu 314:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba. Vylučuje se použití ustanovení zákona o obchodních korporacích, jehož aplikace na přeměny by vyvolala zbytečné komplikace.

K bodu 315:

Je nezbytné doplnit důsledky vystoupení společníka na situaci po zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku. Ze znění současné právní úpravy plynou tyto důsledky jen složitým výkladem.

K bodu 316:

Reaguje se na výslovnou úpravu NOZ (§ 515), že lze vydávat i cenné papíry zákonem neupravené. Je proto třeba oprostít se od konkrétního výčtu cenných papírů. Dále se reaguje na skutečnost, že zaknihovaný cenný papír není cenným papírem.

K bodu 317:

Reaguje se na výslovnou úpravu NOZ (§ 515), že lze vydávat i cenné papíry zákonem neupravené. Je proto třeba oprostít se od konkrétního výčtu cenných papírů. Dále se reaguje na skutečnost, že zaknihovaný cenný papír není cenným papírem.

K bodu 318:

Upřesňují se odkazy na ustanovení, jejichž aplikace v praxi vyvolávala výkladové problémy.

K bodu 319:

Zákon o obchodních korporacích zavedl zvláštní typ družstva – sociální družstvo. Jeho členům je třeba poskytnout zvýšenou právní ochranu stejně jako členům bytových družstev.

K bodu 320:

Terminologie se sjednocuje s NOZ. Navíc se upřesňuje, že dokument předkládaný notáři musí splňovat požadavky stanovené českým právem pouze co do svého obsahu, nikoliv též formy. Při jiném výkladu by uvedená povinnost nebyla splnitelná (zahraniční orgán nemůže naplnit požadavky tuzemského práva, pokud jde o formu veřejné listiny).

K bodu 321:

Navrženou úpravou se zrušuje povinnost sestavovat mezitímní účetní závěrku ke dni, k němuž byl vyhotoven projekt přemístění sídla do zahraničí. Důvodem je skutečnost, že tato účetní závěrka nemá žádnou právní relevanci a zákon ani nevyžaduje, aby projekt přemístění sídla do zahraničí určoval den, k němuž byl tento projekt vyhotoven. Šlo tedy o zbytečnou administrativní zátěž.

K bodům 322 a 324:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ ohledně pojmů lhůta a doba.

K bodu 323:

Dochází ke sjednocení terminologie s NOZ a odstraňuje se nesprávný odkaz.

K části šedesáté sedmé - změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

K bodům 1 až 6:

Dochází ke změně právní terminologie v návaznosti na zavedení nové právní terminologie při rekodifikaci soukromého práva a k reakci na změnu koncepce jednání za právnickou osobu. NOZ stanoví, že i člen statutárního orgánu je zástupce právnické osoby.

K části šedesáté osmé - změna zákona o Policii České republiky

K bodu 1 (§ 24 odst. 2):

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům. Zároveň dochází ke změně terminologie v závislosti na NOZ.

K bodu 2 (§ 24 odst. 2):

V ustanovení § 24 odst. 2 chybí možnost Policie ČR vyrozumět opatrovníka nezletilé osoby. V odůvodněných případech je totiž nezletilému kromě zákonného zástupce ustanoven také opatrovník podle § 943 a násl. NOZ. Jedná se především o situace, kdy hrozí střet zájmů dítěte na straně jedné a zákonného zástupce na straně druhé nebo pokud zákonný zástupce nehájí dostatečně zájmy dítěte. Je zřejmé, že v těchto případech není vhodné vyrozumívat zákonného zástupce nezletilého, nýbrž spíše jeho opatrovníka.

K bodu 3 (§ 26 odst. 4):

Viz odůvodnění k bodu 2.

K bodům 4 až 7 (§ 44, § 46 a 47):

Jedná se o legislativní změnu vyvolanou harmonizací základního procesního předpisu upravujícího řízení před soudy v civilních věcech, občanského soudního řádu, s NOZ, zákonem o obchodních korporacích a zákonem o mezinárodním právu soukromém. V rámci harmonizace došlo k rozdělení civilního soudního řízení, které bylo dosud upraveno v jednom procesním předpise, do předpisů dvou, a to do občanského soudního řádu upravujícího pouze řízení sporné, a do zákona o zvláštních řízeních soudních, který upravuje řízení nesporná a jiná zvláštní řízení.

V zákoně o zvláštních řízeních soudních bude zároveň upraveno předběžné opatření proti domácímu násilí, které bylo dosud upraveno v § 76b občanského soudního řádu účinného do 31. 12. 2013. Z uvedeného důvodu je tak nutné provést legislativní změnu § 44 a § 46 zákona o Policii České republiky, které v normativním textu odkazují na občanský soudní řád.

K bodům 8 a 10:

Změna se činí v návaznosti na změnu koncepce týkající se zbavování a omezování způsobilosti k právním úkonům (nově svéprávnosti) v NOZ, kdy napříště již není možné zbavovat způsobilosti k právním úkonům.

K bodu 9 (§ 63 odst. 6):

Jedná se o legislativně-technickou změnu bezprostředně související s přijetím NOZ. Na základě § 62 NOZ jmenuje soud v rozhodnutí o omezení svéprávnosti člověku opatrovníka. Proto v případě, kdy je podle § 63 odst. 6 zákona o Policii ČR pohřešována osoba s omezenou svéprávností, je nutné vyrozumívat jejího opatrovníka (nikoliv zákonného zástupce).

K bodům 11 a 12 (§ 95 odst. 1, 3 a 5):

Jedná se o legislativně-technickou změnu bezprostředně související s přijetím nového občanského zákoníku. V souvislosti s nahrazením dosavadního pojmu „odpovědnost

za škodu“ pojmem „povinnost nahradit škodu“ je nutné promítnout tuto změnu také do zákona o Policii ČR.

K bodu 13 (§ 95 odst. 4):

Jedná se o legislativně-technickou změnu bezprostředně související s přijetím NOZ, který ruší specifické stanovení o odpovědnosti za škodu na zdraví v některých zvláštních případech.

K části šedesáté deváté - změna zákona o pojišťovnictví

K bodům 1, 2, 4 až 13, 15 až 18, 20 až 30 a 33 až 35:

Návrh je reakcí na změny provedené NOZ a zákonem o obchodních korporacích.

K bodům 14 a 19:

Jedná se o reakci na možnost, aby členem statutárního, či kontrolního orgánu byla právnická osoba.

K bodu 3:

Návrh je reakcí na nepřevzetí § 10a a 10b zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, do zákona o mezinárodním právu soukromém. Jedná se o implementaci čl. 13 bod 13. a 14. směrnice 2009/138/ES Solventnost II.

K bodu 31:

Navrhovaná úprava by měla zajistit právo oprávněné osobě, která není stranou smlouvy o pojištění, nahlížet do likvidačního spisu a činit si z něj opisy či požadovat kopie dokumentů za případnou úhradu vynaložených nákladů. V současné době pojišťovny odmítají seznamovat oprávněné osoby s dokumenty, na nichž zakládají své rozhodnutí o právním základu nároku na pojistné plnění či jeho výši.

K bodu 32:

Jde o implementaci směrnice 2009/138/ES Solventnost II.

K části sedmdesáté - změna zákona o finančním zajištění

Jedná se o legislativně technické změny, jejichž cílem je upravit stávající terminologii a sjednotit ji tak s terminologií zaváděnou v souvislosti s rekodifikací soukromého práva.

K části sedmdesáté první - změna zákona o zdravotních službách

Změna v § 38 odst. 1 písm. a) je vyvolána harmonizací základního procesního předpisu upravujícího řízení před soudy v civilních věcech, občanského soudního řádu, s NOZ, zákonem o obchodních korporacích a zákonem o mezinárodním právu soukromém. V rámci harmonizace došlo k rozdělení civilního soudního řízení, které bylo dosud upraveno v jednom procesním předpise, do předpisů dvou, a to do občanského soudního řádu upravujícího pouze řízení sporné, a do zákona o zvláštních řízeních soudních, který upravuje řízení nesporná a jiná zvláštní řízení.

Vyšetření zdravotního stavu mohlo být rozhodnutím soudu nařízeno v řízení o způsobilosti k právním úkonům podle občanského soudního řádu účinného do 31. 12. 2013. Řízení o způsobilosti k právním úkonům bylo upraveno v § 186 až § 191 občanského soudního řádu účinného do 31. 12. 2013. V rámci výše uvedené harmonizace je toto řízení nově upraveno v zákoně o zvláštních řízeních soudních. Z uvedeného důvodu je tak nutné provést legislativní změnu § 38 zákona o zdravotních službách, který v normativním textu odkazuje na občanský soudní řád.

Změna v § 71 odst. 3 písm. o) a odst. 4 písm. p) se činí na základě změny koncepce osvojení podle NOZ, dle které do budoucna bude možné osvojit nejen nezletilého, ale také zletilého.

K části sedmdesáté druhé - účinnost

Účinnost všech změn navazujících na NOZ v ostatních právních předpisech musí nastat ke stejnému dni, jako u NOZ.

V Praze dne 27. února 2013

RNDr. Petr Nečas, v. r.

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D., v. r.